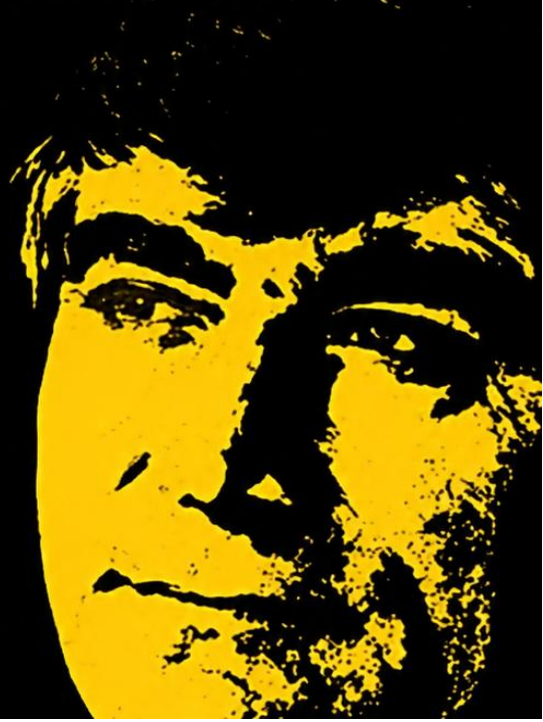

ADEM YAVUZ ARSLAN

“Bİ’
ERMENİ
VAR...”

HRANT DİNK OPERASYONU’NUN ŞİFRELERİ

i y i k i k i t a p l a r v a r . . .

TİMAŞ YAYINLARI

İstanbul 2011

timas.com.tr

“Bİ' ERMENİ VAR...”
Hrant Dink Operasyonunun Şifreleri
Adem Yavuz Arslan

TİMAŞ YAYINLARI | 2490
Aktüel Siyaset Dizisi | 63

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Emine Eroğlu

PROJE EDITÖRÜ
Neval Akbıyık

EDİTÖR
Cüneyt Dalgakıran

KAPAK TASARIMI
Ravza Kızıltuğ

1. BASKI
Ocak 2011, İstanbul

ISBN
978-605-114-402-3

TİMAŞ YAYINLARI
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No: 5, Fatih/İstanbul
Telefon: (0212) 511 24 24 Faks: (0212) 512 40 00
P.K. 50 Sirkeci / İstanbul

timas.com.tr
timas@timas.com.tr
facebook.com/timasyayingrubu
twitter.com/timasyayingrubu

Kültür Bakanlığı Yayıncılık
Sertifika No: 12364

BASKI VE CİLT
Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad.
Baha İş Merkezi Avclar / İSTANBUL
Tel: (0212) 412 17 77

YAYIN HAKLARI
© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak
Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir.
İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

“Bİ’ ERMENİ VAR...”

Hrant Dink Operasyonunun Şifreleri

Adem Yavuz Arslan

ADEM YAVUZ ARSLAN

1974 yılında Silifke'de doğdu. Adını, doğduğu gün öldürülen gazeteci Adem Yavuz'dan aldı. İlk, orta, lise öğrenimini Silifke'de tamamladıktan sonra Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne başladı. Gazeteciliğe İzmir'de polis-adliye muhabirliğinden giriş yaptı. 1998'de İstanbul'a, 2000'de dil eğitimi için Londra'ya, 2008'de ise Ankara'ya taşındı.

Foto muhabirliğinden savaş muhabirliğine kadar gazeteciliğin her alanında çalıştı. Özellikle; terör, güvenlik, organize suçlar, askeri konularda bugüne kadar yüzlerce yazı, araştırma ve habere imza attı. Muhtelif ödüller aldı...

Halen Bugün Gazetesi Ankara Temsilcisi. Aynı gazetede köşe yazarı, "Temsilciler Meclisi" adlı TV programının yapımcısı ve moderatörü.

"Bi' Ermeni Var..." yazarın ilk kitabı.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ ■ 7

Birinci Bölüm / ABLUKADAKİ ÜLKE: TÜRKİYE ■ 11

İkinci Bölüm / KUŞATILAN BÖLGE: KARADENİZ ■ 73

Üçüncü Bölüm / “BİZE HER YER TRABZON” ■ 85

Dördüncü Bölüm / ABLUKADAKİ BELDE: PELİTLİ ■ 125

Beşinci bölüm / ÇEMBER DARALIYOR ■ 185

Altıncı Bölüm / ABLUKADAKİ SORUŞTURMA ■ 209

ŞİMDİLİK SON SÖZ... ■ 269

NOTLAR ■ 271

ÖNSÖZ

“Bir gün ben Kardelen internet kafede otururken Yasin HAYAL geldi. Benim bilgisayarımda haberlere baktı. Sonra beni dışarı çağırdı, bana, ‘Bi’ Ermeni var...’ dedi, ismini söyledi, Türklere küfrettiğini söyledi. Bana ‘bu işi sen yapacaksın’ dedi. Bana Hrant DİNK’in resimlerini gösterdi.”

(Ogün Samast’ın ifadesinden)

Hrant Dink Cinayeti’ni ve özellikle de Türkiye’yi bu cinayete götüren süreci kitaplaştırmaya çalıştığımı söylediğimde bir meslektaşım ‘Gayya Kuyusu’na dalmışsın.’ demişti.

Gerçekten de tam anlamıyla bir Gayya Kuyusu’na dalmıştım. Uğraşlarım beni çıkışa yaklaştırmak yerine derinlere çekiyordu.

Aslında bu kitabı çalışırken çok zorlanacağımı biliyordum. Gerçi mesleğe polis-adliye muhabirliğinden başladım. Zorlu dava dosyaları, soruşturma evrakları arasında çok zaman geçirdim. 17 yıldır tanıdığım, bildiğim geniş bir güvenlik bürokrasisi de oluştu. Yakası açılmadık bilgilere ulaşabildiğim zamanlar da olmuştu.

Ama iş Dink Cinayeti’ne gelince herkes ‘nerden girdin bu işe’ havasında yaklaştı. Sanki bir Omerta yani ‘sessizlik yemini’ vardı. Bir bakıma herkes cinayetin hikayesini biliyordu. Hatta herkes ‘resmin bütününde şunlar da var’ diyordu. Ama ortada

iç içe geçen daireleri birleştirecek somut delil yoktu. Cinayetin üzerinden geçen dört koca yıl ise o delilleri bulmaya yetmedi.

Dink Cinayeti'nde aslında her şey Garcia Marquez'in meşhur 'Kırmızı Pazartesî' romanına benziyor. Tıpkı oradaki gibi herkes Hrant Dink'in öldürüleceğini biliyordu. Ama tuhaf bir şekilde cinayet engellenmedi ya da engellenemedi.

Profesyonelce kurgulanmış, adım adım uygulanmış bir ab-luka ile karşı karşıyaydık. Üstelik cinayeti planlayıp senaryoyu yazarlar finali de çok başarılı yapmıştı. Cinayeti Trabzon'un Pelitli beldesinde bir gurup tetikçiye yıkmayı başardılar. Azmettiricileri unutturup 'ihmalî olanları' tartıştırdılar. Kitleleri ona inandırdılar.

Hatta öyle bir soruşturma yapılmıştı ki sanki 'bir cinayet nasıl çözülemez'in ders kitabı olarak okutulacak bir örneği sergilenmişti.

Gelinen noktada dosya Trabzon'un Pelitli beldesine kilitlendi. Bize gösterilen senaryoya göre 'Medyadaki tartışmalardan etkilenen birkaç milliyetçi gencin internet kafede kurduğu suikast planı sonucu öldürülmüştü Hrant Dink.'

Savcılar görünen basit resimden hareketle iddianameyi tam da bize gösterilmek istenen senaryoya uygun yazdılar. Belki daha fazlasına da ulaşamadıklarından böyle yaptılar ama hazırlanan ve yargılaması dört yıldır süren dava hâlâ başladığı yerde.

Tetikçi Ogün Samast büyüdü, hatta adalet sistemindeki boşluklardan yararlanıp neredeyse tahliye olacak ama mahkeme 'ikinci halka'ya bile ulaşamadı. Mahkeme, avukatların taleplerini ya görmezden geldi ya da usulünce sürüncemede bıraktı.

Jandarma hadisenin tam ortasında olmasına rağmen kıvrak bir manevra ile kendini sahanın dışına attı. Polis ise ekipler ve şehirliler arasında 'Ben değil o suçlu' kavgasına tutuştu.

Dink Cinayeti'nde bugüne kadar çok şey yazılıp çizildi. Tetikçiler, onları azmettiren büyük abiler, her şeyi görüp tedbir almayanlar, soruşturmalar...

Hatta Dink'in korunamaması ayıbı yetmiyormuş gibi bir de Dink'in arkasına sığınıp şahsi hesaplarını onun üstünden görmeye çalışan polis müdürleri de türedi. Bu uğurda tüm bilgileri çarpıtmaktan, yalan yanlış bilgilerle kamuoyunu yanıltmaktan da çekinmediler. Onların desteğiyle hareket eden meslektaşlarımız kelle avına çıktılar.

Kısacası Dink'i adım adım hedef yapan-yaptıran, sonra çok zekice kurgulanmış suikast planını basit bir ambalaja sarıp sahneye sürenler şimdi kıs kıs gülüyorlar.

Dink ise adeta AGOS'un önündeki o kaldırımında yatıyor.

Oysa bu tip durumlarda, yani çözülemeyen cinayetlerde temel bir kural vardır: Yerini ve bakış açını değiştir! Hatta bu o kadar yaygın bilinen bir kural ki cinayet büroya adımını atan genç polisler bile anlatılır.

Peki yerimizi ve bakış açımızı değiştirirsek ne olur?

Bu kitabı bunun için yazdım. Bugüne kadar bakılmayan bir noktadan yola çıktım. Cinayetin sonrasına değil öncesine baktım.

2002 MGK ön hazırlık toplantılarında başlayan misyonerlik tehdidi, Karadeniz Bölgesi'nin bir bütün olarak çalışma alanı seçilmesi, patlayan bombalar, ısıtılan bölge ve yaşanan provokasyonlar... Trabzon'dan İstanbul'a uzanan iç içe geçmiş halkalar...

Bugün bulunduğumuz yerden geriye dönüp baktığımızda Dink Cinayeti'nin de aslında büyük projenin ayaklarından sadece birisi olduğunu daha net görebiliyoruz. Eğer Ümraniye'de bir gecekondunun çatısındaki el bombaları bulunmasaydı bugün o projede çok farklı sahneler sergileniyor olacaktır.

54 misyoner için 40 sayfa istihbarat raporu neden yazılmıştı? Rahip Santoro öldürülürken kilisedeki JİTEM haber elemanı ne yapıyordu? Askere giden çocukların anti misyoner dalgaya kapılması ve firar edip kiliseye saldırmalarının nedeni neydi? Giresun'da kurulan sinsi plan neydi? Sakarya'daki bombayı

patlatan JİTEM ne planlıyordu? Ordu'daki saldırıyla Kürt-Türk kavgası çıkarmak isteyenler nasıl engellenmişti? Ogün Samast'ı cinayet için kim nasıl keşfetti? Coşkun İğci her şeyin ortasında olmasına rağmen izini nasıl kaybettirdi? Erhan Tuncel'i kim yetiştirdi, Yasin'den nasıl haberdar ettiler? Ogün cinayet için İstanbul'a yola çıktığında Çavuş Satılmış'ın da yakınlarında olması nasıl bir tesadüftü?

Bu kitaptaki bir çok bilgiyi ilk kez okuyacak, belgelerini ilk kez göreceksiniz. Sadece onlar bile bu soruşturmanın yeniden farklı bir gözle yapılmasını zorunlu kılıyor. Türkiye'nin 2002'den başlayarak nasıl adım adım bir kaosun içine çekilmeye çalışıldığını göreceksiniz. Karadeniz özelindeki örtülü operasyonları, kullanılan dini cemaatleri, misyonerlik yaygarasının nasıl bir projenin parçası olduğunu daha iyi anlayacaksınız. Dink Cinayeti'ni araştırırken başka çarpıcı belge ve bilgilere de ulaştım. Onlar da en az Dink cinayeti kadar çarpıcı ayrıntılar barındırıyor.

MİT'in ve Jandarma'nın nasıl kollandığını, 'soruşturma yapıyorum' diye yola çıkanların en basit soruları bile sormaktan imtina ettiklerini hayretler içinde göreceksiniz.

Misyoner cinayetlerinin tam merkezinde bulunmuş ve sonradan gizli tanık olmuş bir kişinin dosyaları yeniden açtıracak ifadelerini okuyacaksınız.

Buyurun ezber bozmaya...

Birinci Bölüm

ABLUKADAKİ ÜLKE: TÜRKİYE

KORKUTMAK İYİDİR!

Türkiye’de devlet, toplumla ilişkisi açısından ele alındığında pek parlak bir geçmişe sahip değildir. Pek çok araştırmacı ve akademisyen, “korku idaresi”, “güvenlik devleti” gibi yeni terimlerin, aslında Türk Devleti’nin güvenlik uygulamalarında bir karşılığının olduğunu düşünüyor.

Devletin dönem dönem tanımladığı ve sonra da “iç tehdit” olarak bize sundukları, korku idaresinin en iyi örneklerinden sayılabilir. Özal’ın dışa açılım politikalarıyla birlikte yeni jenerasyon içerisinde artık “iç tehdit tayin etme ve bunlara karşı mücadele” uygulamalarını eleştirenlerin sayısı arttı.

Aslında bu sorgulama bir başka açıdan Türk aydınlanmasının bir cephesi olarak da kabul edilebilir. Bu aydınlanmanın en önemli katalizörlerinden birincisi, büyük bir Arnavutluk halini alan Türkiye’nin Özal’ın gayretleriyle dışa açılması ise ikincisi de Özal’ın şüpheli ölümünden sonra ordu içinde cinayetler dönemiyle¹ birlikte komuta kademesinin icra ettiği 28 Şubat oldu. İronik bir biçimde, 28 Şubat rejimi, baskı altına aldığı toplum kesimlerinin baskıdan kurtuluşuna kapı araladı.

Aslında 1960 ve 1980 darbelerinde ve 1971 krizinde de aynı baskı politikaları uygulandı. Fakat bu kez daha farklı bir sonucun ortaya çıkmasının arkasında, 28 Şubat’ın toplumun

temeli denebilecek değerlerini (dolayısıyla toplumsal uzlaşmanın bizzat kendisini) tehdit eder hale gelmesi² ancak fiili bir darbe gerçekleştirememesi yatmakta.

Türkiye 28 Şubat'ın ardından yeni bir sürece girdi. 1000 yıl sürece denen Karargâh harekâtı, yeni kurulan AK Parti'nin tek başına iktidar olması ile ilk çatırtı sinyalinini verdi.

2002 Kasım seçimlerinde askeri cephe öylesine kapalı ve kendi doğrularına dönük bir bakışa sahipti ki istihbarat lobilerinde fısıldanan bir bilgiye göre Genelkurmay Karargâhı'nın bizzat yaptığı bir ön anket çalışmasında 2002 Kasım seçimlerinin galibi ve birinci partisi İşçi Partisi çıkmıştı.³ Herhalde bu anketi Perinçek de duymuş ve bu araştırmaya öylesine güvenmişti ki seçimi kaybederse genel başkanlıktan ayrılacağını kamuoyuna ilan etmişti.

Aslında seçimin galibi olan parti kadroları ve temsilcisi olduğutoplumsal kesim, 28 Şubat'ta iç tehdit sıralamasının başındaydı. O dönemlerde televizyonlarda adeta borsa endeksi açıklanır gibi "MGK'da tarihi rekor, en uzun MGK" anonsları yapılıyor, kusursuz bir psikolojik harekât yürütülüyordu.

Aslında Genelkurmay'ın Toplumla İlişkiler Başkanlığı (TİB) da benzeri bir görev yürütüyordu. Toplumla ilişki kurma adına, asker; toplum hakkında bilgiler topluyor, onları kategorilendiriyor ve harp okulundan aldığı eğitimi bu tasnif edilmiş bilgiye uyguluyordu. Yani Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının bazılarını düşman bazılarını dost ilan ediyordu. Ancak MGK, hem anayasal statüsü hem de Yürütme karşısındaki konumu açısından apayrı bir öneme sahipti.

MGK, eylem planı safhasına getirilen "toplumla ilişki projeleri"ni uygulatma üssüydü. Bu fiili durumu nedeniyle MGK, giderek askerin hükümete "milli güvenlik" gerekçesiyle dayatmada bulunduğu "gölge hükümet" olarak adlandırılmaya başlandı.

Bunun birkaç nedeni var. Birincisi bu kuruma anayasal statü veren ve onahükümet karşısında bir rol biçen güç 1980'de zaten sivilleri cezaevlerine gönderen ve anayasayı yapan gücün uzantısıydı. İkincisi askeri yönetimin hazırladığı anayasa ve yasaya göre MGK; hükümete tavsiye ettiği konuları "takip ve kontrol etme, yönlendirme, koordine etme ve denetleme" yetkisine 2945 sayılı yasaya göre sahipti. Üstelik MGK'nın asıl beyni olan Genel Sekreterlik, "gerektiğinde diğer bakanlık, kurum ve kuruluşlarla da müştereken yürütme" gücüne sahipti.

Tüm Bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile özel hukuk tüzelkişileri, MGK Genel Sekreterliği'ne gerekli olan açık ve her derecede gizli bilgi ve belgeyi sürekli olarak veya istenildiği takdirde vermekle yükümlüydü.

Sekreterliğin gizli hizmet giderleri için bütçede ayrıca bir ödenek ayrılmaktaydı.⁴ Kısacası, vatandaşın oyuyla seçilmeyen ve toplum tarafından denetlenemeyen bu yapıya "gölge hükümet" denmesini gerektirecek tüm nedenler bir araya toplanmıştı.

Tabii, bununla birlikte sivillerin güvenlik işlerini bürokrasiye bırakma eğilimi de işin cabası. Sonuçta siviller de devlet ile hükümeti ayrı gördüler. Devlet asıl sahip, siviller için ayrılan bölüm olan hükümet ise geçici ve sınırlı bir alan olarak kabul edildi.

Tabii ki bu durumun devlet içinde de çeşitli tezahürleri oldu. Devlet kurumları asıl patronu hep iyi tanıdı. Örneğin devlet içinde kritik noktaya gelecek kişilerin Milli Güvenlik Akademisi sivil müdavim kurslarından geçmesi bir teamül olarak gelişti. Askerin iyi bakmadığı bürokratlar elendi. "Hırsız içerde" çıkışı yapan İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın uyarısıyla nasıl oradan uzaklaştırıldığı, bu teamülün bir kez daha kutanması için günlerce yazıldı.⁵

Askerin herhangi bir ricası karşısında kurumlar bürokratik süreci işletme yolunu değil, tıpkı zorunlu askerlikte olduğu

gibi “ödevini yapma” bilinciyle hareket etmeyi öğrendiler. Bu tutuma, 28 Şubat'ta otobüslerle Genelkurmay'a getirilip briefing verilen ve briefingi ayakta alkışlayan yüksek yargı da dahil.

BAYRAM DEĞİL SEYRAN DEĞİL NERDEN ÇIKTI BU MİSYONERLİK?

2003 Kasım MGK ön toplantısı öncesinde bu işleyişin tipik bir örneği misyonerlik ve azınlıklar konuları üstünden yeniden yaşandı.

MGK literatürü açısından ön toplantıyı açıklamak gerekirse şunu söyleyebiliriz:

Milli Güvenlik Kurulu, anayasal bir kuruluş. MGK Genel Sekreterliği ise bu kuruluşun beyni ve ruhu. Yakın döneme kadar siyasilerin huzursuz çocuk görünümünde, asık suratlı bir şekilde fotoğraf karesindeyerlerini aldıklarıMGK toplantıları, aslında Genel Sekreterlik'in çalışmalarının devlet politikası haline getirilmesi açısından son nokta. Bu toplantının başkanı Cumhurbaşkanı ama mutfağın şefi MGK Genel Sekreteri.

Cumhurbaşkanı'nın ve hükümetin katıldığı son toplantı öncesinde, kurumların, özellikle de güvenlik ve istihbarat kurumlarının ellerindeki bilginin masaya yatırıldığı ve MGK konseptine uygun rötuşlara tabi tutulduğu MGK Ön Toplantıları yapılır.

Bu toplantılara güvenlik ve istihbarat bürokratlarıüst düzey temsilcilerle katılır ve MGK Genel Sekreterliği'nin ya da başka bir deyişle askeri bürokrasinin huzurunda arz-ı endam ederler.

Tabii ki buradaki gündem Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'ne, orada belirtilen tehditlere ya da MGK Genel Sekreterliği'nin “takip ve kontrol etme, yönlendirme, koordine etme ve denetleme” konularına ilişkin olmak durumunda.

Bir Başbakan ya da bakan, emrindeki bir istihbarat yada güvenlik teşkilatına istediği konuda çalışma talimatı verip bunu MGK gündemine getiremiyor. Ya da bir istihbarat ve güvenlik birimi önemli gördüğü bir konuyu (sorulmadıka) müstakilen MGK gündemine alamıyor.

Fiili durum böyle...

Mesela bunun son rneği yakında yaşandı. 'Kırmızı Kitap' olarak da bilinen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi (MGSB) yenilendi ve bu yenilenmede klasik irtica tehdidinin metinden çıktığı basına yansdı.

Amabu dönemde asker olmayan güvenlik ve istihbarat birimlerince Türkiye'nin Haziran 2007'den bu yana yařadđı gelişmeler değerlendirilerek "Hkmeti/Demokrasiyi ıskat ve ilga" faaliyetlerinin MGSB'de yer alması konusunda öneri hazırlandı ancak nihai metin, sivillerin kamuoyundaki ağırlığına rağmen bu öneriden yoksun olarak ıktı. Bu arada aşırı sağ faaliyetler yakın 2000'li yılların hemen başında MGSB'den çıkartılmıştı. Bu tercihin anlamı ulusalcılık dahil tüm aşırı milliyetçi faaliyetlerin önünü açma düşüncesiydi. Ya da en azından aşırı milliyetçilik akımları istihbarat birimlerinin hedefi olmaktan çıkıyordu.

2003 sonbahar MGK n toplantısına geri dönelim.

O yıllarda AB takvimine paralel olarak gelişen Misyonerlik ve Azınlık tehdidi MGK n toplantılarının askeri cenahı tarafından gündeme getirilmışti. Ancak bu konuda sokağın nabzını en iyi tutan birimlerden birinden benzer sinyallerin gelmediği gözleniyordu.

Emniyet İstihbaratı, Emniyet Genel Müdürü düzeyinde katıldığı toplantılarda terör örgütlerine endeksli bir gündem arzı yapıyor, dönem içerisindeki gelişmeleri aktarıyor, terörle mücadeleye odaklı bir sunum yapıyordu.

2003 Kasım toplantısı öncesinde dikkat çekici bir olay yaşandı. Emniyet Genel Müdürü, Emniyet İstihbaratı'ndan aldığı dosyayı görünce İstihbarat Daire Başkanı'na çıkıştı: "MİT, Jandarma, Genelkurmay misyonerlikten bahsediyor siz neden bu konularda bir şey getirmiyorsunuz?"

Aslında Genel Müdür kendisine göre haklıydı, Nisan ayında Genelkurmay Başkanlığı'nda bir toplantı yapılmış ve ülkeyi tehdit eden misyonerlik tehlikesine karşı kurumların da imzası alınarak bir dizi tedbir paketi devreye sokulmuştu. Buna rağmen emniyet çalışmalarını bu alana kaydırmamıştı.

Yıllarca OHAL Valiliği yapan Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydın'ın'e göre bu durum "ödevini yapma" bilinci ile pek uyuşmuyordu. Emniyet İstihbaratı uyarıldı ve bu alana eğilmesi istendi.

Aslında Emniyet bu konularda "ödevini yapma" bilincine sahip olmasa da iyi düzeyde bilgi toplama becerisi olan bir kurum. Emniyetin bu becerisinin onu iyi bir manivela haline getirdiği kesin. Nitekim 2003'te Misyonerlik konusunda kendisine verilmek istenen bu rol aslında çok tartışılan bir başka konuda da karşımıza çıkıyor.

EMNİYET, GÜLEN GRUBUNDAKİ MUHBİRLERİNİ DEVREYE SOKTU

Dönemin kudretli savcısı Nuh Mete Yüksel'in açtığı Fetullah Gülen dava dosyası kapsamında mahkeme tüm devlet kurumlarından bilgi talep etti. Fakat bu taleplere en yoğun miktarda bilgi akışı da yine emniyetten gelmişti. Emniyet o dava dosyasına 500 sayfa ile cevap vermiş, üstelik grup içindeki gizli muhbirlerinden aldığı bilgilerin de dosyaya girmesini sağlamıştı. Fakat ilginçtir ki en çok bilgi sağlayan kurum olan Emniyet kamuoyunda en çok dayak yiyen kurum haline getirildi.

O günlerde askeri cenahtan "misyonerlik ve azınlık tehdidi"ne eğilme uyarısı alınmasına karşın, ülkenin içine çekildiği tartışmalar kurumun bünyesinde sezilmiyor değildi.

28 Şubat'ta hedef olarak görülen kesimler içinden bile bazıları çıkıyor (Milli Görüş içinden çıkan Milli Çözüm dergisi gibi) birkaç yıl önce kendilerini iktidardan yumuşakça deviren ordunun aslında kutsal görevleri olduğunu söylüyor ve hükümetin aslında Batı'nın piyonu olduğunu ileri sürüyordu. Bu konuda Milli Çözüm dergisinde ilginç örnekler mevcut.

Siyaset dengesinde, şimdilerin moda tabiriyle yandaşlığı bir kenara bırakarak antitezi savunmak anlaşılır bir konuşlanma tarzıydı. Ama teraziye ordunun dahil edilmesi ancak bir darbe hazırlığının psikolojik harekât unsuru olarak yorumlanıyordu.

Bazı eski İslamcılar, eski ülkücüler, eski tüfek solcular, emekli askerler, emekli yüksek yargıçlar sihirli bir işaret almışçasına panel ve platformlarda bir araya geliyordu.

Gelen ses, postal sesine benziyordu.

Ve postalın gelişinin bir usulü, bir yöntemi vardı. Bu yöntem ona toplumsal meşruiyet kazandırmak için basit ama akıllıca tasarlanmıştı. Misyonerlik ve azınlık tehdidi apoletli toplanılarda gündem haline gelirken, ülkede bir ateş çemberinin yakılacağına dair işaretler belirmeye başlamıştı. Kimileri onu normalize etmek için sahiplense de bu çemberin adı "ulusalcılık" olarak beliriyordu.

ULUSALCILIK TEHDİDİ RAPORLARA GİRİYOR

Ulusalcılık o yıllarda tam bir veryansın söyleminden ibaretti. Bu duruma dikkat çeken bir istihbarat analiz raporunda şöyle deniliyordu:

"Ulusalcı kesimler somut tartışma konularında⁶ farklılaşan, ancak genel manada ortak bir söylem kullanmaktadır. Bu bağlamda ulusalcılık söylemi genel olarak;⁷

1. Devleti iç ve dış tehditlerden kurtarmak için "İkinci Kurtuluş Savaşı" yaşanması gerektiği, ilk Kurtuluş Savaşı'nın hem dış düşmana hem de halka karşı yapıldığı düşüncesi ile "İkinci Kurtuluş Savaşı"nın da halka karşı verilebileceği,
2. Azınlıkların ülkeyi yöneten asıl kesim olduğu, Ermeni iddiaları karşısında, Ermenilere karşı tepkisel eylemlerin meşruiyetinin bulunduğu,
3. AB ve ABD ile kurulan ortaklık ve temasların bağımsızlığı tehdit ettiği, siyasilerin ajanlık yaptığı ve ihanet içinde olduğu,
4. Kürtlerin batıdaki suçların ana kaynağı olduğu, batıda Kürtlerin bulunduğu yerlerde karşı eylem başlatılarak Kürtlerden arındırılmış bölgeler oluşturulması gerektiği,
5. Mevcut siyasi yönetimin 'Vatana ihanet' suçu işlediği, bu yönetimden hesap soracak "Milli Hükümet" in oluşturulması gerektiği,
6. Cumhuriyetin iç düşman karşısında tehlike altında olduğu, gerektiğinde ülke içerisinde bir tasfiye sürecinin başlatılacağı,
7. Avrupa Birliği'ne ve ABD'ye karşı Rusya ve/veya Çin merkezli yeni politikaların uygulanarak ülke bağımsızlığının yeniden kazanılabileceği,
8. Ülkenin, içerisinde bulunduğu süreç itibarıyla başta ordu olmak üzere çeşitli kurumlar vasıtasıyla siyasi yapıya ve demokratik sürece müdahale edilebileceği,
9. Ülkenin kiliseler ve misyonerler tarafından işgal edildiği, azınlık vakıfları vb. düzenlemelerle hükümetin bu işgale destek olduğu,
10. Siyasi iradenin kusuru nedeniyle devletin işlevsizleştirildiği, bu nedenle duyarlı kitlelerin harekete geçmesi ve hükümete karşı tepki vermesi gerektiği biçiminde özetlenebilecek genel bir söylemi farklı düzeylerde paylaşmaktadır."

Misyonerlik ve azınlık tehdidi, ulusalcılığın doğması, büyü-yüp gelişmesi için yükseltiyordu. Üstelik hem ulusalcılık hem de onun varlığını ikame etmenin bir vasıtası olarak misyonerlik ve azınlık tehdidi, Türkiye'yi AB hedefinden saptırmak için besleniyordu.

Askeri bürokrasi 28 Şubat'ta "irtica tehdidini" bertaraf etmeye kilitlenmişken birden "Avrupa kaynaklı" olarak algılanabilecek yeni bir tehdide kilitlenmesinin esprisi de burada yatıyor.

Askeri cenah daha dün karşı durduğu muhafazakârların "milliyetçi" eğilimlerinden istifade etmek istiyordu. Bunun amacı ise siyasi bir ideal olarak ufukta beliren AB'nin, müktesebatı ve uyum yasaları ile devletin derinliklerinde kurulu bulunan güç dengesini askeri doktrin aleyhine değiştirmesini engellemekti.

28 Şubat dersini almış olan bir kesimden gelen Ak Parti hükümeti, AB yolunda ilerlemenin aslında ne demek olduğunu çok iyi biliyordu. AB'ye uyum, içeride tartışılması dahi sakıncalı bulunan bir askeri doktrinden kaynaklanan dengesiz duruma karşı koyabilme şansını verecekti.

Bunun karşısında da askeri cephe bu gidişi görüyor ve engellemek istiyordu. Hükümetin karşısına "Ülkelerinin hükümet tarafından satıldığını ve Kurtuluş Savaşı'nda kazanılan bağımsızlığın tehlikede olduğuna inandırılmış öfkeli bir halk kitlesi" dikilmek isteniyordu.

MİSYONERLİK İSİTİLİYOR

Eski İçişleri Bakanı Saadettin Tantın, 2000 yılında "İnsanlarımız fakirlikten kaynaklanan tuzak içinde misyonerlerin kucağına süratle itiliyor" demişti. Onun bu sözleri emniyet kökenli olmasına rağmen bakanın askeri doktrinini angajmanına girdiği şeklinde yorumlandı.

Zaten Ankara'nın göbeğindeki Enerji Bakanlığı bürokrasisi ile ilgili bir operasyonun, görev bölgesi olmamasına rağmen Jandarma Komutanlığı tarafından yapılması talimatını vermesi hem onun bakanlık görevindeki sonunu getirdi hem de bakan angaje mi oldu sorularının bir açıdan teyidi oldu.

Sonraki yıllarda konunun MGK gündemine de taşındığı, Genelkurmay'ın da konuyla ilgili istihbari raporunun bulunduğu ileri sürüldü. 2005 yılında Rahşan Ecevit'in "AB süreciyle birlikte dinimiz elden gidiyor. Müslümanlığın gerilemesine razı olamam." çıkışı için tuzu biberi oldu.

Siyasilerin ülkenin tansiyonunu çıkaracak nitelikteki bu açıklamalarına karşı en belirgin duruş, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'dan geldi. "Sadece Almanya'da binlerce cami ve mescit açılmasına Alman yöneticiler müsaade ediyorsa, bu anlayışa bizim de karşılık vermemiz lazım. İnanç hürriyetinden korkmayın!"⁸ açıklaması kimilerine göre MGK'dan kaynaklanan bir hayaletle karşı çıktı.

Aslında Hıristiyan misyonerlerin ülke açısından tehdit olduğuna ilişkin bu iddialar, daha sonra ulusalcılık olarak yakından tanınır hale gelen söylemin kırmızı çizgilerini oluşturdu. Ulusalcılığın bir ucu, ülkeyi ikinci kurtuluş savaşı içinde gördüğünü deklare ediyor ve azınlıkları Lozan'dan kalan bir sorun olarak topluma yansıtıyordu.

Aslında bunlar, işin siviller ve görünenler tarafında olup biteniydi. Resmiler ve görünmeyenler cephesinde de bir hareketlenme olduğu kesindi.

Askere en yakın gazeteci olarak bilinen Mehmet Ali Kışlalı 12 Ocak 2005'te "Misyonerlik Tehdidi" başlıklı yazısında daha sonra Ergenekon davasının sanığı olacak Sinan Aygün'ün Türkiye'nin Sevr doğrultusunda bölünmesinin planlandığı dönemde misyoner faaliyetlerin hız kazandığını ve ATO'nun

(ya da şahsen Sinan Aygün'ün) bu konuyu mercek altına almaya karar verdiğini duyuruyordu.

Yazıda dikkat çeken bir detay da Kışlalı'nın yayınlanan bir kitaptan alıntıladığı kısımdı. Bu tehdidi görmek isteyenler "Genelkurmay ve Emniyet istihbarat raporlarını bulup okusunlar" diyerek işin derinliğini hatırlatıyordu. Dahası dönemin mekanizmalarını yakından bilenler için o cümle 2003 Kasım MGK'sı öncesinde "merkez" kurumun "manivela" kurumu doktrin konusunda uyardığının ilanı anlamına geliyordu.

MGK GENEL SEKRETERİ'NİN MİSYONERLİK TALİMATI

Ergenekon operasyonlarında gözaltına alınan bazı isimler ile "ülkede misyonerlik ve azınlık tehdidi var" diyenler arasında ilginç bir bağlantı var.

Mehmet Ali Kışlalı'nın misyonerlik tehdidinin ciddiyeti konusunda yazdığı yazıda referans gösterdiği yer ATO ve dolayısıyla Sinan Aygün'dü.

Kışlalı'ya referans olma payesi kazanan ATO, internet sitesinde⁹ halen yer alan bir yazıda şunları söylüyor:

"ATO'dan Misyonerlik Raporu: Rapora göre Türkiye misyonerlik faaliyetlerinin hedefi haline geldi. Başlangıçta Hristiyanlığı yayma amaçlı görülen misyonerlik faaliyetleri devletin üniter yapısını hedef alıyor. Faaliyetleri Karadeniz ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde yoğunlaşıyor. ATO başkanı Aygün: Uyum yasaları misyonerliği hortlattı."

Metinde askeri beyanatlardan duymaya alıştığımız iki vurgu öne çıkıyor. Üniter devlet yapısı ve uyum yasaları.

Bir ticaret odası başkanı için kendi alanı dışında ve iddialı sayılabilecek, hatta bir kampanya startı havasındaki bu açık-

lamaların en dikkat çekici tarafı ise 2003 yılına ait oldukça detaylı bilgiler vermesiydi.

ATO'nun yaptırdığı araştırmaya göre şöyle deniyordu:

"Sadece 2003 yılında 190 misyonerlik faaliyeti tespit edildi. Misyonerlik faaliyetleri kapsamında 300'den fazla kilise, çok sayıda kitapevi, 1 kütüphane, 6 dergi, onlarca vakıf, yayınevleri, 5 radyo, çok sayıda manastır, 2 kafe, 1 acente, 1 mahfil, 7 şirket, 1 otel, 1 tercüme bürosu, 7 gazete, 1 tarihi eser, 2 müze, 4 harabe, 1 kale ve onlarca dernek bulundu..."

Bununla birlikte misyonerlerin illerde ne tür faaliyetler yaptığının sayıldığı bir bölümde Trabzon'da çok sayıda kilisenin kurulduğu belirtildi.

Şüphesiz bu ifade bir sivil toplum kuruluşunun çalışmasından çok, gözleyen bir büyük biraderi hatırlatıyor.

Bu büyük birader, Ergenekon soruşturmasının devamında, üstelik Sinan Aygün ile ilgili bir gelişme üzerine biraz daha gözler önüne serildi.

Tuncer Kılınç Ergenekon'dan gözaltına alındığında daha önce aynı soruşturmada gözaltına alınan Sinan Aygün'ü tanıyıp tanımadığı hakkındaki soruya şöyle cevap verdi: "Sinan Aygün'ü Ankara'da görev yaptığım dönemden tanırım. Kendisi Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Rıfat Hisarcıklıoğlu ile birlikte sık sık yanıma gelirdi, görüşlerime değer verirdi. Kendileri ile konuşurduk."

Bu ifadeler Sinan Aygün'ün ticaret odası çalışmalarıyla ilişkilendirilemeyecek misyonerlik hassasiyetinin (ve raporunun) arka planı hakkında bilgi veriyordu. Arka planda yer alan kişi Tuncer Kılınç'tı.

ODANIN RAPORUNU KİM HAZIRLADI?

2003 yılında hazırlanan bir rapor Sinan Aygün'ün iddiaları ile örtüşüyordu. Üstelik raporun altında imzası bulunan kişiye bakıldığında Aygün'ü misyonerlik tehdidi konusunda aydınlatan isim de aynı isimdi.

12 Mart 2003 tarihinde Başbakanlık'a Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'nden GİZLİ kodlu bir yazı geldi.

Yazıda 7 Mart 2002'de Genelkurmay Başkanlığı'nın MGK ve Dışişleri Bakanlığı dahil iç ve dış güvenlik ile ilgili hemen hemen bütün kurumların katılmasının sağlandığı, MGK'nın bu toplantı sonrasında misyonerlik konusunda alınacak tedbirler konusundaki çalışmalarına devam ettiği, bu çalışmalar sonucunda alınacak tedbirlerin EK'te sunulduğu ifade ediliyordu.

Belge ekteki tedbirlerin kamu kurum ve kuruluşlarınca uygulanmasının gerektiğine inanıldığı belirtilerek imzalanmıştı. İmzalayan isim ise Sinan Aygün'ü aydınlattığı anlaşılan Org. Tuncer Kılınç'tı.

Belge adeta "gölge hükümet" tanımlamasına uygun yasa değişikliklerini talimat tadında tavsiyelerle bildiriyordu. Belgede Bayındırlık Bakanlığı'ndan, Adalet ve İçişleri Bakanlıkları'na, Milli Eğitim Bakanlığı ve RTÜK'e kadar kurumların misyonerlik konusunda yasal ya da idari açıdan yerine getirmeleri gereken adımlar sayılıyordu.

MGK'nın bu çalışması üç açıdan ilginçti.

Birincisi belgeden Genelkurmay'da düzenlenen bir toplantı sonrasında MGK'nın iş bütütüp tedbirler paketi hazırlaması, ikincisi nasılsa bu işin tam bir yıl sürdüğü, üçüncüsü ise aslında güvenlik ve istihbarat bürokrasisinin katılımıyla yürüyen bir çalışmayı MGK'nın birkaç bakanlığa talimat veren bir tavsiye metnine dönüştürmesiydi.

GİZLİ

T.C.
MİLLİ GÜVENLİK KURULU
GENEL SEKRETERLİĞİ
A N K A R A

HUK.MÜŞV.: 7010-2b-03

12 MART 2003

KONU : Misyonerlik Faaliyetleri.

BAŞBAKANLIĞA

İLGİ : MGK Gensek. liğinin 30 Nisan 2003 gün ve TİB : 1480-2-02/İGTİB (197) sayılı yazısı.

1. 07 Mart 2002 tarihinde, Genelkurmay Başkanlığında; Dışişleri Bakanlığı, Mili Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği, MİT Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü temsilcilerinin katılımı ile ülke genelinde yaygınlaşan misyonerlik faaliyetlerine karşı yürütülecek mücadelenin esaslarını belirlemek amacıyla yapılan çalışmalar sonucunda hazırlanan misyonerlik faaliyetine karşı alınacak tedbirler EK'te sunulmuştur.

2. Belirtilen tedbirlerin ilgili Bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşları tarafından gerçekleştirilmesinin gerekliliğine inanılmaktadır.

Takdir ve tensiplerine arz ederim.

Tuncer KILINÇ
Orgeneral
Genel Sekreter

EK1 :
(Yasal ve İdari Tedbirler)

GİZLİ

MGK Başbakanlık’a yaptığı bildirimde bir benzerini 17 Kasım 2003’te Org. Şükrü Sarıuşık imzasıyla yineledi ve 40 sayfalık bir endoktrinasyon (aşılama)dokümanını Kara, Deniz, Hava, Jandarma Komutanlıkları ile İçişleri’ne, Diyanet İşleri’ne, Genelkurmay’a ve Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği’ne gönderdi.

Doküman, “Misyonerlerin Temel Amacı, Misyonerlerin Devletlerle İlişkisi, Osmanlı’da Misyonerlik, Yabancı Okullar ve Misyonerlik, Misyonerlerin Hedef Kitleleri, Yürürlükteki Mevzuata Göre Misyonerlik Faaliyetleri, Misyonerlik Faaliyetlerinin Önlenmesine Yönelik Alınmasında Fayda Görülen Tedbirler” başlıklarını içeriyordu. Dokümanda Azınlık Okulları ve Misyonerlik isimli bir bölüm de vardı.

Dokümanda “Avrupa Birliği’nin sınırlarının “Atlantik’ten Urallara” ulaşmasının hedeflendiği belirtilerek misyonerliğin bir AB projesi olduğu anlatılıyordu.

Dokümanda misyonerliğin faal olduğu alanlar sayılırken Karadeniz’de “öteden beri aktif Katolik kiliselerinin bulunduğu”, Doğu Karadeniz’in bu faaliyetler için özellikli bir alan olduğu ileri sürülüyordu.

Dokümanda kurumları göreve davet eden kritik ifade ise “Misyonerlik faaliyetlerinin ülkemizin kamu düzeni açısından olumsuzluklar yarattığı göz önüne alınarak değerlendirilmesi gerekmektedir.” cümlesi oluyordu.

40 sayfalık dokümanın değerlendirme bölümünde çok dikkat çeken şu ifadeler yer alıyor:

“Son yıllarda milli menfaatlerimizi tehdit eden boyutlara ulaştığı gözlenen misyonerlik faaliyetleri, insan haklarındaki anayasal, yasal mevzuat ve uluslararası antlaşmalar gölgesinde icra edilmektedir. İnsan hakları ise açıklığı, dış denetimi ve dış müdahaleyi de beraberinde getirmekte,

insan hakları sorununu bu bağlamda artık sadece ulusal yetki alanına giren bir sorun olmaktan çıkarmaktadır.

Nitekim bilindiği gibi Avrupa Topluluğu ve demokratik devletler ve ifade özgürlüğü, temel haklar kategorisi içinde yer almakta, yasaklamaların veya engellemelerin olduğu ülkeler, Avrupa Topluluğu ve diğer uluslararası kuruluşların yaptırımlarına maruz kalmaktadır.

Türkiye'nin AB'ne giriş sürecinde yerine getirmek zorunda olduğu yükümlülükler de dikkate alındığında; Bakanlık, kurum ve kuruluşlar tarafından önerilen yasal düzenlemenin gerçekleştirilmesinde, siyasi iradenin sıkıntılar yaşayacağı değerlendirilmektedir.”

Aynı dokümanın sonuç bölümünde ise şu cümleler yer alıyor: “Ülke güvenliğini uzun vadede ciddi olarak tehdit edecek böyle bir faaliyete karşı devletimizin seyirci kalması elbette beklenemez.”

TEHDİT BELİRLEYİCİNİN KIRMIZI ÇİZGİLERİ

Devletin tepesinden gelen bu metinde dikkat çeken birkaç nokta var. Milli menfaatlerin tehdit altında olduğu iddiası, misyonerlik faaliyetlerinin uluslararası antlaşmalar gölgesinde yürütüldüğü, metni hazırlayan kurumun siyasi iradeden ne denli kendisini bağımsız gördüğü (ya da gerçekten de bağımsız olduğunu gösteren) siyasi irade zorlanacak değerlendirmesi.

MGK'nın adeta gölge hükümet olduğunu ve nasıl talimat mahiyetinde tavsiyelerde bulunabildiğini örneklendirdik.

Ancak bu noktada “siyasi irade zorlanacak” ifadesi oldukça ilginç.

MGK Genel Sekreterliği aslında yürütmenin altında. Ancak maalesef Türkiye bu tavra çok yabancı değil. Askerlerin “mevcut siyasi irade” diye başlayan ve tehdit imalı açıklamaları halen hafızalarda. Ancak askeri istihbarat birimlerinin kullandığı dile,

İSTİHBARAT DEĞERLENDİRME RAPORU

DÖNEMİ : (22 KASIM-26 ARALIK 2002)

HAZIRLAYAN MAKAM : İSTİHBARAT DEĞERLENDİRME MERKEZİ
B. AŞIRI SAĞ FAALİYETLER :

(1) HIZBULLAH TERÖR ÖRGÜTÜ İLİM GRUBUNA YÖNELİK ALINAN BİLGİLERDEN;

(A) SON DÖNEMLERDEKİ OPERASYONLAR NEDENİYLE CAMİ FAALİYETLERİNİ DURDURDUĞU BİLİNEREK ÖRGÜTÜN 3-4'ER KİŞİLİK DERS GRUPLARI OLUŞTURARAK, MENSUPLARINA AİT EVLERDE ÖRGÜTSÜZ TOPLANTILARA AĞIRLIK VEREREK TEBLİĞ FAALİYETLERİNE DEVAM ETTİĞİ,

(B) AYRICA BAZI BÖLGELERDEKİ CAMİ FAALİYETLERİNİ TEKRAR AKTİF HALE GETİRMEK AMACIYLA KÖYLERDE VEKİL İMAMLIK KONUSU ÜZERİNDE DURDUĞU,

(2) İRTİCAİ TARİKAT/CEMAAT VE DİĞER İRTİCAİ GRUPLARIN YAPILMAMAKTA OLAN DENETİMLERDEN KURTULMAK MAKSADIYLA, YURT VE PANSİYON AÇMAK YERİNE EVLER KİRALAYARAK BURALARDA (14-15) ÖĞRENCİ BARINDIRDIKLARI, BUNLARIN İRTİCAİ YÖNDE EĞİTİLMELERİ İÇİN SORUMLULUĞUNA "ABİ" TABİR EDİLEN GÖREVLİLER VERİLDİĞİ, BU ŞEKİLDE DENETİMDEN KURTULARAK RAHATLIKLA İRTİCAİ EĞİTİMLERİNİ YAPMAYA ÇALIŞTIKLARI BİLGİSİ ALINMIŞTIR.

(3) 11 EYLÜL 2001 ABD'DE MEYDANA GELEN TERÖR OLAYINI MÜTEBAKİP EL KAİDE TERÖR ÖRGÜTÜNÜN MUHTELİF ÜLKELERDE BÜYÜK EYLEM ARAYIŞINDA OLDUĞU BİLİNMEKTEDİR. BU MEYANDA ÜLKEMİZDE BULUNAN ABD TESİSLERİNE KİMYASAL VE BİYOLOJİK MATERYAL KULLANILARAK SALDIRILARA BULUNABİLECEĞİ, AYRICA İNCİRLİK ÜSSÜ BASTA OLMAK ÜZERE İNER/KALKAN UÇAKLARA KARADAN HAVAYA PORTATİF FÜZE ATABİLECEĞİ YOLUNDA DUYUMLAR ALINMIŞTIR.

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME :

B. AŞIRI SAĞ FAALİYETLERE İLİŞKİN OLARAK;

(1) HTÖ'NÜN YENİDEN TOPARLANMA, EĞİTİM VE CAMİ FAALİYETLERİNİ TEKRAR AKTİF HALE GETİRME AMACIYLA GAYRETLERİNİ ARTIRABİLECEĞİ,

(2) EL KAİDE GİBİ ULUSLARARASI İRTİCAİ TERÖR ÖRGÜTLERİNİN TÜRKİYE DAHİL OLMAK ÜZERE MUHTELİF EYLEM ARAYIŞLARININ ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEMDE DE SÜRREBİLECEĞİ,

(3) SİYASİ GELİŞMELER KAPSAMINDA OLMAK ÜZERE İRTİCAİ UNSURLARIN TABAN GELİŞTİRME, KADROLAŞMA VE PROPAGANDA GAYRETLERİNİ ARTIRABİLECEKLERİ, DEĞERLENDİRİLMEKTEDİR.

dolayısıyla da zihniyete işaret etmesi bakımından bu noktanın üstünde kısada olsa durmakta yarar var.

Kasım 2002 seçimlerinde AK Parti'nin tek başına iktidar koltuğuna oturduğunda aslında darbe hazırlıklarının yapıldığı bugün ortaya çıkıyor ama zinde güçler o dönemlerde bu tür hazırlıklara niyetli olduklarının, en azından yeni gelen bu hükümeti potansiyel bir tehdit olarak gördüklerinin ilginç bir örneği mevcut.

Jandarma Genel Komutanlığı'nın 22 Kasım-26 Aralık 2002 dönemine ait İstihbarat Raporunda "Aşırı Sağ Faaliyetler" başlığı altında önceki ya da sonraki raporlarda yer almayan özel bir vurguya yer verildi.

Jandarmanın İstihbarat Değerlendirme Merkezi, o ay içinde irticai faaliyetleri anlatıldıktan sonra, raporun hazırlanmasından kısa bir süre önce 3 Kasım 2002'de yapılan Genel Seçimlerden çıkan sonuç nedeniyle olsa gerek daha önce hiç kullanmadığı bir ifade kullanıyor.

"SONUÇ VE DEĞERLENDİRME (3) Siyasi gelişmeler kapsamında olmak üzere irticai unsurların taban geliştirme, kadrolaşma ve propaganda gayretlerini artırbilecekleri değerlendirilmektedir."

Yani jandarma istihbaratınındilişunu iddia ediyor: İrticai kesimler yeni siyasi denge kapsamında kadrolaşacaklar, taban geliştirecekler.

Üstelik jandarma bunu Hizbullah ve El Kaide'yi anlattığı bölümde ileri sürüyor.

Askeri istihbaratın AK Parti'ye ilgisi yalnızca seçim sonrası ile bağlantılı değil elbette. Bakın 28 Nisan 2002 tarihinde Başbakanlık Bilgi Toplama Araştırma ve Değerlendirme Komisyonu'nda paylaşılan bilgiler şu şekilde:

"Toplantı Başkanı: Türban yasağı konusunda İslamcı gazetelerin yanı sıra son günlerde sözde laik gazeteler de destek vermeye başladı. AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın eski konuşmaları hakkında DGM'ler ve Genelkurmay Başkanlığı suç duyurusunda bulundu.

Genelkurmay Temsilcisi: AKP liderinin geçmişe yönelik bütün toplantı ve mitinglerindeki konuşmaları tek tek incelenmeli ve tekrar tetkik edilmeli.

Misyonerlik faaliyetleri 3 koldan teşkilatlanıyor. Bunlar Vatikan Kilisesi, Fener Rum Patrikhanesi ve Protestan Kilisesi. Papa, bütün Asya Hristiyanlaşacaktır dedi. Asya'nın kapısı ise Türkiye. Türkiye'deki misyonerlik faaliyetleri bu yüzden sıkı takibe alınmalı, bu çok önemli."

Genelkurmay temsilcisi birkaç konuya dikkat çekmek istiyor: Recep Tayyip Erdoğan, Misyonerlik ve Fener Rum Patrikhanesi. Gerçekten de onun bu toplantıda söylediklerinden kısa süre sonra bu saydığı 3 konuda da propaganda furiasının başladığını görüyoruz.

Hatırlanacağı gibi o dönemde medya Erdoğan'ın geçmiş dönem konuşmalarıyla çalkalanıyordu. Her yeni gün arşivlerin tozlu raflarından ekranlara geçiş yapmış görüntüler vardı.

Misyonerlik dalgası ise herkesin malumu.

İSTİHBARAT RAPORUNDAKİ RAHİP ÖLDÜRÜLÜYOR

Jandarma İstihbarat Değerlendirme Merkezi'nin 2003-2004 yılı istihbarat bültenleri bu açıdan dikkate değer başka ifadeler de içeriyor. Bunlar arasında konumuzla ilgili olanları hemen alıntılayalım:

"Hristiyan misyonerlerin, AB uyum yasalarının sağladığı uygun ortamdan da faydalanarak, organize bir şekilde hareket etme gayretlerini, önümüzdeki dönemde artırarak devam edecekleri,

Trabzon İl Merkezinde faaliyet gösteren Santa Maria Katolik kilisesinde görevli Andreo Silvio Santoro'nun misyonerlik faaliyetleri kapsamında her biri ayrı ayrı olmak üzere (7-8) kişilik bir gruba İncil dersleri verdiği, nasıl ayin yapılır, hangi dualar okunur, ayin esnasında hal ve hareketlerin nasıl olması gerektiği konularında hazırladığı ders notlarını bahse konu öğrenci grubuna dağıttığı,

Trabzon ve Samsun'da 2000 yılında başlatılan çalışmaların semeresini görmeye başladıkları, her iki şehirde 20'şer kişiden oluşan sonradan Hristiyanlaştırılmış grupların bulunduğu,

Misyoner unsurlar tarafından Doğu Karadeniz Bölgesi'ndeki özellikle yurtdışı destekli bazı grupların; Laz, Pontus, Gürcü vb. etnik unsurlar yaratmaya yönelik çalışmalarında artış gözlenmekte olup, bu unsurların faaliyetlerin yakından takip edilmesi önem arz etmektedir."

Raporda yer alan rahip Santoro öldürüldü. Bu ilginç tesadüfün detaylarına ilerleyen bölümlerde gireceğiz.

54 MİSYONER İÇİN 40 SAFYALIK RAPOR YAZILIYOR

17 Kasım 2003 tarihli Şükrü Saruşık imzalı MGK belgesinde misyonerlik ve azınlık tehdidinin ne kadar önemli olduğunu, artık üniter devleti tehdit eder hale geldiğini okuduk. Duyarlılık ifadesi bakımından etkileyici olan bu belgenin bütün çabasına rağmen dikkatli zihinler açısından zayıf bir noktası var.

MGK bu belgesinde 2000 yılına ait misyoner sayısını veriyor. İfade aynen şöyle: "2000 yılı itibariyle Türkiye'de 45'i yabancı, 9'u da Türk olmak üzere 54 misyonerin faaliyet gösterdiği tespit edilmiştir."

Tüm Türkiye'de faaliyet gösteren misyoner sayısı 54, bu 54 kişinin oluşturduğu tehdidi anlatmak için MGK'nın hazırladığı raporun sayfa sayısı ise 40. Yani neredeyse her bir kişi bir sayfa rapor üretecek değerde tehdit üretmiş.

Tabii bu tablonun "Bu kampanyanın arkasında aslında başka bir amaç mı var?" sorusunu akla getirmemesi mümkün değil.

AKIL ALMAZ İSTİHBARAT RAPORLARI PİYASAYADA

MGK'nın bir yıl çalışıp 54 kişi için 40 sayfa rapor hazırlamasına, sonra onu ya da benzerlerini Ticaret Odası Başkanlarının ağzından kitlelere duyurmasına, askeri istihbaratın '2000'deki emeklerinin hasadını şimdi topluyorlar iş çok büyüdü' türünden raporlarına bakılırsa "Misyonerlik ve azınlık tehdidi var" kampanyasının üstü kapalı bazı avantajlar sunduğunu düşünmemek ve aslında işin arkasında başka bir şey var dememek için insanın kendini zorlaması gerekiyor.

Bu tablo tüm olan bitenin bir kampanya, bir propaganda olduğunu gösteriyor. Propaganda konusunda Türkiye Devleti'nin yetkili ve eğitilmiş ilk teşkilatı ise MGK bünyesindeki Toplumla İlişkiler Başkanlığı'ydı ve o yıllarda halen aktifti. Bu kurum AB uyum paketlerinin zorlamasıyla kapandı ama Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde yeniden açıldı.¹⁰

Misyonerlik, azınlıklar, irtica ya da bir başkası farketmez, silahlı olmayan bir grup vatandaşı "iç tehdit" olarak nitelendirip onunla ilgili kampanyalar yürütmenin adı "korkutarak yönetmek"tir ve güvenlik odaklı devletin temel güdüsüdür.

MGK'nın icra ettiği tehdit kampanyasının birinci getirisi bu.

"Politics of fear" veya "korku siyaseti" olarak literatürde karşılığını bulan terimi sistematik olarak kullanma fikri Thomas Hobbes'a ait. Hobbes siyasal düşünce tarihinde mutlak gücün toplandığı merkez olarak devleti 1651'de yazdığı "Leviathan" kitabında tanıtırken, yazılarında "korkunun sistemli olarak kullanılması" nı da savunuyordu.¹¹

Tabii ogünlerden bu güne korkunun yönetmek için kullanılmasında büyük mesafeler alındı.

Dünya tarihinin gördüğü iki en büyük savaş ve onun ardından gelen iki kutuplu dünya düzeni (Soğuk Savaş dönemi) kitleleri “korkutarak yönetmenin” ve korkutmanın bir propaganda unsuru olarak kullanmanın da altın çağı oldu.

Bu yöntem askeri doktrinin doğasında bulunduğu için askeri istihbaratın ciddiye alıp devletin diğer istihbarat birimlerine ilettiği bilgilerden de bu anlayış çok açıkça okunuyordu. Özellikle 2000 öncesindeirtica ile ilgili psikolojik harp operasyonları bütün hızıyla devam ederken Genelkurmay Başkanlığı istihbaratı akıl almaz iddiaları MİT’e ve Emniyet’e gönderiyordu. Genelkurmay;

Nisan 1997’de, İstanbul’da Türkiye Cumhuriyeti’ni yıkarak şeriat düzenini getirmek isteyen 700 bin İBDA/C örgüt mensubu, 500 bin Nurcu ve 1 milyon 200 bin çeşitli dini örgüt mensubunun bulunduğu,

Şubat 1998’de, Türkiye İsyancı Şeriat Komandoları adında bir örgütün Türkiye’de 150.000 üyesinin bulunduğu ve örgüt üyelerinin Hizbullah örgütüne kaydolduklarını, TSK’yı saf dışı bırakarak Türkiye Cumhuriyeti’ni yıkıp yerine şeriat esaslarına dayalı bir devlet kuracaklarını,

Kasım 1997’de, İstanbul Şile’de ormanlık bölgedeki Üvezli, İsaköy ve Bıçkıdere köylerindeki Kur’an kurslarında yoğun irticai propaganda yapıldığını, Ümraniye, Sarıgazi ve Sultanbeyli’den toplanan kimsesiz çocukların bu köylerde militan eğitimi aldıklarını,

Mart 1997’de, İstanbul’daki toptan gıda maddesi dağıtımının şer’i düzen yanlılarınca ele geçirildiğini,

Şubat 1997’de, Ankara-Sincan’da İran, Libya ve Cezayir’li Hizbullah mensuplarının oturduğunu, bunların ev kirasının belediye tarafından karşılandığını, belediyenin bu parayı İran’dan aldığını bildiriyordu.

Misyonerlik ve azınlık tehdidi kampanyasının ikinci getirisi ise o yıllarda önü açılmak istenen Ulusalçı tepkimenin (veya kimliğin) oluşması için ihtiyaç duyulan tehditlerin acilen yaratılmak istemesiydi.

Eğer oluşturmak istediğiniz kimlik, örneğin ulusalçılık ise gayrı milli bir tehditten söz edilmesi gerekiyordu. Türk istihbarat teamülünde basit bir kural var: "Zıt kutuplar birbirini besler." Bu yüzdensizlerden birini üretmek diğerini beslemeyi kolaylaştırıyor.

Tabii ulusalçılığın hızlı biçimde yaratılmak istenmesinin askeri istihbarat cenahı açısından anlamı aciliyet kazanan başka gelişmelere karşı yalnız kalmamak için cephe oluşturmak olarak ifade edilebilir.

JANDARMA AK PARTİ'Yİ BÖLMEMEYE ÇALIŞIYOR

Derin mekanizmaların seyirci kalmak istemediği gelişmelerin başında, 28 Şubat'ta devrilenlerin yeniden iktidara gelmesi yer alıyordu. Meclis çoğunluğunu tek başına sağlayarak hükümet koltuğuna oturan eski devriklerle hesaplaşmak için bu kez tek başına ordunun yetmeyeceği çıktı.

Ergenekon iddianamesinde meclis aritmetiğinin değiştirilmesi için Hasan Atilla Uğur'un istihbarat çalışmaları yürüttüğü yer aldı. JGK İstihbarat Başkanlığı Teknik Takip Daire Başkanlığı döneminde 'Kürşad' kod adlı Uğur'un faaliyetleri istihbarat raporlarına şöyle yansımıştı:

"AK Parti içerisinde ülkücü-milliyetçi geçmişe sahip milletvekillerini partiden ayırmak için Ülkücü tandanslı Jandarma İstihbarat Elemanı Ayhan KÜÇÜKARSLAN vasıtasıyla MHP'li Ramiz ONGUN ve Kayseri Milletvekili Sadık YAKUT üzerinden girişimlerde bulunduğum,

Bu faaliyetler neticesinde, ANAP Isparta Milletvekili M. Sait ARMAĞAN, ANAP Malatya Milletvekili Miraç AKDOĞAN, ANAP Yozgat Milletvekili Mehmet ERDEMİR, Hatay Bağımsız Milletvekili Fuat GEÇEN ve ANAP Malatya Milletvekili Süleyman SARIBAŞ'ın partiden ayrıldığı,

Aynı dönemde, halen AK Parti'de bulunan Adana Milletvekili Ali KÜÇÜKAYDIN, Nevşehir Milletvekili Osman SEYFİ, Edirne Milletvekili Ali AYA ve Kırıkkale Milletvekili Vahit ERDEM ile de bu yönde görüşmeler gerçekleştirildiği tespit edilmiştir."

O dönem Jandarma İstihbaratı hakkında Genelkurmay Karargahı'na ulaşan bir şikayetti ve etkili oldu. Uğur, resmi görevi ile bağdaşmayan ve duyulması halinde bir skandala dönüşebilecek faaliyetleri nedeniyle Çanakale'ye gönderildi.

Ulusal bir blok kurulabilir ve güçlenebilirse hükümet gündenden güne yıpranacak, gayri milli hale gelecek ve belki de ilk seçimde Kasım 2002'de kazandığı gücü kaybedecekti.

Derin mekanizmanın seyirci kalmayı hiç istemediği ve "Misyonerlik tehdidi var" kampanyasıyla gündeme taşıdığı operasyonun bir ayağı da dinler arası diyalogdu.

MGK dokümanında Misyonerliğin dünyada yayılma stratejisi başlığı altında şu 3 yöntemin uygulandığı ileri sürülüyordu.

"Sosyal Adalet Projesi: Üçüncü dünya ülkelerinde yaşayan insanların sosyal, ekonomik problemleri ile ilgilenme adı altında faaliyetlerin yürütülmesi.

Kültüre Girme Projesi: Kilisenin diğer kültür ve dinleri tanınması, Hıristiyanlığın mesajının diğer kültürlerle uygun tarza sokulması.

Diyalog Projesi: Projelerin hayata geçirilmesinde "Diyalog, Dinler Arası Diyalog" maskesinden faydalanılması."

Diyalogun misyonerlikle yan yana sunulması, diyalog çalışmalarları ile Hıristiyan dünyasının nüfuz alanlarında hareket

GİZLİ

T.C.
MİLLİ GÜVENLİK KURULU
GENEL SEKRETERLİĞİ
ANKARA

TİB : 3500-296-03/İGTİPB (370)

17 KASIM 2003

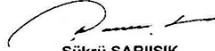
KONU Doküman.

İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA

MGK Genel Sekreterliği tarafından hazırlanan "Misyonerlik Faaliyetleri" adlı doküman, bilgi olarak Ek'te sunulmuştur.

Arz ederim.

GENEL SEKRETER NAMINA

Şükrü SARIŞIK
Orgeneral
Genel Sekreter

EKİ :

("Misyonerlik Faaliyetleri" Dokümanı)

DAĞITIM :

Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliğine
Genelkurmay Başkanlığına
Devlet Bakanlığına (Prof. Dr. Sn M. AYDIN)
İçişleri Bakanlığına
Kara Kuvvetleri Komutanlığına
Deniz Kuvvetleri Komutanlığına
Hava Kuvvetleri Komutanlığına
Jandarma Genel Komutanlığına

GİZLİ

kabiliyeti kazanmak isteyen Fethullah Gülen cemaatini can evinden vurmaya yönelikti.

Misyonerlik üstünden diyalog, diyalog üstünden de Gülen cemaati vurulacak, meşruiyetini kaybedecekti. Bu nedenle Şükrü Sarıışık imzalı belgede MGK, misyonerliğin dinler arası diyalog faaliyetleri ile yürüdüğü, bunun aslında bir maske olduğunu vurguladı.

Misyonerlik tehdidi var diyenler de sonrasında lafi hep buraya getirmeye çalıştılar. Düne kadar bireylerinin şeriatı benimsediği ve ülkeyi dini kaidelere dayanarak yönetmek istediği ileri sürülen bir cemaat, MGK'nın yeni kampanyasında bir anda Hıristiyanların Türkiye'deki sığınakları olarak gösterilmeye başlandı.

KAPI ÖNLERİNE BIRAKILAN 'GÜLEN MÜSLÜMAN MI?' CD'LERİ

Bu propaganda tabii sadece söylem düzeyindeki bir tartışma olarak yürümedi, MGK'nın dokümanı doğrultusunda cemaati Vatikan ile özdeşleştiren CD'ler, ulusalcı tarikatlar ve Maocu koalisyonu giren Ülkücülere dağıtıldı, öğrenci evleri, kilise diye ihbar edildi.

Yüz bin civarında olduğu tahmin edilen bu propaganda cd'leri üst düzey teknoloji ile hazırlandı. Öyle ki bu görüntüleri izleyen herhangi birisi Türkiye'de dinin elden gittiğini, Gülen Cemaati'nin 'İslam içine girmiş bir Truva atı' olduğunu düşünebilirdi. Hatta o dönemde bu propaganda belgeselinde seslendirmeyi yapanın muvazzaf bir isim olduğu da kulislere düşmüştü.

'Tehdit var' kampanyasının kitle düzeyine yayılmasının farklı bir sonucu da var ve bu da bir tehdit kampanyasının (kampanyayı yürütenler açısından) üçüncü getirisi olarak sayılabilir.

Genelkurmay temsilcisi Fener Rum Patrikhanesi'ni Türkiye'deki misyonerlik merkezlerinden birisi olarak göstermişti. Patrikhane misyonerlik kampanyasında Türkiye'deki tartışmaların odağı haline geldi.

Fener Rum Patrikhanesi'ni, kendisini 'Türk Haliç Platformu' olarak tanıtan bir grup protesto etti. Bu birlik içinde en çok tanınan isim Avukat Kemal Keriñsiz'di. Patrikhane önündeki protestoların ardı arkası kesilmedi. Daha sonra da 'Milli Güç Platformu' adını alan bir platform kuruldu. Aralarında Hukukçular Birliği, MHP İstanbul İl Başkanlığı, İşçi Partisi, Noel Baba Vakfı, Yeniden Kuvayı Milliye ile Şehit Aileleri Derneği ve Bağımsız Türk Ortodoks Kilisesi vardı.

Patrikhanenin protesto edilmesinde öne çıkan bir başka isim ise Türk Ortodoks Patrikhanesi'nin basın sözcülüğünü yapan Sevgi Erenerol'du.

GENELKURMAY'DAN ERGENEKON

SAVCISINA SERBEST BIRAKIN RİCASI

Erenerol'un 2006 yılında Genelkurmay Karargâhı'nda Misyonerlik konferansı verdiği de bu aşamada basına yansıdı. Erenerol bu konferansta şöyle diyordu:

"Misyonerlik her ne kadar bir din değiştirme olarak biliniyorsa da siyaset satrancının bir piyonudur. Tek amaç din adına bu toprakların ele geçirilmesidir. İstanbul'un 2010 Kültür Başkenti ilan edilmesi de bu ekümeniklik meselesinin bir parçasıdır. Bu yüzden son yıllarda Bizans görünümlü bir tarihi yapılanma başlatıldı. Restorasyonlar hızla sürdürölmektedir. Bu şekilde devletin parçalanma süreci de başlatılacaktır. İstanbul'u; ayrı, özel bir İstanbul Devleti olarak yapılandırmaya gitmektedirler."

BİLGİ NOTU :

KONU : Bağımsız Türk Ortodoksları Patriği Selçuk ERENEROL'un Yaşadıkları Olumsuzluklar ve Giderilmelerine Yönelik Talepleri

Bağımsız Türk Ortodoksları Patriği Selçuk ERENEROL, 15.03.2002 tarihinde MGK Genel Sekreterine yapmış olduğu ziyareti esnasında, patrikhanenin sorun ve talepleri ile ilgili olarak;

1-Hükümetin vermiş olduğu söz yerine getirilmemiştir; Patrikhaneye geçmiş dönemlerde hükümetler tarafından verilen yardım sözlerinin yerine getirilmediği,

2-Hükümet Hristiyan Türklerle ilgilenmemi istemiştir; Ülkemiz dışında bulunan Hristiyan Türklere patrikhaneye öğrenci alınarak bunların ülkemizde eğitim görme imkanına sahip olmalarında ve papazlık yapmak üzere talepte bulunan Türk Hristiyan papazların oturma ve çalışma izinlerinin verilmeleri konusunda kendilerine kolaylık sağlanması,

3-Türk Ortodokslarının statüsü; Türk Ortodokslarının devlet dairelerinde (Vakıflar Genel Müdürlüğü, Emniyet Müdürlüğü) olan sorunlarında kendilerine azınlık muamelesi yapılmaması,

4-İstiklal madalyasının verilmesi; Milli mücadeledeki hizmetlerinden dolayı, babası Papa Eftim'e (vefat 1968) İstiklal madalyası verilmesi,

5-Kesilen vatana hizmet maaşının devamı; Baba Papa Eftim'in vefatından sonra kesilen vatana hizmet maaşının bekar kızına intikal ettirilmesi,

6-Oğlu Paşa ERENEROL ve yeğeni Ümit KONDOĞLU'nun ilahiyat eğitimlerini yapmaları hususunda hükümetten maddi destek beledikleri,

7-Patrikhaneye bir bütçe konması; Hristiyan dünyasında etkinliğini artırmak için sembolik de olsa Patrikhaneye bir bütçe konması;

8-Hükümetin manevi desteği; Patrikhanenin 75 yıldır Ülkemize yöneltilen iç ve dış saldırılara karşı her zaman mücadele ettiği, Patrikhane ile ilgili bütün birimlerin her konuda kendilerine yardımcı olmalarının ülke menfaatleri ve Türklük açısından önemli olduğu,

9-Türk Ortodoks Patrikhanesinin, Diyanet İşleri Başkanlığıyla aynı protokole tabi tutulması,

10-1936 yılında kendileri tarafından verilen beyanname, Patrikhane üzerinde görünen Galata Okulu'nun halen Fener Rum Patrikhanesine ait olması,

11- Kendi cemaatleri için müstakil mezarlık yer tahsis edilmesi,

Erenerol'un bir şekilde MGK planı doğrultusunda faaliyet yürüttüğü anlaşılıyor ama aslında bu durumun resmi belgelerde de bir karşılığı var. Askeri istihbarat arşivine giren bir bilgi notunda, Bağımsız Türk Ortodoksları Patriği Selçuk Erenerol'un 15 Mart 2002'de MGK Genel Sekreterini ziyaret ettiği ve patrikhanenin bazı sorunları ile taleplerini dile getirdiğini görüyoruz. Bunlar arasında:

"Protokolde Selçuk Erenerol'un Diyanet İşleri Başkanı ile aynı statüye tabi olması, Kiliseye müstakil bir bütçe verilmesi ve Papa Eftim'in ölümüyle kesilen vatana hizmet maaşının Selçuk Erenerol'un kızına (Sevgi Erenerol'a) bağlanması" ricaları yer alıyor.

Sevgi Erenerol'un ilginç ilişkilerine yeni bir boyut katan bu bilgi bir yönüyle şaşırtıcı değil çünkü adli çevrelerde dolaşan bir bilgiye göre zaten Ergenekon'dan gözaltına alındığında Savcı Zekeriya Öz'e Ankara'dan, Genelkurmay Karargâhı'ndan telefon gelmiş ve Erenerol'un serbest bırakılması istenmişti. Bu ricanın, kişi ile kurum arasında ne tür bir ilişkiden kaynaklandığı konusunda fikir yürütmek pek zor olmasa gerek.

Tabii Erenerol ile Fener Rum Patrikhanesi protestolarında aynı duruşu gösteren, Ankara'da Ortodoks Kilisesi'nde toplantı yaptıkları fotoğraflarıyla Ergenekon iddianamesine giren, yürümekte olan bir davada nihai karar verilmemişken çıkışları ve saldırgan protestolarıyla Hrant Dink'i hedef haline getirdiği Dink ailesi avukatlarınca ifade edilen Kemal Keriñsiz'in de benzeri bir ilişkisi söz konusu mu?

BİR AVUKAT, İSTİHBARATÇILARLA 3 SAAT NE KONUŞUR?

Bu sorunun cevabını anlamanın yolu tıpkı Sevgi Erenerol'un babasının MGK ile ilişkisini izlediğimiz gibi Kemal Kerinçsiz'in ilişkilerin izini sürmekten geçiyor. Ergenekon tutuklusunu Kemal Kerinçsiz'in telefon ilişkileri Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı'ndan mahkeme tarafından istendi ve dava dosyasına girdi.

TİB'in verilerine göre Kemal Kerinçsiz 5322143354 ve 5332949190 numaralı telefonlardan, İstanbul İl Jandarma Komutanlığı, Merkez-İstanbul; İstihbarat Grup Komutanlığı, Bakanlıklar-Ankara ve Orgeneral Eşref Bitlis Kışlası Mali ve Teknik Daire Başkanlığı, Güvercinlik-Ankara adreslerine kayıtlı telefonlarla 144 kez irtibat kurmuş.

Bu irtibatlarında Kerinçsiz'in 12.054 saniyelik yani 201 dakikalık telefon görüşmesi yaptığı anlaşıldı.

Muzaffer Tekin, Kemal Kerinçsiz ve Sevgi Erenerol.

Detayına inildiğinde ise başka ilginç değerlendirmelere gitmek de mümkün. Mesela Hrant Dink'in kendi davası ile ilgili olarak basın organlarına verdiği demeçleri, aralarında Kemal Kerinçiz'in de bulunduğu bir grup şikâyet etmiş, savcı da bunun "adil yargılamayı etkilemek" suçu olduğuna kanaat getirerek kamu davası açmıştı.

Bu dava ile ilgili duruşma, mahkemenin iddiayı oldukça yetersiz bulması nedeniyle tek celsede beraat yönünde sonuçlandı. Kerinçsiz bu davaya şikâyetçi taraf olarak katıldı ve bu davada Hrant Dink yuhalandı ve hain olmakla suçlandı.

Telefon detaylarına göre Kerinçsiz bu duruşmaya hazırlandığı gün, yani dava gününden önce de yine Jandarma Genel Komutanlığı ve İstanbul İl Jandarma Komutanlığı Merkez, İstanbul adresine kayıtlı telefon ile görüşmeler yaptı.

ODA ISITILYOR VE DİNK SAHNEDE!

Devrimci Karargah Örgütü soruşturmasında tutuklanan ünlü polis şefi Hanefi Avcı "Siz odayı ısıtırsanız oradaki herkes ceketini çıkartır." ifadesiyle zihinlere kazındı. NTV'de Ruşen Çakır'a böyle diyordu.

Peki ama bu kadar basit mi?

Bunu asayiş şubeden gelen bir polis müdürü söylese, "Tetikçiye ve azmettiriciye baktıktan sonra meselenin diğer yönlerine bakmaması doğal" denebilirdi. Ancak operasyonu, örtülü operasyonu, basın vasıtalı psikolojik harekât operasyonlarını, yanıltma operasyonlarını bilen, belkide geçmişte bunları uygulayan bir polis müdürünün konuyu böyle kestirip atması yeterli görülebilir mi?

Tam da bu noktada Yeni Şafak Gazetesi'nin 20 Temmuz 2010 tarihli haberi¹² daha anlamlı hale geliyor:

“Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink’in öldürülmeden 5 yıl önce Genelkurmay Psikolojik Harp Tabur Komutanlığı’nca “fişlendiği” belgelendi. Psikolojik Harp Tabur Komutanlığı’nca hazırlanan ve Genelkurmay Başkanlığı Psikolojik Harekât Daire Başkanlığı’na sunulan ‘Yayın Analizi’ adı altında Agos Gazetesi yayınlarının ve yazarlarının andığı ortaya çıktı.

Genelkurmay Psikolojik Harp Grup Komutanı Topçu Albay İsmet Kaytaç tarafından 23 Ocak 2002’de Genelkurmay Psikolojik Harekât Daire Başkanlığı’na sunulan istihbarat çalışmasında Agos’un; yazarlarından, reklam ve seri ilanlarına kadar incelenerek ‘fişlendiği’ görüldü.

‘Gizli’ ibareli hazırlanan Andıç belgesinde Agos’un haberlerinden, köşe yazarlarının yazıları ile seri ilanlarından oluşan 19 kupür ‘Lahikalar’ isimli ekte yer aldı. Agos andıcında, ‘Yayın Analizi’ başlığı altında; ‘Analizi yapılacak yayının, Kaynak ile ilgili değerlendirme, Araç (Gazete) ile ilgili değerlendirme, İçerik ile ilgili değerlendirme, Hedef toplum ile ilgili değerlendirme, etki ile ilgili bilgiler’ ile reklam ve seri ilan sayfalarının bile fişlendiği kaydedildi.”

Haberden, Agos ve Hrant Dink’e karşı psikolojik bir harekâtın planlandığı anlaşılıyordu.

Aslında Hrant Dink’i kamuoyu nasıl tanıdı?

Bu sürece bakıldığında, bu fişleme ve psikolojik harekât çalışmaları daha büyük bir resim içinde görülebiliyor. Üstelik Dink’in ölümünden sonra Dink cinayetini çözmeye iddiasıyla bayraktarlık yapanların, onun hedef haline getirilmesinde de rol oynadığı ortaya çıkıyor.

- Psikolojik harekât süreci¹³ kusursuz bir biçimde start alıyor: “2004’ün 6 Şubat’ında Agos’ta, Gaziantep’li Hripsime Gazalyan’a dayanılarak, Sabiha Gökçen’in, 1915 olayları sonrasında evlat edinilen Ermeni çocuklarından biri olduğu yazıldı.

gizli

T.C.
GENELKURMAY BAŞKANLIĞINA
ANKARA

HRK : 3500-16 -02/Psk.Hrk.D.Psk.Hrk.Gr.İstz.Ks. (180) 25 OCAK 2002
KONU : Yayın Analizi

GENELKURMAY PSİKOLOJİK HAREKAT DAİRE BAŞKANLIĞINA

İLGİ : 1 nci Psk.Hrk.Tb.K.İçininin 23 OCAK 2002 gün ve İSTH.3500-14-02/14 (55) sayılı yazısı.

Agos gazetesi hakkında ilgi ile alınan Yayın Analizi EK'te sunulmuştur.
Arz ederim.

İsmet KAYTAZ
Topçu Albay
Gnkur.Psk.Hrk.Gr.K.

E K İ _____ :
(Yayın Analizi)

DAĞITIM _____ :
Genel : _____
Gnkur.Psk.Hrk.D.Bşk.İçine

Bilgi _____ :
C Planı

gizli

- 15 gün sonra Hürriyet bu haberi manşetine taşıdı. Herhalde iki hafta kadar düşünmüşlerdi. Gazete ertesi gün de, Gökçen'in Boşnak olduğunu ilân edecekti. Ancak "Ermeni değil Boşnak" haberinin yanında Gökçen'i yakından tanıyan Pars Tuğlacı'nın görüşlerine yer verilmiş, Tuğlacı Agos'un haberini desteklemişti.
- Hürriyet'teki haber üstüne Genelkurmay hemen ertesi gün meseleye müdahale etti. Ordu, Gökçen'in Ermeni olduğunu ileri sürmenin "hahercilik" diye nitelenemeyeceğini bildiriyor, ilk Türk kadın pilotun

kökenini tartışmanın “millî bütünlüğe ve toplumsal barışa katkısı olmayacağını” ilân ediyordu.

- Hürriyet, Sabah, Akşam ve Cumhuriyet gazeteleri Genelkurmay’ın açıklamasına arka çıktılar. Milliyet, “Ermeni iddiasını ilk uçuş tarihi çürüttü!” dedi, Aynı gazetenin yazarı Melih Aşık’a göre “Gökçen’in Ermeni olma ihtimali yok”tu. Akşam, “Gökçen Ermeni değil Bosnalı” diye yazdı.
- Yine Milliyet’te Hasan Pulur, bu vesileyle Hrant’a doğrudan saldırdı. Ondan “Türkçe’yi iyi bildiği anlaşılan...” diye sözedip, Hrant’ı sanki bir yabancıymış gibi takdim etti. Pulur’a göre Hrant, “Cumhuriyet ve Türkiye düşmanı bir Ermeni”ydi!
- Cumhuriyet’te İlhan Selçuk, “Ermenilerin ortalıkta bırakıp kaçtıkları çocuklardan sayılıyor Sabiha” diye yazdı. Katledilen, sürülen bir halkı aşığılamayı kendine yedirebilmişti.
- Genelkurmay açıklamasından iki gün sonra, 24 Şubat 2004 günü, Hrant İstanbul Valiliği’ne çağırıldı. Vali yardımcısı Ergun Güngör’ün odasında, iki “istihbarat görevlisi” ona, hayatının tehlikede olduğunu imâ etti. Bu görüşmeden İstanbul Valisi Muammer Güler’in de, dönemin içişleri bakanı Abdülkadir Aksu’nun da haberi olduğu sonradan ortaya çıkacaktı. Vali Güler, görüşmeyi doğrulayacak, ama Hrant’ın tehdit edildiğine katılmayacaktı. Cinayetten sonra Meclis araştırma komisyonuna, “Devlet böyle tehdit etmez,” diyecekti. “Yapsa başka türlü yapardı.”
- Hrant’ı tehdit eden iki “istihbarat görevlisi”nden MİT’çi Özel Yılmaz, çok sonra, Ergenekon soruşturmasında da karşımıza çıkacaktı. Hrant’la görüştüğü sırada MİT İstanbul Bölge Başkan Yardımcısı’yıydı. Ergenekon şüphelilerinden Bedrettin Dalan’a “Kaç, yoksa seni de alacaklar,” tüyosunu verdiği ileri sürülüyordu. Dalan’ın özel kalem müdürü Ergenekon’dan gözaltına alındığında onu kurtarmaya kalkmış, bunun için MİT Müsteşarı’nın adını kullanmış, savcılar MİT’le görüşünce Özel Yılmaz’ın tertibi ortaya çıkmıştı. Özel Yılmaz, Ergenekon’dan ifadesi

alınacağı sırada MİT İzmir Bölge Başkanı olarak atandı. MİT tarihinde vekaleten bu makama atanan ilk isimdi. Teşkilat, elemanıya ilgili soruşturma açtığı yollu haberleri de yalanladı.

- Mehmet Soykan adlı yurttaşın şikâyet dilekçesini değerlendiren Şişli Cumhuriyet Savcılığı'nın, Hrant'ın bir yazısından ötürü, "Türklüğü aşağılama" suçlamasıyla 301'den dava açtığı gün, 25 Şubat'ta, Cumhuriyet'ten Deniz Som, kuşatma harekâtına katıldı. Som, Sabiha Gökçen meselesi üzerine yazarken, Hrant'ın Ermeni kimliği üzerine kaleme aldığı bir başka yazısını konu etti. "Damardan kan temizleme operasyonu" yapmakla suçladığı Hrant'ın, "Adolf Hitler'in bile ilerisinde bir faşist" olduğunu ileri sürdü.
- 2004 Şubat'ının sonunda Emin Çölaşan, Hrant'ın söylediklerini çarpıtma üzerine kurulu plana uygun olarak, Dink'i "şeriatçı özlemi olanlar, Türkiye'nin bölünmesini isteyenler, Apo'ya özgürlük isteyenler"le biraraya koydu. Çölaşan'a göre Hrant, Türk kanının zehirli olduğunu ileri sürmüştü. Kuşatma ilerliyordu.
- Önce Vatan gazetesinin başyazısına Orhan Kiverlioğlu, "Hrant'ın hırlayışı" başlığını attı. Faşist gibi siyasî hakaret sıfatlarıyla yetinmeyip Hrant'ın "maymun genleri taşıdığını", ondan "orangutan maymununun bile tiksindiğini" yazdı. Bu şahıs, birilerini göreve çağırıyordu: "Türklüğe hırlayan Hrant'ın kafasına dank edecek bir kanun olmalı". Kiverlioğlu daha sonraki bir yazısında da, "insan suretindeki Ermeni tarihçi sürüngönlere de Türk kanının zehirli vasfını içtimai şifa niyetine göstermek lâzım" diyecekti.
- Hrant Basın Konseyi'ne başvurdu. Konsey, Yeniçağ'ın yayınının "yazara karşı zorbalığa özendirebileceğine" hükmetti, gazeteyi "uyarma" kararı aldı. Ama oybirliğiyle değil oyçokluğuyla! Konsey'in bazı üyeleri hem hile hem kışkırtma yapan gazetenin uyarılmasını gerekli görmemişti.
- Kemal Kerinçsiz'in öncülük ettiği Büyük Hukukçular Derneği yeni bir şikâyet kampanyası organize etti. Tek tip dilekçelerle yine savcılığa başvurdular.

- Hrant hakkında, kesinleşmemiş mahkeme kararı üstüne yorum yaptığı gerekçesiyle, "adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs" suçlamasıyla 14 Ekim 2005'te bir dava daha açıldı.
- Bu davanın duruşmasında saldırganlar mahkeme koridorunda Hrant'a vurmaya kalktılar. Mahkeme salonunda ona "Hain!" diye bağırıldılar. Bir başka duruşmada da Hrant'ın avukatlarından biri saldırganların yumruklarına hedef oldu.
- Savcı, ortada herhangi bir suç olmadığını bile bile dava açmış, yargıçlar, ilk duruşmada beraat kararı verip davayı bitirebilecekken süreci uzatmışlardı. Böylece her biri yeni linç girişimlerine sahne olan duruşmalar yapılabilirdi.
- Mahkeme önu gösterilerinde açılan bir pankart, Malatya katliamı ve Hrant Dink suikastları arasında bağ kurmayı sağlayabilecek, yürütülen plana ışık tutabilecek bir ifade içeriyordu. Bu pankartta Hrant'a, hep yaptıkları gibi "hain" vs. demiyor, onu "misyoner çocuğu" diye adlandırıyorlardı. Bugün, 2011'in ilk günlerinden dönüp bakınca, gayrimüslimlere yönelik terör eylemleri öngören "Kafes Planı" nı akla getirmemek zor. (Ya da 2002'nin Aralık ayındaki MGK toplantısında "azınlık faaliyetleri" ve "misyonerlik" in "iç tehdit" başlığı altında sayıldığını hatırlamamak.)
- Hrant'ın yargılandığı duruşmalarda mahkeme önlerinde toplanan kalabalığın öndegelen isimleri, Sevgi Erenerol, Kemal Kerinçsiz ve diğerleri, Kasım 2005'te, Fener Rum Patrikhanesi önündeydi. Oradaki bir toplantıyı bahane ederek gösteri düzenlediler, Patrikhane'nin Yunanistan'a taşınması için imza kampanyası başlattılar.
- Hrant her gittiği yerde izlenir, söylediği her şey yeni düşmanlık vesileleri yaratmak üzere haberleştirilir olmuştu. Yeniçağ, 2005 Kasım'ında bu tür haberlerinden birini "Hrant uslanmadı" diye vermişti. Ortadoğu da 2006 Mart'ında, "Ya sev ya terk et" ve "Kovun bunları!" başlıkları attı. Hrant'ın adının geçtiği yerde mutlaka "Türklüğe hakareten yararlanılan Ermeni gazeteci" ibaresi yerliyordu.

- Şimdi Ergenekon davasının sanıkları arasında yeralan çeşitli kişiler, Hrant'a karşı sürdürülen kampanyada hep ön saflardaydı. Ardarda suç duyuruları yaparak Hrant'ı mahkemeden mahkemeye sürüklenmek zorunda bırakan, duruşmaları da saldırgan gösteriler düzenlemek için fırsat haline getiren Avukat Kemal Keriñsiz hep en öndeydi. Meşhur Veli Küçük bu gösterilerden birine bizzat gelmişti. Oktay Yıldırım değişmez simalardandı. Sevgi Erenerol da oradaydı.
- Keriñsiz, sadece davaları izlemekle yetinmiyordu. 2006 Şubat'ında Akdeniz Üniversitesi'nde düzenlenen bir panele de Hrant'ın peşinden gitmiş, salonda söz alıp gerilim yaratmıştı.
- 2006 Mayıs'ında Yargıtay, Hrant'a yönelik operasyonun gelip geçici bir sindirme eyleminden ibaret olmadığını ortaya koydu. Yargıtay 9. Ceza Dairesi Hrant'ın altı ay mahkumiyet kararını "usul" yönünden bozarken "suç işlenmiştir" dedi. Hrant'ın sözlerinin "Türklüğü tahkir ve tezyif edici nitelikte" olduğuna "kuşku bulunmamakta"ydı.
- Aralık 2006'da Hrant yine mahkemede, saldırganlar da "Hrant Dink, Taşnak, Hınçak, ASALA ve devşirmeler seninle gurur duyuyor - Büyük Türk Milleti" pankartıyla bina önündeydi. Polis, tekme yumruk saldırı masınlar diye önlerine bir bariyer koydu."

Buraya kadar elimizdeki belge ve bilgilerin bize anlattığı tablonun özeti şu:

MGK birilerini tehdit olarak kabul edip planlar yapıyor, bu konuda devletin birimlerini kullanarak istihbarat üretiyor, daha sonra iç tehdit hedefi olarak görülen kişi ve grupların karşısına (muhtemelen) elemanlık ilişkisi bulunan kişiler çıkarılıyor, onlar etkili protestolar organize ediyor, yani Hanefi Avcı'nın deyimiyle ceketin çıkması için birileri "odayı ısıtıyor."

Protestoları organize edenler konuya göre bölüşüm de yapıyor. Mesela misyonerlik konusunda Erenerol öne çıkarken, Patrikhane konusunda Keriñsiz ve Erenerol birlikte hareket ediyor, daha sonra Dink konusunda ise Keriñsiz öne çıkı-

Kızıl Elma koalisyonu manşetlerden inmiyor

yor. Hatta İstanbul Ülkü Ocakları'nın eski başkanı olduğu için protestocu grup desteği sağlamak üzere Levent Temiz de destek veriyor.

Belgede söylendiği gibi Agos ve Hrant Dink hakkında karşı propaganda yapıldı, yani oda ısıtıldı. Odanın ısınması için ateşi yakan iki isim Kemal Kerinçsiz ve Levent Temiz'di. Kerinçsiz'in durumunu yukarıda TİB verilerinden ve Sevgi Erenerol ile yakınlığından tahmin edebiliyoruz peki ama ya Levent Temiz?

Levent Temiz, İstanbul Ülkü Ocakları Başkanlığı yapmıştı. Ama onu diğerlerinden ayıran Mehmet Bora Perinçek ile kurduğu Kızıl Elma ittifakıydı.

Veli Küçük 'Geçiminizi nasıl kazanıyorsunuz?' sorusuna 'Yabancılara arsa satışından komisyon alıyorum.' diyerek cevap verdiği ifadesinde Levent Temiz ile Mehmet Bora Perinçek'in biraraya gelmesi fikrini kendisinin verdiğini ve ikisinin de vatan evladı olduğunu söylüyordu.

Doğu Perinçek de Ergenekon savcılarının çapraz sorgusunda "Levent Temiz, çok değer verdiğim bir gençtir, çok büyük iş yapmıştır" diyordu. Zaten Doğu Perinçek'in oğlu Mehmet Bora, Levent Temiz ile 15 Eylül 2003'te birlikte yaptıkları bir açıklamada Temiz'in "Bu kez yüzler değil, binler ölür" tehdidine destek vermiş ve "bazı sorunların ancak silahlı mücadeleyle çözülebileceğini" vurgulamıştı. Doğu Perinçek en azından bu açıklamaları nedeniyle Levent Temiz'i tanımış olmalıydı. Hatta belki de bu yüzden ona çok değer veriyordu.

PSİKOLOJİK HAREKÂT UZMANLARININ HEDEFİ OLMAK

Ergenekon soruşturması azınlıklar, Kürtler ve dindarlar hakkında toplanmış istihbarat bilgileri ve bunlara karşı uygulanacak plan ve belgelerle doluydu. En az dava dosyası kadar gizlilik kararı verilerek Genelkurmay Başkanlığı'na iade edilen gayrı nizami harp planları bulunuyordu.

Sanıkların faaliyetlerine bakıldığında ele geçirilen belgelerde sözü edilenlerin hayata geçirildiğini görmek zor değildi. Mesela tutuklu sanık Sevgi Erenerol, Genelkurmay'da olduğu gibi misyonerlik hakkında brifingler veriyor, konuşmalar yapıyor, bu tehdidin ülkeyi bölmesinin yakın olduğunu anlatıyordu.

Hrant Dink'in yaşadıkları da bir psikolojik harekâtın hedefi haline geldiğini açıkça kanıtlıyordu. Nitekim Dink ailesinin avukatı Fethiye Çetin, mahkemeye bir dilekçe vererek Dink'in etrafında örülen faaliyetlerin organize bir şekilde yürütüldüğünü ve koordinasyonunu da Durmuş Ali Özoglu'nun yaptığını

Ergenekon sanığı E. Org. Hurşit Tolon, Hürriyet'in Gökçen haberine ilk tepkiyi veren isimdi.

söyledi. Fethiye Çetin bu faaliyetlerin açık bir Psikolojik Harp olduğunu belirtti.

Aslında Çetin'in bu iddiasını teyit eden dikkat çekici bir detayı herkes biliyordu.

Sabiha Gökçen haberi Hürriyet'te manşet olarak verildiğinde ilk tepki gösterenlerden birisi o dönemin Ege Ordu Komutanı Org. Hurşit Tolon olmuştu.

Tolon aslında psikolojik harbi iyi biliyordu.

Ege köylerini gezmeye çıkıyor; tarlanın, bahçenin içinde köylü kadınların yanında, "ülkenin bütünlüğü tehdit altında, hükümet sabrımızı taşırmazın" türünde açıklamalar yapıyordu.

Bunları söylerken "halkın arasındayım" görüntüsü veriyordu. Cumhuriyet mitinglerini desteklerken de muhtemelen bunu planlamıştı.

Ergenekon davası kapsamında hem Hurşit Tolon'dan hem de Durmuş Ali Özoglu'ndan "Türkiye'de yaşayan azınlıklar" ve "Rum, Ermeni, Yahudi azınlığın sahip oldukları vakıflar" ile ilgili detaylı bilgilerin yer aldığı "GİZLİ" ibareli belgeler bulundu.

Dahası Tolon'dan ele geçirilen "Misyonerlik" isimli 27 slaytlı sunumda saldırıya uğrayan Zirve Yayınevi'nin eski adı olan "Kayra Dağıtım" ismi not edilmiş ve Malatya, İstanbul, İzmir, Trabzon isimlerinin altı çizilmişti.

Yine Ergenekon soruşturması kapsamında İbrahim Şahin'den de Tedhiş Planı ele geçirilmişti. Orada da Ermeni Patriği Mesrob Mutafyan'a yönelik bir eylem hazırlığı tespit edildi.

ERGENEKON SANIĞI GÖNÜLLÜ AVUKATIN İCRAATLARI

Ergenekon'un toplumun büyük bir kısmının yanında aydınlardan da pek hoşnut olmadığı biliniyor. Ergenekon'un Analiz dokümanında "pek çok aydın Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı dokunulmazlık zırhına bürünmüş muhalif unsur" olarak tarif edilmişti.

Tabii, halen davası devam eden Hrant Dink cinayeti bu açıdan akla gelen ilk örnek. Türk'e hakaret ediyor diye futbol takımından seçtiği bir serseriye cinayete gönderen Yasin Hayal ise garip açıklamaları ve müdafii avukatı ile dikkat çekiyor.

Yasin Hayal'in duruşma çıkışında Muhsin Yazıcıoğlu'nu ve Büyük Birlik Partisi'ni hedef göstermesi de dikkat çekmişti. Bu çıkışın nihai amacını anlamak için, açıklamanın arka planına bakmakta yarar var çünkü Hayal'in avukatı bir Ergenekon sanığı olan Fuat Turgut.

İlgili çevrelerde Turgut'un, Yasin Hayal'i "gönüllü müdafaa"nın arkasında onu yönlendirerek davayı başka noktalara çekmek istediğine dair bilgilerin bulunduğu konuşuluyor.

Buna göre Turgut davaya müdahil avukat olarak katılmasından bu yana Hayal ile cezaevinde yaptığı görüşmelerde hep onu yönlendirmek istedi, duruşmalarda istediği birkaç konuyla ilgili "kelam etmesini" rica etti.

Daha önce Samast'ı yakalayan ve davaya en çok katkıda bulunan Emniyet'i hedef tahtasına oturtmak isteyen Turgut, bunun için önce Aydınlık, ardından da (İBDA-C'nin yayın organı) Baran dergisi ile temas kurdu.

Turgut savunma yapmak için mahkemeden aldığı tutanak ve belgeleri iki isme ulaştırıyordu: Aydınlık Dergisi ve Ulusal Kanal Yurt Haberleri şefi Ufuk Akkaya ve bir başka Ergenekon tutuklusunu Aydınlık ve Ulusal Kanal İzmir Muhabiri Hayati Özcan.

Özcan, özel arşivinde Ege Ordu Komutanlığı'na ait çok gizli belgelerle Şirinyer deki NATO üssüne saldırı planlarının ele geçirilmesi ve Ergenekon örgütüne üyeliği nedeniyle tutuklanmıştı.

Turgut'un ve bilgi ulaştırdığı iki ismin bir başka ortak bağlantısı da Tuncay Uzundal'ın avukatı Çiler Nazife Çelik. Turgut, Çelik'i "Tescilli Türk düşmanı Hrant Dink" hitabını kullanacak cesaretle görüyor.

Peki Turgut, neyin parçası?

Turgut, Kemal Kerinçsiz ile birlikte Büyük Hukukçular Birliği'nde yer alıyor. Dink'in Türklüğe hakaret ettiğini öne sürerek dava açan 10 avukat birlik üyesi. Dava için mücadele eden bu avukatlar grubu, onun sansasyonel hale gelmesi için de elinden geleni yapmıştı. Kerinçsiz'in bizzat katıldığı davalarda, bu grubun küfür ve protestoları arasında Fransız bir gazetecinin burnu kırıldı. Sonuçta Dink, tüm yurttaki bir Türk düşmanı ola-

rak afişe edildi. Bu ajitasyonlar sonunda, ne Yasin Hayal'lerin ne de Ogün Samast'ların harekete geçmesi için bir engel kaldı.

Büyük Hukukçular Birliği, Dink'in cenazesi ile de yetinmedi ve Fuat Turgut ile Dink'in katilini savunmanın peşine düştü. "Gönüllü savunma"nın karşılığı ise Hayal'in çıkışları ve yönlendirmeleri olarak ortaya çıkıyor.

Bu soruşturmayı durdurmak ve baltalamak için her şey denendi. Hatta Dink ailesinin acısı bile kullanılmak istendi... "Gerçek katiller bunlar" demek için bir senaryo yaratılmak istendi.

İşte canlı kaydedilmiş bir örnek:

Kerinçsiz'in mahkeme dosyasına giren telefon detaylarını vermiştik. Fuat Turgut'un da göbekten Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı, Genelkurmay MEBS Komutanlığı (Elektronik İstihbarat Merkezi) gibi bağlantılarının olmadığını düşünmek için kendimizi zorlamaya gerek yok.

Onun Yasin Hayal'in gönüllü avukatı olduğunu da biliyoruz. Mahkeme onu hukuki yargılamaya yakışmayan tavırlarından dolayı azledene kadar Yasin Hayal'in akıl hocalığını da yaptı.

Üstelik bunu, Yasin Hayal'i bir sanık olarak savunarak değil ona çıkış yolu olarak birilerini hedef göstererek yaptı. Ergenekon soruşturmasında kaydedilen şu kayda bir bakalım:

**Hrant DİNK cinayeti davasından yargılanan
Yasin HAYAL'in Avukatı Fuat TURGUT ile Ulusal
Kanal'dan Ufuk AKKAYA'nın görüşmesi.**

Tarih-Saat: 24 Eylül 2007-18:55

FUAT: Efendim

UFUK: Fuat Bey merhaba Ufuk AKKAYA ben Ulusal Kanaldan nasılsınız?

FUAT: Hıı nasılsın UfukÇuğum iyi misin canım kardeşim?

UFUK: Teşekkür ederim siz nasılsınız?

FUAT: Allah'a çok şükür Ardeşen'den sevgiler selamlar Ulu-sal Kanal'a...

UFUK: Şimdi ben size bir e-mail yollamıştım ama sanırım görmediniz...

FUAT: Görmedim, hayır...

UFUK: Evet şimdi biz şeyin gelen cevaplara konuştuk, genel yayın yönetmenimizle aslında ben biraz bazı yerlerde böyle kafam takılmıştı genel yayın yönetmeni sen yanlış düşünüyorsun Fuat Bey doğruyu söylüyor ben de zaten tabi ki aynı fikirdeyim de kafamdaki netlikler söz konusu değildi, o yüzden arıyorum.

FUAT: Söyle abi siz bu akşam mı haber yapacaksınız, yarın mı?

UFUK: Yok yapmayacağız daha yapmayacağız.

FUAT: Hıı anladım.

UFUK: O şeyle Haluk, Erhan TUNCEL ile Yasin HAYAL'i birbirinden ayırmamak söz konusu olamaz zaten.

FUAT: Kesinlikle o çocuk tamamen masum yani Yasin tamamen kullanılan çocuk Yasin.

UFUK: İşte şöyle bir şeyler eksik burada. Biz Yasin HAYAL'in madem masum olduğunu ortaya çıkarmak için bilgilere ihtiyacımız var yani bunu haber yapabilmek için bazı bilgilere gerçekten ihtiyacımız var. Şimdi esas mesele Erhan TUNCEL ve üstü tabi ki.

FUAT: Kesinlikle evet yani ben bunu...

UFUK: Yasin'in biraz bizi Erhan'la ilgili şeyler, bilgiler vermesi lazım ki, biz böyle daha rahat şekilde hareket edelim. Aslında Yasin'in verdiği cevaplar yeterli değil. Aslında yani bunlar basında çıkmış, bizim de yazdığımız, çizdiğimiz şeyler sizde okumuşsunuzdur herhalde.

FUAT: Okudum evet.

UFUK: Yani gerisi önemli...

FUAT: Ne demesi lazım?

UFUK: Yani benim aklımda kalan mesela şeyi söyleyeyim... Erhan'ın ev arkadaşı diyor ki, bu ajan kardeşim diyor şeye Erhan'a diyor.

FUAT: Ama bu inanmıyor önce...

UFUK: Ama bize inanmadığını söylemiyor işte şimdi burada bazı sıkıntılar var bizim aslında sorumuza evet bu böyle dedi ama ben inanmamıştım o zaman demiyor.

FUAT: Sen onu gayet rahat bir şekilde söyleyebilirsin benden alınmış bilgi verirsen benim beyanım gibi verirsen sen o şekilde Yasin'in o şekilde söylediğini nitekim bana öyle söylemişti zaten onu o şekilde habere monte edebilirsin

UFUK: Mesela şey çok önemli yani Emniyetten bazı kişiler kullandı, etti diyor Yasin önemli bir şey iddia çok önemli bir şey kumanda edenler kimler, nasıl yaptılar, nasıl ettiler?

FUAT: Onu şu maksatla söylüyor Emniyet'ten bazı kişilerin bizi kumanda ettiğini anlamış oldum demek istemiştir yani Erhan'ın ajan olduğunu anlayınca yoksa Emniyet bizi Yasin'in bilgisi dahilinde bir yönlendirme yok.

UFUK: Yani şöyle bir yönlendirme söz konusu aslında biz öyle düşünüyoruz tabi ki, bir Erhan TUNCEL var, Erhan TUNCEL'in altında da Erhan'ın kullandığı isimler var Yasin'in de bunlardan.

UFUK: O şeydeki İstanbul'dakini mi söylüyorsunuz yoksa?

FUAT: Hayır, hayır Trabzon'daki. Yani tövbe peygamberin söylediği ile Fethullah'ın söylediğini yan yana koy Fethullah'ın söylediği daha doğru bulacak kadar hasta Fethullah'çı bir herif. Şu anda da Tayyip Emniyet Teşkilatının en önemli, en önemli

bütün noktalarını Terör ve İstihbarat şubelerinin hepsini Kardinal Fethullah'ın adamlarına verdi yani bu şubeler şu anda Amerika'nın ve Vatikan'ın kontrolünde. Dolaylı şekilde benim telefonum dinleniyor iddialı söylüyorum, bilerek söylüyorum.

UFUK: Hı hıı...

FUAT: Yani bu konuda sizinle mutabıkız Erhan'ın o söylediği evet söyledi bana ama ben inanmadım buna anlamında söylüyor çocuk şey Yasin çok saftır bu konuda gerçekten saf, temiz bir çocuk ama bir şey de vatani, milleti için yaptığına inandırılmış çocuk. Kim tarafından? Erhan tarafından...

UFUK: Yani Ozan Arif de bazı sözleriyle aslında yanlış kelimeler kullanıyor farkında olarak mı kullanıyor, olmadan mı kullanıyor orasını tartışmıyorum ama bu olay bile şeyin üstünü örter o bahsettiğiniz Fethullahçı yapılanmanın üzerini örten bir tartışmadır yani biz istiyoruz ki, Erhan üzerindeki isimleri, bağlantılarını böyle bir bir ortaya koyar.

FUAT: Bak size bir tüyo vereyim mi abi büyük ihtimalle Erhan bu duruşmada isim verecek abi sıkıştı Erhan'ın başına öyle bir taş düşürdüm ki

UFUK: Nasıl?

FUAT: Duruşmada ben onu tamamen şey yaptım boşa düşürdüm.

UFUK: Ne dediniz?

FUAT: Yani daha doğrusu duruşmada düşeceği durumu tahmin ederek ben şeyi benim müvekkili Yasin'i ona göre motive ettim. Böyle bir şey söylediği anda her şeyi açıklayacaksın dedim ve kalktı benim müvekkile bu herif delidir dedi mi! Kendisine çok güveniyor nasıl olsa ben polisin adamıyım, kimse bana bir şey demez beni kurtarırlar diye. Bir de benim müvekkile bir de sataşarak konuştu mu! Bunun dedi akli yoktur, bilmem nedir? Akli yoktu madem niye bu adama bu işi verdin? Yani

benim müvekkil de kalktı kronolojiye uygun şekilde konuştu ondan sonra da iki elini açtı "Sayın başkanım deli olmadığım herhalde anlaşıldı değil mi?" dedi. Son derece net böyle her şeyi tek tek anlatıp herhalde deli olmadığım ortaya çıktı dedi. Yani bu konuşmayı yapan insan deli olamaz anlamında onun için Erhan şimdi isim vermek zorunda öbür sefer işaret verdi şimdi de isim vermek zorunda hele hele Valilik ve Emniyet'in bu işte Ramazan AKYÜREK'in şunun bunun dahil yoktur, hatası da yoktur yazılarından sonra Erhan ya isim verecek ya azmettiricilikten gidecek.

UFUK: Ama oklar burada Erhan'ın değil de, Yasin'in üzerine çekilmiş durumda

FUAT: O şey değişti ama ilk duruşma zaptını okusana ben onları sana göndermedim mi abi?

UFUK: Göndermediniz abi.

FUAT: Canım kardeşim niye söylemedin hemen Çiler SA-VAŞAN, Avukat Çiler SAVAŞAN da girecek.

UFUK: Kim?

FUAT: Avukat Çiler SAVAŞAN... O da şehit aileleri avukatı olarak İmralı'da bulunmuştu. Bir sanığın avukatı olarak ben dosyayı ona verdim bizim Bozkurt takımından bir kadındır. Kocasını da Erzurum Spor'un antrenörü.

UFUK: Telefonu nedir?

FUAT: Çiler Çelik SAVAŞAN ama şey de İzmir'deki telefonu Çiler SAVAŞAN olarak kayıtlı. İzmir barosundan sanıklardan birinin avukatı olarak gelecek ya. Yarın sana son duruşma zabıtlarını faksılasın abi tamam mı? Orada Erhan'ın nasıl kıvrandığını göreceksin arka arkaya benim sorduğum sorulardan, başka sorulardan yani kendi işini kendisi bitirdi eliyle.

UFUK: Şimdi siz ne diyorsunuz peki? Erhan hangi isimleri verir, dedi ya hani kaç isim altında?

FUAT: Sekiz ismi tehdit etti yani tehdit değil de dolaylı tehdit yani bu biliyorsun. Ya beni kurtarın ya da isminizi veriririm noktasında bir tehdit tabii...

UFUK: Sizde var mı bu sekiz isim?

FUAT: Hayır bende yok, o zibidi biliyor.

UFUK: Tahmininiz ne?

FUAT: Bana göre bu isimlerin birisi Ramazan AKYÜREK, birisi o Terör Şube Müdürü Terör şubedeki bir de İstihbarat'taki üç ayrı kişiyle çalışıyordum diyor orda da saptırma yapıyor. Çünkü istihbarat 501'lere yani kullanılan elemanlara Ufukcuğum onların bu taktiği de vardır şeyi daha doğrusu kaidedir o istihbaratta 501'lere sadece bir kişi verirler, yani 501 bir kişi ile muhatap olur bu diyor ki, ben diyor her ay başka biriyle muhatap oluyordum. Bu yalan...

UFUK: Bu 501 ne abi?

FUAT: Yani istihbarat elemanı, kullanılan eleman...

UFUK: Anladım onun adı 501 oluyor öyle mi?

FUAT: 501 oluyor, şimdi Erhan orada yalan söyledi. Dedi ki, kimdi bunlar diyor orada isim söylememek için ee ben her ay başkasıyla muhatap oluyordum zaten üç ayrı kişiyle muhataptım. Hâlbuki istihbaratlarda bir eleman kullanılıyorsa bir kişinin o istihbarattan bir kişinin elemanıdır. Diğer kişi asla ne o elemanla muhatap olur, ne hangi bilgiyi verdiğini bilir. Erhan yalan söyledi yani orada şimdi ben bunu Kezban HATEMİ'leri sevindirmemek için açıklamadım ama bu duruşmada istihbaratın bu taktiğini de açıklayabilirim yani. Tabi o zaman diyecekler ki, sende mi orada çalıştın da biliyorsun ama ben güneydoğuda biliyorsun devletle iç içeydim yıllarca bu taktiklerini biliyorum dolayısıyla bu duruşmada fotoğrafın % 25'i netleşecek abi kalacak % 75'i...

UFUK: %75'i netleşecek diyorsunuz.

FUAT: Hayır %25'i netleşecek, %50'si netleştiğinde karar verilecek %100'ü hiç bir zaman netleşmeyecek.

UFUK: Neden netleşmez?

FUAT: Ben kronolojiyi verdim abi Aydınlik Dergisinde siz iki sayfa yayınladınız. Hangi hükümet böyle bir hükümetin gücü var mı ki netleştiresin? Aman Amerika aleyhinde konuşmayalım deyip üstünü kapatmayacaklar mı şerefsizler? Cinayetini emrini veren Amerika. Hrant DİNK gebertildikten sonra yabancı plakalı turların Türkiye'den Ermenistan'a geçişini serbest bıraktırdılar Ufukçuğum. Mesela tavizlerden biri daha ne tavizler verdiler onları bilmiyoruz ama aşikâr tavizlerden biri buydu. Hrant'ın leşi üzerinden şey yaptılar yani bir de yoğun bir şekilde zaten Türkler etnik unsurlardan sadece biridir yani asıla sahip değilmışiz etnik unsurmuşuz Tayyip'in sözü. Ee onun ölüsü üzerinden ne güzel aylardır Türklük aleyhinde yayın yapıyorlar bu uluslararası çapta hem de bu da bir taşla kaç yüz tane kuş vurmak değil mi kardeşim Amerika ve psikolojik operasyon yapan güçler adına.

UFUK: Abi peki bu Yasin'in bu 20 sayfalık bir mektubu söz konusu. Siz de tekrarladınız kaç defa kendisinde cevap verdi. Nedir bu mektup 20 sayfa o mektubu bir türlü göremedik ya...

FUAT: Dosyaya ulaşamadınız mı?

UFUK: Hayır.

FUAT: Şimdi ben yarın bir meslektaşımınla görüşeceğim, ondan rica edeceğim o mektubu derhal almasını bana veya sana fakslamasını rica edeceğim. Sana fakslatırsam biliyorsun onlar krenetif düşünceli avukatlar hepsi baronun tayin ettiği zavallı tipler şimdi Çiler'le birlikte ilk defa iki tane avukat gibi avukatla gireceğiz öbürleri hep baronun tayin ettiği. Kalkıp ayağa Hrant'ın ailesine başsağlığı dileriz, üzüntülüyüz, yağcılık, dalkavukluk yapan pislik tipler ya. Benim gibi kalkıp,

tescilli Türk düşmanı Hrant DİNK diye söze başlayacak cesaret hiç birinde yok. Dolayısıyla onlara direkt sana fakslamasını söyleyemem ama önce kendime fakslatıp sonra benim sana fakslamam lazım

UFUK: Çiler SAVAŞAN kimin adına girecek abi?

FUAT: Ya unuttum adını Çiler'in bi dakika sana Çiler'in telefonunu veriyorum. Sana, benim ricam üzerine sana kimin avukatı olduğunu zaten açıklar. Çiler a'dan z'ye güvenilir çok milliyetçi bir kadındır yani güvenebilirsin ona Ufukçuğum.

UFUK: Yasin'le kim görüştü abi sizin adınıza?

FUAT: Benim adıma Çanakkale'de yeni büro açan bir kızımız üç yıllık bir avukat Ankara barosundan oraya geldi onu gönderdim. Senin soruları gönderdim bir de kendisi ne söylüyorsa onları söylesin dedim işte bana gönderdiği malzeme o tatminkâr mı değil mi bilmiyorum.

UFUK: Ben tat bulamadım açıkça söyleyeyim.

FUAT: Evet işte ben bizzat gitmeyince kızcağız ilk defa ünlü bir mahkûmla görüşünce...

UFUK: Keşke gitseydiniz...

FUAT: Abi vallahi Karadeniz'e gelmem icap etti.

UFUK: Bu Hrant DİNK dosyasının tamamı var mı abi sizde?

FUAT: Tabi ki, Çiler'de, dosyayı Çiler'e verdim. Çiler apar topar girdiği için...

UFUK: Acaba şöyle bir şey yapsak nasıl olur bilmiyorum Hayati abiyle (Hayati ÖZCAN) görüşüp İzmir'den...

FUAT: 05064185252, 05323131301. Hayati gitsin Çiler'le röportaj yapsın, benim söylediğimi söylesin. Çiler az çok benim hatırıma kırmaz yani...

UFUK: Tamam yani dosyayı kendisinden alabiliriz.

FUAT: Tabi ki veya en azından bürosunda oturup, önemli yerlerinden istediğiniz yerlerin fotokopisini size vermesini rica ettiğimi söyleyin dosya zaten benim dosyam, ben verdim onu.

UFUK: Anladım Yasin'in mektubu var mı burada?

FUAT: Hayır mektup İstanbul'daki dosyada yani duruşmadan sonra gelmiş, bu duruşmadan sonra gelen var.

UFUK: Yani bu duruşmanın ardından yazmış bu mektubu...

FUAT: Evet bu yeni 20 sayfa duruşmadan sonra bu yakın bir zamanda yazmış ve mektubun da incelemeye alındığı bilgisini aldık.

UFUK: Öyle mi?

FUAT: Evet yani şeye mahkeme tarafından dikkate alınır, incelemeye alındığına dair bir bilgi geldi bize daha doğrusu Yasin'e o bilgi gitmiş o da tabi ki bize söyledi

UFUK: Siz Yasin'le telefonda konuşuyor musunuz?

FUAT: Hayır mümkün değil ancak ailesi konuşabilir.

UFUK: Öyle mi? Siz avukat olarak görüşemiyorsunuz.

FUAT: Hayır görüşemiyoruz zaten görüşsek de ben telefonda onla çok şey konuşmam ki telefon kayıtları olduğu gibi CD'ye geçiyor önemli bir şey olduğu anda mahkemeye bildiriyorlar.

UFUK: O zaman ben sizden yarın mektubu bekliyorum.

FUAT: Mektubu ulaşıp aldırılmaya çalışacam Allah'ın izniyle.

UFUK: Çok memnun olurum abi.

FUAT: Oldu mu canım kardeşim? O da senin hatırın için zaten mektubun benim için fazla önemi yok çünkü ben...

UFUK: Dava ne zamandı?

FUAT: 1 Ekim. Bir de Yeniçağ TV'de bekliyorum çünkü bu diğer TV'ler benim söylediklerimi biliyorsun gene saptıra-

caklar ya da istedikleri yeri yayınlayacaklar.Sizin orda olmanız iyi olacak, en azından belgeli olacak benim konuşmalarım yani bu sefer sen kurtardın durumu bir bakıma yoksa bu köpekler daha fazla havlar.

UFUK: Abi ben bilmiyorum da Yasin HAYAL ile görüştüğünde şunu söylemeni isteriz yani biz bu davanın Erhan ve üstüne bakıyoruz abi doğru sizin dedikleriniz.

FUAT: Bilmiyor ki çocuk orayı gerçekten bilmiyor ben garanti veriyorum Erhan'ı, sadece Yasin'i Erhan böyle bir iş var bu Türk düşmanı bu şey hain bunu temizlememiz lazım, bu işi yapabilir misin diyor? O da diyor tamam ben silahı milahı ben temin edeyim yani diğer çocuğu da bulan Erhan.

UFUK: Efendim

FUAT: Tetiği çeken çocuğu da bulan Erhan. Yani istihbaratın iş yarat operasyonu bu. Onun başında da tescilli Fethullahçılıktan sicili olan bir adam var biliyorsun. Terörle Mücadele Şube Müdürü kim temasta ise şeyle Erhan'la hepsi Fethullahçı. Bu tesadüf olabilir mi abi? Fethullah Amerika'dan izinsiz, Vatikan'dan izinsiz tuvalete gidemez, CIA'den izinsiz aslında Doğu Bey'in (Doğu PERİNÇEK) şeması yani dar kaldı ama doğrudu. Ben de doğruladım beyanatlarımla ama o şemadan haberim olmadan doğruladım üstelik söylediklerim Doğu Bey'in söyledikleri ile örtüştüğünü sonradan öğrenmiş olduk.

UFUK: O şemaya acaba Yasin ne der?

FUAT: Abi şimdi Yasin bana Allah'tan aşağı gözü kapalı güveniyor öğrenmiş olduk. Allah'a teslimim, sana teslimim şemaya aynen Yasin ne diyecek abi onu Erhan bilir diyecek gelecek çocuk. Hıı Erhan da Emniyet içindeki bu kişilerin bunu Amerika'nın emriyle, Fethullah'ın emriyle yaptıklarını değil de Emniyetin içinde de yüreği yanan insanlar vatan adına bana bir iş yaptırıyorlar diye düşünmüştür o salak da tamam mı abi?

UFUK: Anladım abi tamam.

FUAT: Yasin şemaya bir şey diyemez çünkü bilmiyor Çiler hanımla konuşun abi son duruşma zaptında da çok şey var, sen çok şeyi çözebilirsin orada...

UFUK: Anladım abi.

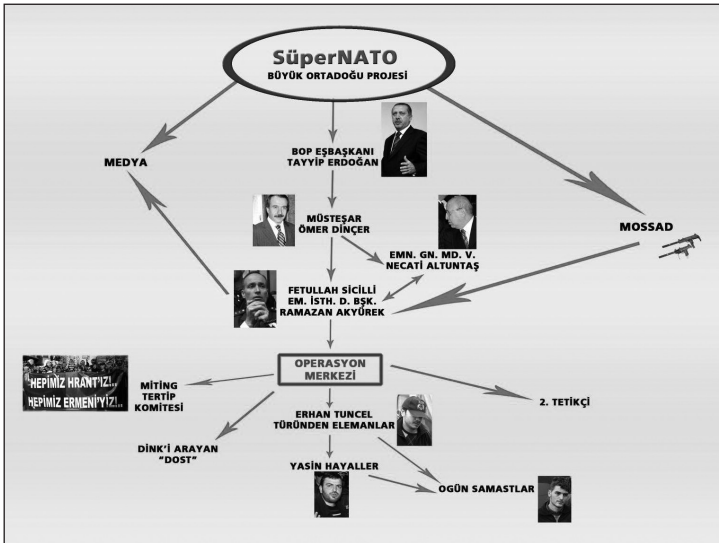
FUAT: Hadi görüşmek üzere Hayati, Çiler hanımla da bir röportaj yapabilir.

UFUK: Tamam abi sağol.

Uzun görüşmenin özeti şu:

İşçi Partisi, Avukat Fuat Turgut aracılığıyla Yasin Hayal'e "Beni bu işe sevk edenler Emniyet içindeki F tipi yapılanma ve Hükümet" dedirtmek istiyor.

Fuat Turgut ise Yasin Hayal "Allah'tan sonra bana güveniyor merak etmeyin ancak Emniyet'ten isim olarak Ramazan Akyürek ve terör müdürünün isimlerini biliyor, öbürlerini şimdilik söyleyemiyor" diyor.

İşçi Partisi'ne göre Dink Cinayetinin arkasında böyle bir yapı var.

Ufuk Akkaya'nın "biz şöyle söylemesini istiyoruz", "biz isteriz ki" gibi sözlerinden kimi kastettiğini anlamak için de Doğu Perinçek'in yargılandığı davaya bakmak yeterli olacaktır.

Bu arada Fuat Turgut'un Yasin Hayal'e avukatlık yapmasında aracı olanlardan birisinin de Trabzon VKGB Başkanı Hasan Uzun olduğu da biliniyor. VKGB cinayetle ilgili basına yansıyan bir şemada yer alıyordu. Yasin Hayal'in VKGB bağlantısı da araştırılmamış bir uç olarak ortada duruyor. VKGB ismi Hrant Dink soruşturmasında ilk kez geçmiyordu. Daha önce basına yansıyan Dink cinayetinden Ergenekon ilişkileri şemasında Trabzon VKGB'nin adı geçmişti. Ayrıca cinayetin hemen sonrasında telefon dinlemelerine düşen bir kayıтта Konya VKGB Başkanı Vehbi Şanlı Hrant Dink'i öldüren kişinin dernekten olup olmadığını soruyordu. Konuştuğu ve yüzbaşı olduğu tahmin edilen kişiye "öyleyse ellerine sağlık" diyordu. Cevapsız sorulardan birisi de bu konu. Acaba o yüzbaşı kimdi ve VKGB'nin bu cinayette bir rolü var mıydı?

Dink'in öldürüldüğü günün hemen ertesinde, 20 Ocak saat 22.20 sıralarında Şanlı ile Nejat Mete adlı kişinin yaptığı telefon görüşmesi kayıtlara şöyle girdi:

METE: Salamünaleyküm, ne yapıyorsun?

ŞANLI: Aleykümselem, çarşıdayım, toplantı vardı. Akın'la dolaşıyorum.

METE: Bizim arkadaşların işi mi dün zıbartılan adam?

ŞANLI: Bizim arkadaşlar.

METE: Arkadaşlar bulunurlar mı?

ŞANLI: Yok yok bulunmazlar.

METE: Elleri dert görmesin.

KERİNÇSİZ'İN RİCASI

Bazen hedeflere ve sonuçlara odaklanırken, "Düşmanımın düşmanı dostumdur." diye hareket edince insan rotasını kaybedebiliyor ve kiminle ittifak kurduğuna dikkat etmiyor.

Kemal Kerinçsiz'in Radikal Gazetesi'nden bazı muhabirleri arayarak; Hrant Dink davası ile ilgili olarak uzun bir süredir haber yapılmadığını, Erhan Tuncel ve Emniyet İstihbarat ile bağlantılı yapılanmanın arkasında Fethullah Gülen tarikatının ve CIA-MOSSAD bağlantısının olduğunu, bu konunun ihmal edilmemesi gerektiğini, Erhan Tuncel ile telefon görüşmeleri basına yansıyan Muhittin Zenit'in, İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek'in yanında çalıştığını, bunun üzerine gidilmesi ve Akyürek'in yıpratılması ricasında bulunduğu, söz konusu muhabirlerinde ricayı kırmadığı görüldü.

DİNK CİNAYETİ BİR KAFES OPERASYONU MU?

2009 Şubatı'ndan başlayan bir dizi ihbar sayesinde, Beykoz ve Poyrazköy'de bulunan cephaneleri gömen gurubun "Kafes Eylem Planı"na bağlı olarak hareket ettiği, yapılanmanın bir kısmının halen deşifre olmadığı ortaya çıktı.

İhbarda adı geçen Levent Bektaş'ın evinde yapılan aramalarda gizli belgeler arasında şifreli olarak muhafaza edilmiş Kafes Planı da ele geçirildi.

Gizli ibareli belgenin içerisinde aynen şu ifade yer almaktaydı:

"Rahip Santoro, Malatya Zirve Yayınevi ve Hrant DİNK operasyonları sonrasında, Türkiye'de yaşayan gayrimüslimlerin irticai grupların hedefinde olduğu yönünde kamuoyu oluşmuş, ancak AKP tarafından, karşıt medyanın da desteğiyle, söz konusu olayların, ERGENEKON tarafından organize edildiği şeklinde yoğun propaganda faaliyetlerinde bulunulmuştur."

GİZLİ	GİZLİ
KAFES OPERASYONU EYLEM PLANI	
	Kopya No :1/5 Hazırlayan Karargah :Özel Operasyon Gücü K.İği Hazırladığı Yer :İSTANBUL Tarih ve Saat Grubu :300950 C MART 2009 Kod Numarası :KF-03
ZAMAN DİLİMİ: C	<i>uygun dur.</i>
GÖREV BÖLÜMÜ: EK-A'da olduğu gibidir.	<i>Kadir Paşa kor. eton</i>
1. DURUM:	<i>bj</i>
a. Genel: Rahip Santaro, Malatya Zirve Yayınevi ve Hrant DINK operasyonları sonrasında, Türkiye'de yaşayan gayrimüslimlerin irticai grupların hedefinde olduğu yönünde kamuoyu oluşmuş, ancak AKP tarafından, karşıt medyanın da desteğiyle, söz konusu olayların Ergenekon tarafından organize edildiği şeklinde yoğun propaganda faaliyetlerinde bulunulmuştur.	
b. Düşman Unsurlar:	
(1) Yandaş basın ve yayın organlarında gayrimüslimlere sahip çıktıklarını ifade eden çeşitli haberler yaptırmış,	

Eylem Planının detayında da yine gayrimüslimlere yönelik hazırlanmış bir plan yer alıyordu.

Planda, gayrimüslimlerin can ve mal güvenliklerini sorgulayan hale getirerek AKP hükümetinin zor durumda bırakılması hedeflenmişti.

Plan dört aşamalıydı.

Birinci aşamada, gayrimüslimlerin isimleri, adresleri, eğitim kurumlarında çalışanlar, dergilerine ve gazetelerine abone olanlar, mezarlıkları belirlenecekti.

İkinci aşamada, AGOS aboneleri internette yayınlanacak, tehdit telefonları açılacak ve adalar bölgesindeki yoğun güzergahlara tehdit içerikli duvar yazıları yazılacaktı.

Planın üçüncü aşamasında ise abone listelerinin ulusal basında haber olması sağlanacak, köşe yazıları yazdırılacak, tartışma programlarında hükümetin konuya duyarsız kaldığı işlenecek, www.tehditaltındayiz.com, www.agosasahipcikalim.com vb. isimlerle yeni internet siteleri oluşturularak eylemlerin suçlusunu olarak AKP ve irticai gruplar gösterilecek.

Eylemin son aşamasında ise, gündeme oturtulan tüm azınlık kuruluşlarına bombalı saldırılar düzenlenecekti.

Arat Dink, babasının ölüm yıldönümünde ortaya çıkan bu kepezelikleri şöyle tanımladı: "100 yıl önce bu ülkenin yüzde yirmisiydik, bugün binde biri değiliz. 100 yıl önce avdık, şimdi yem olduk." dedi.

A VE B ZAMAN DİLİMLERİ HANGİLERİYDİ?

Kafes eylem planının büyük bir bölümü azınlıklara ve spesifik olarak AGOS Gazetesi okuyucularına-abonelerine ayrılmıştı.

Plan içeriğinde Agos abonelerinin isimlerinin deşifre edilmesi, abonelerin hedef gösterilmesi, ardından 6-7 Eylül olayları, Varlık Vergisi gibi konularının tekrar gündeme getirilmesi yer alıyordu.

Gizli ibareli belgenin 1. sayfasında ise "Uygundur. Kadir Paşa koordine etsin." parafı bulunmaktaydı.

Eylem planındaki ilginç ayrıntılardan birisi de eylem planı içerisinde C zaman diliminden bahsedilmesiydi.

Geçmişe yönelik birçok olaydan başarılı veya başarısız şekilde bahsedilmekteydi. Anlaşılan o ki C zaman dilimi diye bahsedildiğine göre A ve B zaman dilimleri aşılmıştı.

Durum kısmında da anlatıldığı gibi A ve B zaman diliminde Rahip Santoro, Malatya Zirve Yayınevi ve Hrant DİNK operasyonları başarı ile sonuçlandırılmıştı.

GİZLİ TANIK'TAN İNANILMAZ İTİRAFLAR: MALATYA CİNAYETİNDE JANDARMA ORGANİZATÖRDÜ

Gerek Dink cinayetinde gerekse de Malatya Zirve Yayınevi Katliamı'nda herkes resmin bütünü az çok tahmin ediyor. Ama halkaları birleştirecek maddi delil bulmakta zorlanıyordu.

Geçtiğimiz yılın son günlerinde sürpriz bir gelişme yaşandı. Olayların tam göbeğinde yer alan bir isim 24 Aralık 2010'da savcılara giderek 'gizli tanık' olmak istediğini anlattı. Tanıklık kuralları açısından uygulanması gereken güvenlik prosedürleri yerine getirildikten sonra tanık dinlendi.

Gizli Tanık; 2005, 2006 ve 2007'de yapılan derin operasyonlar hakkında verdiği bilgilerle fotoğrafın berraklaşmasını sağladı.

İşte ilk kez okuyacağınız derin bilgilerle yaşananların perde arkası:

Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde İstihbarat personeli olarak 1993 yılında göreve başladı.

O dönem Genelkurmay Başkanlığı Genel Sekreterlik görevini yürüten Ahmet Hurşit TOLON'un emrindeki operasyonel bir istihbarat birimi olan TUSHAD'da (Türkiye Ulusal Stratejiler ve Harekât Dairesi) göreve başladı.

Bu birimin sorumlularından biri olan Levent ERSÖZ'den Misyonerlik konusunda doğrudan talimat aldı...

İlerleyen süreçte kendisine bir ilde misyonerler arasına sızma görevi verildi. 2003-2005 yılları arasında bir kilisede başpapaz olarak çalışmaya başladı.

2005 yılına gelindiğinde Misyonerler arasında önemli bir konuma gelerek TUSHAD'dan gelen emir doğrultusunda TV'lere çıkarak misyonerlik aleyhinde konuşmaya başladı.

Bu programlar neticesinde Sivil Toplum Kuruluşları ve üniversitelerde düzenlenen birçok panel ve konferansa katıldı.

Zirve Yayınevi Cinayeti

TUSHAD'dan aldığı emirle Malatya Jandarma Alay Komutanı Mehmet ÜLGER, Malatya'da öğretim üyesi Ruhi ABAT, İstihbarat Binbaşı Haydar YEŞİL'in başında bulunduğu ve

askeri istihbarat personelinin yer aldığı ekiple tanışarak bu ekibe katıldı.

Ekiple birlikte misyonerlik faaliyetleri hakkında birçok görüşme ve brifing gerçekleştirdi... O dönem Ekip Malatya zirve yayınevi çalışanları hakkında bilgi toplamaktaydı. Bu sırada irtibatla olduğu kişiler daha sonra Zirve Yayınevi Katliamı'nı gerçekleştireceklerdi.

Ekiple yaptığı üçüncü toplantı esnasında ÜLGER'e Malatya'da planladıkları sansasyonel eylemin ne olduğunu sordu. ÜLGER, gelen emir doğrultusunda misyonerlere gözdağı vermek için Zirve Yayınevi ile ilgili Necati AYDIN, Thilman GESKE, Uğur YÜKSEL'e yönelik bir korkutma yapacaklarını, hazırlanan projeye üst makamları brife edeceğini söyledi.

Yine aynı toplantıda Ruhi ABAT, Emre GÜNAYDIN'ın eylemi gerçekleştirecek kapasiteye ulaştığını belirtmişti.

2007 yılı Mart ayı içerisinde ÜLGER Kayseri Jandarma Bölge Komutanlığı'nda ve Ankara'da misyonerlik konusunda brifing verdi ve bu brifinglerden yaklaşık 1,5 ay sonra Zirve Yayınevi cinayeti gerçekleşti.

Eylemin gerçekleştiği günün akşamı Ruhi ABAT kendisini arayarak planlanan eylemin meydana geldiğini söyleyerek, "Şerefsizlere vur dedik, öldürmüşler" dedi.

Eylem Sonrası AK Parti ve Gülen Cemaati

Aleyhinde Yapılan Çalışmalar

2007 Mayıs ayı içerisinde Türkiye Protestan Kiliseler Birliği Başkanlığı yapmış Behnan KONUTKAN hakkında projeleri bulunduğu gerekçesiyle Mehmet ÜLGER, Haydar YEŞİL ve Ruhi ABAT'tan oluşan aynı ekiple toplantı yapmışlardı.

Kendisinin bu konuda bilgisi bulunmaktaydı ve birkaç ay sonra KONUTKAN'ı kendisine eylem yapılacağı konusunda uyardı.

2008 yılı Mart ayı içerisinde söz konusu ekiple birlikte tekrar bir araya geldiğinde Misyonerlik Faaliyetleriyle AK Parti ve Fethullah Gülen Cemaati'nin ilişkilendirildiği 'Andıç' çalışması yürütüldü.

ÜLGER söz konusu çalışmaları yürüttüğü esnada Malatya bölgesinden sorumlu 2. Ordu Komutanı Hasan İĞSİZ'a bilgi arz etmekteydi.

ZİRVE CİNAYETİ'NDE DERİN YÖNLENDİRME

Gizli tanığın anlatımlarını doğrulayan bazı bilgiler Zirve Katliamı soruşturmasında deşifre edilmişti. Bugün daha anlamlı hale gelen o tespitler şöyleydi:

"Malatya'da Misyoner unsurlar tarafından işletilen Zirve Yayıncılık bürosuna yönelik 18 Nisan 2007 günü saat 13.30 sıralarında kesici aletler kullanılmak suretiyle gerçekleştirilen saldırı sonrasında olayın failleri, Hamit ÇEKER, Salih GÜRLER, Abuzer YILDIRIM, Cuma ÖZDEMİR ve Emre GÜNAYDIN isimli şahıslar olay yerinde yakalanmış,

Yapılan çalışmalar sonucunda grubun liderliğini Emre GÜNAYDIN'ın yaptığı ve eyleme katılan şahısları özellikle son 3 ay içerisinde bir araya getirdiği,

Emre GÜNAYDIN'ın misyonerlerle ilgili bilgileri Kocaeli Protestan Kiliseleri Başkanı HADE WOLFGANG ile irtibatlı Ozan KILIÇARSLAN isimli arkadaşı vasıtasıyla aldığı,

Emre GÜNAYDIN'ın irtibatlı olduğu Salih DEMİR isimli şahıs aracılığı ile bir dönem Malatya Birlik isimli yerel gazetede çalıştığı tespit edilmiştir.

Emre GÜNAYDIN'ın devam ettiği Yeni Hamle Dershanesi öğretmenleri ile de samimi ilişkisi bulunan ve MHP'li Ruhi POLAT ile yakın ilişki içerisinde olduğu,

Eylemden kısa bir süre önce Emre GÜNAYDIN ve Ruhi POLAT'ın karşılıklı olarak sık sık mesajlaşmaları ve telefonla görüşmeleri nedeniyle Ruhi POLAT'ın eylemden haberdar olabileceği değerlendirilmektedir.

Emre GÜNAYDIN'ın Ulusalıcı gruplar ile internet üzerinden temas halinde olduğu, kullandığı yunusemre4444@hotmail e-posta adresine 30 Mart 2007 günü gazilibozkurtlar@mynet.com adresinden bir mesajın gönderildiği,

gazilibozkurtlar@mynet.com adresi ile ilgili yapılan incelemede bahse konu adresin değişik zamanlarda;

Kanaltürk televizyonu, Prof. Dr. Ümit ÖZDAĞ, Başkanlığını E. Tuğgeneral Rıza KÜÇÜKOĞLU'nun yaptığı TESUD (Türkiye Emekli Subaylar Derneği), Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı, Başkanlığını Sevgi ERENEROL'un yaptığı Türk Ortodoks Patrikhanesi, Ulusalıcı sol gruplardan Kemalist Atılım Birliği Derneği'nin Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Arif DEMİRER'in bilgisayarlarında kullanıldığı tespit edilmiştir."

Gizli tanığın anlattıklarını soruşturan savcılar birçok noktanın doğruluğunu teyit etti. Bu bilgiler ışığında başta Malatya Zirve Yayınevi Cinayeti olmak üzere bir takım dosyaların tekrar açılması kaçınılmaz olacaktır.

İkinci Bölüm

KUŞATILAN BÖLGE: KARADENİZ

*Dümende ve baş altlarında,
insanlar vardı ki
bunlar,
uzun eğri burunlu ve
konuşmayı şehvetle seven insanlardı ki,
sırtı lacivert hamsilerin
ve mısır ekmeğinin
zaferi için
hiç kimseden hiç bir şey beklemezsiniz
bir şarkı söyler gibi ölebilirdiler*
(Nazım Hikmet Ran)

Karadeniz insanının reaksiyoner yapısı bölgeyi dışardan gözlemleyenlerin dikkat çektiği ve çeşitli araştırmaların üzerinde durduğu bir nokta.

Karadeniz insanının bu reaksiyoner yaradılışının üstüne, 30 yıla varan terörle mücadelede verilen şehitler sosyo-psikolojik açıdan bölgeyi etkileyen önemli etmenlerden. Kürt ya da Arap etnisitesinin bu bölgede uzun bir geçmişe sahip olmaması da ayrı bir yön. Bir diğer yön de fethedildiği dönemden bu yana Trabzon'un eski yerlileri olan Rum ve Ermeni nüfusun orda ika-met etmeye devam etmesinin milliyetçiliği diri tuttuğu gerçeği.

Trabzon'da lise öğrencileri düzeyinde yapılan bir araştırmaya göre, öğrenciler Kurtlar Vadisi filminde ana kahraman Polat

kadar onun yardımcısı ama en acımasızroldeki Memati'yi de çok beğeniyor...Ayrıca 'en çok beğenilen' isimler listesinde Kurtlar Vadisi'nin üç ana karakterinin olması da ilginç.

Sonuçta Karadeniz'in kolay provoke edilir bir tarafı olduğu, 2005 ve 2006'da ardarda meydana gelen olaylarda da kendisini gösterdi.

7 Nisan 2005'te Trabzon'da, 29 Mart 2006'da Sakarya'da, 7 Nisan 2006'da Ordu'da, 7 Eylül 2006'da Sakarya-Akyazı'da meydana gelen provakatif olaylar "Karadeniz'de köpürtülen dalgalar" olarak Türkiye'nin kıyısına çarptı.

BALYOZCULAR DA AYNI GÖRÜŞTE

Türkiye 2010 yılına Balyoz Darbe Planı tartışmaları ile girmişti. 20 Ocak'ta Taraf Gazetesi; camilerin bombalanacağı, uçakların düşürüleceği, sokaklarda çatışmaların çıkartılacağı 'dört dörtlük bir darbe planı' haberiyle çıktı. Binlerce sayfalık evraklarda çok şey var. Tabi bizim konumuzla ilgili de...

Birinci Ordu Komutanlığı'nın rutin savaş oyununu darbe planlamasına dönüştürmesinin yargılandığı Balyoz davasında da Karadeniz insanı ve bölge hakkında bu değerlendirmelerin yapıldığı biliniyor. Basına da yansıyan planın detaylarında Karadeniz için tasarlanan şablon şöyle:

"Orak planı içerisinde yer alan bilgilerde darbe sürecinde Karadeniz bölgesine ayrıca önem verildiği dikkat çekiyor.¹⁴

Karadeniz'deki azınlıkların tek tek listelendiği belgelerde, Pontus faaliyetlerinin halen devam ettiği belirtiliyor.

Karadeniz halkı ise özelliklerine göre şöyle tanımlanıyor: "...Karadeniz insanı silaha düşkün, çabuk sinirlenen, aceleci, inatçı ve provokasyona açık yapısıyla tanınmaktadır. Karadeniz'de evlerde silah imal etme kabiliyeti mevcuttur.

Bölge halkının bir kısmı kendini Türk olarak görmemekte 'Laz, Hemşin, Gürcü ve Rum' olarak görmekte..." Orak

Sonuç ve Değerlendirme

- ✓ Karadeniz insanı karakteristik yapısı itibarıyla kolay yönlendirilebilen ve istismara açık bir konumdur.
- ✓ Bu yönüyle, özellikle Karadenizli gençlerden milli mutabakatı sağlama kapsamında icra edilecek projelerde etkin olarak faydalanılabileceği,

Balyoz Darbe Planı'nın Karadeniz eylem planından bir bölüm

Sonuç ve Değerlendirme

Psk.Hrk.Gr.K.lığı tarafından;

- ✓ Milli mutabakatı sağlama kapsamında Psk.Hrk. Eylem Planları geliştirilmesinin ve uygulanmasının,
- ✓ Başta irticai faaliyetler olmak üzere, aşırı sol, Pontusçuluk ve Misyonerlik gibi bölücü unsurlarla etkin bir şekilde mücadele edilmesinin faaliyetin başarısını artıracığı,

Planı'nın belgelerinde azınlıklara ait tüm kurum ve kuruluşların listelenmesi de dikkat çekiyor.” Askeri istihbaratın Türkiye’de ciddi bir Pontusçuluk potansiyeli gördüğü ilk olarak akla geliyor. Ama Org. Şükrü Sarıışık imzalı 9’u yabancı 54 misyoner için hazırlanan 40 sayfalık MGK raporuna bakıldığında insan bu konuda da şüphe duymuyor değil.

Çünkü “korku yönetimi”nin devlet tecrübesinde bir karşılığının olduğunu, maliyetinin düşük, etkisinin ise büyük olduğunu biliyoruz.

Balyoz davasındaki Karadeniz Bölge Çalışmaları adlı sunum dokümanının sonuç ve değerlendirme kısmında savaşılabilecek “iç düşman”ın varlığına vurgu yapılıyor.

Psikolojik harekâtın medya desteği sağlanmadan yürütülmesi ise pek mümkün değil. Belki de bu ihtiyaç nedeniyle Kemal Kerinçsiz'in de içinde yer aldığı ulusalcı grup, gazeteden sonra televizyon açılımına girmişti. Yeniçağ TV olarak yayına başlayan kanal tam bir ulusalcı psikolojik harekât üssüydü.

Dokümanın sonuç ve değerlendirme kısmındaki bu satırlar askeri doktrinini nasıl işlediği konusunda fikir veriyor ve bizim birinci bölümde ülke genelinde nasıl bir kampanya sürecinin başlatıldığına ilişkin elimizdeki bilgilerle de örtüşüyor.

POLİS'TEN JANDARMA'YA 'NE YAPTIĞINI GÖRÜYORUM' RESTİ!

Türkiye AB yolunda, 1980 darbesinin çekirdek kurumlarından olan MGK'yı yeniden düzenlemeye çalışan bir döneme giriyordu.

Aynı dönemde 28 Şubat rejiminin devirdiği aktörler bu kez daha güçlü biçimde iktidara gelmiş üstelik Meclis'te de kesin bir üstünlük ele geçirmişlerdi.

Bu gelişmeler siyasal arenanın yeniden tanzimini gerekli kıldı. Daha önce siyasal yelpazeyi tanzim etme tecrübesi ve gücünü elinde bulunduranlar alternatif bir blok hareketine ihtiyaç duydular ve 1998'de Doğu Perinçek'in söylem zemininin oluşturduğu yeni Avrasyacılık ekseninde yeni bir milliyetçilik formu olarak ulusalcılık ideolojisini ve hareketini doğurdular.

Bu hareket, o güne değin askerlerin ağızından duymaya alıştığımız "ülke tehdit altında" ve "kitleler bundan rahatsız" söylemlerini güçlü biçimde siyasal alana taşıdı.

Bu kompozisyonun söylemden öte gerçekliğe ihtiyaç duyduğu noktada gelişmelerin de her nasılsa bu ihtiyacı gidermek için seferber olduğunu ya da edildiğini yorumlamak mümkün.

Bu sebeple o günlerde çark "insanların sokağa dökülmesi"

İlimizde Kuva-i Milliye hareketi adı altında bir oluşumun olmadığı, ancak çevre iller ve bazı emekli kamu personellerinden bazılarının bu oluşumu destekledikleri ve ilimizden de bu oluşumun internet sitesinin yayınladığı bildirilerdeki çalışmaların yapan bazı şahısların varlığı tespit edilmiştir.

İlimizde geçmişte Ülkü ocakları içerisinde faaliyetleri bulunan ancak günümüzde Alperen ocakları içerisinde faaliyetleri olan ve ilimizde Kafe işletmeciliği yapan İlimiz Keleşap İlçesi Kaşaltı Köyü nüfusuna kayıtlı, Mustafa-Aynur oğlu, 1982 doğumlu Selami AYNUR, İlimiz Dereii İlçesi nüfusuna kayıtlı, Sıtkı-Huriye oğlu, 1973 Dereii doğumlu, kamyonculuk yapan Raşit AYHAN, isimli şahısların ilimizdeki fakülte ve yüksek okulda okuyan ülkücü görüşe mensup öğrenciler vasıtası ile bu okullarda okuyan bölücü örgüt sempatisini öğrencilerin resimlerinin çekilmesi özel hayatları ikametleri gibi bilgilerin toplandığı ve bu bilgilerin zaman zaman ilimiz Jandarma Alay Komutanlığında görevli Başçavuş Mehmet Emin ATICI isimli şahsa verildiği, yukarıda adı geçen sivil vatandaşların jandarma başçavuşun telkinleri ile hedef seçtikleri öğrenci evlerine yönelik saldırı yapılması için çevrelerindeki gençleri organize etmeye çalıştıkları öğrenilmiştir. Bu olayın tarafımızdan önceden haber alınması ve akabinde vakit kaybedilmeden gerekli güvenlik önlemlerinin alınması sonucu eyleme tevessül edecek kişilerin durumun farkına varmaları üzerine eylemden vazgeçtikleri gözlenmiştir.

için dönüyordu. Levent Temiz'in çizgisinde olmayan Ülkü Ocaklarına PKK ve sol gruplar adeta nöbetleşe ve dönüşümlü olarak saldırılar düzenliyor ve onların da sokağa inmesini istiyordu.

Ankara'da Ülkü Ocağı önünde 24 saat nöbet tutulması gündeme gelmişti. Ortam çok gergindi. Ama her yerde sükunet muhafaza etmek alabildiğine zorlaşıyordu.

Aslında onları buna iten güçler zaten vardı. Giresun'da iki istihbarat birimi arasında yaşanan bir olay 30.12.2005 tarihinde raporlara böyle girdi.

Ülkücüler bir yandan ülkenin bölünmesine sessiz kalmak söylemiyle sıkıştırılıyor bir yandan da etkili olabilecekleri bölgelerde onları sokağa inmeye ve gidişata müdahaleye davet eden infialler meydana geliyordu.

Bu noktada MHP Lideri Devlet Bahçeli'nin hakkını teslim etmemiz gerek. Her ne kadar politik söylemleri tartışmalı da olsa Bahçeli, ülkücü gençlerin sokağa çıkmasına, provokasyonlara alet olmasına kapı aralamadı.

Bu konuda çok hassas davrandı ve her zaman sağduyu telkin etti. Eğer bugün ülkücü gençler üzerinden çıkarılmak istenen sokak çatışmaları başarılı olmamışsa bunda Devlet Bahçeli'nin ciddi bir katkısının olduğunu unutmamak gerekir.

HASDAL'DAN ÇIKAN EL BOMBASI TRABZON'DA AĞRILILAR KAHVEHANESİNDE PATLIYOR

Karadeniz'in daha önce bahsettiğimiz sosyo-psikolojik yapısının da etkisiyle 2005-2006 yılları bölgede domino taşı etkisi yaratacak olaylarınvuku bulmasına neden oldu.

Benzerlerine Ergenekon sürecinde rastladığımız olaylardan birisi de tam da bu süreçte Trabzon'da yaşandı. Önceki bölümlerde aktardığımız gibi; Ordu'da, Giresun'da, Trabzon'da, Sakarya'da çok sayıda provokasyon meydana gelmişti.

19 Ocak 2006'da Trabzon'da meydana gelen bir olayın detayları yaşanan provoksyonu açıkça ortaya koyuyor. Trabzon'da bulunan Ağrılılar kahvehanesine 19 Ocak günü el bombası atıldı. Olayı soruşturan güvenlik birimleri titiz bir çalışma başlattı. Kriminal çalışma ilginç bir sonuç verdi. Bombalar Ergenekon bombaları ile aynı seridendi.

Soruşturmayı bu bilgi üzerine derinleştiren savcılar son derece ilginç bir bilgiye daha ulaştılar. Arşivlerde yer alan ve 26 Mayıs 1999'da Solaklı Mah. Atatürk Bulvarı Yenihan Pasajı No 59'da patlayan bombanın da Ergenekon bombalarıyla bağlantılı olduğu görüldü. El bombası Hasdal Kışlası'ndan çıkmış gözüküyordu.

TRABZON'UN SİNİR UÇLARI TEST EDİLİYOR: TAYAD LİNÇ GİRİŞİMİ

7 Nisan 2005 Trabzon, TAYAD Olayları herkesin yüreğini ağzına getiren bir hadiseydi. Eğer polisin sağduyulu girişimleri sonuç vermese binlerce kişi 'PKK'lı' denen birkaç genci linç edecekti.

DHKP/C terör örgütüyle ilişkili olduğu ileri sürülen Tutuklu Aileleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (TAYAD)

"Hapishanelerde Neler Oluyor Bilmek Hakkımız" konulu bir dizi eylem kampanyası başlatmıştı.

6 Nisan 2005 günü Çetin Güven, Emre Bakır, Zeynep Erduğrul, İhsan Özdiil ve Nurgül Acar Trabzon'da basın açıklaması yaptı ancak bir anda "Trabzon'un göbeğinde PKK bayrak yakıyor!" söylentisi insanları sokağa döktü.

Basın açıklaması linç dönüştü.

Kalabalıklar İl Emniyet Müdürü Ramazan Akyürek'in olaylara doğrudan müdahalesi ve itidal çağrısıyla yatıştı. O gün Trabzon felaketin eşliğinden dönmüştü.

Linç girişiminde bulunduğu tespit edilen kişilerin, 14 Nisan 2005 günü Savcılıkta verdikleri ifadeler olayın nasıl büyütüldüğünün de fotoğrafını ortaya koydu.

Erkan KAYAN: "Yerel kanallardan birinde, meydana PKK bayrağının asıldığı, Türk Bayrağı'nın yakıldığı alt yazısını gördükten sonra olay yerine gittim."

Muhsin TOKMAK: "Olay yerinden geçmekte iken Türk Bayrağı'nın yakıldığı duydum."

Fatih USTA: "İş yerimde çalışmakta iken iş yerime gelen müşteri meydana PKK'lılar tarafından Türk Bayrağı'nın yakıldığını ve PKK bayrağının asıldığını söylemesi üzerine meydana gittim."

Hakkı USTA: "İş yerime giderken meydana kalabalık bir topluluk olduğunu gördüm. Etraftan PKK'nın bayrak astığını söylediler."

Fatih KOÇ: "Sokak üzerinde büyük bir kalabalığa rastladım. Burada 4-5 şahsın PKK bayrağı astığını ve Türk bayrağını yaktıklarını söylediler, moralim bozuldu ister istemez olayları izlemeye başladım. Ben de kalabalıkta olduğum için kameralar beni almış olabilir."

Seykan GÜLEN: "Türk Bayrağı'nın yakıldığı ve PKK bayrağının açıldığı haberini duyunca olay yerine gittim."

İfadelerde de açıkça anlaşılıyor ki yerel medyanın tavrı söylentilerin mahiyetinin belirlenmesinde ve yayılmasında etkili olmuş.

Tahrik edici ve kitleleri yönlendirici yayınları nedeniyle RTÜK, BTP ve Haydar Baş çizgisinde yayın yapan yerel Karadıra TV'ye ceza verdi.

Kanal olayı “Türk Bayrağı’na Hain Saldırı” olarak yansıtmıştı. Olayla ilgili linç görüntüleri, “Trabzon Uzun Sokak’ta PKK bayrağı açan bir gruba Trabzonlunun tepkisi” alt yazısı ile verildi.

Haydar Baş ve Trabzon özeline döneceğiz ama şimdi Karadeniz’deki diğer olaylara bakalım.

ÖNCE BOMBA AT SONRA HALKI GALEYANA GETİR!

7 Nisan’da polis şehitleri için Ordu’nun merkezi bir camisinde okunacak mevlit öncesinde saat 17:10’da cami tuvaletinde bir patlama meydana geldi. Patlama yerinde TKPML-KONFERANS terör örgütü ile ilişkili iki kişiden birisi ölü diğeri yaralı olarak bulundu.

Bu olay gürültüsüz bir kıyı şehri olan Ordu’da insanların huzurunu bozdu ve onları tedirgin etmeye başladı. Halk olayı

terörün en bilinen ismi PKK ile özdeşleştirdi.

Tam da bu olayın üstüne, şehrin sokaklarında dolaşan bazı kişiler bomba olayı ile ticaret için şehre gelen Güneydoğulu vatandaşları ilişkilendirerek "Bunlar PKK'lı, bunlar polise, askere kurşun sıkan kişiler, buradan alışveriş yapmayın!" diye halkı tahrik etmeye başladı.

Bunun üzerine Ülkü ocakları ve bazı insanlar hedef gösterilen dükkânlara hareketlense de sokaklarda çağrı yapan üç kişi yakalandı. Asıl şok da o zaman yaşandı. Çünkü halkı Kürtlere karşı galeyana getirmeye çalışanlarla bomba koyanlar aynı örgüttendi.

Yakalanan üç kişinin de bombalamayı planlayan örgüt ile ilişkili olması, bombalama girişiminin; hem Ordu'daki olayın Karadeniz'de Kürt vatandaşlara karşı linç girişimi başlatılmasının bir halkası olarak tasarlandığını, hem de milliyetçi refleksin aslında nasıl da dönemin provokasyonları açısından vazgeçilmez bir malzeme olarak plana dâhil edildiğini ortaya koyması bakımından çok önemli.

KARADENİZ'İN POTANSİYELİNİ KİM KEŞFETTİ?

İsmi Susurluk Skandalı ile gündeme gelen ve o gün bugündür gündemden düşmeyen Veli Küçük, Ergenekon'da gözaltına alınana kadar hereksin gözü önünde fakat rütbesi ve ilişkileri nedeniyle dokunulamayan ve çekinilen birisiydi.

Ancak yine de onun hakkında birtakım iddialar hiç eksik olmadı. Gözaltına alındığında başta adli polis ve adli birimler olmak üzere birçok kişiyi şaşırttı.

Mesela Kızıl Elma koalisyonunun başındaki kişi olarak gösterildi. Dink'in avukatlarına göre tehdidi ile Hrant Dink'i en çok ürkütenlerin başındaydı.

İfadesinde Levent Temiz ile Mehmet Bora Perinçek'in ulusalci sokak eylemci kadrolarını birlikte kurmaları fikrinin kendisine ait olduğunu övünerek anlattı.

Emekli maaşının yanında turistik bölgelerde yabancılara arazi satışından aldığı komisyon ile geçindiğini söylemesi hem de Zekeriya Öz'e "Sayın savcım beni bırakın, ben bu Ergenekoncuların hepsini size bir-iki ayda toplayıp getiririm" diye teklifte bulunması herkesi şaşırttı.

Veli Küçük'ün Karadeniz'de Jandarma Bölge Komutanı olarak görev yaptığı dönemin dikkat çekici bir yönü var.

Naylon terör örgütleri kurulması ve mafyanın reorganize edilerek Genelkurmay tarafından bunlardan istifade edilmesi planını içeren Ergenekon dokümanlarının orijinal suretlerinin Veli Küçük'ten çıktığı hatırlanacaktır.

Dolayısıyla Küçük, örgütleri paravan amaçlarla kullanmaya alışkın bir isim olarak karşımıza çıkıyor.

Bunu aklımızda tutalım ve onun Bölge Komutanı olarak Karadeniz ile nasıl bir ilişkisi olmuş ona dönelim.

Gizli Tanık Kısaç:

"1996 yılında Veli KÜÇÜK'ün Giresun Jandarma Bölge Komutanı olarak bölgeye geldiğini,

Menderes GÜÇLÜ'yü yanına alarak Şebın Karahisar İlçe Jandarma Komutanı yaptığını, PKK terör örgütü ile DHKP/C terör örgütünün Karadeniz'e açılmalarının bu yıl gerçekleştiğini,

Menderes GÜÇLÜ'nün adamı Ali AKTAŞ'ın yardımcı olacağını bildirdiği için, Ali AKTAŞ'ın gözaltına alındığı, 2 gün sonra serbest bırakıldığını, 3. gün yani 29 Ekim 1996 günü Güler OTAÇ'ın kendisini patlattığını ve üç polisimizin şehit olduğunu" iddia ediyor.

Gizli Tanık Dilovası ise:

"1992 yılında DEV-SOL örgütü içerisinde faaliyet yürüttüğü dönemde Gebze-Dilovası'nda Dilovası Motorlu Taşıyıcılar Kooperatifi isimli firmada görevlendirildiğini,

Eski Dev-Yol örgütü mensupları, Mafya tabir edilen gruplar, Dev-Sol'la ilgili şahıslar, Jandarma görevlileri gibi aslında bir arada bulunmaları mümkün olmayan kişilerin birlikte aynı firmaya ortak olarak iş yaptıklarını,

Dönem Kocaeli il Jandarma Alay Komutanı Veli KÜÇÜK'ün de Kooperatif'e gelip gittiğini,

Dev-Sol örgütünün Veli KÜÇÜK'le bağlantılı olan bu kooperatifle ilişkisini ilk kuran kişinin ise DHKP/C örgütünün Karadeniz Kırsal Sorumlusu Hüseyin ÖZARSLAN'ın abisi olan Zeynel ÖZARSLAN olduğunu" iddia ediyor.

Ergenekon iddianamesinde şu tespit de yapılıyor:

PKK/KONGRA-GEL Terör Örgütü Karadeniz kırsal alanına açılımı amacıyla kurulan Devrimci Güçler Birliği veya Devrimci Birleşik Güçler Platformu (DGB)yapılanması,

PKK terör örgütü ile TKP(ML) DABK, TKP(ML) KONFERANS, MLKP (Markсист Leninist Komünist Partisi), DEV-SOL/Darbeciler, DHP (Devrimci Halk Partisi), TKP/KIVILCIM, EKİM ÖRGÜTÜ ve TDP (Türkiye Devrim Partisi) terör örgütleri ile 21.05.1998 tarihinde yapılan görüşmeler sonucu oluşturulmuştur.

Görünen o ki Karadeniz, hem provokasyon pususuna yatanlar, hem darbe girişimcileri için hem de ülkeyi bir psikolojik harekât laboratuvarı olarak görenler açısından iyi bir mevzi olarak kabul edilmiş.

KESK'İ BOMBALAYAN İSTİHBARATÇI!

4 Mart 2007 günü sabahı saat beş sularında Sakarya'da KESK'e bağlı Eğitim-Sen Şubesi kundaklandı. Olay yerinde

“Türk İntikam Komandoları” imzalı bir üstlenme mektubu bulundu.

Olaya yoğunlaşan Devlet istihbaratı, olayın arkasında N.Özarlan isimli kişiyi tespit etti.

N.Özarlan kayıtlarda daha önce de tanınan birisiydi. Çünkü Tokat Erbaa’da bulunan Kuş sevenler Derneği Lokalinde çalışan Y.Selimdaroğlu isimli kişiye MİT görevlisi olduğunu, Erbaa’nın kendi sorumluluk bölgesinde bulunduğunu, Devlet tarafından legal olarak yürütülen bazı faaliyetlerin kendilerince illegal olarak gerçekleştirildiğini ileri sürerek Y.Selimdaroğlu’nun da kendilerine katılmasını talep etmişti.

N.Özarlan ile ilgili çalışma bittiğinde ortaya şöyle bir tablo çıkmıştı:

“Askerlik hizmeti sırasında Askeri istihbaratın yönlendirmesi ile THKP/C Acilciler örgütüne yönelik Haber Kaynağı/Ajan olarak kullanıldı, temin ettiği bilgileri Jandarma’yla paylaştı.

KESK kundaklamasını ajanlık ilişkisi devam ederken yaptı.

Kundaklama sonrasında Kanal 54 TV’yi arayarak Türk İntikam Komandoları adına eylemi bir kez daha üstlendi.

Üstlenmeden 15 dakika sonra Sakarya Jandarma İstihbarat görevlisi Astsubay Ö.Özlen ve beraberindeki bir uzman çavuş ile görüştü.

Olaydan 2 gün sonra C.Kezer isimli kişiyle birlikte İl Jandarma Komutanlığı’na gitti.

Adli polis olayı çözdüğünde ilişkili olduğu Jandarma görevlilerinden “polisin istihbarat elemanı” olduğunu iddia etmesi ve kendileriyle temas kurmaya çalışmaması talimatı verildi.”

Bütün bu örneklerden hareketle şunu söylemek mümkün: Karadeniz bir laboratuvar olarak seçilmiş ve hedefe giden yolda taşlar tek tek döşenmiş.

Bu bilgiler ışığında Karadeniz’de yaşadığımız olaylara bir daha dönüp bakmakta fayda var.

Üçüncü Bölüm

“BİZE HER YER TRABZON”

“İstanbul’un fethinden sonra Fatih, Trabzon’un vermekte olduğu vergiyi 2000 duka altına çıkarmıştı. Erdebilli Safeviye tarikatı şeyhlerinden Şeyh Cüneyd 1456 yılında ordusuyla Trabzon üzerine yürüdü, İmparatorluk ordusunu yenerek şehri kuşattı.

Bunun üzerine Fatih, Trabzon’un Şeyh Cüneyd’in eline düşmemesi için Amasya Valisi Hızır Beyi Trabzon üzerine gönderdi. Durumu öğrenen Şeyh Cüneyd kuşatmayı kaldırarak çekildi. Hızır Bey Trabzon’u kuşatarak Meydan-i Şarkî’de (Şimdiki Belediye Meydanı) karargahını kurdu. Fakat Trabzon’u savunmaktan korkan Kral Kalo İannes vergi vermeyi kabul etmişti.

Fatih Sultan Mehmed’i Trabzon üzerine yönelten birtakım siyasi, idari, ekonomik ve tarihi sebepler vardır. Bunların içinde en önemlisi, Bizans’ın bir nevi kalıntısı durumundaki Trabzon Rum Devleti’nin fethi gerçekleşmedikçe, İstanbul’un fethinin yarım görülmesiydi.

Bu arada Trabzon Devleti’nin Osmanlı Devleti aleyhinde Venedik Cumhuriyeti, İran, Gürcistan Devletleri, İsfendiyaroğulları ve Karamanoğulları ile ittifaklar kurması, hısımlıkları bahane ederek Akkoyunluların Anadolu’ya göz dikmeleri ve Osmanlı topraklarına saldırmaları karşısında Fatih, Trabzon’un fethine kesin olarak karar vermişti. 1460’ta Uzun Hasan, Fatih’in huzuruna elçiler

göndererek hısımlık kurduğu Trabzon Rum Devletinden alınan vergileri geri istemiş, bunun üzerine de Fatih elçilere “Haydi siz gidin gelecek sene ben kendim gelir mahallinde vergimi öderim” diyerek tasavvurunu açıkça ortaya koymuştu...

Sefer için Osmanlı kara ordusu 23 Mart 1461’de Edirne’den hareket etti. Mahmut Paşa komutasında 150 parçadan oluşan donanma da Karadeniz’e açılmıştı. Hepsinden önemlisi 26 Ekim 1461 günü Trabzon Devleti tarihe karışırken, Bizans’ı diriltme hülyası temelinden yok edilmiştir.”¹⁵

Trabzon, Doğu Karadeniz’in merkezi olmanın ötesinde farklı özellikleri bünyesinde barındıran bir il. Osmanlı fetih kronolojisi açısından Kosova ile aynı dönemde fethedildi.

Anadolu’ya gelen Türk Çepni nüfusunun merkezlerinden birisi haline gelmesinin yanında yüzyılın başına kadar yerleşik Rum ve Laz kültürünün de örneklerini zengin biçimde barındırıyordu.

Yukarıda Trabzon tarihi için kullandığımız alıntı tarihi bir bilgi özet vermenin yanında tarihe bakış açısını da içeren bir vurgu içeriyor. O cümle şu: “Hepsinden önemlisi 26 Ekim 1461 günü Trabzon Devleti tarihe karışırken, Bizans’ı diriltme hülyası temelinden yok edilmiştir”.

Dirilmesi pek mümkünmüş gibi sunulan bir “Pontus Kabusu”nun şehrin göğünde dolaştığı belli. Trabzon ve civarında kimle konuşursanız konuşun, söz dönüp dolaşır bir şekilde bu konuda düğümleniyor.

Bununla birlikte şehirkendi gündemini belirleme gayreti içerisinde olan bir yerel medyaya sahip.

Bu noktada Trabzon’la ilgili bir analize yer vermekte yarar var. 22 Ocak 2007’de aktifhaber.com isimli bir internet sitesinde yayınlanan “Trabzon’da Ulusalçı Yığınak” başlıklı yazıda bakın neler anlatılıyor:

“50 bin kişilik üniversitesi, konsoloslukları, sivil toplum örgütlerinin katkı sağladığı kozmopolit yapısı nedeniyle küçük bir İstanbul olarak nitelendirilen Trabzon’un bir özelliği de güçlü ve etkin bir medyaya sahip olması. Trabzon’da tirajı 5 bine yaklaşan Karadeniz gazetesinin aralarında bulunduğu yedi adet günlük gazete, dört tane de televizyon kanalı bulunuyor.

Ulusalçı Çizgi Ağır Basıyor

Bazı gazetelerde verilen haberlerde bölge haberlerinin yanısıra “ulusalçı çizgi”deki politikaları yansıtan ulusal haberler verilirken, televizyon programlarına da ulusalçı kimliği ağır basan isimlerin konuk edilmesi dikkat çekiyor. Köşe yazarlarının da daha çok “vatan”, “vatan hainliği”, “vatanın bölünmesi” gibi konularda makaleler yazdıkları gözlenirken, Karadeniz gazetesi Yayın Yönetmeni olan Osman Diyadin’in, “Bunlar masum ha!” başlıklı bir yazısında Hrant Dink’i işaretsizlik’ ve İalçaklıkla suçlaması dikkat çekmişti.

Hemen hergün siyaset programı yapan televizyonlar da KKTC eski Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, Serdar Denktaş, bir süre önce MHP’nin liderliğine soyunan Prof. Dr. Ümit Özdağ, Atatürkçü Düşünce Derneği Başkanı eski Jandarma Genel Komutanı Org. Şener Eruygur, Hulki Cevizoğlu ve emekli Tuğgeneral Osman Pamukoğlu gibi ünlü ulusalçı isimleri konuk ediyor.

Türk Ocağı’nın Gündemi

Bundan birkaç yıl öncesine kadar pek etkin olmayan Türk Ocağı Trabzon Şubesi’nin de son iki yıl içerisinde organize olmaya ve hareketlenmeye başladığı belirtiliyor. Ünlü ulusalçı konuklar önce Türk Ocağı’nda konferans verip ardından televizyonlara çıkıyor.

Türk Ocağı, bazı kanallardan destek alarak “Pontuşçuluk” tartışmaları başlattı. Türk Ocağı Başkanı Prof. Dr. Mithat Kerim Arslan, konuşmalarında milli hassasiyetlerin en üst düzeyde tutulmasını isteyip, ‘Kıbrıs

Türklüğü'ne ve Rauf Denktaş'a destek çağrılarını yaptı. Türk Ocağı Trabzon Şubesi'nin genel gündemi de Kıbrıs, Kerkük, yabancılara toprak satılması, TRT'de farklı dil ve lehçelerde yayın yapılması, AB ve Türkiye Aleviliği'nden oluşuyor.

Flaş Trasfer 'Bombacı Yasin'

Hrant Dink suikastinin tetikçisi Oğün Samast ile Mc Donalds bombacısı Yasin Hayal'in top koşturduğu Pelitli Spor Kulübü'nün internet sitesine giren ziyaretçiler ilginç bir transfer açıklaması ile karşılaşılıyorlar. Pelitlispor efsanesinin sınırları aşarak Trabzon futboluna damgasını vurduğu belirtilen açıklamada, "Özellikle 2006 yılında yaptığı flaş transferlerle gücüne güç katmış, taraftarlarının gönlünde taht kurmuştur. 2004 yılında Trabzon'da Mc Donalds'a bombalı saldırı yaparak bütün dünyada infial uyandıran Yasin Hayal'i transfer ederek bu halkayı genişletmiştir. (..) Sezona Teknik Direktör Hayri Kuk liderliğinde kıt imkanlarla giren Pelitlispor ilk hafta Düzyurtspor'a 2-0 mağlup olmuş, ikinci hafta ise 24 Şubatspor'a 4-2 mağlup olmuştur. Bu maçta gollerimizi Ali ve Bombacı Yasin kaydetmiştir" deniliyor.

Trabzon'un yapısı farklı

Trabzon'da Santa Maria Kilisesi Rahibi Andrea Santaro'nun katil zanlısı O.A.'nın, tutuklu bulunduğu Trabzon Ceza İnfaz Kurumu'nun terapisti olan Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Öğretim Görevlisi Adem Solak, "Rahip Santaro'nun öldürülmesiyle ilgili yaptığımız bilimsel çalışmalarda benzer olayların Trabzon bağlantılı olarak tekrar yaşanabileceğinin özellikle altını çizmiştik" dedi. Solak, açıklamasında, Trabzon'daki kültürel yapının, ailelerin çocuklarını yetiştirme şeklinin diğer bölgelerden daha farklı olduğunu belirterek, 'Trabzon'un suçla ilgili farklı yapısı var. Şahsa yönelik suçlar diğer illere göre daha fazladır' diye konuştu."

Trabzon ulusalcı potansiyelin merkezi haline gelmiş ve bu potansiyel şehri kendi gündemine kapatan vasıtaları geliştirmişti.

Trabzon'da Ülkü Ocakları şehit cenazelerinde ön plana çıkıyor ve cenazeyi siyasi bir protestoya çeviriyordu.

Trabzonspor Taraftarlar Derneği zaman zaman ülkü ocaklarının aktivitelerine katılıyor, ulusalcı söylemin geniş kitlelere taşınması için kanal açılıyordu. (Trabzon'da Ogün Samast beresi giyilmesi de aynı çevrenin maniplasyonu ile gerçekleşmişti.)

Türk Ocağı ve ADD; ulusalcı panel, konferans ve söyleşilerle şehrin radikal ulusalcılığa doğru hızla ilerlemesinde oldukça etkin görev alıyordu.

KTÜ, Ergenekon soruşturmasının firari sanıklarından Bedrettin Dalan gibi konuşmacılarla "Türklük Bilinci" konu başlıklı konferanslarda aynı ulusalcı dalgalanmayı pekiştiriyordu. Rektör yardımcısı Aygün Attar, MGK Eski Genel Sekreteri E.Org. Tuncer Kılınç'la yakın temastaydı.

BTP Genel Başkanı Prof.DrHaydar Baş, Emekli Albay Hüseyin Mümtaz Beyazıt'ın önerileri doğrultusunda bir rota belirlemişti ve Türk Ocağı ile birlikte faaliyetlere hazırlanıyordu.

Yerel medya, Karadeniz Gazetesi başta olmak üzere Pontus'un yeniden kurulacağını söylüyor ve bu amaca hizmet edecek her bilgiyi psikolojik harekât havasında veriyordu.

Görüldüğü gibi Trabzon kendine özgü ve farklı. Hatta Trabzon'un nabzını iyi tutan gazeteci meslektaşlarım 'Bu sokaklarda Ogün gibi Yasin gibi yüzlercesi var. Buradaki CHP'li, Akdeniz sahilindeki MHP'liden bile milliyetçidir. Kısacası burada her şey kendine özgüdür.' diyorlar.

Öfkesi gibi medyası, kilisesi, postnişini, kurumlar arası koordinasyonu ve ocağı da farklı ve kendine özgü Trabzon'un.

Bu farklılıklara bir göz atalım.

YEREL MEDYADAKİ ULUSALCI DALGA FIRTINAYA DÖNÜŞÜYOR

Yerel Karadeniz Gazetesi yayın yönetmeni Osman Diyadin'in analizi yukarıda okuduk. Tabii Osman Diyadin'e teşekkür edenler de vardı. Yeniçağ Televizyonu'nda Kemal Kerinçsiz ile birlikte program yapan Yeniçağ yazarı Arslan Bulut;

"Trabzon'da bu kötü gidişi durdurmak isteyenler vardı elbette! Mesela Trabzon Türk Ocağı Başkanı Prof. Dr. Mithat Kerim Arslan, konferanslar düzenleyerek, Türkiye'nin önemli aydınlarını Trabzon'a davet ediyor, halkı bilgilendirmeye çalışıyordu.

Trabzon basını da bu tür olaylara duyarsız değildi. Mesela Karadeniz Gazetesi Genel Yayın Müdürü Osman Diyadin, hem gazetedeki yazıları, hem Zigana TV'deki programları ile halka devamlı bilgi veriyordu.

...Hepimiz Türküz manşetini atan Tercüman gazetesi yöneticilerine, Oku diyen Behiç Kılıç'a ve Hepimiz birer Mustafa Kemaliz diyen Karadeniz Gazetesi Genel Müdürü Osman Diyadin'e de teşekkürler" diye yazıyordu.

Karadeniz Gazetesi ulusalcı duyarlılığı yüksek tutmak, Trabzonlulara üzerinde yaşadıkları toprakların bir gün yeniden Pontus'ların eline geçmesini önlemek için uyarıcı yazılar yazıyordu.

Diyadin yazılarının bir kısmını bazı telkin ve tavsiyelere uyarak yazıyordu. Mesela Diyadin'in Jandarma İstihbaratı ve MİT ile oldukça yakın ilişkileri olduğu Trabzon'un yerel medya kulislerinde bile konuşulur hale gelmişti. Bu durum Trabzon'da herkesin bildiği bir 'sır' haline gelmişti.

3 Ocak 2009'da çift katlı bir otobüsün içinde 69 Yunan Trabzon'a geldi. Otobüsün üzerinde Athos Hellas yazısı vardı. Bu ziyaret, 6 Ocak'ta, Yerel Türksesi gazetesinde "Pontusçular

Trabzon'da adeta cirit atıyor!' başlığıyla haber yapıldı.

Ancak tıpkı Sabiha Gökçen'in Ermeni olduğu iddiası ile ilgili haberin küçük bir gazetede yayınlanmasından 2 hafta sonra Hürriyette sürmanşetten verilmesi gibi Osman Diyadin'in Genel Yayın Yönetmenliğini yaptığı Karadeniz gazetesi de olaydan 9 gün sonra ve ilk haberden 6 gün sonra 12 Ocakta "kim bu insanlar" başlığıyla detaylı bir tekrar haberi yaptı.

Ancak bu haberin farkı Trabzon'da ulusalcı çizgisi ağır basan medya hakkında da fikir vermesiydi.

Osman Diyadin bu gecikmiş haberi 'hatırını kıramayacağı önemli bir şahsiyetin ricası üzerine' yapmıştı. Kitabın ilerleyen bölümlerinde detaylı anlatacağımız Ergenekon zanlısı istihbaratçı Binbaşı Erbay Çolakoğlu ile de yakın temasta olan bir gazeteci.

Gazetenin haberlerine genel olarak bakıldığında Karadeniz'de yükselen dalgaya paralel bir yayın çizgisi açıkça gözükiyordu.

Trabzon'da nabız tuttuğunuz zaman yerel gazeteler ile devletin bir takım kurumlarının yakın ilişkide olduğu, en azından bilgilendirmelerin merkezden taşraya doğru yapıldığı görülüyor.

Mesela Trabzon'da kimsenin haberi yokken Sümela Manastırı'na gelecek bir grup ile ilgili ilk bilgilerin 28 Ağustos 2009'da haber olarak yerel medyada çıkması için 'ricacı olan kişiler' vardı.

RAHİP ÖLDÜRÜLÜRKEN JİTEM KİLİSEDEYDİ!

Kitabın ilk bölümünde misyonerliğin 2003 yılında MGK ön toplantılarında tehdit olarak tanımlanmaya başladığını anlatmıştık. O bölümde bir istihbarat raporunda;

Trabzon İl Merkezinde faaliyet gösteren Santa Maria Katolik kilisesinde görevli Andreo Silvio Santoro'nun misyonerlik faaliyetleri kapsamında her biri ayrı ayrı olmak üzere (7-8) kişilik bir gruba İncil dersleri

verdiği, nasıl ayin yapılır, hangi dualar okunur, ayin esnasında hal ve hareketlerin nasıl olması gerektiği, konularında hazırladığı ders notlarını bahse konu öğrenci grubuna dağıttığı, bilgisi yer alıyordu.

Aradan üç yıl geçtikten sonra Trabzon Santa Maria Katolik Kilisesi Papazı Andrea Silvio Santoro 5 Şubat 2006'da öldürüldü. Cinayeti o zaman 15 yaşında olan Oğuzhan Akdin gerçekleştirmişti.

Herkes cinayetin bu küçük yaştaki çocuk tarafından nasıl işlendiğini onun nasıl olup da böyle bir amacı benimsediğini ve harekete geçtiğini tartışıyordu. 10 bin dolarlık silahı nerden bulduğu, kullanmayı nereden öğrendiği üzerine çeşitli sorular soruluyordu.

Herkes kilisenin çevresine bakarken kimse kilisenin içine bakmadı. Kilise cemaatine eğilmedi, cemaati sorgulamadı.

Oysa kitabın ilk bölümünde verdiğimiz bazı askeri istihbarat raporlarında Trabzon'daki kilise faaliyetleri, bu faaliyetlerin nasıl meyve verdiği, işin büyüdüğü anlatılıyordu.

Hatta bütünüyle askeri bir pozisyon olan MGK Genel Sekreterliği konunun önemine ilişkin doküman ve planları emredici bir içerikle diğer devlet istihbaratlarına ve bakanlıklarına gönderiyordu.

Kilisenin içine, cemaate bakıldığında ise ilginç bağlantılar ortaya çıktı.

Aralık 2005'te kiliseye A.A. adında yeni bir "imanlı" kazanılmıştı. Santoro, cemaatin genişlemesinden memnundu. Onunla yakından ilgilendi.

Ona Hıristiyan inancıyla ilgili dersler verdi. Misyonerlik görevini nasıl yapacağı konusunda eğitim verdi.

Aslında A.A.'nın görünmeyen bir yönü vardı. Onun aldığı dersler, ders notları ve bilgiler aynı zamanda bir merkeze rapor ediliyordu.

Hatta onun kiliseden aldığı bilgi ve dokümanlar Trabzon'daki ulusalcı bir tarikatın televizyonunda haber haline bile gelmişti. Burada bir parantez açalım. Çünkü o haber misyonerlik iddialarının nasıl abartıldığıнын en güzel örneğiydi. Normal şartlarda bir televizyon haberi olarak en fazla 2dakika yer alacak bilgiler tam bir saat boyunca ekranda döndüre döndüre verildi. Üstelik takip eden bültenlerde ve ertesi günlerde de tekrarı yayınlandı.

A.A.'yadönelim. A.A.'nın ailesi aslında Giresun'da kalıyordu. Trabzon'a iş bulmaya gitmişti. Ancak bir merkez ona farklı bir iş buldu: "Kilisede ajanlık" işi. Verdiği bilgilerin bir karşılığı vardı. A.A. bu iş için bu merkezden para da alıyordu.

Hatta işin ironik tarafı bu merkezin enformasyonu ile devletin apoletli istihbaratının sunumlarında "misyonerlerin iş arayan gençleri kullandığı" bilgisi de prozelitizm (beşeri çaresizliklerin inanç aşılması için istismar edilmesi) maddesi altında raporlara giriyordu.

A.A., 2002'de Giresun Jandarma Bölge Komutanlığı'na bağlı haber elemanı olarak çalışmaya başlamıştı. Giresun İl Jandarma Komutanlığından Astsubay S. ile irtibatlıydı. 2006'da ise o yıl emekli olan Astsubay Başçavuş B.Ö. ve daha sonra Siirt'e atanan Jandarma Uzman Çavuş B.U. ile temas halindeydi.

Trabzon'da ise Başçavuş H. ile irtibatlıydı. Ürettiği istihbaratın ücretini de ondan alıyordu.

Santoro'nun ölümünden sonra kiliseye bir daha uğramadı. Ta ki Giresun İl Jandarma Komutanlığı'nda görevli uzman çavuş S. ondan 2009'daki Santoro'yu anma etkinliklerini yakından takip etmesini isteyene kadar. Elde ettiği bilgileri de yine Astsubay S.'ye bildirecekti.

Bütün bunlara rağmen o bir Erhan Tuncel olmadı. Çünkü o polise çalışmıyordu. Bu yüzden herkes kilisenin dışına baktı.

Kimse kilise cemaatini detaylı sorgulamaya, ilişkilerini mercek altına almaya niyetlenmedi. A.A.'nın bu durumu Trabzon'da ve Ankara'da dar bir apoletli kadronun bildiği bir 'bilgi' olarak kaldı.

TARİKAT-SİYASET-MEDYA ÜÇGENİ

Trabzon ve misyonerlik meselesine girince ister istemez Haydar Baş ve BTP'ye özel bir bölüm açmak zorundayız. Çünkü özellikle 2003 sonrasında Baş ve ekibi adeta misyoner avına çıktı. Başında bulunduğu medya grubu üstüste tahrikkâr yayınlar yapmakta bie beis görmedi.

Bunları ilerleyen bölümlerde açacağız. Ama Haydar Baş'la ilgili olarak tartışılan yalnızca izlediği siyaset ve anti misyoner çalışmaları değil.

Kendisi, ticari yaşamı, ailesi ve en önemlisi şeyhliği üzerinden de çeşitli tartışmalar çıktı. Profesörlüğü üzerine spekülasyonlar farklı spekülasyonlar ortaya atıldı.

Sanal alem, bir dönem Haydar Baş ve cemaati ile ilişki içerisinde olmuş, sonradan dışlanmış yada kendi isteğiyle ayrılmış kişilerin hazırladığı sayfalarla dolu. Meraklı olanlar için internette yeterli kaynak mevcut.

Ancak tarikatliderliği ile ilgili iddialar yani postnişin iddiaları yenir yutulur cinsten değil.

Postnişin, posta oturan demek. Tarikat hiyerarşisinde en üst makamda oturan kişi için kullanılıyor.

Posta geçme çoğunlukla vefat eden kişinin kendisinden sonra gelecek kişinin ismini vermesiyle belirleniyor.

Ama eğer yerine gelecekler arasında bu işe ehil kimse yoksa ve bu yüzden postnişin kendisinden sonra gelecek kişiyi açık etmezse ne olur?

O zaman işler biraz karışır.

Haydar Baş'ın Trabzon'da Kadiri silsilenin başına geçmesi de bir iddiaya göre bahsettiğimiz gibi biraz karışık oldu.

Kadiri Şeyhi M. Hayri ÖĞÜT (Hayri Baba) 1979'da vefat etti ama halef bırakmadı. Darbe öncesinin karışıklığı bu makama göz diken bir kişi için iyi bir fırsat doğurdu.

Anlatılanlara göre, Haydar Baş, kendisine bağlı müritleri Hayri Baba'nın cenaze evine gönderir. Müritler eski şeyhin naaşını alır, Haydar Baş'ın evine, Trabzon Akçaabat'a getirir ve evinin bahçesine defneder.

Tabii naaşın gömülü olduğu yer yeni postnişinin kim olacağını tayin etme konusunda bir işaret ve el verme olarak yorumlanır ve yeni postnişin belli olur.

Bununla birlikte Haydar Baş'ın ne zaman ve ne şekilde ekonomi profesörü olduğu da sürekli tartışıldı.

Rivayete göre bu unvan da Azerbaycan'daki bir üniversiteden para karşılığı temin edilmiştir. Çünkü YÖK ve Üniversitelerarası Kurul Azerbaycan'dan alınan profesörlük belgesini hiç görmedi.

YÖK, 5 Nisan 2002'de İçişleri ve RTÜK'e gönderdiği bir yazıda:

"İlgilinin bu unvanı Türk yükseköğretim kurumlarındaki çalışmaları dolayısıyla almadığı veya iddia ettiği gibi yabancı ülkelerdeki yükseköğretim kurumlarından almış olsa bile bu unvanın Türkiye'de geçerliliğinin belirlenmesi amacıyla Üniversitelerarası Kurul'a müracaat etmediği anlaşılmıştır. Unvanın eşdeğerliliğinin tespit edilmesi amacıyla belgelerin istenmesi üzerine ilgilinin bu belgeleri vermeyeceği ve eşdeğerlilik başvurusunda bulunmayacağını belirtmesi nedeniyle Profesör unvanını hak etmeden kullandığı sonucuna varılmıştır. Konunun Başkanlığınızca değerlendirilmesini arz ederim" denilmiştir.

Haydar BAŞ'ın yayın organlarında ulusalcı tezler tavizsizce savunuluyor. Dolayısıyla misyonerlik ile ilgili MGK eylem

Bağımsız
Fürk Ortodoks Patrikhanesi
İstanbul Baş Episkoposluğu
Çarıkçı - İstanbul
Fel : 244 53 79 - 244 28 10
Belge geçer : 293 22 89

İst. 17/10/2005

Sayın Prof.Dr. HAYDAR BAŞ
B.T.P. Genel Başkanı

Lozan Barış Konferansı'nda Patrikhanenin siyasi ve idari işlerle istigal etmemek koşuluyla ve Rum Ortodoks vatandaşlarımıza(İstanbul'da kalanlar)ruhani hizmet vermek amacıyla ülkemizde kalmasında mutabık kalınmıştır.

Atatürk,Patrikhanenin bu şart hilafında hareketi görüldüğü takdirde derhal hudut haricine çıkarılacağını söylemiştir.
Bugün Patrikhane Ortodoks Aleminin merkezi , Patrik ise 300milyon Ortodoksun lideri olduğunu iddia ederek Lozan'da çizilen statüyü tanımamaktadır,Türkiye Cumhuriyeti Devletine tabi olmayı içine sindirememektedir;bu yüzdende devamlı sorunlar yaratarak Türkiye'yi dış güçlerin baskılarına maruz bırakmaktadır.Dolayısıyla Lozan'ı ve T.C kanunlarını ihlal eden bu kurumun artık bu topraklarda kalması ülkemiz ve milletimiz için tehlike arz etmektedir,bu yüzden Lozan'dan doğan haklarımızı kullanarak bu kurumu Türkiye hudutları dışına çıkartmak amacıyla ay sonunda birlikte bir imza kampanyası başlatmamızın etkili olacağını düşünüyorum.

Saygılarımla
İst. 17/10/2005
İst. Ortodoks Patrikhanesi
Başın ve Halkla İlişkiler
Sorumlusu

Sevgi Erenerol

Misyoner Avcısı Haydar Baş'a patrikhane daveti

planlarına uygun yayınları da bu ekranlarda görmek mümkün. Bu planlar doğrultusunda kurumla ilişkili psikolojik harp operasyonlarını sistematik protestolarıyla başlatan önemli kişilerle bağlantısı var.

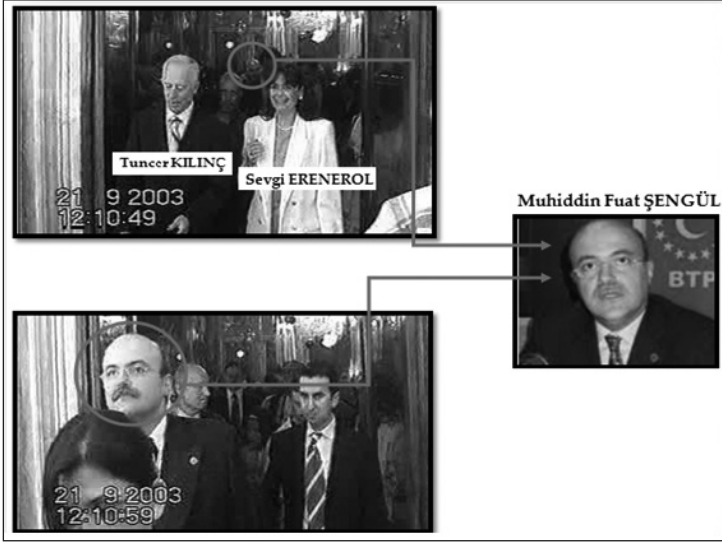
Mesela Kemal Kerinçsiz, 19 Kasım 2006'da Çağlayan Meydanı'nda BTP mitingine Haydar Baş'ın davetiyle katıldı ve "İstanbul'a Geldiği Taktirde Papa'yı Ülkemize İstemiyoruz" başlıklı bir bildiri okudu. Mitingde "Bağımsız Türkiye için Milli Ekonomi Modeli için bizi de yaz Sayın Prof.Dr.Haydar BAŞ (Tekirdağlı Ülkücüler) - Buradayız üstad buradayız Asım'ın Nesli bu Kuvva-i Milli Hareketinde yanında olmayacağım mı sandın (Yeniçiftlikli Ülkücüler) - Sayın Prof.Dr.Haydar BAŞ bu yolda bizde varız (Sosyal Demokratlar)" dövizleri açıldı, "Kuvva-i Milliye tekrar hedefe - Papa şaşırma, sabrımızı taşıma" sloganları atıldı.

Bir yıl öncesinde ise Haydar Baş, Sevgi Erenerol'dan patrikhane karşıtı faaliyetleri için zaten nazik bir davet almıştı.

BTP'nin etkili isimleri, Tuncer Kılınç ve Sevgi Erenerol'un doğrudan himaye ve kontrolündeydi. İstanbul il Başkanı Muhiittin Fuat Şengül bu isimlerin başında geliyor.

Yine BTP Genel Başkan Yardımcısı ve Meltem TV Genel Müdürü olan Abdullah Ağar, hem eski bir özel harpçiydi -o da Ergenekon'daki Oktay Yıldırım gibi henüz üsteğmenken gazi olarak emekliye ayrılmış, özel harp faaliyetlerini kurum dışından yürütmesi istenmişti- hem de Veli Küçük gibi isimlerle bağlantıyı sağlıyordu.

Aslında BTP'nin rotasını bir emekli askerler kadrosu belirliyordu. Bunlar Abdullah Ağar'ın dışında, Ali Küsmenoğlu, Hüseyin Mümtaz Beyazıtöğlü, Orhan Sönmez, Ahmet Kurt, Hasan Kara, Abdullah Nazım Deniz, Nurettin Genç, Ali Fuat Erbaş'tı.

Misyonerlikle mücadele için yola çıkan BTP yönetimi patrikhanede.

Tabii böyle emekli Albayların, Yarbayların, Özel Harpçilerin etkin olduğu bir tarikatın operasyonel tarafının bulunması da kuvvetle muhtemeldi.

Bu aşamada Ergenekon iddianamelerine dönüp bu isimleri tararsak karşımıza başka bir tablo daha çıkıyor. Hiçbir siyasi partiye ‘Neden bu isimlere çalışıyorsun?’ denmez. Bu soruyu sormaya da kimsenin hakkı yok. Fakat gazeteci olarak Ergenekon belgelerinde karşımıza çıkan isimleri sorgulama sorumluluğumuz var.

Ergenekon sürecinde Bedrettin Dalan ile birlikte firari olan Ak Parti eski milletvekili Turhan Çömez'den elde edilen ve iddianame ek klasörlerine giren bir belge düşündürücü. Görüşme Notları isimli Word belgesinin içeriğinde “Bilgi Notu 23 Aralık 2001 Ömer KAYIR ile yaptığım görüşme notları” başlıklı bölümde grup ile ilgili çarpıcı bir detay yer almaktadır:

"Haydar Baş Grubu bir süre daha asker tarafından desteklenecek. Ağırlıklı olarak Azerbaycan'da teşkilatlanması sağlanacak ve buralardaki çalışmalar için kullanılacak."

BİLGİ NOTU

23.ARALIK.2001

ÖMER KAYIR İLE YAPTIĞIM GÖRÜŞME NOTLARI

8.Haydar Baş grubu bir süre daha asker tarafından desteklenecek.Ağırlıklı olarak Azerbaycan'da teşkilatlanması sağlanacak.Ve buralardaki çalışmalar için kullanılacak.

Bu notun ne anlama geldiğini Turhan Çömez'i sorgulama imkânı bulduklarında savcılar mutlaka soracaktırlar. Yine Er-genekon soruşturması kapsamında tutuklanan emekli deniz

Binbaşı Levent Bektaş'tan ele geçen ve Ergenekon belgeleri arasına giren notlarda çarpıcı bilgiler yer alıyor.

Levent Bektaş'tan elde edilen ve kayıtlara '3 nolu CD' olarak giren CD'de "aa/gündemlerim" sıralı klasörü içinde bulunan fişleme notları ve "gündemlerim2" ve "gündemlerim3" isimli word dosyalarının içeriğinde de şu notlar yer alıyordu:

"Haydar Baş (Abdullah Açar). Abdullah Açar'a yardımcı olacaklar; Vedat Selvitop, Bahri Topar, Gürsel Çaypınar, Selçuk Tunca, Erdal Altay..."

"İ.Kaytaç'ın BTP'den A.Hamdi KEPEKÇİ ile D.K. Amiral'in de G.Ç. ile yapacaklarının eşgüdümünün sağlanması"

İ. Kaytaç'ın BTP'den A. Hamdi Kepekçi ile, D ... K... de G. Ç... ile yapacaklarının eş güdümünün sağlanması

Poyrazköy cephaneliği sebebiyle tutuklanan Başçavuş Halil CURA'dan elde edilen "BTP- ulusal temaslarım" ibaresi ile başlayan "Aydınlık" ibaresi ile son bulan bilgisayar çıktısı küçük not kâğıdının içeriğinde de AĞAR ve BAŞ ile ilgili notlara rastlanılmıştı:

Ast. Murat Aslan-Foça-Prof. Dr. H.B'yi anlatma

BTP-ulusal temaslarım

Komutan Abdullah Açar-Meltem TV 212 639 08 85 , abdullahagar@hotmail.com

Nato'daki ev +

Teçhizat

Em.Yb.Ertan Güleç - Genel işler

Em.Ast. Cemal kıyak - Evler ve kitap dağıtımı

AST.Bayram ali Öztürk(kürkçü) siyasi ikna, eleman kazanım

AST.Bilgin gönülal - psiko.hp

AST.Murat aslan -foça- Prof.Dr.H.B'yi anlatma

AST.Kemal Erdoğan - Aydınlık

Bütün bu notların ne anlama geldiği, eğer partiye bir sızma ya da BTP'yi operasyonel amaçlar için kullanma projesi varsa bunların hepsi yargılama sonunda ortaya çıkacak.

MGK'DA HAYDAR BAŞ RESTLEŞMESİ

Haydar Baş bahsine girmişken yine çok tartışılan bir başka ayrıntıyı da hatırlatalım. Meğerse Haydar Baş ve faaliyetleri MGK'da da sert tartışmalara neden olmuş. Başbakanlık'ta 4 Ocak 2006 yılında gerçekleşen Güvenlik Zirvesi Toplantısı'nda konuşulanlar Ergenekon'un ikinci iddianamesinin ek klasörlerinde yer aldı.

Toplantıda Erdoğan kendisine "irtica" üzerinden yüklenen Eski Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ı, tarikat şeyhi parti lideri üzerinden öyle bir vuruyor kibütün komutanlar o parti liderini savunma pozisyonuna düşüyorlar.

Ergenekon'un tutuklu sanığı Mustafa Balbay'ın bilgisayarından çıkan güvenlik zirvesi notlarına göre, Erdoğan ile komutanlar arasında sert irtica tartışması yaşanıyor. Komutanlar irticai faaliyetlerin arttığından ve savcıların harekete geçmemesinden yakınıyor. Büyükanıt da TESEV'in araştırmasıyla Erdoğan'a yükleniyor.

Bunun üzerine Erdoğan sözü kendisini şeyh olarak sunan parti liderine getirerek şunları söylüyor: "Kendisi apaçık tarikat şeyhi olan, sakalı olan bir kişinin başkanlığını yaptığı partiye karşı bir uygulama yapıldı mı?"

Bu sözler üzerine Ak Parti'ye bile dinci diyen komutanların, söz konusu tarikat şeyhinin partisiyle ilgili olarak da sert sözler söylemesi gerekirken komutanlar bu konuda adeta susup oluyor. Erdoğan'ın bu ani çıkışının muhatabı olan Büyükanıt: "Biz hukuk devleti diyoruz. Siz tavır alırsanız birileri etkilenir." diyor.

İyi bir nokta yakaladığını anlayan Erdoğan, bu konuda bastırmaya devam ediyor ve toplantının başındaki “savcı” polemikğine de atıfta bulunarak, “Savcılar niçin müdahale etmiyorlar?” şeklinde soruyor. Büyükanıt susunca bu kez söz konusu partiyi savunmak için diğer bir kuvvet komutanı olan Hava Kuvvetleri Komutanı Org. Faruk Cömert devreye giriyor: “Hukuk devletinde savcı yasa neyse onu yapar. Siz hangi kanunu çıkarırsanız savcı onu uygular.” Başbakan: Sayın Cömert! Yoruma göre değişiyor. Hava Kuvvetleri Komutanı: Biz hukuk sistemini de suçlamayalım. Böylece toplantının başında hükümeti “irticaya” karşı kayıtsız kalmakla suçlayan komutanlar, irticacı bir partiyle ilgili savcılarını savunmak durumunda kalıyor.

IŞIK EV NASIL 'KİLİSE EV'E DÖNÜŞTÜ?

Haydar Baş grubu tıpkı MGK'nın Ergenekon şüphelisi Genel Sekreterleri gibi Gülen cemaatinin Diyalog çalışmalarından, bu çalışmaların yurt içinde değil yurt dışında yürütülmesine rağmen pek hazzetmiyordu.

Haydar Baş bir dönem Misyonerlik konularının işlendiği bir CD hazırlatmış ve bunu tarikatın toplantılarının ana malzemesi haline getirmişti.

Tarikat içindeki propaganda çalışmaları bir yere kadar kabul edilebilir. Ama özel harpçi genel başkan yardımcılarının etkisiyle olsa gerek, Haydar Baş 2005 yılında bu konuda bir gayrinizami harp operasyonuna yeltendi.

Ankara'da iki ev kiralanarak bu evlere Gülen cemaati evi havası verildi. Evin “ışık evi” olarak nitelendirilmesi için bunu açık eden komşuluk ilişkileri geliştirildi. Eve giren kimsenin aklında hiçbir tereddüt kalmaması için ev Risaleyi Nur'lar ve Fethullah Gülen kitaplarıyla donatıldı.

Üniversiteden de Gülen cemaatine sıcak bakan ve öğrenci evlerine arada sırada bulunan öğrenciler ile yakın diyalog geliştirildi. Bunların eve gelip gitmeleri sağlandı.

Ancak evin görünmeyen özellikleri de vardı. Mesela cemaat kitaplığı görünümündeki rafların arkasında inciller, misyonerlerin hazırladığı davet broşürleri konuldu.

Plan basit ama etkiliydi. O dönemde yasadışı kilise ev ve prozelitizm gibi kelimeler içeren bir ihbar jandarmaya intikal ettirilirse polis bölgesinde bile olsa jandarma o eve mutlaka girerdi.

Jandarma bazı konularda polis ya da jandarma bölgesi ayırımını fiilen ihlal ediyordu.

Nitekim bu konu ile ilgili olarak 28 Şubat'ta Jandarma Genel Komutanlığı'nın istihbarat komutanlıklarına gönderdiği özel bir talimat vardı. Talimat, izinsiz Kur'an Kursları ve irtica ile ilgili çalışmalarda polis jandarma bölgesi ayırımının gözetilmeyeceği emrini veriyordu.

Mesela Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'ın annesinin Manisa'daki evini Albay Erdal Sarızeybek'in adeta muhasara altına alması ve evde arama yapılarak çok sayıdaki tesbih ve seccadenin suç aletleri olarak tutanaklara kaydedilmesi Genel Komutanlık'ın bu duruşunun bir eseri idi.

Jandarma, misyonerlik ve azınlıklar konusunda gelecek bir ihbara yine kuran kurslarında olduğu gibi polis bölgesinde bile olsa müdahale edecekti.

Ancak, Haydar Baş'ın bu çalışması eve gelip giden ve durumu fark eden üniversiteli bir öğrencinin istihbarata konuyu haber vermesiyle deşifre oldu ve ev kapatıldı.

Aslında Ankara'da yapılmak istenen gayrinizami harp operasyonu bazı başka yerlerde yapılmıştı. 5 Mayıs 2004'te Yeni Çağ Gazetesi'nde yayınlanan "Adana'yı kilise evler sardı" başlıklı haber böyle bir çalışmanın ürünüydü.

Kilise ev diye askeri istihbarat istatistiklerine adresi, kalanları ve gelip gidenleriyle detaylı olarak kaydedilen evleri 28 Şubat'ta polis istihbaratı "ışık evi" diye fişlemişti.

İşin garibi bu hadise tek değildi.

Benzer ihbarlar Türkiye'nin dört bir tarafında yapılmaya başlandı. İddialara göre Türkiye'de 35 bin kilise ev açılmıştı. (İlginçtir bu rakam Haydar Baş'ın her konuşmasında yükseldi. Bir yazısında 40 bin bir diğerinde ise 50 bine çıktı)

İlerleyen dönemlerde bu kilise evlerden ne kastedildiği daha net anlaşıldı. Meğerse, Gülen grubunu 'Hıristiyanlığın Truva Atı' olarak gören Baş ve kurmayları cemaatin yurtlarını ve öğrenci evlerini 'kilise ev' diye güvenlik kuvvetlerine ihbar etmişler.

Benzer örneklerden birisi Trabzon Akçaabat'ta da yaşandı. 2 Mart 2005 günü Akçaabat İnönü Caddesi'nin sahile nazır Hotaman Apartmanı'nın yönetim toplantısında yaşanan ilginç olay detayları bakımından üzerinde durulmayı hak ediyor.

Aksiyon Dergisi'nin 28 Mart 2005 tarihli 538. sayısından özetle aktarırsak, 16 daireli apartmanın sakinleri bina sorunlarını görüşmek için toplanıyorlar. Akan çatı, çatlayan sıva derken apartman sakinlerinden Mahmut Kandaz ilginç bir öneriyle geliyor: Apartmanımızdaki kilise ev kapatılsın!

Toplantı sakinleri 'Ne demek istiyorsun?' der gibi Kandaz'ın yüzüne bakıyorlar. Kandaz ısrarla üniversite öğrencilerinin kaldığı öğrenci evinin kilise ev olduğunu söylüyor. Apartman sakinleri 'bu çocuklar efendi muhafazakar gençler, bizim çocuklara da ders çalıştırıyorlar' dese de Kandaz ısrar ediyor.

Hatta jandarmaya, polise şikayette bulunuyor.

Peki kimdi Mahmut Kandaz? Kayıtlara göre 2002'de BTP'nin İzmir 1. Bölge 10. sıradan milletvekili adayydı.

HAYDAR BAŞ MEDYASININ TEK GÜNDEMİ VARDI: MİSYONERLİK

Arşivlere dönüp baktığımız zaman misyonerlik tartışmalarının bayraktarlığını yapan bir medya grubu çıkıyor karşımıza: Haydar Baş çizgisindeki Yeni Mesaj gazetesi ve Meltem TV.

Gazetenin ve televizyonun yayınlarının gündemi misyonerlik. Özellikle 2004 ve 2005 yılı gündemleri bu konuya kilitlenmişti. Haydar Baş'ın damadı olan Muharrem Bayraktar Yeni Mesaj Gazetesi'nin 23.03.2004 tarihli sayısında yazdığı köşe yazısında şunları söylüyordu:

"Trabzon'da bulunan Santa Maria Kilisesi'nden zaman zaman sütunumuzda bahsediyoruz. Zira bu kilise Türkiye'deki misyonerlik faaliyetleri arasında çok önemli bir yere sahiptir. Özellikle AKP'li Belediye Başkanı Asım Aykan'ın kiliseyi onarmasından sonra, kilisenin faaliyetleri "bütün Trabzon'u kuşatan" bir boyuta taşındı. Önceki gün ilginç bir bilgi edindim. Bir mobilyacının anlattığına göre, "kendisine gelen düzgün kıyafetli bir kişi 20 adet tek kişilik ahşap genç karyolası siparişi vermiş, imalat tamamlandıktan sonra da karyolalar kilisenin üst katına teslim edilmiş!" Anlattığına göre, "Kilisedeki genç odaları beş yıldızlı oda konforunda" düzenlenmişti. Yani Trabzon'daki kilise artık "yataklı misyonerliğe" terfi etmişti. Bölgede gençler gündüzleri sürdürülen Hıristiyanlaştırma seanslarından sonra, akşamları da lüks otel konforunda ağırlanıyorlar..."

Yine www.yenimesaj.com.tr'de 23.12.2003 tarihinde yayınlanan "Trabzon Belediyesi 'kilise' yaptırıyor!" başlıklı "Trabzon

Yeni Mesaj
meltem

23.03.2004 Hoşgeldiniz!
Ana Sayfa Yazı Dizi Üzerine Reklam Künye Siteye Ekle E-posta

Trabzon-Bağdat hattında misyonerlik

Muharrem Bayraktar

Trabzon'da bulunan Santa Maria Kilisesi'nden zaman zaman sütunumuzda bahsediyoruz. Zira bu kilise Türkiye'deki misyonerlik faaliyetleri arasında çok önemli bir yere sahiptir.

Özellikle AKP'li Belediye Başkanı Asım Aykan'ın kiliseyi onarmasından sonra, kilisenin faaliyetleri "bütün Trabzon'u kuşatan" bir boyuta taşındı.

Önceki gün ilginç bir bilgi edindim. Bir mobilyacının anlattığına göre, "kendisine gelen düzgün kıyafetli bir kişi 20 adet tek kişilik ahşap genç karyolası siparişi vermiş, imalat tamamlandıktan sonra da karyolalar kilisenin üst katına teslim edilmiş!"

Anlattığına göre, "Kilisedeki genç odaları beş yıldızlı oda konforunda" düzenlenmişti.

Yani Trabzon'daki kilise artık "yataklı misyonerliğe" terfi etmişti.

Belediyesi, ‘hoşgörü’ gereği Maşatlık Mahallesi’ndeki Hıristiyan Mezarlığı’nda küçük bir kiliseyi andıran ‘Son Dua Yeri’ yapacaktır. Küçük kilisenin inşaat faturasını Belediye ödeyecek...” ibaresi ile başlayan haber şöyleydi:

Rahip söz almış

Sancta Maria (Kutsal Meryem) Kilisesi’nin İtalyan Rahibi Andrea Santaro (58), kendisinin kısa süre öncesinde Trabzon’da göreve başladığını, ancak daha önce İskenderun’da bulunan Piskopos Franceschini’nin Trabzon Belediyesi ile yaptığı görüşmede, mezarlığın düzenlenmesi ve son dua yerinin yapılması konusunda söz aldığını söyledi

Parası Belediye kasasından çıkacak...

Misyonerlerin cirit attığı il

Trabzon, misyonerlerin Türkiye’de seçtiği başlıca hedeflerden biri olarak öne çıkıyor. İl çapında çok sayıda gencin misyonerlerin tuzağına düştüğü ve yüzlerce gencin Hıristiyanlığa geçtiği belirtiliyor. Trabzon ayrıca Pontusçuluk faaliyetlerinin yürütüldüğü bir merkez olarak da dikkat çekiyor. Yunanistan’ın Trabzon’da Konsolosluk açma girişiminin arkasında da Pontusçuluk faaliyetleri bulunuyor...”

Grubun yayın organlarından Yeni Mesaj Gazetesi’nin internet sitesi olan www.yenimesaj.com.tr’de 05.07.2006 tarihinde

Yeni Mesaj
meltem

23.12.2003 Hoşgeldiniz
Arşiv
Yazı dizileri
Reklam
Künye
Sitene ekle
E-posta

Trabzon Belediyesi ‘kilise’ yaptırıyor!

Trabzon Belediyesi, “hoşgörü” gereği Maşatlık Mahallesi’ndeki Hıristiyan Mezarlığı’nda küçük bir kiliseyi andıran “Son Dua Yeri” yapacaktır. Küçük kilisenin inşaat faturasını Belediye ödeyecek

Trabzon Belediyesi bir ‘ilk’e imza atarak Maşatlık Mahallesi’ndeki arazide bulunan Hıristiyan Mezarlığı’nda küçük bir kiliseyi andıran “Son Dua Yeri” inşa ettirecek. Yaklaşık 70 metrekarelik küçük kilisenin inşa bedeli Trabzon Belediyesi’nin kasasından çıkacak.

yayınlanan "Evlatlarımız Hıristiyanlaştırılıyor" başlıklı anasayfa haberi ise şöyle:

"Bağımsız Türkiye Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş, Malatya'da yaptığı konuşmada, 40 bin kilise ev açıldığına işaret ederek, 'Çocuklarımız Hıristiyan yapılıyor' dedi.

Bağımsız Türkiye Partisi (BTP) Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş, Türkiye'de 3.5 yılda 40 bin adet kilise evinin açıldığını dile getirdi. Prof. Dr. Haydar Baş, partisinin Malatya İl Teşkilatı tarafından Çırağan Düşün Salonu'nda düzenlenen toplantıya katıldı. Prof. Dr. Baş, yapılan yasal düzenlemeler nedeniyle Türkiye'de üç buçuk yılda 40 bin adet kilise evinin açıldığını bildirerek, 'Türkiye'de bu kadar Hıristiyan yoktur. Buradaki amaç çocukları Hıristiyan yapmaktır' dedi..."

The screenshot shows the website 'Yeni Mesaj Gazetesi İnternet Sitesi'. The main headline is 'SÜREKLİ BÜYÜME VE İSTİHDAM MODELİ GELİYOR'. Below it, the date is '05.07.2006' and the category is 'ANA HABER'. The article title is 'Evlatlarımız Hıristiyanlaştırılıyor'. The text of the article reads: 'Bağımsız Türkiye Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş, Malatya'da yaptığı konuşmada, 40 bin kilise ev açıldığına işaret ederek, "Çocuklarımız Hıristiyan yapılıyor" dedi.' There is a small image of Prof. Dr. Haydar Baş on the left side of the article.

Bağımsız Türkiye Partisi'nin www.btp.org.tr isimli internet sitesinde "PKK İLE MİSYONERLİK BAĞLANTILI" başlığı ile yer alan 11.06.2006 tarihli yazı ise şöyle:

"Bağımsız Türkiye Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş, Kilis'te yaptığı konuşmada, terör örgütünü organize eden güçlerin misyonerler olduğunu söyledi..."

PKK İLE MİSYONERLİK BAĞLANTILI

Bağımsız Türkiye Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş, Kilis'te yaptığı konuşmada, terör örgütünü organize eden güçlerin misyonerler olduğunu söyledi.

Kilishileri sapaaksıyla selamladı

Bağımsız Türkiye Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş'ın Kilis'te vatandaşlarla buluşan BTP lideri Baş, Türkiye gündemini değerlendirdi, Milli Ekonomi Modelini anlattı.

Kilishileri uzun süredir basından düşürmediği sapaaksı ile selamlayan Baş, taktığı köylü kasketinin sebep-i hikmetini şöyle açıkladı: "Bir köy gezinizde bir beyefendi bana köylü kasketini hediye etti ve dedi ki: 'Sen köylüsün, bu kasket de köylünün alametidir.'

Siyasete neden atıldığını açıklayan Prof. Dr. Baş "Zamanında tüm siyasi partileri dolastık, sorunları anlatık, çözüm önerilerimizi sıraladık, hepsi haklısınız dedi ama hiç biri gereğini yapmadı. İş başa düştü" diye konuştu.

50 bin kilise ev açıldı

Bağımsız Türkiye Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş'ın Saniurfa ile Başlayan Güneydoğu turu Gaziantep ve Kahramanmaraş'ın ardından Kilis Siyaseti ile sona erdi. Prof. Dr. Haydar Baş Kilis konuşmasında Misyonerlik ve dilerarası diyalog faaliyetlerine geniş yer ayırdı. BTP lideri önce AKP hükümetinin AB'ye uyum adına misyonerlik önündeki yasal engelleri kaldırmasını ve ardı ardına açılan kilise evleri habiretti;

Eğer grubun yayın organlarına bakılırsa örnekleri çoğaltmak mümkün. BTP bir siyasi parti olarak bu tercihi yapmışsa bir şey demek mümkün değil. Fakat Baş'ın başını çektiği bu propaganda daha sonra Hrant Dink, Malatya ve Santoro cinayetlerinin sanık ifadelerinde karşımıza çıkıyor.

Dink cinayetine ilerleyen bölümlerde gireceğiz ama 18 Nisan 2007 tarihinde Malatya'da meydana gelen Zirve Yarıncılık katliamının faillerinden Emre Günaydın'ın ifadesinin bir bölümünde "...meraklı biri olduğu için Hıristiyanlık ve Misyonerlik konularında bilgi sahibi olmak istediğini yine bunların Malatya'da faaliyet gösterdiğini düşündüğünü, ayrıca edindiği bilgilerden de misyonerler ile PKK'nın ilişki içerisinde olduğunu tahmin ettiği" belirtildi.

Baş grubunun misyonerlik konferansları ulusal basın da o dönemlerde ilgisini çekmişti. Hürriyet'te 8 Şubat 2008 tarihinde yayınlanan Nur Batur'un köşe yazısında Santoro'yu öldüren katil zanlısının Baş'tan etkilendiğini kaleme almıştı.

O dönemde Sabah'ta olan Fatih Altaylı ise 24. 04. 2007 tarihli köşesinde ise 'tesadüf' başlığı ile kaleme aldığı yazısında Zirve Cinayeti'nden bir hafta önce Baş'ın Malatya'da misyonerlik toplantısı düzenlediğini söylüyordu: "Hrant Dink cinayeti sonrası bir yazımda "Haydar Baş" ismine ve onun çevresine dikkat çekmiştim. İlginçtir, Haydar Baş, yaklaşık 1 hafta önce Malatya'da bir toplantı düzenlemiş. Tesadüf olmalı."

2010 yılının son günlerinde geriye dönüp baktığımızda cevabını arayan esaslı bir soru çıkıyor karşımıza: Sayıları resmi rakamlarda bile 100’ü bulmayan misyonerler için bu medya kampanyası özellikle de Karadeniz’de neden yapılmıştı?

Gündemi işgal eden misyonerlik tartışmalarını o günlerde eski İçişleri Bakanı Meral Akşener ile konuşmuştuk. Akşener şunları söylemişti: “Ben Türkiye’de binlerce insanın din değiştirip Hıristiyanlığa geçtiğine inanmıyorum. Ama bu tip haberlerin ve misyonerlik faaliyetlerinin neden bir bölgede yoğunlaştığını da sorguluyorum. Mesela Trabzon’da...”

KERİNÇSİZ’E AZERBAYCAN’DAN DESTEK

Azerbaycan Yeniçağ Gazetesi kurucusu Agil Alesger, İşçi Partisi’nin Azerbaycan’daki dostlarından. İşçi Partisi’nin Azerbaycan dostlarının Türkiye’de başka bazı partilerden ve bu arada Veli Küçük’ten de destek gördüğü biliniyor. Alesger onlardan birisi ve aynı zamanda orada İslam Konseyi isimli bir kuruluşun da başında. Alesger, zaman zaman Türkiye’ye de geliyor.

11 Eylül 2007’de yine Türkiye’ye geldiğinde Ulusal Kanal’da yayınlanan Haber Zamanı isimli programa katıldı ve “Ermeni meselesi” hakkında konuştu. Ardından da Kemal Kerinçsiz ve Sevgi Erenrol ile Türk Ortodoks Kilisesi’nde özel bir görüşme yaptı. Bir anlamda çalışmalarından ötürü onlara teşekkür etti

ve onlara destek mesajı verdi. Azerbaycan'da İslam Konseyi Başkanlığı yapan Alesger yoğun temasları sonunda geceyi Mövenpick Otel'de geçirdi.

BİR GARİP PAPAZ HİKAYESİ: MİSYONERLİK BALONUNU ŞİŞİREN UZMAN ÇAVUŞ

Türkiye 2003'ün ortalarında başlayan bir furya ile misyonerliği tartışmaya başlamıştı. Hatta 2004 yılı hararetli misyonerlik tartışmalarıyla geçti. Öyle ki o güne kadar dine, dindara uzak duran çevreler bile 'din elden gidiyor' naraları atıyordu.

İşte bu dönemde en çok öne çıkan isimlerden birisi de Tarsus'taki Proteston Kilisesi'nin papazı İlker Çınar'dı.

15 yıl boyunca Türkiye'nin dört bir tarafında misyonerlik faaliyetlerinde bulunan, son olarak da Tarsus bölgesinin papazı olan İlker Çınar 2005 yılında yardımcısı Sinan Yorulmaz ile birlikte tekrar Müslüman olduğunu iddia etmişti.

Anılarını "Şifre Çözüldü" isimli kitapta toplayan ve çok çarpıcı iddialara yer veren İlker Çınar, son 3 yılda Türkiye'nin dört bir tarafını dolaşarak misyonerlik faaliyetleri aleyhine konferanslar veriyordu.

Yardımcısı Sinan Yorulmaz ve Prof. Dr. Zekeriya Beyaz ile 28 Şubat 2005'te Flash TV'de yayınlanan, Hulki Cevizoglu'nun hazırlayıp sunduğu Ceviz Kabuğu programına çıkarak tekrar Müslüman olduğunu iddia eden Çınar çarpıcı açıklamalarda bulunmuştu.

"Türkiye'de 40 bin kilise ev var" diyen Çınar'ın iddiasına göre misyoner teşkilatlar Türkiye'nin dört bir yanında cirit atıyor ve ülke elden gidiyordu.

Fakat günün birinde ilginç bir şey oldu. İlker Çınar'ın si-gorta kayıtları ortaya çıktı.

2008'in Haziranında bu haberi yapmış ve Bugün Gazetesi'nde manşetten vermiştik. Bir papazın istihbarat elemanı çıkması doğal olarak günlerce tartışıldı. Çınar beni 'kendisini deşifre ettiğim' gerekçesiyle mahkemeye verdi. Fakat mahkeme 'takipsizlik' vererek dosyayı kapattı.

Eski Papaz yeni 'misyoner avcısı' İlker Çınar'a ait sigorta bilgileri aslında tartışmayı bitirecek türden. Çünkü Emekli Sandığı Mersin Bölge Müdürlüğü'nden 16.8.1992 tarihinde 70666197 sicil numarası ile 'uzman çavuş' olarak kayıt olan Çınar'ın sigorta primleri düzenli olarak yatırılmış. Sistem sorulması yapıldığında ise 2008 yılı itibariyle sigorta sistemine kayıtlı olduğu görülüyor.

Bilmeyenler için hatırlatalım, devlet memuru olmadan emekli sandığına üye olamıyorsunuz. Şurası da ilginç; bir istihbarat operasyonuna giriyorsunuz ama 'görevli' nin kayıtlarına internette bile ulaşılabilir.

İlker Çınar bu haberin ortaya çıkması üzerine o günlerde çok çelişkili açıklamalar yapmıştı. Önce 'konuşmak istemiyorum' diyen Çınar sonrasında her medya kuruluşuna farklı şeyler söyledi.

Toplum mühendisi olduğunu da söyledi mağdur edildiğini de... Ama her konuşmasında işi daha da zora soktu. Çünkü sigorta kayıtları açıldı. Papaz olduğunu iddia ettiği dönemde Kara Kuvvetleri Komutanlığı kadrosunda 'uzman çavuş' olarak sigortası yatmıştı.

İlker Çınar o günlerde yüksek bir performans sergiliyordu. Sürekli televizyonlara çıkıyor, mitinglere katılıyor, hatta Haydar Baş'ın partisi BTP'de otobüsün üzerine çıkıyordu. İddiaları yenir yutulur cinsten değildi.

Türkiye'yi bölmek isteyen misyoner teşkilatlar bu iş için 73 milyar dolar bütçe ayırmışlardı ve son on yılda Türkiye'de 15 milyon 600 bin İncil dağıtılmıştı.

Özellikle Alevi ve Kürtler üzerinde yoğun çalışmalar yaptıklarını anlatan Çınar yabancı güçlerin Türkiye'yi bölmek için misyonerleri kullandıklarını, AK Parti hükümetinin de çıkardığı AB uyum yasalarıyla bu bölünmeye destek verdiğini iddia etmişti.

BİR PAPAZ, BİR ALBAY, BİR DE HOCA

Söz konusu misyonerlik olunca İlker Çınar son yıllarda sürekli gündeme geldi. Çok çarpıcı açıklamalar yaptı. Rakamları sürekli abarttı. Ekranlarda öyle bir tablo çizmişti ki sanki Türkiye elden gidiyordu. Mesela Urfa'da misyonerlerin 500 bin İncil dağıttığını söylemişti.

Bir röportajımızda o dönemde Urfa'nın nüfusunun 350 bin olduğunu, 500 bin İncili nasıl dağıttıklarını sorduğumda ise 'dağıttık' demekle yetinmişti.

İşte o İlker Çınar başka bir yerde de karşımıza çıktı: Malatya Zirve Cinayeti

Çınar'ın bu süreçteki 'yeni konumunu' aktarmadan önce Malatya Katliamı ile ilgili savcılığa ulaşan iki ihbar mailiyle ilgili haberi aktaralım:

"A.A. adlı kişinin gönderdiği mektupta Günaydın'ı, M.Ü. adlı alay komutanının telkiniyle, öğretim üyesi R.B.'nin azmettirdiği, bu konuda R.B. ile temasa geçen ilk kişinin de kamera sistemleri için görevlendirilen jandarma Üsteğmen H.İ. olduğu vurgulandı.

Telefon kayıtlarının dikkatli izlenmesi halinde bu irtibatın anlaşılabilirliğini kaydeden A.A., daha fazla bilgi vermesi halinde öldürüleceğini de vurguladı. Malatya Savcılığı'nın soruşturmada görevlendirdiği Üsteğmen İ.'nin ihbar mektubunda suçlanması ise soru işaretlerine neden oldu. Savcılık, suç duyurusunu askeri savcılığa ilettili. İ.'nin olayla bağlantısını da askeri savcılık soruşturuyor."

Bir başka haberde ise şöyle deniliyordu:

"Türkiye Protestan Kiliseler Birliği Başkanı İhsan Özbek'e gönderilen ihbar mektubunda önemli iddialar yer alıyordu. 'Daha çok bilgi verirsem beni de cezalandırırlar' diyen ihbarcının delil niteliği kabul edilmediği için 'takipsizlik' verilen mektubunda,

'Sayın yetkili. Malatya olayından sonra bu e-maili yazmamın bir vatandaşlık görevi olduğu kanaatine vardım. Yapılanları içim kaldırmıyor. Emre Günaydın'ı azmettiren ve yönlendiren kişi, Alay Komutanımız Mehmet Ülger'in yönlendirmesiyle İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi Ruhi Babat'tır. Ruhi Babat, yaklaşık 4-5 aydır Alay Komutanımız Mehmet Ülger'le birlikte çalışmaktaydı. Ruhi Babat'ı ilk irtibata geçiren kişi, üniversite karakol komutanı Halil İşler'dir' ifadeleri yer alıyordu."

Bu haberleri teyit eden bir gelişme geçtiğimiz günlerde yaşandı. Bu toplantıların ses kayıtları ortaya çıktı. Tıpkı Balyoz'da olduğu gibi kayıtları da kendileri tutmuş.

Seslerin kaydedildiği yer Malatya Organize Sanayi Jandarma Karakolu. Ses kaydı olan toplantının tarihi ise 26-27 Ocak 2008. Yani İlker Çınar'ın henüz deşifre olmadığı tarihler. Üstelik ses kayıtları arasında geçen ifadelerle bakılırsa bu toplantılar uzunca süredir yapılıyordu.

Kayıtta ismi geçenler ise dönemin Jandarma İl Alay Komutanı Albay Mehmet Ülger, İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden Ruhi Abat, Papaz İlker Çınar, İl Jandarma İstihbarat Şube Müdürü Binbaşı Haydar Yeşil, İl Jandarma İstihbarat Şube'den Başçavuş Adil Akçay.

Ses kaydından anlaşıldığına göre bu ekip sık sık bir araya geliyordu. Ruhi Abat ve İlker Çınar ne derse de kabul edilip üst makamlara rapor ediliyordu. Edinilen bilgiye göre de il jandarma istihbarat ödeneğinin tamamı neredeyse bu iki şahsa aktarılıyordu.

Bu da Mersin-Malatya-Trabzon hattında işleyen bir misyonerlik projesinin varlığını işaret ediyordu.

Bir ilin jandarma yöneticileri ile bir kilisenin papazı birlikte ne yapar? Neyin toplantısını veya planlamasını yapar?

İlişkiler daha yakından araştırıldığında bu tip toplantıların Malatya ile sınırlı kalmadığı ortaya çıktı. Çünkü on yılı aşkın süredir bu alanda çalışan bir ekip vardı.

DAR ALANDA BÜYÜK OPERASYON

Genelkurmay'da görevli İstihbaratçı Binbaşı Erbay Çolakoğlu, Ergenekon soruşturması kapsamında 7 Ocak 2009 tarihinde gözaltına alındı. Gözaltı süreci günlerce medyada gündem oldu. Çünkü Çolakoğlu'na polisten önce bağlı olduğu birlikten komutanları gelmiş ve bir takım belgeleri götürmüştü.

Taraf'ın o dönemdeki haberine göre; Çolakoğlu'nun İzmir'deki evine baskın yapan polis dizüstü bilgisayarlara ait iki çanta, boş CD kutuları ve kasası alınmış bir bilgisayar monitörü buldu. Yani önce gelenler her kimse iyi çalışmıştı.

3. İddianamedeki bilgilere göre Ahmet Kum imzasıyla emniyete gelen ihbarda delillerin nasıl yok olduğu anlaşıldı. Çolakoğlu, evindeki bilgisayar, CD ve birçok belgeyi komşularına bıraktı. Çalıştığı yeri telefonla arayarak odasındaki evrakları aldirttı. Eve giren askerler tarafından 166 CD, iki videokaset ve bir adet VHS kaset askerler tarafından alındı.

Ergenekon savcılarını iddiaları Güney Deniz Saha Komutanlığı'na sordu. Gelen ihbarda doğrulandı. Askeri savcılık cevabında "Çolakoğlu'nun evi adli aramadan bir gün önce, Tugay Komutanı'nın şifai emriyle arandı. Aramayı, Deniz Piyade Kıdemli Albay B.Y ile Yarbay A.Ö. gerçekleştirdi. Evden alınanlar istihbarat şube müdürüne teslim edildi." dendi.

Bu gelişmeler de gösteriyordu ki istihbaratçı Erbay Çolakoğlu 'önemli' bir kişiydi. Görünüştaki gözaltı gerekçesi ise Doç. Dr. Habip Ümit Sayın ile ilişkileriydi.

Beyin kontrolü uzmanı Ümit Sayın, İstanbul 1. Ordu Komutanlığı ile geliştirdiği istihbarat ilişkisinde hem üniversitesini fişliyor hem de ordunun gelişmelere müdahalesi için A2 isimli sokak hareketlerini de çalışmaları kapsamına katan gizli yapılanmaların içine giriyordu.

Çolakoğlu, Rektör Mesut Parlak ile Ümik Sayın arasındaki çatışmada Sayın'dan aldığı bilgileri Genelkurmay'a rapor ederken, onunla birlikte Tümgeneral Reha Taşkesen, Albay Davut Çil, Binbaşı Oğuz Akyüz, Albay Zafer Yener, Yarbay Mehmet Sönmez'in içinde bulunduğu bir oluşuma da dahildi.

İstihbarat binbaşısı olmasına rağmen üçüncü evliliğini Ukrayna uyruklu bir bayanla yapan Çolakoğlu, tutuksuz yargılanmasının ardından Trabzon'a gitti.

Aslında Rizeli olan Çolakoğlu Trabzon'da ikamet eden ailesini ziyaret bahanesiyle 2006 yılında da sık sık Trabzon'a gidip geliyordu. Ancak bu gidiş gelişler, büyükleri ziyaret çerçevesinin dışına taşan temas ve ilişkileri de barındırıyordu.

Erbay Çolakoğlu Trabzon'da iki tür ağ üzerinden bir koordinasyon yürütüyordu.

Birincisi şehri kuşatmış olan ulusalcı söylemin organizatörleriydi: Karadeniz gazetesi, Türk Ocağı, ADD.

İkincisiyse devlet kurumlarıydı: MİT, Jandarma İstihbarat ve Emniyet'in içinden bir grup.

Çolakoğlu'nun kurduğu ikinci ağ şüphesiz bireysel karizmasından kaynaklanmıyordu. Tıpkı MGK'nın bakanlıklara "gerekliliğine inanıyoruz" diyerek gönderdiği eylem planları gibi bu ağın işleyişi de gerekliliğine inanan bir güçten kaynaklanıyordu.

Erbay Çolakoğlu'nun başkanlığındaki çalışma grubu Trabzon'da kurumlar arası koordinasyonun derin cephesiydi. Bu çalışma grubunun faaliyet alanı ise Misyonerlik, Pontusçulukve azınlıklardı.

Çalışma grubunun ana motoru MİT ve Jandarma İstihbaratıydı. Reşat Altay Trabzon da göreve başlayınca Erbay Çolakoğlu Başkanlığındaki Trabzon Mit ve Trabzon Jandarmanın Çalışma Grubuna Emniyet de monte oldu. Bu ana motora emniyet içinden Emniyet Müdür Yardımcısı T.A. (Şemdinli olaylarında ilçe emniyet müdürüydü), aynı zamanda MİT'in bilgi kaynağı olan Şube Müdürü B.A., Emniyet Amiri T..., Komiser Yardımcısı S.A. dışarıdan destek veriyordu. Hatta emniyet içindeki bu grubun yapıyla ilişkilerinin dikkat çekmesi için Ayres isimli bir kafe üstünden perdeleme yapılıyordu.

T.A., İl Emniyet Müdürü Reşat Altay'ın bilgisi dâhilinde nihai hale gelen bilgileri şoförüyle kafeye ulaştırıyor, kafe Çolakoğlu başkanlığındaki çalışma grubuna bilgileri iletiyordu. Çalışma grubu polis istihbaratı içinden de memur C.A. üstünden bilgi sahibi oluyordu.

Ancak bu yapının emniyet ayağı deşifre olunca Ayres Cafede bir süre sonra kapandı.

O dönemlerde benzeri çalışma grupları Ordu, Giresun ve Sakarya'da da vardı. Bu çalışma grubunun bir benzerinin Erzincan'da da olduğu ise çok sonra ortaya çıktı.

Bu ilişkileri daha da anlamlı hale getiren şey ise 2010 Mayıs'ında yaşandı. İstanbul Emniyeti, Dink davasının görüldüğü mahkemeye resmi yazıyla 'Ergenekon sanıklarından beşinin Dink cinayeti zanlıları ile irtibatı olduğunu' bildirdi.

İsimler tanıdıktı: Veli Küçük, Kemal Kerinçsiz, Mustafa Levent Gökteş, Muzaffer Tekin ve Erbay Çolakoğlu.

BİR İLGİNÇ TESADÜF DAHA!

"Türk Devleti Meçhule mi Sürükleniyor, Böyle Cumhurbaşkanı olur mu, Torunlarımız bu günlerden utanacak, Demokrasi, açılım, yönetim ciddiyeti, Keten helva açılım, yaşasın Ermeni Kardeşliği, Kürt Açılımı değil Kürdistan açılımıydı, Rumlardan ayın tahriği, Ermeni terörü yayılıyor"

Yukarıda saydıklarım Trabzon Türk ocağının www.trabzon-turkocagu.com sitesinde Aralık 2010 itibariyle bulunan köşe yazılarından bazıları.

Türkocağı, Dink'in öldürüldüğü dönemde de Trabzon'daki karışık atmosferin oluşmasındaki rolüyle gündeme gelmişti.

Türk Ocağı'nın, Binbaşı Çolakoğlu'nun çalışma grubunun başında olduğu dönemde bizzat Çolakoğlu'ndan aldığı ezberi bugün de tekrar ettiği anlaşılıyor.

1 Aralık 2010'da İstanbul Savcılığı'na Trabzon'daki bu ocak hakkında ulaşan bir muhbir bilgisinde bakın neler anlatıyor:

"2000 yıllarından itibaren gidip gelmeye başladığım Türk Ocağı bünyesinde birçok konferans düzenleniyordu. Ben de bu konferanslara dinleyici olarak katılıyordum.

Konferanslar her ne kadar halen Türk Ocağı Derneği Başkanı ve Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan Mithat Kerim ARSLAN tarafından yapılıyor gözükse de konferansa konuşmacı olarak katılacak kişiler genellikle Emekli Albay olarak bildiğim Türk Ocağı Derneği üyesi Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU tarafından belirleniyordu.

Ancak Hüseyin Mümtaz derneğe üye olmasına rağmen bu konferanslara katılmıyordu.

2003 yılında Ergenekon davası kapsamında tutuklandığını bildiğim Sevgi ERENOL'da Türk Ocağı'na konferans vermek üzere geldi. Ben de bu konferansa katılmışım. Konferansın konusu hatırladığım kadarıyla Misyonerlikti. Bu konferansı da Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU'nun organize ettiğini biliyorum...

Türk Ocağı'na katılmamdan önce de yine Ergenekon davası kapsamında tutuklandığını bildiğim Veli KÜÇÜK'ün ocağa geldiğini duydum. Ocağa gidip geldiğim dönemlerde de Emin GÜRSES, Rauf DENKTAŞ, Derviş EROĞLU gibi şahısların ocağa ziyaret amaçlı geldiklerini gördüm.

...2 ay önce Mithat Kerim ASLAN... isminin Ergenekon Davasında anıldığını, bu nedenle Türk Ocağı Derneği Başkanlığı görevinden ayrılmak istediğini söyledi.

Ergenekon operasyonları kapsamında tutuklandığını bildiğim Emin GÜRSES isimli şahıs çıktığı bir televizyon programında Trabzon'a geceleri inen kalkan ABD uçaklarının haddi hesabı olmadığını, bu bilgileri de "Trabzon'da bulunan değerli dostum" şeklinde takdim ettiği Mithat Kerim ASLAN'dan öğrendiğini söylemesi üzerine Mithat Kerim ASLAN programdan sonra Emin GÜRSES'i yanımda arayarak bir daha televizyonlarda ismini zikretmesini istemediğini söyledi. Bu olay Emin GÜRSES'in yakalanmasından yaklaşık bir ay önce gerçekleşti.

2005 yılında Milliyetçi Hareket Partisi Trabzon'un Pelitli beldesinde bir kahvehanede bir halk toplantısı düzenledi. Benim de katıldığım bu toplantıda Hüseyin Mümtaz ve Yasin HAYAL de vardı.

Toplantı sırasında Yasin HAYAL, Muhsin YAZICIOĞLU hakkında konuşmacıya sorduğu sorularla Hüseyin Mümtaz'ın dikkatini çekti.

Hüseyin Mümtaz çevresindeki şahıslara Yasin HAYAL'in kim olduğunu sorduğunda kendisine "Yasin HAYAL'in Trabzon'daki Mcdonald's bombalama eylemini gerçekleştiren kişi olduğu" söylendi.

Toplantı sonrasında Hüseyin Mümtaz'ın Yasin HAYAL ile sohbet ettiklerini gördüm. Kendim görmemiş olmakla birlikte, partideki sohbetlerde Hüseyin Mümtaz'ın Yasin HAYAL ile görüştüğünü, bunun da parti içinde sıkıntıya neden olduğunu duydum.

...2005 yılında Trabzon'da meydana gelen TAYAD grubunun "F" tipi cezaevlerini protesto etmek amacıyla düzenlediği eylemde basın bildirisini okuyacak kişinin Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU ve Trabzon Türk Ocağı Derneği Başkanı Mithat Kerim ARSLAN tarafından belirlendiğini, daha sonra basın bildirisini okuması için belirledikleri şahıs tarafından Trabzon Meydan Parkı'nda bildirinin okunduğunu, diğer taraftan Ülkü Ocaklarına haber gönderilerek yapılan basın bildirisinin okunması-na müsaade etmemeleri için buradaki şahısların kışkırtıldığını, aynı

zamanda kalabalık caddelere girilerek bazı şahıslar tarafından basın açıklamasının okunduğu yerde bayrak yakıldığı söylentisi yayılarak halkın galeyana getirildiğini söyledi.

...2003-2004 yıllarında Trabzon Ülkü Ocakları Başkanlığı yaptığını bildiğim Birol GÜNER'in yardımcısı ...bize Oğuzhan AKDİN'in cinayette kullandığı silahla Birol GÜNER'in cinayetten kısa bir süre önce alkollü olarak havaya ateş ettiğini söyledi.

Ayrıca o silahın seri halde geldiğini ve bu seriden BAŞKANLAR grubu olarak anılan ve soyadları BAŞKAN olan birçok kişinin kullandığını söyledi. Birol GÜNER'in aynı zamanda Trabzon'da BAŞKANLAR olarak isimlendirilen illegal bir takım faaliyetleri olan grubun içerisinde olduğunu, BAŞKANLAR grubunun tefecilik gibi illegal birtakım işlerini Birol GÜNER'e yaptırdıklarını duydum.

Oğuzhan AKDİN'in abisinin Birol GÜNER veya BAŞKANLAR grubu olarak bilinen bu iki grup içerisinde birinde olduğunu duydum. Birol GÜNER'in Ülkü Ocağı Başkanlığı yaptığı dönemde Milliyetçi Hareket Partisi İl başkanı olan Muhammet ÖZTÜRK'ün danışmanlığını Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU yapıyordu.

Birol GÜNER'in de Ülkü Ocağı Başkanı olmasında Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU'nun etkili olduğunu duydum. Birol GÜNER ve Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU'nun bu ilişkilerinden dolayı cinayete ilgilerinin olduğunu düşünüyorum.

2009 yılında Kavak Meydan Ülkü Ocağı Başkanı Veysel ...tarafından üniversiteli bir öğrenci Karadeniz Teknik Üniversitesi Öğrenci Derneği'ne Molotof Kokteyli atılması için gönderildi; ancak şahıs derneğe molotof atmaktan vazgeçip öğretim görevlisinin aracını yaktı.

Bu olaydan önce de Ocak Başkanı Veysel ile Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU Trabzon Türk Ocağı'nın açılışına beraber gelmişti. Karadeniz Teknik Üniversitesi Öğrenci Derneği bağımsız olarak bilinse de Ülkü Ocağı'na bağlı olarak faaliyet yürütmektedir.

Bu olayda öğrenciye derneğe Molotof atılmak istenmesinin asıl amacı Sol görüşlü öğrencilerin faaliyet yürüttüğü KOLLEKTİFLER olarak bilinen öğrenci grubu tarafından yapıldığı izlenimi verilerek bu iki grubu karşı karşıya getirmektir. Olayın iç yüzü daha sonra fark edilerek Veysel'in Hüseyin Mümtaz ile birlikte hareket ettiği bilindiğinden Trabzon Merkez Ocak tarafından görevden alındı.

...Türk Ocağı bünyesinde yapılan birtakım faaliyetlerin Hüseyin Mümtaz BAYAZİTOĞLU tarafından yönlendirildiği kanaatindeyim. Örneğin 15 Ağustos 2010 tarihi öncesi yani Sümela Manastırı ibadete açılmadan önce Sümela Manastırı'nın ibadete açılışının protesto edilmesi amacıyla Türk Ocağı Derneği Başkanı Mithat Kerim ASLAN tarafından Manastır'ın işgal edilmesi, Manastır'dan aşağı dev Türk Bayrağının asılması, Ay Yıldızlı tişörtlerin bastırılıp dağıtılması, Manastır'a giden yolların kesilmesi halinde farklı yollardan Manastır'a gidilmesi, Manastır'ı gören bir noktadan buraya havai fişek atılması gibi talimatlar verildi.

Polisin, belirttiğim olayları haber alması üzerine yapılacak bu eylemler yine Mithat Kerim ASLAN'ın talimatıyla iptal edildi. Sümela Manastırı'nın açılışından bir gün önce eylemi gerçekleştirecek kişiler gözaltına alındı. Bu şekilde eylem gerçekleşmemiş oldu.

2010 yılının Kasım ayının başlarında Türk Ocağı'nın yakınında bulunan çay ocağında oturduğum esnada Hüseyin Mümtaz'ın eşiyle birlikte yürüyerek Türk Ocağı'nın önüne geldiğini gördüm. Daha sonra eşi Türk Ocağı'na çıktı. Ancak kendisi çıkmayarak biraz ileride beklemeye başladı. Daha sonra eşi elinde bir zarfla dışarı çıktı ve zarfı Hüseyin Mümtaz'a verdi. Hüseyin Mümtaz da zarfı katlayarak cebine koydu ve buradan ayrıldı. Hüseyin Mümtaz'ın bu şekilde hareket etmesinden dolayı kendisinin Türk Ocağı'nın yaptığı ve yapacağı faaliyetleri gizli olarak yönlendirdiğini düşünüyorum..."

Ancak Trabzon Türk Ocağı'nın bunların dışında pek az bilinen bir yönü de var:

Trabzon Türk Ocağı'nın üyeleri arasında KTÜ Karadeniz Araştırmaları Enstitüsü Müdürü aynı zamanda dekan Prof. Kenan İnan da yer alıyor.

KTÜ'nün öğrencilerine nasıl konferanslar verdiğini biliyoruz. KTÜ yönetiminin misyonerlik, Pontuşçuluk ve azınlıklar konusunda talimatlar hazırlayan MGK Genel Sekreterlerinin konseptini şehre yansıttığını da...

25 Mayıs 2005'te Prof. Dr. İnan, Boğaziçi Üniversitesi'nde düzenlenen ve Hrant Dink'in de katıldığı "Alternatif Ermeni Sorunu" konulu konferansa tepki gösteren bir açıklama yaptı.

İnan, "Konuyla ilgili devletin arşivlerinin açıldığı bir durumda, meselenin devlet içerisindeki üniversitelerde ve devletten maaş alan öğretim üyelerince Ermeniler'in ağzıyla konuşulup tartışılmasının kabul edilemeyeceğini" belirtti.

Tabii buradaki "Ermeni ağzıyla" ifadesi akademik yaklaşımın dışında bir tavır işaret ediyordu. Tıpkı Trabzon'da pompalanan nefret duygusu gibi...

Prof. İnan aynı zamanda "Trabzon ve Çevresi 1. Dünya Harbi'nde Ermeni Çetecilerin Katliamına Uğramış Mağdurlar Derneği" kurucu üyesi.

Bu bilgiler İnan'ın Dink cinayetine nasıl yaklaşacağı konusundaki zihinsel arka planı hakkında fikir veriyor. Üstelik Boğaziçi Üniversitesi'nde düzenlenen bir konferansa Trabzon'dan müdahil olması ve oradaki akademisyenleri "Devletten maaş alıp, Ermeni ağzıyla konuşma" gibi bir ithamda bulunup suçlaması onun bu konuda ne kadar duyarlı olduğunu gösteriyor.

Bütün bunları daha ilginç kılansa Prof. İnan'ın yeğeninin Başbakanlık'ta çalışan bir müfettiş olması. İsmi ise Yasemin Tuğçe İnan.

Bu isim, yaptığı konuşmayla amcasının çıktığı konferansın ana figürlerinden olan Hrant Dink'in öldürülmesi ile ilgili olarak eşi Rakel Dink'in verdiği dilekçe hakkında inceleme görevini üstleniyor.

Başbakanlık çevrelerinde Rakel Dink'in dilekçesinin incelenmesi ile ilgili çalışmayı yapacak müfettiş heyetine İnan'ların yaklaşımlarının sirayet edip etmeyeceği merak ediliyordu.

Dahası, Yasemin Tuğçe İnan, sonradan CHP'nin RTÜK adayıolan Müfettiş Recep Bülent Tarhan ve Başbakanlık'ta 28 Şubatçı olarak bilinen eski Müsteşar Yardımcısı (2007 seçimlerinde CHP'den milletvekili aday olmuştı.) Özgün Ökmen ile yakın bir isim.

Tarhan, AK Parti'nin kanun taslaklarındaki açıkları bulup meclis kürsüsünde o dönemin CHP grup başkanvekili Kemal Kılıçdaroğlu'nun etkin bir siyaset üretmesi için çalışmalar yapıyordu.

Hatta bu konu medyaya da yansdı. Tarhan'ın 'başörtüsü yasağı için TCK'ya madde konmasını önerdiği' de haberlere konu olmuştu. Habervaktim isimli haber sitesinde yer alan iddiaya göre Tarhan, CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun danışmanı Prof.Dr. Sencer Ayata ile görüşüp başörtüsü takmanınısuç sayılması ile ilgili teklifte bulundu.

Yine iddialara göre Başbakanlık müfettişi olarak, çoğunluğu Başbakanlıktan çıkan kanun taslaklarının zayıf noktalarını Başbakanlık Müsteşarı'na değil ana muhalefet partisi başkanına aktarıyordu.

Zaten bu çalışmalarının ödülünü CHP RTÜK adaylığı ile aldı. Yasemin Tuğçe İnan da Tarhan'ın çalışmalarını biliyor ve o da Tarhan gibi Kemal Kılıçdaroğlu'na yakın olmasıyla tanınıyor.

Yasemin Tuğçe İnan'ın amcasının dediği gibi "Ermeni ağızıyla konuşmadan" ve "Ergenekonun avukatlığı"na soyunan bir siyasi söylemle paralellik içinde Rakel Dink'in dilekçesini nasıl soruşturduğu zihinleri kurcalamıyor değil.

Bunların anlamı şu... Rakel Dink'in dilekçesi nedeniyle başlatılan başbakanlık müfettişlerinin incelemesi Ergenekon operasyonlarının arkasında görülen devlet kurumlarına bedel ödetmenin iyi bir fırsatı haline dönüşebilirdi.

HER YOL AYNI İSİMLERE ÇIKIYOR

Bunun yanında başka gariplikler de yok değil. Soruşturma heyeti emniyetten iki isime oldukça yakın. Birisi Emin Arslan diğeri Necati Altıntaş. Bu iki ismin ortak bir özelliği var. İkisi de Emniyet'in genel müdür yardımcılığından alındılar hatta birisi uyuşturucu baronu ile ilişkisi nedeniyle cezaevine de girdi çıktı, yargılaması devam ediyor.

Bu iki isim de görevden alınacakları belli olunca bunun verdiği öfkeyle aynı hedefe kilitlendiler: "F tipi yapılanma"

Necati Altıntaş'ın görevini bırakmadan az önce yüksek yargı mercilerine gönderdiği dilekçeyi hatırlamak yeterli.

Şayet müfettiş grubu incelemelerinin emniyet ile ilgili bölümünü bu iki ismin etkisinde hazırladıysa, raporun sonucu zaten önceden belliydi.

İşin Jandarma ve MİT kısmı görünenler ile sınırlı kalacak, Emniyet ayağında ise fatura İstihbarat Daire Başkanlığı'na kesilecek.

.../2006
(MUTLAKA İMHA EDİNİZ)

BİLGİ NOTU

Sayın Savcım,

Geçen hafta yetkili arkadaşlarla bir araya gelerek değerlendirdiğimiz Emniyetteki F tipi yapılaşmanın etkin isimlerini gönderiyorum.

Muharraz İstihbarat tasanen Fetullahçılara kontrollünde olduğundan sizden ricam listeyi ilgili kurumlara gizli olarak iletmeniz. Bu bilgi notursu işe okuduktan sonra imha etmenizi istirham ediyorum.

Saygılarımla

Dr.Necati ALTINTAŞ
Emniyet Genel Müdür Yardımcısı
1.Sınıf Emniyet Müdürü

EKİ
Daktilo ile Yazılı 4 Sayfa Liste

M.AKDENİZ :
İSELVİ : 4

Emin Arslan Kaçakçılık Dairesinin operasyonunda ilişkileri deşifre olsa da işin arkasında gördüğü İstihbarat Daireye haddini bildirecekti. İstihbarat Daire Başkanlığı ile adeta hasım olan iki önemli isim, Başbakanlık müfettiş heyeti ile yakın ilişkili. Daire hakkında oluşacak kanaate “özel bir katkı” da bulunmak istemeyeceklerini söylemek çok zor.

Gerçekten de rapor işe yaradı. Ramazan Akyürek görevden alındı. Nedim Şener’in ısrarlı yazılarıyla Ali Fuat Yılmaz’ın gündem olmaya devam ediyor. Nedim Şener Hrant Dink cinayetiyle hiçbir ilişkisi olmamasına rağmen Ali Fuat Yılmaz’ın sonra İstanbul İstihbarat’ın başına geçen ismi de yazılarına konu etti.

Dördüncü Bölüm

ABLUKADAKİ BELDE: PELİTLİ

“Dikkat dikkat... Trabzon İl Jandarma Komutanlığı'ndan duyuru. (Pelitli) Beldemiz asayişi jandarma sorumluluğunda olması nedeniyle yanın-da resmi kıyafeti olmayan kişiler haricinde hiç kim-seye bilgi verilmemesi ve kesinlikle herhangi bir yere gidilmemesi önemle duyurulur.”

Hrant Dink'in öldürülmesinin üstünden 5 gün geçmişti. Pelitli, Pelitlispor'da top koşturan iki oyuncunun göbeğinde yer aldığı cinayet nedeniyle gündemdediydi.

Belediye ve jandarma ekipleri beldenin içinde seyyar anons araçlarıyla vatandaşların jandarma dışında bir birime bilgi vermelerinin önüne geçmek istedi. Jandarma sanki bir şeylerin ortaya dökülmesinden korkuyordu. İşin garibi jandarmanın Pelitli özelindeki hassasiyeti yeni değildi. Önceki yıllarda da polis bu belgeye girişine engel çıkartıyordu.

Hatta tüm Trabzon güvenlik bürokrasisinin bildiği bir olay yaşanmıştı. Yasin Hayal McDonalds'a bomba attıktan sonra onu kontrol altında tutmak isteyen polis istihbaratı ne zaman bu bölgeye girse jandarmanın resmi ve istihbarat ekipleri polis istihbaratını deşifre etmek için tacizde bulunuyordu.

Aslında jandarmanın bu belde konusunda “Acaba arkasında ne var?” dedirten ihtirasının Ankara’ya kadar uzanan bir geçmişi var.

1997 yılında Trabzon Güvenlik Kurulu, Çaykara ve Düzköy ilçeleri ile Pelitli ve Söğütlü beldelerinin jandarmadan alınarak polise verilmesi kararı aldı. Ancak Pelitli’den jandarmanın çekilmesine yönelik karara Jandarma Genel Komutanlığı izin vermedi. (Hatırlatalım Düzköy Ogün Samast’ın memleketiydi)

Mart 2006’da ise Pelitli’nin polise bırakılmasına yönelik Trabzon Valiliği’nin yazısına Jandarma Genel Komutanlığı cevap bile vermedi.

Zaten Valilik, Jandarma Genel Komutanlığı’na bu yazıyı yazmadan önce Trabzon Alay Komutanlığı’nın görüşüne de başvurmuştu. Albay Öz; polis okulunun, Polis Evi’nin ve Havaalanının içerisinde kaldığı Pelitli beldesinin Jandarma bölgesinden polis bölgesine geçmesine yönelik öneri yazısının valilikten çıkmaması için çok uğraşmıştı.

Peki bu ısrarın arkasında ne vardı?

Jandarma neden ihtirarla bu küçük beldeye tutunuyordu? Aynı işi yaptıkları halde jandarma polisi neden deşifre ediyor, sivil polis olduğunu çok iyi bildikleri görevlileri neden durdurup kimlik ve üst araması yapmaya çalışıyorlardı? Polisin o beldeye girmesi neden ısrarla engellenmişti?

Bu sorulara, Hrant Dink cinayetini işleyen ekibe ve onların ilişkilerine, bugüne kadar bize yüksek sesle duyurulanın arkasında kalana dikkat ederek bir cevap bulunabilir.

PELİTLİ KÜÇÜK AMA MUHBİR BÜYÜK

Dink cinayetinde görevi ihmal iddiasıyla tutuksuz yargılanan Jandarma İstihbarat Şube Müdürü Yüzbaşı Metin Yıldız, Pelitli Beldesi’nde Coşkun İğci’nin haricinde 4 kişinin daha jandarmaya kayıtlı muhbirlik yaptığını açıkladı. Bu iddianın

üzerine Dink ailesinin avukatları muhbirlerin açıklanmasını istedi.

Ancak Yüzbaşı Metin Yıldız'ın avukatı Sinan Barut, muhbirlerin güvenliğini öne sürerek bu talebin reddini istedi. Mahkemede bu görüşü benimsedi.

Ancak ortaya yeni bir sorun çıktı. Çünkü Başbakanlık müfettişleri Coşkun İğci'nin muhbir kaydı bulunmadığı için ondan elde edilen bilgilerin yok hükmünde sayılması gerektiğini savunuyordu.

Şimdi bizzat Jandarma İstihbarat Müdürü kayıtlı muhbirlerden bahsediyor ve onların cinayetin detayları hakkında Jandarmaya bilgi verip vermediği ya da organizasyonun içinde yer alıp almadığı sorusu cevapsız kalıyor.

Yine de kimsenin bu sorunun cevabını öğrenmeye niyeti yok gibi. Sahi, o dört muhbir bu cinayet hakkında herhangi bir rapor sunmuş muydu?

MUHBİRLERDEN BİRİSİ KİLİT İSİM TUNCAY UZUNDAL MI?

Cinayetin esrarengiz isimlerinden birisi de Tuncay Uzundal. Bugüne kadar merkeze çok oturtulmadı ama Pelitli'de ve cinayet sürecinde yaşanan pek çok olay Uzundal'a çıkıyor.

Erhan Tuncel'le yolları ise Tuncay Uzundal'ın Tuncel'e, beraber eve çıkmayı teklif etmesiyle keşişti. Erhan bu tekliften çok rahatsız olmuştu çünkü Tuncay sürekli jandarma ile görüşüyordu.

Erhan bu teklifi değerlendirmek amacıyla o tarihte irtibatlı olduğu polislere Tuncay Uzundal'ın teklifini açtı. Polisler Tuncay Uzundal'ın Jandarma ile irtibatlı olmasının nasıl bir tehlike doğuracağını farkında değillerdi.

Polislerin Erhan Tuncel'e cevabı "kimle aynı eve çıkarsan çık, biz kiminle aynı eve çıktığına karışmayız" oldu.

Ne olduysa da bu tarihten sonra oldu. Erhan Tuncel, Tuncay Uzundal ile ilk irtibatlarını şöyle anlatıyor:

"Bu dönem içerisinde Tuncay Uzundal benimle kalmak istiyordu. Ben Emniyet'e Tuncay Uzundal diye bir arkadaşım olduğunu, bu şahısla ara ara görüşmeleri gerektiğini söyledim, telefon numarasını verdim.

Tuncay'ın daha önceki evine jandarmada görevli arkadaşları geliyordu. Havaalanının giriş kapısının karşısından arabayla geçerken ben Tuncay ile aynı eve çıkayım mı dedim, Memduh, bana 'sen bilirsin, bizi ne ilgilendirir' dedi.

...Benim Tuncay ile beraber taşınmam 2006 Temmuz ayında oldu.

Tuncay'ın Jandarmadan arkadaşları Pelitli bölgesinde devriye atan insanlar. Tuncay ile ben aynı eve taşınınca Tuncay'ın bu arkadaşları bizim eve de gelip gitmeye başlamışlardı."

Erhan Tuncel, Jandarma ile irtibatlı Tuncay Uzundal ile aynı evde kalmaya başlayınca jandarmanın oltasına düştü. Bu tarihten sonra hem eve gelip giden jandarma personeli, hem de Tuncay Uzundal Erhan Tuncel'i ablukaya aldı.

Uzundal perde arkasından cinayet sürecini izledi. Tüm planlar onun önünde yapıldı.

Cinayet öncesi Tuncay Uzundal'ın telefonundan '7.65 mermiler lazım' şeklinde mesaj atıldı. Yasin Hayal cinayet öncesi Tuncay Uzundal'ın evine geldiğinde, Tuncay Ogün Samast'ı cinayete azmettiren Yasin Hayal'e bayrak verdi.

Bu tarihlerde emniyet Erhan'ı jandarmayla olan ilişkileri nedeniyle uyardı. Trabzon istihbaratı kötü kokular alıyordu. Nitekim Erhan Tuncel Başbakanlık müfettişlerine de ifade ettiği gibi bu tarihlerde emniyet görevlileri tarafından ilişkilerine

dikkat etmesi ve jandarmanın yönlendirmelerine uymaması yönünde uyarıldığını söylüyor.

Erhan Tuncel Başbakanlık Müfettişlerine verdiği ifadede bu olayı şöyle anlatıyor:

"Ercan Müdür bana, Jandarmayla ilişkini kes, bunlarla niye görüşüyorsun, diye sordular. Hâlbuki ben onlara Tuncay'ın jandarmadan görüştüğü arkadaşları olduğunu zaten söylemiştim."

Bu tablo Erhan Tuncel'in bir kırılma yaşadığını da gösteriyor. Erhan Tuncel, Tuncay Uzundal ile aynı evde kalmaya başladığı 2006 Temmuz ayından sonra emniyeti farklı yönlendirmeye başladı.

Trabzon'da görevli polis memurları M.A. ve O.K. verdikleri ifadelerde Erhan Tuncel'in kendilerini yanlış yönlendirdiğini Başbakanlık Müfettişleri'ne bildirdiler. O tarihlerde Erhan Tuncel, kendisiyle görüşen Emniyet İstihbarat görevlilerine "Yasin Hayal'in eylem yapmayacağını, artık bu fikrinden vazgeçtiğini" anlatıyordu.

Başbakanlık Müfettişlerinin raporunda polis memuru O.K. şöyle diyor:

"...Ben Erhan TUNCEL'i ilk defa 2006'nın yaz sonunda gördüm. Erhan TUNCEL ile (Memduh Kod) Mehmet AYHAN ile birlikte gittiğim görüşmelerde birkaç defa görüştük. Tahmin ediyorum 3 defa görüşmemiz olmuştur....Mehmet AYHAN, Erhan TUNCEL'e Yasin HAYAL'i Hrant DİNK'i öldürme fikrinden uzaklaştırması yönünde tavsiyelerde bulunuyordu. Mehmet ağabey ile gittiğimiz görüşmelerde Erhan TUNCEL, Yasin HAYAL'in bu fikrinden vazgeçtiğini kendi işine gücüne baktığını söylüyordu... 16 Kasım 2006 tarihinde Mehmet ağabey ile beraber Erhan TUNCEL'in YİE'likten çıkarılması yönünde İstihbarat Şube Müdürlüğüne muhatap bir rapor yazdık. Bu raporu yazma nedenimiz, Erhan TUNCEL'in bizde oluşturduğu güvensizliktir. Erhan TUNCEL birkaç defa

şehir dışına çıkışlarını bize haber vermemiştir, buluşmalara gelmediği olmuştur ve yine birkaç sefer de internete düşmüş asparagas haberleri bize çok önemli haberlermiş gibi getirdiği olmuştur. Erhan TUNCEL'in bu şekildeki güvensizlik oluşturan ve maddiyatçı davranışları nedeniyle öncelikle Mehmet ağabeyin istemiyle ve benim de kanaatim o yönde olduğu için böyle bir rapor hazırlamıştık..."

Polis Memuru M.A.'nın beyanı ise şu şekilde:

"...10 Ağustos 2006 tarihinden itibaren bizzat Erhan TUNCEL ile bilgi edinme amaçlı görüşmeye başladım. Erhan TUNCEL ile sanıyorum 5 ya da 6 defa görüşmem olmuştur. Biz önemli bir bilgi olursa ya da ödeme ile alakalı olarak rapor tutuyoruz. Ben Erhan TUNCEL ile ilgili olarak hiç bilgi raporu tutmadım. Ancak 2 defa ödeme ile ilgili olarak rapor tutmuştum. Erhan TUNCEL benim görüşme yaptığım dönemde bu konuyla ilgili veya diğer herhangi bir konuyla ilgili kayda değer herhangi bir bilgi vermemiştir. Ben her görüşmemizde Erhan'a bu konuyla ilgili herhangi bir gelişme olup olmadığını soruyordum ancak Erhan bana Yasin'in artık böyle bir fikri olmadığını, hayatını düzene sokmaya çalıştığını söylüyordu. Erhan'ın bu dönemde benden yardımcı istihbarat elemanlığından çıkmak yönünde herhangi bir talebi olmamıştı. Muhittin'e de bu şekilde bir talebi olduğunu duymadım, bilmiyorum... Erhan'ın hal, hareketleri ve yukarıda belirttiğim şekilde doğru düzgün hiçbir bilgi getirmemesi, birbiri ile çelişen konuşmaları olması, bazı buluşmalara gelmemesi gibi nedenlerle bizim Erhan TUNCEL'e güvenimiz kalmamıştı. Erhan'ın ayrıca sıkça para talebi oluyordu. O dönemde bizden sorumlu Amirimiz Ercan DEMİR'di. Biz yaptığımız görüşmeleri Ercan amirimiz ile paylaşıyorduk. Erhan TUNCEL'in yardımcı istihbarat elemanlığından çıkarılması yönünde kendi kanaatimiz doğrultusunda 16.11.2006 tarihli bir rapor hazırlayıp üstlerimize sunduk. Bundan sonraki süreç soğutma süreciydi. Bu tarihten sonra da Erhan ile zaman zaman telefonla görüşmelerimiz olmuştur. Ancak görüşmeler oldukça azalmıştır. Erhan TUNCEL yerine de başka bir yardımcı istihbarat elemanı getirilmesi söz konusu olmadı..."

JANDARMA YASİN HAYAL'İ DE ELEMAN YAPTI MI?

Başbakan Erdoğan 16 Ağustos 2004 tarihinde Trabzon'a giderken ihbar hattını arayan bir kişi havalimanına bomba koyduklarını söylemişti. Meydan karıştı, güvenlik tedbirleri üst seviyeye çıkartıldı, başbakanın uçağı havada tur atmaya başlamıştı.

Bomba ihbarını yapanın Yasin Hayal olduğu jandarma tarafından tespit edildi. Fakat Hayal'in tüm kimlik bilgilerini bulan jandarma onun hakkındaki prosedürü işletmedi. Yani GBT kayıtlarına Hayal'in arandığı girmedi.

Hayal hakkında GBT kaydı girilirse de aranıyordu. 18.08.2004'te Çeçenistan'a gitmek için Sarp Kapısı'ndan çıktı ve 27 Ağustos'ta geri döndü. İddiasına göre Çeçenistan'a geçememişti. İfadelerinde Bakü'de ne yaptığını anlattı.

Fakat anlattıklarının doğruluğu hala ispata muhtaç.

Başbakanlık müfettişleri raporlarında jandarmanın Hayal'le ilgili GBT kaydı girmemesinin büyük bir ihmal olduğunu kayda geçti. Raporda şu ifadeler kullanıldı:

"Yasin HAYAL'in 16.08.2004 tarihinde yaptığı bomba ihbarı ve ardından firari olarak aranmaktayken 18.08.2004 tarihinde yakalanmadan Çeçenistan'a gitmek üzere Sarp Hudut kapısından çıkması ile bu tarihten yaklaşık 2 ay sonra, 24.10.2004 tarihinde Trabzon Atatürk Meydanı'nda bulunan Mc Donalds isimli işyerine bomba koymak suretiyle pek çok insanın yaralanmasına sebep olması hususları beraber değerlendirildiğinde, raporumuzun önceki bölümlerinde değinildiği gibi Yasin HAYAL'in bomba ihbarının ardından hakkında Jandarma İl Alay Komutanlığınca yurtdışına çıkışına engel olabilecek Tahdit ve GBT kayıtlarının yapılmaması ciddi bir eksiklik olarak değerlendirilmektedir. Yasin HAYAL'in firari olduğuna ilişkin kayıtların yapılmış olması halinde, Yasin HAYAL'in ya yurtdışına çıkışında veya yurda geri dönüşünde

yakalanmasının mümkün olabileceği ve ayrıca Emniyet ve Jandarma kuvvetlerine açık olan bu kayıt sistemi sayesinde, Yasin HAYAL'in Mc Donalds eyleminden önce Emniyet güçlerinin dikkatini çekebileceği ve irtibatlarının takip altına alınabileceği değerlendirilmektedir.”

Yasin HAYAL'in bu dönemde Jandarma tarafından arandığı ancak bulunamadığı ve ülkeye giriş ve çıkışlarında da yakalanmadığı göz önünde bulundurulursa, Yasin Hayal'in Jandarma tarafından korunup korunmadığı sorusu akla geliyor.

Bu durumda ister istemez cinayeti haber veren Hayal'in eski eniştesi Coşkun İğci'nin ifadesi akla takılıyor. İğci, Yasin'in Hrant Dink'i öldürmek için silah temin etmeye çalıştığını Jandarma görevlilerine bildirmiş, iddiaya göre onlar da “Yasin bu işi yapamayacak, Yasin bizim gözetimimiz altında” demişlerdi.

YASİN HAYAL NASIL BİRİSİ?

Burada durup ‘esas oğlan’ Yasin Hayal'in nasıl bir kişiliğe sahip olduğuna bakalım. Çünkü bu konu halen aydınlanmayan alanlar barındırıyor.

Yasin Hayal ilginç bir kişiliğe sahipti. Annesinden korkuyordu. Etrafındakiler de Yasin Hayal'den korkuyordu.

Ekonomik sıkıntıları vardı. Ani tepki gösteriyor ve çabuk sinirleniyordu. Askerlik öncesinde diğer Pelitliler kadar milliyetçiydi. Askerlikten döndüğünde herkesten çok milliyetçi oldu.

Askerlik onun için bir dönüm noktası oldu. Hasta olduğu gerekçesiyle ilaç tedavisine başlatıldı. Babasının ifadesine göre “beyni yıkanmış” olabilirdi.

Askerlikten izne geldiğinde Erhan Tuncel ile tanıştı. Askerlik iznine geldiğinde kilisede bir Hıristiyanı dövdü. Dövdüğü Hıristiyan söylentilere göre 40 gün hastanede yattı.

Hayal çabuk öfkeleniyordu ama deli değildi. Kullanılabilir bir yapıya sahipti.

Askerlik yaptığı sırada nedense misyonerlik faaliyetlerinin başını alıp yürüdüğü fikrine kapıldı. Kafasında bir düşman kavramı yarattı ve cezalandırılması gerekenleri sıraladı.

Önce kilisede bir papazı darp etti. Sonra da Mc Donalds'ı bombaladı. 2 kez kullanılan Hayal sonunda kullanmasını öğrendi. Ogün Samast bu tecrübenin bir ürünü oldu.

26 yaşındaki Hayal, mahallede efsane bombacı olarak anılıyordu. "Ben ikinci Abdullah Çatlı olacağım" diyordu. Muhtemelen birileri Yasin Hayal'in kulağına Abdullah Çatlı'yı fısıldamıştı. Hayat hikayesini bir de kendi ağzından dinleyelim:

"Ben 1981 yılında Trabzon ilinde doğmuşum. Trabzon Fatih Lisesi'nden mezun oldum. Öğrencilik dönemimde 1992-98 yılları arasında Trabzon DSİ futbol takımında oynadım.

1997-2001 yılları arasında Trabzon merkezde bulunan Nizam-ı Âlem ocaklarında ve Alperen ocaklarında çaycılık yaptım. Liseye kadar olan dönemimde yaz aylarında ayakkabı boyacılığı yapardım.

Liseden sonra bir yıl dershaneye gittim. Üniversiteyi kazanamadım. Bir yıl sonra 2001'de askere gittim.

2002 yılı kasım ayında askerden geldikten sonra yaklaşık sekiz ay kadar seyyar satıcılık (simitçilik) yaptım.

2004 yılı ekim ayında McDonalds eylemini gerçekleştirdim. Bu suçtan, Trabzon Bahçecik ve İstanbul Bayrampaşa cezaevlerinde 11 ay yattım.

Cezaevinden çıktıktan sonra inşaatlarda kalıpcılık yaptım. Aynı zamanda Pelitlispor'da 2005-2006 döneminde futbol oynadım. 2006 yılı içerisinde Pelitli MHP belde teşkilatında çaycılık yaptım."

Yasin Hayal, Dink'in öldürülmesi ile ilgili de şunları söylüyor:

"Ben 2006 yılı başlarından beri Hrant Dink'i gazete ve televizyondan tanırım. Dink'in Türklüğe hakaretten dolayı yargılandığını ve altı ay ceza alıp bu cezanın ertelendiğini biliyorum.

Hrant Dink'in Türkleri aŐaŐılayan, rencide eden birçok açıklaması oldu. Bu açıklamalar beni rencide etti. Medya kanalı ile özür dilemediğinden dolayı Hrant Dink'in bir bedel ödemesi gerektiğine inandım. Hrant Dink'in öldürülmesi fikri tamamen benden çıkmıŐtır."

Hayal'in ifadesinde iki Şey dikkat çekiyor:

Birincisi Hayal, askerlik yaparken bir papazı darp ettiğini ve bu sırada yurt dışına çıkıp geldiğini, Jandarma tarafından GBT'sinin sisteme girilmediğini anlatmıyor.

İkincisi olarak da Hayal nedense "Hrant Dink'in öldürülmesi fikri tamamen benden çıkmıŐtır" diyerek bütün işi üzerine alıyor.

ASKERDE MİSYONERLİK KONUSUNDA BİLİNLENDİRİLDİ Mİ?

Hayal 2002 yılında askerlik yaptığı sırada Trabzon'a geldi. Trabzon'a izne geldiğinde buradaki papazı dövmeyi aklına koydu. Kiliseye gittiğinde papazı bulamadı bunun üzerine papaz yerine burada gördüğü başka bir Hıristiyan'ı dövdü.

Yasin Hayal o günü bakın nasıl anlatıyor:

"Ben, 18 Mart 2002 tarihinde Trabzon'daki kilisede bir kişiyi darp ettim, kişi sivil giyimliydi, boynunda ha vardı, Hıristiyan olduğunu anladım, açıkçası papazı dövmek için gittim, o Şahsı buldum, onu dvdm.

Ama kişinin hastanede 40 gün yattığı mevzu espri konusu olmuş benim arkamdan. Benim böyle bir durumdan haberim bulunmamaktadır. Ben olaydan 3 gün sonra Ankara'ya geri döndüm, 5 ay sonra askerliğim bitti ve 2002 Kasım ayında askerden geldim..."

YASİN HAYAL BİR AJAN GİBİ KİLİSEYE GİTMİŞ

Yasin Hayal verdiği tüm ifadelerde misyonerlik tartıŐmalarından çok etkilendiğini söylüyor. Hatta tam ifadesiyle

‘Trabzon’da misyonerlik faaliyetleri çok artmış. Bir papazı indirelim’ diyor. Ama hiçbir yerde kiliseye gittiğini söylemiyor.

Bu ayrıntı Santa Maria Kilisesi Rahip Yardımcısı Luneta Roman’ın ‘Trabzon Emniyeti’nde verdiği ifadeye ortaya çıktı:

“1999 yılından beri Santa Maria Kilisesi’nde görev yapıyorum. Görev yaptığım süre içerisinde sadece bir defa darp olayı yaşandı. Papaz Pierre Brunessen bu olay nedeniyle herhangi bir mercie şikâyetle bulunmadı. Bu olayı Yasin HAYAL’in yaptığını görmedim. Yasin HAYAL’i zaman zaman kilisede görürdüm. Ancak kendisiyle diyalogum olmadı.”

İlginçtir, Yasin Hayal hiçbir yerde kiliseye gidiyordum demiyor. Acaba neden?

YASİN HAYAL’İN HİKAYESİNDEKİ İPUÇLARI NE ANLAMA GELİYOR?

Buraya kadar alt alta sıraladığımızda, tablo şu:

Yasin Hayal psikolojik sorunlar bahanesiyle izne geliyor. Askerde “reaktif anksiyete” ve “Antisosyal kişilik bozukluğu” teşhisi konuluyor.

Ağır psikiyatrik haplar kullanıyor. İznine geldiğinde o dönemin Psikolojik Harp hedefi olan Misyonerlere kafayı takıyor. Trabzon’da normal hayat düzeninde kiliseye gidip geliyor.

Arandığı bir dönemde Jandarma Hayal’in GBT’sini işlemiyor ve sınır kapısından geçerek yurt dışına gidip geliyor. Askere döndüğünde de hiçbir işlem görmüyor.

Peki bütün bunlar ne anlama geliyor?

Yaşanan tecrübeler ışığında bakarsak ilginç bir tablo ile karşılaşıyoruz. Askerlik görevi ordu içinde Gayrı Nizami Harp unsurlarının eleman temini için önemli bir fırsat sunuyor. Geçtiğimiz birkaç yılda Özel Kuvvetler ve onun taşra yapılanması

2	GENEL DEĞERLENDİRME VE GÖRÜŞLER	
1	Sizce Türkiye bir işgale-yıkıma sürükleniyor mu?	
A	Evet kesinlikle	
B	Hayır bunlar "Komplo Teorisi"	
?		
*Cevabınız "Evet" ise ankete devam ediniz		

Kuvayı Milliye Derneği internet sitesinde yayınlanan anketler.

olan Seferberlik Tetkik Kurullarının birlikte çalıştıkları sivilleri askerlik görevi sonrasında seçtikleri anlaşıldı.

Ankara'nın göbeğinde saldırı hücreleri kuran Atabeyler grubunun sivil kanadında yer alan Y.A. askerlik yaparken devşirilmiş bir (destekçi) beyaz personeldi.

Aynı şekilde sauna çetesinden tanıdığımız K.Z. de askerlik yaparken devşirilmiş (gerilla) siyah personeldi.

28 Kasım 2006'da İBDA/C'ye yönelik yapılan bir operasyonda da benzeri bulgulara ulaşılmıştı.

Örgütün Furkan Dergisi'nde Osman Yolcuoğlu müstear ismiyle yazılar yazan O.A., örgüt içindeki tüm faaliyetlerini askerliği devam ederken yapıyordu. Ankara Balgat Kirazlıdere'deki Mobil Destek Komutanlığı'nda askerlik yapmış ve siyah personel olarak devşirilmişti.

Aslında bu devşirme yöntemi Ergenekon'da da görüldü.

Ergenekon soruşturmasının başlangıcında merkezde yer alan Kuva-i Milliye Derneği'nin Başkanı Mehmet Fikri Karadağ NATO Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda bile görev yapmıştı.

Yine aynı Derneğin türevi olan Kuvayı Milliye Derneği'nin başında da Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan ayrılan yada öyle gösterilen Oktay Yıldırım İstanbul sorumlusu olarak bulunuyordu ve gözetilene alınana kadar İstanbul Seferberlik Bölge Başkanlığı ile dirsek temasındaydı. Üstelik aynı derneğin Genel Başkanı Bekir Öztürk Jandarma kontrolündeydi.

Karadağ ve Yıldırım, askerlik döneminden tanıştığı sivilere özel önem veriyordu.

Ayrıca her iki dernek de askerliğini komando olarak yapmış, sıcak çatışma yaşamış ve ulusalcı söylemleri (yani ülkenin iç ve dış tehditlere karşı savunmasız hale geldiği, ülkeyi azınlıkların yönettiği vb.) benimsemiş kişilerin liste ve iletişim bilgilerini arşivliyordu. Adeta ordu topluyorlardı.

Bunu hem dernek adına piknik, toplantı gibi aktivitelerle hemde internet sitelerindeki anketler üstünden yapıyorlardı.

Bütün bunlara bakıldığında askerliğini Gölbaşı'nda bir karakolda yaptığını söylese de Yasin Hayal'in Gölbaşı'ndaki Oğulbey Özel Kuvvetler Komutanlığı kışlasına götürülüp götürülmediği araştırılmayı bekliyor.

Aslında kim bilir belki bu kitaptan sonra bu konuda yeni ipuçları da çıkabilir.

ERGENEKON BAŞLADI, AZINLIKLARA SALDIRILAR DURDU

Türkiye sansasyonel saldırılarla fırtına ortasında kalan bir gemi gibiydi yakın zamana kadar. Ergenekon soruşturması "Gayri Nizami Harp operasyonu" havası veren akımı önemli ölçüde durdurdu.

Ulusalcı kampanyanın gemiazıya aldığı ve MGK planlarının uygulandığı 2004, 2005, 2006 ve 2007 yıllarında Türkiye'deki kiliseler ve azınlık kuruluşlarına yönelik sözlü-yazılı tehdit, fiili saldırı, yazılama ve molotoflama türü saldırı olaylarında toplam 110 vaka kaydedilmiş. Sadece 2007 yılında bu tür vaka sayısı 37.

Ama Ümraniye soruşturmasının Veli Küçük'ün tutuklanmasıyla Ergenekon soruşturmasına döndüğü 2008'den itibaren müthiş bir düşüş başlıyor. 2008'de vaka sayısı birden 11'e geriliyor. 2009'da 8'e. Ve 2010'da da 8'de kalıyor.

Aslında yalnızca saldırılardaki sayısal farklılık değil, saldırgan profiline ve sansasyonel saldırılara bakıldığında da işin arkasında “derin bir elin izi” görülüyor.

Nitelik	1990'lı Yıllarda İşlenen Suikastlar	2006-2007'de İşlenen Suikastlar
Hedef	Laik ve Atatürkçü kimliğe sahip aydınlar	Hıristiyan kimliğine sahip rahip, gazeteci, kitapevi çalışanları
Saldırgan	Terör örgütlerine mensup profesyonel suikastçılar	17-23 yaş grubunda amatör, ideolojisiz, bir örgütle bağlantısı olmayan gençler
Hazırlık	Önceden keşfi yapılmış, suikast sonrası kaçış planlaması yapılmış, delil bırakmama üzerine kurgulanmış eylemler	Kabaca bir keşif yapılmış, kaçış planı olmayan arkasında pek çok delili olan, amatör görünümlü eylemler
Ekip	Eylemler en az iki suikastçı tarafından gerçekleştirilmiştir	Eylemler bir kişi tarafından ya da grup halinde gerçekleştirilmiştir
Mühimmat	Genelde patlayıcı kullanılarak ve aydınların çalıştığı mekanları dışında gerçekleştirilmiştir	Eylemler tabanca ve bıçak kullanılarak şahısların mekanlarındagerçekleştirilmiştir
Saldırganın Eğitim durumu	Suikastçıların eğitim düzeyi lise düzeyindedir ve belirli bir işleri vardır	Eylemcilerin eğitim düzeyi ortaokul ya da lise düzeyindedir, eylemciler işsiz gençlerdir
Saldırganın sosyal durumu	Günlük işlerini ve aile hayatını sürdüren militanlar. Alkol ve uyuşturucu kullanmamaktadırlar	Aile bağları zayıf, bazıları parçalanmış ailelere mensup, bazıları da uyuşturucu kullanan ve psikolojik sorunları olan gençler.
Sonuç	Suikastlardan sonra Türkiye içine kapanmış, laik-antilaik tartışmaları yaşanmıştır	Türkiye çevresinde meydana gelen gelişmeleri takip edememiş ve içine kapanmıştır

ASKERDEYKEN KİLİSEYE SALDIRI MODASI

Dink cinayetinde netleşmeyen ve nedense hep 'tesadüf' olarak kalan bir çok olay yaşandı. İşte onlardan birisi daha.

30 Aralık 2007'de Giresun-Güce İlçe Jandarma Komutanlığı'nda askerlik yapan A.G.'nin MP5 marka silah ve iki şarjörde 60 mermi ile birliğinden firar ettiği bilgisi güvenlik birimlerine intikal etti.

Yapılan araştırmada A.G.'nin birliğindeki arkadaşlarına "Büyük bir olaya imza atacağım, dünya beni konuşacak, kiliseyi basıp içindeki herkesi öldüreceğim." dediği öğrenildi. Bunun üzerine polis Trabzon Santa Maria Kilisesi çevresinde güvenlik önlemi aldı.

Diğer taraftan da gidebileceği başka yerler olup olmadığı konusunda bir araştırma yapıldı. 31 Aralık'ta Trabzon'da bir otelde yakalandı. Valizinde 100'e yakın mermi ve bir tür otomatik silah olan MP5 ele geçirildi. Çevresinde agresif ve kişilik bozukluğu olan birisi olarak tanınan A.G. askeri inzibata teslim edildi.

Yasin Hayalise askerden 2002'de döndü.

Tam da o günlerde iş bulmak için Giresun'dan Trabzon'a gelen A.A.'ya birileri güzel bir iş bulmuştu:

"Santa Maria Kilisesi'ne gitme işi". A.A. bu "işini" uzun süre devam ettirdi. Rahip Santoro öldürülene kadar. Üstelik o cinayetin soruşturmasında kendisinden şüphelenilmesine rağmen dosya dışı bırakıldı. 2009'a kadar uykuya çekildi.

Belki de Yasin Hayal ile A.A.'nın ortak bir hikâyesi vardır. Ama bu cinayetteki birçok karanlık nokta gibi bu soruda cevapsız kaldı.

YASİN HAYAL'İN BABASI: OĞLUMUN BEYİNİ ASKERDE YIKANDI

Yasin Hayal'in babası Bahattin Hayal de Yasin Hayal'in askerde yaşadıklarından bir hayli şüphelenmiş.

Bahattin Hayal Trabzon Ağır Ceza mahkemesine sunduğu 03 Ocak 2005 tarihli dilekçesinde;

"...YASİN HAYAL küçükkken bir arkadaşının öldürülmesine şahit olması üzerine psikolojik bunalım yaşadı. Yasin HAYAL'in psikolojik durumu başka kişiler tarafından da kullanılabilir. Askerlik döneminde de psikolojik rahatsızlık yaşadı ve oğlumun beyni bir şekilde yıkanmış olabilir." diyor.

Yasin Hayal askerliğini yapmakta iken hakkında "Reaktif Anksiyete" ve "Anti-sosyal Kişilik Bozukluğu" tanısı konuldu.

Coşkun İğci'nin ifadelerinde yer alan bir bölüm baba Hayal'i destekliyor:

"Pelitli üç bölüm bir yer, en yukarıdaki mahalle, Pelitli'den kopuk bir mahalle, afet evleri diye geçiyor, burada her şey var, oraya pek sıradan bir vatandaş çıkmaz, hep ayak takımı insanlar oralara takılır, kiralar ucuz olduğu için öğrenciler de orada oturur. Yasin aşağı tarafta oturmasına rağmen, o mahalleye takılırdı. Yasin dönem dönem kaybolurdu, bir hafta, onbeş gün, bazen geceleri gelmezdi. Tüm bu kaybolmalar ve tavırlarındaki değişim, Yasin askerden geldikten sonra oldu."

Bir buçuk yıl çalışan Başbakanlık müfettişleri nedense askerdeki değişim üzerinde durmadı.

İzne çıktığında sadece kiliseye gitmedi, o dönemde Erhan Tuncel ile de tanıştı. Üstelik Erhan, Yasin'in adını çok duymuştu ve onunla tanışmaya hazırды.

Yasin Hayal'e askerde konan teşhisten hangi Gayrı Nizami Harp görevlisi haberdar olsa onu kullanmak için can atardı.

Reaktif anksiyete ve antisosyal kişilik bozukluğu! Antisosyal kişilik bozukluğu suçta yatkın bir karakteri tasvir ediyor. 6 belirgin özelliği ise şöyle.

Düşünmeden ani hareketler ve doğabilecek sonuçlara karşı umursamazlık.

1. Kişisel çıkar yada zevk için yalan söyleme, aldatma ve kanunsuz işler yapma.
2. Başkalarının duygularını umursamamak, empati yapmamak.
3. Sinirlilik, saldırganlık ve şiddet uygulamak.
4. Güvenlik ya da sorumluluk üstlenmek gibi konulara tamamiyle kayıtsız kalma.
5. Acıma duygusunun olmaması.

Yani ona askerde "suç makinesi" teşhisi konuldu ve Trabzon'a yollandı.

Hayal bombalı saldırıdan sonra çıktığı ilk duruşmada, "Ankara yakınlarında bir karakolda askerlik yaptım. O sırada Afganistan işgali vardı. Çok etkilendim. Ruhi olarak bunalıma girdim, karakoldan beni hastaneye gönderdiler. Psikolojik tedavi gördüm, 20 gün istirahat verdiler. Bana orada ilaç tedavisi uyguladılar." demişti.

Hayal kendisine uygulanan ilaç tedavisinin onu etkilediğinin farkındaydı. Askerlikte bir değişim yaşamıştı. Tabir yerinde ise beyni yıkanmıştı.

Mahkeme bunun üzerine Hayal'i Karadeniz Teknik Üniversitesi (KTÜ) Farabi Hastanesi'ne sevk etti. KTÜ'den 4 uzman psikiyatrin bulunduğu heyet, Hayal'in "yataklı bir hastanede muayene edilmesi gerektiği" yönünde rapor verdi.

22 Şubat 2005 tarihli raporda şu ifadeler kullanıldı:

"Adı geçen kişi, hastane dosyası ve psikiyatri kişisel kartı ile yapılan kişisel değerlendirmede, göz teması kuran, yaşıyla ve soysal ekonomik durumuyla uyumlu görünümde idi.

Konuşması amaca yönelik, basınçlı, açık, anlaşılır. Görüşme akışı esnasında özellikle sinirlendiğinde konuşmada hızlanma ortaya çıktı.

Affekt irritabl (çabuk öfkelenme) idi. Algılama patolojisine rastlanmadı. Oryantasyon ve bellek muayenelerinde patolojiye rastlanmadı.

Soyut düşünce yetisi normal. Düşünce süreci ve çağrışımlarında zaman zaman hafif artma gözlemlendi.

Düşünce içeriğinde, inanç sistemi üzerinden mevcut grandiyözitesi (ego) yüklü düşünceleri mevcut idi. Benlik saygısından ortam mevcut, dışavuran davranışlarında patolojiye rastlanmadı.”

Yani Yasin Hayal’in çabuk öfkelenme dışında bir problemi yoktu. Tüm psikolojik yetileri normaldi. Kısaca askeriyede hasta edilmişti. İlaç tedavisi ile ona müdahale edilmişti.

Mahkeme heyeti Yasin Hayal’in cezai ehliyeti olup olmadığını anlaşılması için bu kez Hayal’i Adli Tıp Kurumu’na sevk etti. Hayal Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nde üç ay süreyle yatılı olarak tedavi gördü.

Hayal’e Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nde geniş kapsamlı teşhis ve tedavi sonucunda “psikolojik bir bozukluğu bulunmadığı” yönünde rapor verildi.

Adli Tıp Kurumu 4. İhtisas Kurulu da 29 Ağustos’ta Hayal’in şuur tetkikinde “ceza ehliyetini ortadan kaldırır bir durumu olmadığı” yönünde rapor düzenledi.

GİZEMLİ BAŞÇAVUŞ’UN ANLATTIKLARI

24 Mayıs 2008 günü İstanbul Cumhuriyet savcısına ifade veren bir astsubayın söyledikleri Ergenekon iddianamesine girdi. Astsubay askeriyede psikolojik tedavi gördüğü dönemde, kendi komutanının Hrant Dink’in eşi ve kızını öldürmesi karşılığında kendisine 300 bin TL teklif ettiğini anlattı.

Tüyler ürperten iddiaların sahibi Astsubay Kıdemli Baş-

çavuş Murat Şahan'dı. Murat Şahan babasının kanser olması nedeniyle 70 bin TL borca girdiğini, öncesinde ve sonrasında ise psikolojik tedavi gördüğünü söylüyor.

Murat Şahan'ın ekonomik sıkıntıda olduğunu ve psikiyatrik ilaçlar kullandığını gören komutanı Şahan'a bir teklifte bulunuyor.

Şahan'ın durumu Yasin Hayal ile çok benzeşiyor. Yasin Hayal de askerlik yaptığı dönemde ekonomik sıkıntı içerisindeydi ve psikolojik tedavi görüyordu. Yasin Hayal de Şahan gibi psikiyatrik ilaçlar kullanıyordu.

Edirne'de göreve başladıktan sonra komutanının kendisini makamına çağırdığını söyleyen Şahan, 'şüpheli' olarak alınan ifadesinde;

"Komutanım, borçlarım olduğunu bildiğini, sıkıntılardan haberdar olduğunu ama bunların kalıcı olmayacağını söyleyerek benimle konuşmak istedi.

Ogün Samast hakkında ne düşündüğümü sordu. Sadece basından takip ettiğimi, Hrant Dink'i vurduğunu, bunun dışında başka bir şey bilmediğimi belirttim."

Şahan mahkemede ifadesini detaylandırıyor:

"Ogün Samast'ın yerinde olmak ister misin?' diye sordu. 'Borçlarından kurtulmak ister misin?' diye sordu.

Laiklik hakkında ne düşündüğümü sordu. Başbakan Tayyip Erdoğan hakkında ne düşündüğümü sordu. Veli Küçük'ü tanıyıp tanımadığımı sordu.

Kendisini sadece Ergenekon olayından basından tanıdığımı belirttim. Beni borçlarımdan kurtaracağını, bunun karşılığında Hrant Dink'in ölmesinin yetmediğini, eşinin ve kızının da ölmesi gerektiğini, bunun karşılığında hesabıma 300 bin TL yatacağını söyledi.

Bunun dışında icralık olan borçlarımın da ödeneceğini söyledi. Niye benim seçildiğimi sorduğumda, İRahata kavuşmak istemiyor musun? 19 ay raporun var.' dedi.

Yakalandığımda psikiyatrik tedavi gördüğüm için cezamın çok az olacağını, ikinci bir Oğün Samast olacağımı, Veli Küçük'ün örnek davranış gösterdiğini, bunları kendime örnek almamı söyledi.

İTürkiye Cumhuriyeti bize emanet. Türkiye'nin gidişatını görüyorsunuz. Bir Başbakanı bile vurmak zor değildir bizim için.' dedi. İO nasıl olacak komutanım?' diye sordum. İAskeri üniforma üzerine inzibat kollarını takarsın, ondan sonra gerisi kolay.' dedi. Bana iki seçenek sundu; ya bunu gerçekleştireceğimi veya aşırı borçlarımdan dolayı Türk Silahlı Kuvvetleri'nden atacağını belirtti. Daha sonra beni iki defa daha çağırdı.

İstemediğimi söyledim. İki gün sonra isteğim dışında Gelibolu Askeri Hastanesi psikiyatri servisine sevkimi yaptırdı. Bölük komutanımız ile hastaneye gittik.

Oradaki doktora, alay komutanının beni atması için buraya sevk ettiğini, hiç uğraşmamasını, sağlam raporu vermesini istedim. Fakat doktor, 19 ay rapor aldığımı, bu sebepten dolayı sağlam raporu veremeyeceğini hem bana hem de bölük komutanıma söyledi.

İstanbul GATA Hastanesi'ne beni sevk etti. Hastaneye tek başıma gittim. Orada da alay komutanının beni ordudan atmak istediğini söyledim. Doktor 'sağlamsın' dedi. Sevkin arkasına 'sağlamdır, görev yapabilir' yazdı. Bu ibareden sonra kendisine olanların tamamını anlattım.

Savcıya ifade vermek istediğimi söyledim. Bunun üzerine İsağlam raporunu' yırtıp hastanede yatmam gerektiğini söylediler.

Hasta hakkımı kullanarak Ankara GATA'ya sevkimi içeren dilekçe verdim. Ama dilekçe dikkate alınıp işlem yapılmadı. Hastaneye yatışım yapıldı, her gün iğne ile uyuşturuldu."

Astsubay Şahan daha sonra GATA'da yattığı süre içerisinde 118'den Rakel Dink'in avukatı Fethiye Çetin'e ulaştı. Çetin'e Dink'in eşi ve kızının kendisine dikkat etmesini, daha sonra kendisiyle irtibata geçeceğini söylediğini belirtti.

Ardından hastaneden taburcu edilen Şahan, Fethiye Çetin ile buluşmak üzere Esenler Otogarı'nda bir yer tarif eder.

Çetinde Şahan'a kendisini buradan aldıracağını ifade eder. Murat Şahan buluşma yerine geldiğinde karşısında polisleri bulur. Gözaltına alınarak önce karakola sonra savcılığa çıkarılır. Şahan daha sonra emekli oldu. Fakat hakkında 'kamu görevlisine iftira' ettiği gerekçesi ile dava açıldı. İddiaları ise araştırılmadı.

BABA HAYAL: "OĞLUMU SERBEST BIRAKMAYIN, BEYNİNİ YIKADILAR"

Yasin'de meydana gelen değişimi fark eden babası zor bir tercihte bulundu ve mahkemeye başvurdu. Gerekçesi dikkat çekiciydi:

"Sayın başkanım, 24 yaşında olan oğlum Yasin Hayal, şu an tutuklu bulunmaktadır. Sizden oğlumun akli dengesinin araştırılıp tedavi ve muayene edilmesini istiyorum. 1999'da iki arkadaşı yanında kavga ediyor bıçakla, biri ölüyor, diğeri cezaevine giriyor. Bu olayı gören oğlum, ruhsal boşluk içerisine düşmüştür. Bu rahatsızlığından yararlanan bazı kişiler, çocuğumun beynini yıkayıp başka şeylere yöneltmiş olabilirler. Eğer onu dışarı bırakırsanız, başka olaylara mahal vermiş olursunuz. Uzun yıllar da olsa hastanede yatıp tedavi ettirilmesi için elinizden geleni yapmanızı rica ediyorum."

Baba Hayal, hem oğlu için korkuyor hem de tedavi ettirilmesini istiyordu. Sonuçta Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi ve Karadeniz Teknik Üniversitesi Farabi Hastanesi

raporlarına göre Hayal, akıllı deliydi. Psikolojik sorunları vardı ama eylemlerinin son derece farkındaydı.

Yasin Hayal, hapların nasıl bir etki yaptığının da son derece farkındaydı. Örneğin Samast'a Dink' öldürmeden önce içmesi için iki hap vermişti. O haplar sayesinde cesaretini toplayacağını, sonrasında da hiçbir şeyi hatırlamayacağını biliyordu.

YASİN TETİKÇİYE ECSTASY VERİYOR: OGÜN KENDİNDE DEĞİL!

Haplardan bahsetmişken cinayet gününe ve Ogün Samast'ın anlattıklarına bir bakalım. Başbakanlık müfettişlerine 15 Nisan 2008 tarihinde verdiği ifade o güne kadar anlatmadığı bir ayrıntıyı hatırladı. Yasin Hayal, Ogün'e cesaretini toplaması ve olası durumlar için olayları hatırlamaması için extacy vermişti. O hapları nereden bulmuştu ve etkisini nereden biliyordu sorusu cevapsız kalan onlarca sorudan sadece birisi.

Ogün ifadesinde o anı şöyle anlattı:

“...Gece Turan dayımın yanına gittim, onun yanında kaldım. Sabah, Yaşar dayımın yanına, kahvesine gittim, Yaşar dayıma “Şişli'ye nasıl giderim?” diye sordum. Yasin bana Agos'un adresini vermişti, bir kâğıdın üzerine mavi kalemle el yazısıyla yazılmış bir adrestir. Hatırladığım kadarıyla, ben önce bir dolmuşa bindim, sonra Mecidiyeköy otobüsüne bindim, bir büfe vardı, gazetenin biraz yukarısındaymış, bir de simitçi vardı, simitçiye de sordum. Böyle sora sora tam adresi buldum. Önce Hrant DİNK'in işyerine girdim, orada bayanlar vardı, onlara “Hrant DİNK'le görüşmek istiyorum, Ankara Üniversitesi'nde öğrenciyim, birkaç sorum olacak” dedim. Bana orada olmadığını söylediler, ben oradan çıktım, ben oradan çıktıktan sonra nasıl içeri girdiğime ben de şaşırımdı, çünkü kafamda hiçbir plan yoktu, orada adamı görsem ne yapardım bilemiyorum, ben işyerinden içeriye nasıl girdim, niye girdim diye kendi kendime düşündüm, şaşırımdı.

Silah atışı yaparken Yasin bana iki tane ecstasy vermişti, biri kırmızı-pembe gibi biri mavi renkliydi, etkisi biraz azaltılmış haplardanmış, yuvarlak kalın küçük haplardı. Yasin bana, 'bunları alırsan orada cesaretlenirsin' demişti. Ben bunları mahkemede söylemeyi unuttum, mahkemede konuşmakta zorlanıyorum, heyecanlanıyorum. Ama sonra konuştuğumda mahkemede bunu da söyledim.

Sonra oralarda bir internet kafe vardı, oraya girerken iki ecstasy'yi de ağzıma attım, internet kafeden çıkarken, kafam epey bulanıktı. Bankanın oraya geldim, duvara yaslandım, ondan sonrasını zaten tam olarak hatırlamıyorum, sürekli soğuk soğuk terliyordum, hatta yağmur mu yağıyor diye bile düşündüm. Bankanın duvarında klima gibi bir şeyin altında ıslanmayayım diye duruyordum. Ben Agos'un yanında olduğumun bile farkında değildim.

Tam o sırada Hrant DİNK benim karşıma çıktı. Ben bu adam o adama benziyor, o mu diye düşündüm, o olduğuna karar verdim. Ben çaprazındaydım. O an olay oldu.

Olaydan sonra ben Beşiktaş'a doğru koşmuşum aslında ters tarafa koşacaktım. Bayrampaşa'ya doğru gidecektim, terminale. İlk başta çok hızlı koştuğumu hatırlıyorum. Sonra yığıldığımı hatırlıyorum, çok yorulmuştum. Bana bir adamın yardım ettiğini hatırlıyorum, koluma girip beni yürütmüş. Bana hasta mısın diye sormuştu. Ondan sonra ilk hatırladığım ben dayımın evindeydim. Ben Yasin'i olaydan sonra aramışım, "işini bitirdim, Yalova'ya gideceğim" demişim. Ama ben bunu da hatırlayamıyorum.

Olayın ertesi sabah kalktığımda ilacın etkisi geçmiş gibiydi. Ben İstanbul'da da teslim olmayı düşündüm ama burada "bana ne yaparlar" diye düşündüm, "hiç değilse annemi babamı son bir kez görürüm, Trabzon'da teslim olurum" diye düşündüm. Sonra beni Samsun'da yakaladılar. İki ki de yakaladılar..."

ASKERDEKİ YASİN'İ ERHAN NEREDEN TANIDI?

Erhan TUNCEL, 13 Eylül 2001 tarihinde Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'nde lisans öğrenimine başlamış, Pelitli'de ikamet eden ve aynı zamanda Alperen Ocakları'yla irtibatlı (daha sonra başkanı) bir öğrenci olarak bilinmekteydi.

Yasin Hayal tanışmalarını şöyle anlatıyor:

"...Ben Ankara'da 2002 Mart ayında askerlik görevimi yapmaktayken Trabzon'a izinli olarak geldim, Alperen ocaklarına ziyarete gittim.

Trabzon Alperen ocaklarının yeni başkanlarının Elazığlı Erhan Tuncel olduğunu öğrendim. Erhan daha önce çevredeki arkadaşlara beni sormuş, benim ocakta olduğum gün kendisi Alperen ocaklarına geldi, benim hakkımda çok olumlu bilgiler aldığını söyledi.

Erhan bana "seninle birlikte vatan millet uğruna güzel işler yapabiliriz" dedi.Ben de ona tabi oldum açıkçası. Erhan, Alperen Ocaklarının başkanıydı, ben de ona başkan olduğu için tabi olmuştum.

Bana bizim eve çok yakın oturduğunu söyledi, tanıştığımız ilk gün beni evine davet etti, kendisinin evine gittim.O akşam Erhan'ın evinde sohbet ettik..."

O tarihlerde Yasin Hayal'in henüz hiçbir vukuatı olmamıştı. Yani ne "bombacı Yasin" olarak tanınıyordu ne de "bir iş yapacağı herkes beni konuşacak" diyordu. Üstelik bir üniversite öğrencisinin dikkatini çekecek bir vasfı da yoktu. Normal şartlarda Erhan gibi 'zeki bir öğrenci'nin Yasin Hayal'le bir işinin olmaması gerekir.

Ama sanki birileri Tuncel'e 'Yasin'deki cevher'den bahsetmişti.

OGÜN SAMAST ÇARKA DAHİL OLUYOR

Ogün Samast'ın ifadelerine göre Ogün Samast, Yasin'i okulun önünde simit sattığı dönemden tanıyor. Yine ifadesine göre herkes ondan korkuyordu. İfadelerin detaylarına bakarsak, Ogün Samast ile Erhan Tuncel'i Yasin Hayal tanıştırıyor. Ogün Samast'ın anlatımlarına göre o tarihlerde Erhan Tuncel ve Yasin Hayal çok bir şey konuşuyorlar.

Ogün Samast ilk emri, Yasin Hayal'den kaçışını, Yasin Hayal'in peşine adam göndermesini şöyle anlatıyor:

"Bir gün ben Kardelen internet kafede otururken Yasin Hayal geldi. Benim bilgisayarım da haberlere baktı. Sonra beni dışarı çağırdı. Bana, "Bi' Ermeni var..." dedi, ismini söyledi. Türklere küfrettiğini söyledi, bana "bu işi sen yapacaksın" dedi.

Bana Hrant DİNK'in resimlerini gösterdi. Ben bana bu konuşmayı yaptığı zamanı tam olarak hatırlayamıyorum. Sanıyorum olaydan 8 - 9 ay önce olabilir çünkü ben Yasin'den 3 - 4 ay kaçtım. Ben bu konuşmadan sonra bizim mahallede dolaşmamaya başladım, Yasin HAYAL'den korkuyordum çünkü Yasin bana baskı yapıyordu.

Yasin sadece bana değil, mahalledeki herkese baskı yapıyordu. Yasin'den herkes korkardı...

Ben cezaevine girmeden önce siyaset hakkında hiçbir şey bilmezdim. Hrant DİNK kimdir tanımazdım. Hrant DİNK ismini ilk kez Yasin HAYAL'den duydum.

Yasin beni mahalledeki çocuklara evden çağırıyordu. Sonra bir gün Ersin Yolçu gelip yine beni evden çağırды, 'maça gidiyoruz' dedi.

Ersin bana, 'Yasin çağırıyor' deseydi ben evden çıkmayacaktım ama maça gidiyoruz deyince ben evden çıktım. Ersin ile beraber Yasin HAYAL'in yanına gittik, sanıyorum Ahmet İSKENDER'in kırtasiyesine gittik. Yasin bana para verdi, silahı benim belime koydu.

Aynı gün Ahmet İSKENDER'in kırtasiyesinden çıktuktan sonra Yasin beni silahla atış yapmaya götürdü. Ben o tarihte ilk kez bir silahı elime almıştım.

Oynadığım bilgisayar oyunlarında silahla atış yapardım ama silah atmaya bilmiyordum. Ben birkaç el silah attım, Yasin 'tamam sen bu işi yaparsın, yapacaksın da' dedi."

Anlaşılan Yasin Hayal cinayeti işletmek için çok kararlıydı. 9 ay boyunca Samast'ın peşinde koşmuş. Sonunda cinayeti işlemesi için onu ikna etmişti. Bu süreçte anlatılanlara göre Jandarma bölgesi olan Pelitli'de herkes Hrant Dink'in öldürüleceğini duymuştu. Dink'in öldürülmesinden aylar önce insanlar kahvehanelerde Dink'in öldürüleceğini konuşuyordu.

Ogün Samast'ın ikna edilme sürecini bir de Yasin Hayal'den dinleyelim:

"Biz Erhan ile görüşmeye devam ediyoruz. Sohbet, muhabbetimiz devam ediyordu. Erhan bana 'Ogün nasıl bir çocuk diye?' sordu. 'Ogün becerikli mi kavga ve tetikçilik konusunda?' diye sordu.

Ben de 'Ogün hızlı delidolu bir arkadaş' dedim. Erhan bana 'Ogün bu işi becerir' dedi, 'onda o gözü görüyorum' dedi. Ogün'e ben konuyu açtım, Ogün 'ben yaparım' dedi.

Ogün evet deyince, Erhan'ın evine gittik, nasıl yapabilir gibilerinden konuşmaya başladık.

Erhan, Hrant Dink'i vurursak çok ses getiririz, intikam almış oluruz diyordu... Biz yine Ogün, Erhan ve ben Erhan'ın evinde buluşuyorduk, Erhan'ın evinde başka kimse yokken buluşup konuşuyorduk ve plan yapıyorduk."

Bu süreçte Erhan Tuncel, Jandarmanın gelip gittiği Tuncay Uzundal'ın evine taşınmıştı. Emniyetle çok nadir görüşüyor ancak Yasin Hayal'in suikastten vazgeçtiğini, kimseyle görüş-

mediğini anlatıyordu. Emniyet istihbarat görevlileri Erhan'ın anlattıklarına ikna olmuşlardı.

Bu arada bu bilgilerin hepsi ifadelerde olduğu halde bütün planın pişirildiği eve gelen jandarma astsubayının ilişkileri hiç irdelenmedi.

Trabzon polisi jandarma bağlantılarını sorgulama ihtiyacı hissetmedi.

Silah bulma sürecinde Yasin Hayal'in eniştesi yine her şeyden haberdar olmuş, hatta Yasin, eniştesi Coşkun İğci'ye silah bulması için paraları vermiş, Yasin Hayal'in Jandarma muhbiri olan eniştesi Coşkun İğci parayı Jandarma görevlilerine teslim etmek istemişti.

Coşkun İğci tüm olanları Jandarma'ya anlatmış, ancak Jandarma istihbarat yine bir adım atmamış, konuyla ilgili bir işlem yapmadığı gibi konuyu zabıt altına da almamıştı. Aldığı ihbarı ne Emniyet'e ne de İstanbul'a bildirme ihtiyacı duymuştu.

OGÜN BU İŞ İÇİN BİÇİLMİŞ KAFTAN

Cinayetten sonra derinlemesine bir analiz raporu hazırlayan güvenlik birimleri Ogün Samast için şu notları düştüler:

"Fail: Ogün SAMAST

Ogün SAMAST 17 yaşında, 4 liseden ayrılmış bir kişidir. Düzenli bir okul yaşantısı olmayan, kişilik olarak dengesiz, çocuk ruhlu, ideolojisi olmayan, dünyadan beklentisi olmayan bir birey olarak 'arkadaşları tarafından kavgacı, psikolojisi bozuk bir kişi' olarak nitelendirilmektedir.

Anne Havva SAMAST ve babası Ahmet SAMAST ayrı yaşayan Ogün'ün ailesi de kendi içinde parçalanmış olduğundan çocukları ile olan ilişkileri de kopuktur. Olaydan sonra yakalandığında Ogün'ün "Beni ya babam ya da eniştem ihbar etmiştir" demesi de aslında bu durumu açıklamaktadır.

Ogün, arkadaş çevresinde ise yalan söylemeyi alışkanlık haline getirmiş bir kişi olarak tanımlanmaktadır. Vaktinin çoğunu İnternet kafede geçiren Ogün, Türkiye'nin değişik yerlerinden kişilerle sürekli mesajlaşmaktadır. Ayrıca zaman zaman uyuşturucu madde de kullanmaktadır.

Kişilik olarak bir boşluk içerisinde olan Ogün'ün dünyasını Yasin HAYAL doldurmuştur. Yasin HAYAL Ogün için 'son nokta.' Yani HAYAL'in tavrı ve davranışları, kişiliği ve hayat tarzı Ogün için en ideal nokta. Ogün HAYAL'e hayranlık duymaktadır.

Ogün'de yoğun bir şekilde kahraman olma güdüsü var ve bir önceki olaydan etkilenme var. Arkadaş çevresine 'bombayı patlatacağım ve ben de BMW X5'e bineceğim' demesi aslında kısa yoldan ve hızlı bir şekilde zengin olma ve ekonomik olarak sınıf atlama özlemi yoğun bir şekilde var.

Olaydan sonra Ogün SAMAST psikolojik yönlerden de kontrolden geçmiştir. Bunun neticesinde de Ogün için 'F41- Diğer Bunaltı (Anksiyete) Bozukluğu' teşhisi konmuştur. Bu hastalığın da genel özellikleri davranış bozukluğu, sürekli gerginlik, isyankârlık, kurallara sürekli başkaldırı olarak nitelendirilebilir."

Yani bir bakıma 'biçilmiş kaftan'dı.

OGÜN'E SİLAH TALİMİ YAPTIRILYOR

Ogün'le son gün yapılan silah talimini Yasin Hayal şöyle anlatıyor:

"Erhan bana '300 YTL sende dursun' dedi, 'Ogün'ün İstanbul hareketini ayarlarsın' dedi. Ben de açıkçası bende para bulunsun istemiyorum, annem üstümü arıyordu, bana karşı titiz davranıyordu, ben parayı Ahmet İskender'e verdim. Silahı da kendim saklıyordum, evin çatısında falan saklıyordum. Olaydan bir hafta öncesinde silahı çıkardım, temiz

mi diye baktım, Ahmet'in dükkânına bıraktım. Sonra silahla deneme yapmaya karar verdik.

Ogün'e ben bir kez daha sordum, o da tekrar 'tamam yaparım' deyince, boş bir arazide Ogün'e deneme atışı yaptırdık, bir ağaca 7-8 el ateş etti, Ogün'ün daha önce silahı eline aldığı belliydi.

Atış yaptığımız tarihte Ogün'ün İstanbul bileti hazırды. Ben Ersin ile Ogün'ü yollayıp, yarın için İstanbul bileti alın demiştim. Atış denemesi yaptıktan sonra tekrar Ahmet'in kırtasiyesine geldik. Ben, Ogün'e 'yarın sabah Ersin'in çalıştığı kırtasiyede buluşuruz' dedim. Bu sırada ben Erhan'a her şeyden bilgi veriyordum. Ogün'ü yollayacağımız gün kırtasiyeye gittim. Ersin'e 'Ogün'ü bul' dedim, buldu geldi. Ahmet'in kırtasiyesine gittim, rafların arkasından silahı aldım, Ahmet'ten kalan parayı aldım, Ogün'e verdim.

Ben Ogün'e silahı verirken Ahmet gördü, 'hayırdır' dedi, ben de 'bir şey yok İstanbul'a gidip gelecek' dedim. Adresi vermiştik Ogün'e. Ogün zaten İstanbul'u biliyordu. Durağa kadar beraber gittik, otogara Ersin ile Ogün beraber gitti. Ogün akıllı başında bir arkadaşı. Ogün İstanbul'u çok iyi bildiğini söylüyordu. Ogün'e Ahmet'in telefon numarasını verdim. Beni bu telefonda ara dedim..."

SILAH İLE İLGİLİ BİLGİLERDE ÇELİŞKİ VAR

Yasin HAYAL, Müfettişlere verdiği 10 Nisan 2008 tarihli ifadesinde, Ogün SAMAST'ın verdiği ilk ifadeye benzer şekilde;

"...Silah konusuna gelince, ben kendi silahımın kullanılmasını istemiyordum. Ömer diye bir arkadaşımдан 2005 sonu ya da 2006'nın ilk dönemlerinde temin ettiğim bir silahım ve mermiler vardı.

Erhan o zaman 'silah alalım' dedi. Ben de 'tamam alalım' dedim. Bir miktar ben bir miktar Erhan para ayarladık. Ben Coşkun İçci'nin yanına gittim, 300 TL verdim, 'bana bir silah bul' dedim, 'silah atsın da ne olursa olsun' dedim.

Coşkun bana sordu, 'niye silah istiyorsun' diye, ben bir şey söylemedim. Ben arada Coşkun'a soruyorum hiç ses çıkmıyor, sonra Coşkun beni aradı, 'ben bulamam' dedi, bana parayı geri verdi...

Biz sonuçta silah bulamayınca benim silahımı kullanmaya karar verdik. Olayda benim Ömer'den temin etmiş olduğum silah ve mermiler kullanıldı..." dedi.

Yani Yasin Hayal silahı ve mermileri olaydan yaklaşık bir sene önce, deniz kazasında ölen Ömer Pulatoğlu'ndan kendisinin temin ettiğini iddia ediyor.

Ogün Samast çıktığı mahkemede silahı hatırlamıyorum dedi.

Yasin Hayal'in eniştesi Coşkun İGCİ ise 2006 Temmuz ayı sıralarında Yasin'in kendisinden silah istediğini ve karşılığında kendisine 300 TL para verdiğini, silah bulmak vaadiyle onu eylül ayına kadar oyaladığını ve en son eylül ayında, silah bulamadığını söyleyerek parasını iade ettiğini söylüyor.

Bu tarihten sonra Tuncay Uzundal'ın telefonundan Erhan Tuncel'e 7.65 mermiyi Salih Hacısalihoğlu'ndan temin etmesi gerektiği yönünde bir mesaj gönderdiği tespit edilmişti.

Fakat silah halen muamma.

Görünüşte her şey ortada. Tetikçi Ogün Samast yakalandıktan hemen sonra verdiği ifade de " Daha önceki tarihlerde vefa etmiş bir arkadaşımдан almış olduğum tabancamı yanıma alarak olay gününden iki gün önce İstanbul'a gittim" dedi.

Fakat aynı Ogün Samast, İstanbul Emniyet'inde alınan ifadesinde söz konusu silahı Yasin Hayal'in kendisine verdiğini, eylemin planlayıcısının Yasin Hayal olduğunu söyledi.

Yasin Hayal ise Başbakanlık müfettişlerine 10 Nisan 2008 tarihinde verdiği ifadede Ogün Samast'ın ilk ifadesine benzer ifadeler kullandı.

Yani hem Yasin Hayal hem de Ogün Samast silah konusunda aynı ismi, Ömer Pulatoğlu'nu gösteriyordu. Fakat söz konusu Ömer Pulatoğlu 1 Haziran 2006'da bir deniz kazasında vefaatt ettiği için bu bilgiyi teyit etmek mümkün olmadı. Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nde 28 Ocak 2007'de ifadesi alınan baba Sebahattin Pulatoğlu oğlunun hiçbir zaman silahının olmadığını, ayrıca Yasin Hayal'i hiç tanımadığını söyledi.

Cinayetdeki birçok olay gibi silah olayı da tam bir muam-maya dönüşmüştü.

Yasin Hayal ve Ogün Samast'ın silahın temini konusunda benzer ifadeler vermeleri, bu konuda daha önce bir çalışma yaptıklarını gösteriyor. Zaten olayı soruşturan müfettişlerin de raporlara yansıyan kanaatleri bu yönde.

Karadeniz bölgesi silah kaçakçılığı ve el yapımı silahlar konusunda oldukça mümbit olduğu için silahın menşei bulmak hiç de kolay değil. Zaten Ogün Samast'ın cinayette kullandığı silahın üzerinde yazan MAB ibaresinden hareketle arşivdeki dosyalar üzerinde detaylı bir araştırma yapıldı.

Rize, Trabzon ve İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü ile Rize ve Trabzon Jandarma Alay Komutanlıkları bölgesindeki benzer özellikteki silahlar üzerinde çalışma sonucunda bir sonuca ulaşamadı. Çünkü el yapımı silahlarda bire bir benzerlik bulmanın mümkün olmadığı, silahların tüm parçalarının ayrı ustalar tarafından imal edildiği, sonradan yine bir başka usta tarafından birleştirildiği, böylelikle silahların kaynağına ulaşmanın mümkün olmadığı sonucuna varıldı.

TUNCAY UZUNDAL'IN EVİNİN SIRRI

Tuncay Uzundal öyle bir profil çiziyor ki dikkatli gözler onun Jandarma muhbiri olduğu kanaatine varıyor. Tuncay Uzundal bütün süreçte olan biten her şeyden haberdardı. Tüm planlar Tuncay Uzundal'ın evinde yapılıyordu. Evin bir merkez haline gelmesi de yine Tuncay Uzundal'ın akıllı bir manevra-sıyla gerçekleşti.

Kendi ifadesine göre Tuncay Uzundal, “Erhan çok kitap okuyan birisi olduğu için” onunla aynı eve çıkmak istemişti. Yine Tuncay’ın kendi ifadesine göre hem Erhan hem Tuncay jandarmalarla tanışıyorlardı. Jandarma görevlileri sürekli Erhan ve Tuncay’ın evine gidip geliyorlardı.

Tuncay jandarmayla olan ilişkilerini şöyle anlatıyor:

“Benim mahallede devriye gezen Jandarmalarla arkadaşlığım vardı. Ama bir tek ben değil mahallede pek çok kişi tanırды onları. Erhan da benimle tanışmadan önce o arkadaşlarla tanışıklığı vardı. Erhan’ın Jandarma’dan benim tanımadığım başka arkadaşları da vardır. Erhan çevresi çok geniş olan bir insandı.”

Erhan Tuncel Hrant Dink’in vurulacağını açık açık Tuncay Uzundal’a anlatmıştı. Ayrıca Yasin ve Erhan, Tuncay’ın çalıştığı internet kafede buluşmuş, Hrant Dink’in fotoğraflarına o internet kafede bakıp bastırılmışlardı. Yasin, Erhan, Ogün ve Tuncay o evde buluşuyordu. Hatta Ogün Samast’a cinayete giderken Türk Bayrağı da o evde verilmişti. Bayrak fikri de Tuncay Uzundal’dan çıkmıştı.

OGÜN’ÜN YANINDA BİRİ DAHA MI VARDI?

Yasin Hayal verdiği ifadede Ogün Samast’ın İstanbul’u çok iyi bildiğini anlatmıştı:

“Adresi vermiştik Ogün’e. Ogün zaten İstanbul’u biliyordu. Durağa kadar beraber gittik, otogara Ersin ile Ogün beraber gitti. Ogün akli başında bir arkadaşı. Ogün İstanbul’u çok iyi bildiğini söylüyordu. Ogün’e Ahmet’in telefon numarasını verdim. Beni bu telefondan ara dedim....”

Ogün Samast ise cezaevinden Başbakanlık müfettişlerine verdiği ifadede Dink’i vurmak için İstanbul’a gittiğinde, İstanbul’u ilk kez gezdiğini anlattı:

"İstanbul'da bir park vardı. İlk gün orada arkadaşlarla buluştuk. Ben İstanbul'da ilk kez geziyordum. Daha önce geldiklerimde hep dayımlarla beraber oluyorduk. Bir kez adaları görmüştüm, bir sefer de İstanbul'dan Yalova'ya geçmiştik. İstanbul'da ilk gün, internette tanıştığım Orhan isimli arkadaşım ve yanında getirdiği ve benim ilk kez gördüğüm şahıslarla geldik.

Neyse o parkta gezdikten sonra İstanbul'da arabayla gezmeye devam ettik...Gece Turan dayımın yanına gittim, onun yanında kaldım.

Sabah Yaşar dayımın yanına kahvesine gittim, Yaşar dayıma 'Şişli'ye nasıl giderim?' diye sordum. Yasin bana Agos'un adresini vermişti, bir kâğıdın üzerine mavi kalemle el yazısıyla yazılmış bir adrestir. Hatırladığım kadarıyla, ben önce bir dolmuşa bindim, sonra Mecidiyeköy otobüsüne bindim, bir büfe vardı, gazetenin biraz yukarısındaymiş, bir de simitçi vardı, simitçiye de sordum. Böyle sora sora tam adresi buldum..."

Görüldüğü gibi Yasin Hayal Ogün Samast'ın İstanbul'u çok iyi bildiğini anlatırken, Ogün Samast ise İstanbul'u hiç bilmediğini söylüyor.

Bu çelişkinin izahı ne olabilir? Belki de Ogün İstanbul'u çok iyi bilmediği halde orada ona yardımcı olunacağını biliyordu. Bu yüzden AGOS'un keşfinin yapılmasını dert etmedi ve orayı biliyorum dedi.

PELİTLİ'DEKİ KIRTASIYEDEN CİNAYET YOLCULUĞUNA

Tuncay Uzundal'ın evi ve çalıştığı kafe kadar Ahmet İskender'in kırtasiyesi de Dink cinayetinin pişirildiği yerdi.

İşte müfettişlere göre o kırtasiyede yaşananlar:

16 Ocak 2007: Ersin Yolcu, Yasin Hayal ve Ogün Samast, yine internet kafeye giderek Hrant Dink'in fotoğraflarından çıktı aldı. Hep beraber

sanıklardan Ahmet İskender'in kırtasiyesine gittiler. Ardından da Yasin Hayal, Oğün Samast'ın beline silah yerleştirerek "Biz atış yapmaya gidiyoruz" diyerek Samast'ı alıp çıktı. 15-20 dakika sonra geri döndüklerinde Hayal, arkadaşlarına; "Oğün bu konuyu bitirecek" dedi.

17 Ocak 2007: Saat 10.30 sıraları. Hayal ve Samast sık sık buluştukları Ahmet İskender'e ait Pelitli'deki kırtasiyede bir araya geldi. Oğün'ün üzerinde kot pantolon, mont, siyah ayakkabılar, başında beyaz bere vardı. Kırtasiyenin arka kısmına geçtiler. Ahmet ise bir müşteriyle ilgilenmek için tezgâhın başındaydı. Ahmet, arka bölüme geçtiğinde Yasin'in, 300 YTL'ye aldığı silahın şarjörünü taktığını ve kendi elleriyle Samast'ın beline koyduğunu gördü.

O sırada yanlarına plandan haberi olan Yolcu geldi. Hayal, 180 YTL'yi Samast'a verdi. Bu eylem parasıydı. Samast ve Yolcu, berbere gitti. Oğün ince bıyık ve sakal bıraktığı tıraşı burada oldu. Kırtasiyeye döndüklerinde İskender ve Hayal onları bekliyordu.

Hayal, Samast'ı Trabzon Otogarı'na götürmesi talimatını Yolcu'ya vermişti. Saat 14.30'da Samast, Yolcu'yla beraber, cinayet yolculuğuna çıktı. Samast'ın polisteki ifadesine göre, Yolcu, kendisini "Gazan mübarek olsun" diyerek uğurladı. Otobüs İstanbul'a hareket ettiğinde saat 15.30'du. Bu sırada Hayal, İskender'e, cep telefonunu kullanacaklarını söylüyordu. Hayal, "0212 kod numaralı telefon gelirse bana vereceksin" dedi.

18 Ocak 2007: Öğleyin, Hayal, Samast'tan haber alabilmek için tekrar İskender'in kırtasiyesine gitti. O sırada telefon çaldı. İstanbul'dan arandığını gören İskender, telefonu Hayal'e uzattı.

Hayal, dükkânın önüne çıkarak konuştu. Oğün, "Abi mekândayım" diyordu. Hayal beklemeye devam etmesini söyledi. Aynı gün içinde benzer konuşma beş-altı kez tekrarlandı. Son görüşmedeyse Hayal, "İşi yarına bırak!" dedi.

Bu ayrıntılar Yolcu, Hayal ve İskender'in polis ifadelerinde yer alırken, Oğün Samast polisteki ifadesinde o gün bir internet kafeye gittiğini,

yaptıklarını hatırlamadığını söylüyordu. Akşam Hayal ve Yolcu Mihmandar Kafe'deydi. Hayal, "Ogün mekânda, pusuda" dedi. Yani cinayetten bir gün öncesi halen muammaydı.

19 Ocak 2007-15:00: Bir gün öncesi muamma olsa da cinayet günü netti. Geceyi dayısında geçiren Ogün, adres sorarak AGOS'a geldi. Önce içeri girip Dink'i sordu. Aklına da Ankara Üniversitesi'nde öğrenci olduğunu uydurmak gelmişti. Bulamayınca dışarı çıktı. Beklemeye başladı. Aldığı ecstasyeler yüzünden kafası bulanıktı. Dink'i beklerken bir internet kafede takıldı. (Mekan dışarıdan bakıldığında internet kafeye benzemiyordu. Orayı nasıl buldu, nereden o kafeye gitti bu hâlâ sır.) Bankanın önünde beklerken karşısında birden Hrant Dink'i görmüştü. Her şey birkaç saniyede gerçekleşti. Ogün tetiği çekmişti. Yarım metreden üç kurşunla vurulan Dink yere yığılırken Ogün kafasında kurduğu planın tam tersi istikamete koşuyordu. Yine ilacın etkisiyle olacak bir ara yere yığıldı. Birisi koluna girip banka oturttu. Ogün'ün kafası hâlâ dumanlıydı. Tüm Türkiye çalkalanırken Ogün dayısının evine gidip uyudu.

Ertesi gün Trabzon'a doğru yola çıktı. Yakalanmak için çıktığı yolda da cinayetten 32 saat sonra silahı ve beyaz beresi ile Samsun'da yakalandı. Yaptığından pişmanlık duymuyordu. Zaten onu yakalayan güvenlik görevlileri de kahraman muamelesi yaptılar. Katille hatıra fotoğrafı çektirdiler.

Bu arada sürece ilişkin bir başka ayrıntıyı da aktaralım. İstanbul emniyeti, bakanlık, genel müdürlük el birliği ile katili ararken zor bir karar verdiler. Katilin fotoğrafını yayınlayacaklardı. Normalde bu pek yapılan bir şey değildi çünkü asılsız ihbarlar hem enerji hem zaman kaybettiriyordu. Fakat olayın önemi ve aciliyeti nedeniyle Ogün'ün kamera görüntüleri basına dağıtıldı.

Biraz sonra da telefonlar çalmaya başladı. Türkiye'nin muhtelif yerlerinden ihbarlar yağmaya başladı. İçlerinde ise yok yok-

tu. Kiracısından şikayetçi olanı mı istersiniz, kayıp çocuğunu bu sayede buldurmak isteyen mi... Polis ihbar hattı yüzlerce yanlış ihbarla meşgul oldu.

Fakat hedeflenen de oldu. Katilin bizzat babası cinayeti işleyenin oğlu olduğunu ihbar etti.

JANDARMA HER YERDE AMA AYNI ZAMANDA HIÇ BİR YERDE

Hrant Dink dosyasının, cinayetin ardından 4 yıl geçmesine rağmen hâlâ muamma olan ve belki de en önemli olantaraftı Trabzon Jandarması.

Çünkü eldeki veriler ve bilgiler Trabzon Jandarması'nın sürece sadece seyirci kalmakla yetinmediğini aynı zamanda cinayete giden yolun her aşamasında karşımıza çıktığını gösteriyor.

Şimdi en başa gidip adım adım jandarmanın süreçteki rolünü masaya yatıralım.

Jandarma açısından Pandora'nın kutusu Coşkun İğci'nin 31 Ocak 2007 günü İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'nde alınan ifadesiyle açıldı.

Coşkun İğci, Devlet Malzeme Ofisi'nde güvenlik görevlisiydi ve Yasin Hayal'in de halasının kocasıydı. Kendi tanımına göre 'milliyetçi' bir kişiydi ve Jandarma'ya yardım ediyordu. Elde ettiği bazı bilgileri ki bir defasında da tarihi eser kaçakçılığı konusunda yardımcı olmuştu, jandarmaya aktarıyordu.

İğci'nin anlatımlarına bakılırsa JİTEM'in kendisiyle tanışıklığı Yasin Hayal'in Mc Donalds bombalamasından sonra başlıyor. Emniyet'te verdiği ifade de o dönemi şöyle anlatıyor:

"Yasin Hayal Trabzon içindeki McDonald's eylemi ile ilgili cezaevinden çıktıktan sonra JİTEM görevlileri Engin ve X-1 şahıs ile bulduğumuzda bana Yasin Hayal'i sordular. Ben de onlara, Yasin Hayal'in akrabam

olduğunu söyledim. JİTEM görevlileri Engin ve X-1 şahıs da bana, 'Yasin senin akraban, akraban olduğundan dolayı Yasin Hayal'in yapmış olduğu eylemler hakkında bilgi al. Arkasında örgüt var mı? Mc Donald's bombalama eyleminin detayları hakkında bilgi almaya çalış' dediler. Ben de 'tamam' dedim.

2006 yılının muhtemelen temmuz ayının ortalarında Yasin Hayal'in bir gazeteciyi öldüreceği söylentileri kulağıma geldi. Çünkü bölgede bulunan birçok insan bu tip şeyler söylüyordu. Ben de Yasin Hayal'i telefonla aradım ve buluşmak istedim. İşyerime çağırdım. Kendisi de iş yerime geldi. Yasin Hayal'e 'Bu gazeteci mevzuu nedir, neden gazeteci vurmaya düşünüyorsun?' diye sordum. Yasin Hayal de bana direkt olarak 'Ben Hrant Dink'i vuracağım' dedi. Ben bunları duyduktan sonra JİTEM görevlilerini telefonla aradım ve buluştuk. Yanlarında üçüncü bir JİTEM görevlisi x-2 ismini bilmiyorum, kısa boylu esmer bir şahıstı. Ben konuyu görevlilere anlattım. Bana 'Yasin Hayal ile tekrar görüş ve detaylı bilgi al' dediler. Ben de Yasin Hayal ile tekrar görüştim. Yasin bana '300 YTL param var, bu para ile eylem için silah temin edeceğim' dedi ve bana Hrant Dink'e ait bilgisayar çıktısı, fotoğraf, iş ve ev adreslerini gösterdi. Ben de konuyu JİTEM görevlileri Engin, X-1 ve X-2 şahıslara ilettim. Onlar da bana 'parayı Yasin Hayal'den al ve bir silah bulacağını söyle' dediler. Ben de tekrar Yasin Hayal ile buluştum ve kendisinden silah bulmak amacıyla 300 YTL'yi aldım. Hatta bu paralar 6 adet 50 YTL idi. Tekrar JİTEM görevlileri Engin, X-1 ve X-2 şahıslarla görüşerek " Parayı aldım ve parayı ne yapmam gerekiyor?" diye sorduğumda bana " Para sende kalsın nasıl hareket etmen gerektiğini biz sana sana söyleriz" dediler.

Coşkun İğci'nin anlatımlara göre JİTEM görevlileri ile ilişkileri eski. Çünkü konulara hakim ve hatta yaptığı işin farkındalığı yüksek denebilir.

Nitekim Emniyet'teki ifadesinde eylül ayı ortalarında Yasin Hayal'in kendisini sıkıştırdığını, hatta tehdit ettiğini anlatıyor. Bu süre zarfında JİTEM görevlileri ile sık sık bir araya geliyor.

Hatta JİTEM görevlilerinin ‘parayı iade et, silah bulamadığını söyle’ dediklerinde karşı teklifle geliyor: ‘Parayı iade etmeyelim siz bir silah temin edin. Bu eylemi yapmaya teşebbüs edince yakalarsınız.’ diyor.

Coşkun İğci’nin ‘gayet mantıklı’ gözükken bu teklifine JİTEM elemanları ‘olmaz’ diyerek karşı çıkıyorlar. İğci’de Hayal’in tehditleri karşısında çaresiz parayı iade etme kararı alıyor. Bu noktada ilginç bir ayrıntı daha var. İğci’nin Yasin Hayal’den korkması dikkat çekici. Hatta bunu JİTEM görevlilerine ‘Parayı nerde nasıl iade edeyim? Nasıl hareket edeyim?’ diye soruyor.

İfadesinde ise bunun gerekçesini ‘korkuyorum’ diye açıklıyor. JİTEM görevlileri Coşkun İğci’ye “Değirmendere Üniversite Sapağı yol ayrımında buluş, biz de orada olacağız. Uzaktan takip edeceğiz. Orada parayı verirsin.” dediler.

YASİN HAYAL BU İŞİ YAPAMAZ ÇÜNKÜ GÖZETİMİMİZ ALTINDA

İğci’nin ifadesine göre Yasin Hayal ile söylenen yerde buluşup parayı veriyor. Hatta Yasin Hayal ‘kendisini oyaladığı’ için tepki gösteriyor ve ayrılıyorlar. İğci bu olaydan sonra Yasin Hayal’i cinayet gününe kadar hiç görmediğini, telefonlaşmadıklarını söylüyor.

İfadesinin şu bölümü ise son derece düşündürücü: “...Ancak JİTEM görevlileri Engin, X-1 ve X-2 ile görüşmeye devam ettim. Görüşmelerimizde Yasin Hayal’in durumunu sorduğumda bana ‘Yasin Hayal bu işi yapamaz. Gözetimimiz altında.’ diyorlardı.”

Jandarma’nın gözetimimiz altında tanımlaması son derece ilginç. Çünkü silah arayan, cinayeti işlemeyi kafaya koymuş ve hatta hedefle ilgili lojistik çalışma yapmış bir kişi ile ilgili çalışma yapmaya ihtiyaç duymuyorlar. Haber elemanı konuyla daha çok ilgili...

İğci'nin ifadelerinden devam edelim:

"19.01.2007 günü Hrant Dink isimli gazetecinin öldürüldüğünü, 20.01.2007 günü Posta gazetesinden öğrendim. Ben de konu ile alakalı JİTEM görevlilerini aramadım çünkü onların beni arayacağını biliyordum. Ben cumartesi günü köyümüz olan Taşdelen Köyü'ne gittim. Pazartesi sabah köyden gelerek göreve döndüm ve bu zaman zarfında JİTEM görevlileri beni cepten aramadılar.

22.01.2007 pazartesi sabah 10.30 sularında beni DMO Bölge Müdürlüğü girişindeki görevli arayıp akrabalarımın geldiğini söyleyince bende içeri aldurdım. Ancak gelenlerin JİTEM görevlisi Engin ve X-1 şahıs ve daha önce hiç görmediğim başka bir JİTEM görevlisi X-3 (yüzü çökük, yüzü bir hayli pütürlü , 30-35 yaşlarında esmer) olduğunu gördüm. Bahçede ayak üstü konuştuk. X-3 JİTEM görevlisinin elinde benim daha önceden vermiş olduğum bilgi notları vardı. Bu notları okudu ve X-3 JİTEM görevlisi Engin ve X-1 şahsa 'sizi kahraman yapacak bir şeyin bilgisini size vermiş ama siz kendinizi rezil ettiniz' dedi ve bana 'bu konudan kimseye bahsetme, polis seni alırsa kesinlikle konuşma, daha sonra görüşeceğiz' dedi. Ben de 'Tamam' dedim ve ayrıldılar."

Coşkun İğci ifadesinin ilerleyen bölümlerinde JİTEM görevlilerinin kendisini işyerinden aradıklarını, kendisinin de daha önceden verilen cep telefonundan dönüş yaptığını, ertesi akşam Trabzon Otagarı'nda buluşmak için randevulaştıklarını anlatıyor.

Buluşmada JİTEM görevlilerinin gündeminde 'İğci'nin konuşup konuşmadığını' tespit etmek var. Her üç JİTEM görevlisi de " Bu olaylar kendi aramızda kalacak. Mezara kadar gidecek sır olacak, bunu herhangi birine anlattığın zaman senin için iyi olmaz. Hayli önem taşıyor, anlattığın zaman başına bir şey gelebilir. Polis seni alma ihtimali yok. Ama alırsa hiçbir şey söylemeyeceksin, bize bu olayı bildirdiğini kesinlikle anlatmayacaksın, anlatmamam senin can güvenliğinin için iyi olur" der.

Bu görüşmenin arkasından Pelitli’de garip anonslar yapıldı.

Coşkun İğci bu ifadesini İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı’nda, Başbakanlık Müfettişlerine verdiği ifadede ve Trabzon Cumhuriyet Savcılığı’nda tekrar etti.

Söylediği açtı: “Ben Hrant Dink’in öldürülmesi eylemiyle ilgili duyduklarımın tamamını JİTEM mensupları ile paylaştım. Ve bana gerekeni yaparız dediklerinden herhangi bir başka bildirimde bulunmadım.”

COŞKUN İĞCI GERÇEKTEN BU KADARINI MI BİLİYORDU?

Coşkun İğci’nin tüm ifadelerinin özeti bu şekilde. Zaten gerek müfettişler gerekse de savcılık kaynakları ötesine geç(e)miyorlar. Kimse Coşkun İğci’nin ilişkilerini detaylı inceleme ihtiyacı da hissetmiyor.

Mesela İğci, Ogün Samast hakkında hiçbir şey söylemiyor. İfadelere bakarsak Ogün Samast’ı da tanımıyor.

Fakat İğci’nin o dönem ilişkileri detaylı ve çaprazlamasına incelendiğinde bambaşka bir tablo ortaya çıkıyor. Coşkun İğci, hem Ogün Samast’ı tanıyor hem de sürekli temas halinde.

Tekrar jandarmaya dönersek.

Coşkun İğci’nin bu ifadeleri jandarma da şok etkisi yaptı. Çünkü alenen ihmal hatta cinayete göz yumma hali olmuştu.

Jandarma bir manevra ile İğci’yi yalanlama yolunu seçti. Coşkun İğci’nin ifadelerinde “Engin” olarak geçen Veysel Şahin müfettişlere ve Trabzon Sulh Ceza Mahkemesi’ne verdiği ifadede İğci’nin ‘doğru söylemediğini’ anlatacaktı:

“Coşkun İğci ile sık sık olmasa bile hal hatır sormak için kısa süreli telefon görüşmelerimiz oldu. Coşkun İğci haber elemanımız değildir. Coşkun İğci bizim haber aldığımız şahıslardan değildir. Temmuz

2006'da telefonla aradı. Meydanda olduğunu ve müsaitsek görüşüp görüşemeyeğimizi sordu. Yanımda Okan Şimşek vardı. Meydan Parkı'nda Coşkun İğci ile buluştuk. Ailevi sorunlarından bahsetti. Coşkun İğci ile 22 Ocak 2007 tarihine kadar herhangi bir telefon irtibatımız olmadı. 19 Ocak'ta Hrant Dink'in öldürüldüğünü Akçaabat'ta görevli olduğumuz sırada öğrendik. Ertesi gün ayın 20'sinde hatırladığım kadarıyla 14.30 sıralarında Ogün Samast'ın babası Emniyet'e gelerek Hrant Dink cinayeti'nde katil zanlısı olarak gösterilen kişinin kendi oğlu olduğunu ve aynı gün saat 15.05 sıralarında Jandarma 156 imdat telefonuna gelen bir ihbarla yine Dink'i öldüren kişinin Pelitli beldesinden birisi olduğunun ve isminin Ogün Samast olduğunun bildirilmesinden sonra Jandarma Başçavuş Okan Şimşek beni aradı. Merkez Jandarma Karakolu'na gelmemizi söyledi.

Merkeze geldim. Diğer arkadaşlarında gelmesiyle orada toplantık. Kendi aramızda yaptığımız konuşmada siyasi bir cinayet olabileceğini, 2004 yılında McDonalds isimli iş yerini bombalayan Yasin Hayal ile bir bağlantısının olup olmayacağını aramızda tartıştık. Olabileceği ihtimaline binaen Pelitli Beldesinde bulunan haber elemanlarımızı yönlendirmek üzere Pelitli beldesine gittik. Oraya giderken Okan Şimşek, Önder Aras ve ben vardım.

Okan Şimşek bize 'Yasin Hayal'in çevresinden tanıdığımız var mı?' dedi. Ben de DMO'da uzaktan akrabası olan Coşkun İğci var istersen ona gidelim dedim. DMO'ya gittik. 'Coşkun İğci yok' dediler. Tekrar bunun üzerine Pelitli Beldesi'ne gittik. Coşkun İğci ile karşılaştık. Onu görünce, 'Nerdesin, bu olanlar nedir?' dedim. Coşkun İğci, Ogün Samast'ı tanımadığını söyledi ve 'Yasin Hayal'in bu olayı yapacağından haberim vardı.' dedi.

Yasin Hayal'in Dink'in resimlerini kendisine gösterdiğini, 500 YTL parası olduğunu ve silah almaya uğraştığını söyledi. Yasin Hayal'in yanında başka birisi var mı diye sorduk. Coşkun İğci '4-5 kişi var. Fakat Yasin Hayal'den başkasını tanımıyorum.' dedi. Bu konuşmamız yaklaşık 10-15 dakika sürdü. O konuşmalar esnasında merkez

komutanımızda o civardaydı. Oradan ayrıldıktan sonra İl Jandarma Komutanlığı'na gelerek durumu üstlerimize bildirdik. İstihbarat Şube Müdürü 'Bu durumu rapor edin!' dedi. Bu durumu Jandarma Genel Komutanlığı'na bildirdik."

İstihbaratçı Veysel Şahin'e göre Coşkun İğci kendisini cinayet dışında tutmak için kendisine cinayetten sonra verdiği bilgileri cinayetten önce vermiş gibi gösteriyordu.

Buradaki ifadesi ise son derece ilginç: "Bu yalanları bu yüzden uydurduğumu sanıyorum."

Coşkun İğci'nin ifadelerinde X-1 ŞAHIS olarak geçen istihbaratçılardan Okan Şimşek müfettişlere ve yargılandığı Trabzon mahkemesine verdiği ifade de Veysel Şahin'e benzer şeyler söyledi.

Okan Şimşek de Coşkun İğci'yi tanıdığını fakat kendisinin haber elemanı olmadığını cinayetten önce kendilerine bir bilgi aktarmadığını ve eğer bilgi vermiş olsaydı bunların kayıt altına alınıp üst makamlara rapor olarak bildirileceğini söyledi.

Şimşek ayrıca İğci'nin kendini kurtarmak için böyle ifade verdiğini , ifadesini alan kişilerce de yönlendirildiğini iddia etti.

Jandarma sanki söz birliği etmişçesine Coşkun İğci'nin ifadesini çürütmeye çalışıyordu.

Dönemin Trabzon İl Jandarma Alay Komutanı Albay Ali Öz 9 Şubat 2007'de İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri'ne hitaben yazdığı dilekçede 'Coşkun İğci'nin nüfuz istismarı yapmak için kendisini jandarma personelinin haber elemanı gibi göstermek istediğini, jandarma personelinin kendisiyle hal hatır sormanın ötesine geçmediğini, eğer şahsın iddia ettiği bilgileri aktarması durumunda mutlaka kayıt altına alınmış olacağını' söyledi.

Trabzon Jandarmasının istihbarat müdürü yüzbaşı Metin Yıldız da benzer şeyler söyledi. 11 Şubat 2007'de müfettişlere verdiği ifade de şunları söyledi:

"Coşkun İğci'yi tanımıyorum. Kayıtlı haber elemanımız değildir. Kendisiyle cinayetten sonra temas kurulmuştur. İğci önceden bildiği ve kafasından geçirdiği konuları İl Jandarma Alay Komutanlığı İstihbarat Şube'de tanıdığı rütbelilerle olay sonrasında paylaşmasına rağmen kendisini kurtarmak için olay öncesinden paylaştığını beyan etmektedir."

İstihbarat müdürü Yıldız ifadesinde 'Cinayeti Pelitli'de herkesin bildiği' yönündeki iddialara da tepki gösteriyor. 'Bir şey olsaydı duyardık' diyen Yıldız şunları söylüyor: "Pelitli de 4 kayıtlı haber elemanımız var. Eğer Dink'in öldürüleceği Pelitli'de konuşulmuş olsaydı biz mutlaka duyardık."

İstihbarat müdürü duymamıştı diyen ama olaya karışan herkesin ifadesinin ortak bir noktası var. Cinayet en az 10 kişi tarafından kendi aralarında konuşulmuş. Silah bulma süreci, atış talimi gibi hazırlık süreçleri var. Üstelik Oğün'ün internet kafelerde MSN üzerinden konuştuğu kişilere belindeki silahı da gösterdiği kayıtlara girdi. Yani Pelitli'de üstelik de jandarma bölgesi olan bir yerde bu cinayetin duyulmaması mümkün değildi.

Mülkiye Müfettişlerinin raporunda bir başka ayrıntı daha vardı. Raporunda, Dink'i öldüren silahı Pelitli Beldesi ile Konaklar Mahallesi arasındaki boş arazide, dere ağzında ateş ederek denedikleri yer alıyordu.

Müfettişlerin Okan Şimşek ve Veysel Şahin hakkında soruşturma izni verilmesi raporundan sonra Trabzon Valiliği her iki isme soruşturma izni verdi. Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığı da sanıklar hakkında 6 ay ile 2 yıl arasında hapis istemiyle 'görevi ihmal' davası açtı.

TARİHİ İTİRAF İKİNCİ DURUŞMADA GELDİ

Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nde 22 Ocak 2008'de ilk duruşma yapıldı. İlk duruşmada Coşkun İğci dinlendi. Okan Şimşek ve Veysel Şahin katılmadılar.

Davanın ikinci duruşması ise 20 Mart 2008 tarihinde yapıldı. Okan Şimşek ve Veysel Şahin burada şok bir açıklama yaptılar.

Daha önce muhtelif yerlerde verdikleri ifadelerin gerçeği yansıtmadığını söylediler. Söz konusu ifadeleri baskı altında verdiklerini anlattılar. Ve bu kez taban tabana zıt ifadeler verdiler.

Özetle şunları söyledi Okan Şimşek:

Coşkun İğci'yi 2006 yılının temmuz ayında tanıdığını, akrabası olan Yasin Hayal'in Şişli'de bulunan Agos Gazetesi'nin sahibi olduğunu söylediği Ermeni bir gazeteciyi öldüreceğine yönelik kendisinin bilgi sahibi olduğunu, Hrant Dink'in internette çıkarılmış fotoğrafları olduğunu, silah temini için 500 YTL parası olduğunu anlattı.

Şimşek'in hem mahkemeye hem de Başbakanlık müfettişlerine verdiği ifadenin devamı ise şöyle:

"Metin YILDIZ Söğütlü'de bulunan Şato Köfte'de olduğunu, orada buluşabileceğimizi söyledi. Biz Veysel ŞAHİN ile birlikte bulunduğu yere gittiğimizde Metin YILDIZ Jandarma Binbaşı Oğuz ÇAĞLAR ile birlikte oturuyordu. Biz Veysel ile birlikte aldığımız tüm bilgileri kendisine aktardık, kendisi bize, bu bilgileri nereden elde ettiğimizi sordu. Biz bilgileri DMO'da güvenlikçi olarak çalışan ve Yasin HAYAL'in akrabası olan Coşkun İĞCİ'den aldığımızı söyledik.

Metin YILDIZ bize McDonalds bombalanması olayını yapanın Yasin HAYAL olduğunu, Astsubay Hüseyin YILMAZ'ın Yasin HAYAL'i McDonalds olayı dolayısıyla geçmişte araştırdığını, bu bilgileri İstihbarat Şubesi içerisinde bulunan Terörle Mücadele unsur komutanı Hüseyin YILMAZ'a iletmemizi söyledi.

Biz mesai saati bittiği için aynı gün içerisinde Hüseyin YILMAZ'a ulaşamadık, ertesi gün her gün yapılan istihbarat değerlendirme toplantısı öncesinde şifahi olarak tüm bilgileri Hüseyin YILMAZ'a aktardım, toplantı öncesi bu şekilde konuştuk.

Hüseyin YILMAZ toplantıda bu konuyu açacaktı, Hüseyin YILMAZ toplantıda konuyu açmadan İstihbarat Şube Müdürümüz Metin YILDIZ bu konuyu açtı, alay Komutanımız Ali ÖZ bu konuyu daha sonra özel görüşelim dedi ve o an için konu kapandı.

Toplantıda; Alay Komutanımız Ali ÖZ, İstihbarat Şube Müdürümüz Yüzbaşı Metin YILDIZ, Asayiş Şube Müdürü Binbaşı Ali Oğuz ÇAĞLAR, Kaçakçılık Şube Müdürü Yüzbaşı Hüsamettin POLAT, Unsur Komutanlarından Başçavuş Gazi GÜNAY, Başçavuş Gökhan ASLAN, Başçavuş Hüseyin YILMAZ ve ben vardım.

Toplantı bittikten sonra, Hüseyin YILMAZ gün içerisinde tekrar yanıma geldi, beraber internet odasına gittik, o tarihte Coşkun İĞÇİ'nin adını Krant DİNK olarak vermiş olduğu Hrant DİNK ve Agos gazetesi hakkında araştırma yaptık, Wikipedia'dan belli bilgilere ulaştık bu araştırmayı yaparken yanımda Veysel ŞAHİN, Hüseyin YILMAZ, Hacı Ömer ÜNALIR ve Uzman Çavuş Uğur ERDOĞAN vardı. Uğur yan masadaki bilgisayarda çalışmaktaydı ancak yaptığımız çalışmalarını gördü. Yaptığımız araştırma sonrasında Hüseyin YILMAZ'ın emrinde çalışan Hacı Ömer ÜNALIR benim anlattıklarımı bir not şeklinde yazıya döktü. Bu notun amacı edindiğimiz bilgileri, Hüseyin YILMAZ'ın unsur komutanı olduğu terör bölümüne aktarmaktı.

Bu olaydan yaklaşık 10 gün sonra, Hacı Ömer ÜNALIR yanıma geldi ve bana, "sizden aldığımız bilgileri ne yapacağız" diye sordu, ben de bunun üzerine şube müdürümün yanına giderek kendisine, bu konuyla ilgili olarak çalışmak için sizden talimat bekliyorlar dedim, kendisi bana "ben daha sonra emir veririm" dedi. Ben de Hacı Ömer ÜNALIR'a "komutanınız daha sonra size emir verecekmiş" dedim, ben bu olay üzerine bu konuyla ilgili bir daha hiçbir çalışma yapmadım, yapılan bir çalışmaya da şahit olmadım.

Bundan sonra Coşkun İĞÇİ ile bir kez daha Trabzon Meydan Parkı'nda karşılaştık. Coşkun Veysel'e Yasin'den aldığı parayı kendisine iade ettiğini söyledi. Veysel de Coşkun İĞÇİ'ye "İyi yapmışsın sen devlet memuru adamsın yarın öbür gün bir şey olsa başın belaya girerdi." dedi.

O günden sonra 22.01.2007 tarihine kadar benim Coşkun İĞCİ ile telefonda veya yüz yüze herhangi bir görüşmem olmadı. Coşkun İĞCİ bizim kayıtlı haber elemanlarımızdan biri değildir. Biz bu bilgiyi Veysel'in Coşkun İĞCİ'yi tanması dolayısıyla öğrenmiştik. Coşkun İĞCİ kendisinin bizzat gördüğünü söylediği Hrant DİNK'in fotoğrafları ve yukarıda bahsettiğim krokiyi bize getirmede, ben bunları görmedim. Coşkun İĞCİ'nin bize telefon numaraları verdiğini de hatırlamıyorum.

Yukarıda bahsettiğim gibi biz Coşkun İĞCİ'nin bize intikal ettirdiği konuyu Hüseyin YILMAZ'a devrettiğimizi düşünüyorduk, bize bu konuda emir ya da talimat verilmediğinden biz bu konuyla ilgili çalışmamıştık. Normalde bu konunun çalışılabilmesi için Haber Kayıt Bildirim Formu doldurması gerekir, bu şekilde Jandarma Genel Komutanlığı ve Jandarma Bölge(Giresun) Komutanlığına bildirilmesi gerekirdi. Konu Emniyet bölgesini de ilgilendiren bir konu ise, konunun Emniyet'e de bildirilmesi gerekir. Bu durumda Hrant DİNK İstanbul'da olduğu için konunun İstanbul'a bildirilmesi gerekirdi. Ancak anlattığım gibi bu konuda herhangi bir çalışma yapılmamıştır.

...19 Ocak günü öğleden sonra Trabzon şehir merkezine gidiş dönüşümüz sırasında Faroz'da bulunan balıkçı barınağında mola vermek istedik, saat 15:00'e geliyordu, kendimize bir çay söyledik. Televizyon'da Hrant DİNK'in öldürüldüğünü öğrendik, hemen şube müdürü Metin YILDIZ'ı aradık, kendisine bulunduğu yerde televizyon varsa haberleri izlemesini söyledim. Aynı şekilde Hüseyin YILMAZ'ı aradım, ona da haberleri izlemesini söyledim. Sonra Hüseyin beni aradı, "abi ne olacak" dedi, ben "bilmiyorum" dedim. O gün evlerimize gittik, ertesi gün ayın 20'sinde öğleden sonra Jandarma Başçavuş Gazi GÜNAY beni telefonla aradı, 156'ya bir şahsın ihbarda bulunarak öldürülen gazetecinin Pelitli Beldesinde afet evlerinde oturan Oğün SAMAST olduğunu bildirdiğini söyledi, ben Veysel'i aradım ve merkezde toplandık. Merkezde toplandığımız sırada hep beraber iken Gazi GÜNAY şube müdürünü aradı, Şube Müdürü Metin YILDIZ geldi, bize daha önce edinmiş olduğunuz bilgileri tekrar edin dedi, bunları not aldı, sonrasında ayın 20'sinde

21:30'da Haber Kayıt Bildirim Formu düzenlemişler. Zaten bildirim formunda Gazi GÜNAY ve Metin YILDIZ'ın parafı, Alay Komutanı Ali ÖZ'ün de imzaları mevcuttur.

21 ya da 22 Ocak'ta, Şube Müdürümüz Metin YILDIZ, Veysel ŞAHİN ile bana, yukarıda bahsettiğim haber kayıt formundaki bilgileri içeren 20 Ocak 2007 tarihli "görev sonuç raporu" düzenlememiz talimatını verdi, biz de bu bilgileri ayın 20'sinde Coşkun İĞCİ'den öğrenmiş gibi bir görev sonuç raporu hazırlamak ve 20.01.2007 tarihi ile imzalamak durumunda kaldık.

Biz 21'inde bu konuyla ilgili olarak çalışmak üzere Pelitli'ye görevlendirildik. Herhangi bir bilgi edinmemiz söz konusu olmadı. 22 Ocak günü mesai başlangıcında yapılan toplantı sonrasında, şube müdürümüz Metin YILDIZ bize Coşkun İĞCİ ile görüşmemizi, Coşkun'un bu bilgileri başkalarına söylememesi konusunda konuşmamızı söyledi. Bunun üzerine, biz de Veysel ŞAHİN ve Önder ARAZ ile birlikte Coşkun İĞCİ'nin çalıştığı DMO'ya gittik. Depo bölümünde Coşkun İĞCİ'nin yanına gittik. Coşkun İĞCİ, akşam Trabzon terminal bölgesine gelirim orada görüşelim dedi. Akşam saatlerine doğru 61 AR 208 Ford Transit araçla Veysel ben ve Önder ARAZ ile birlikte terminale gittik, Coşkun İĞCİ ile birlikte arabada gezerken bu konuyu konuştuk. Coşkun İĞCİ'ye bu konuyu kimseye paylaşıp paylaşmadığını sorduk. Kendisi, hiç kimseye konuşmadığını söyledi. Coşkun İĞCİ'yi aldığımız aynı noktada bıraktıktan sonra iş yerimize geldik ve eve gittik. 22 Ocak bizim Coşkun İĞCİ ile son görüşme tarihimizdir..."

Başçavuş Okan Şimşek daha sonra 15 Mayıs 2008'de Başbakanlık Yeni Bina'da kurum müfettişlerine aynı ifadeyi verdi. Orada da İğci'nin gerekli bilgileri verdiğini, konuyu üstlerine aktardıklarını, Dink'in ölümünden sonra da 20 Ocak 2007 tarihinde İğci ile yapılan görüşme sonucunda elde edilen bilgilerden düzenlediği şekilde gerçeğe aykırı ifadeler içeren raporu üstlerinin talimatı ile düzenlediklerini, İğci'yi de bu konuda hiç kimseye konuşmaması yönünde uyardıklarını anlattı.

Başçavuş Okan Şimşek mahkemede tam tersi ifadeler vermişti. Bu durum mahkeme heyeti tarafından hatırlatılınca da “Daha önce yoğun baskı altındaydım şimdi öyle bir baskı altında değilim.” dedi.

Sanıklardan Uzman Jandarma Veysel Şahin ise savunmasında “ Arkadaşım ve komutanım Okan Şimşek’in savunmalarına aynen katılıyorum. Olay onun anlattığı şekilde gerçekleşmişti.” dedi.

Savunmasında ayrıca şunu da söyledi: “Bize verilen talimatlar doğrultusunda ifade vermek zorunda kaldık. Bunun suç olduğunu biliyordum ancak mesleki kaygılarla o şekilde ifade vermek zorunda kaldım. Bizim olayı anlattığımız şahıslarla şu anda çalışmıyoruz. Bu şahıslar bizim şu anda üst sicil amirimiz ve üstümüz değil. Kendimizi şu anda rahat hissettiğimiz için şu anda doğruları söylüyoruz.”

Bütün bu anlattıklarımızın özeti şu:

Trabzon Jandarması Dink’in öldürüleceği istihbaratını aldı ama gereğini yapmadı. Üstelik sahte belge düzenledi.

Asayiş toplantılarına katılan başta Alay Komutanı Ali Öz olmak üzere 11 jandarma personeli konudan haberdardı. Hayal’in silah bulmaya çalıştığı, Agos Gazetesi ve Dink’in evinin krokisinin olduğu biliniyordu.

Toplantıya gelmesine rağmen Ali Öz ‘sonra konuşuruz’ diyerek konuyu kapatmıştı. Takip eden günlerde ne zaman gündeme getirilse konu geçiştirildi. Cinayet işlendikten sonra da 2006 Temmuz’unda Coşkun İğci’nin paylaştığı bilgileri 20 Ocak 2007 tarihinde raporlaştırdı. Cinayetten üç gün sonra Ali Öz, mahiyetindeki personele ‘bu konuda bilgimiz olduğunu kimseyle paylaşmayın’ telkininde bulundu.

En tuhafı ise 24 Ocak 2007 günü Pelitli Belediyesi’nin hoparlöründen tuhaf bir anons yapılmasıydı. “Jandarma İlçe Bölge Komutanlığı’ndan...” diye başlayan duyuruda “...Bel-

demiz asayişi jandarma sorumluluğunda olduğundan yanında resmi kıyafetli olmayan kişiler haricinde kimseye bilgi verilmemesi ve kesinlikle herhangi bir yere gidilmemesi önemle duyurulur." dendi.

Yani, rezaleti belediye hoparlöründen ilan ettiler.

JANDARMA KOMUTANI HEP TARTIŞILAN BİR İSİMDİ

Dönemin Trabzon İl Jandarma Alay Komutanı Albay Ali Öz 'mesleki kariyeri' boyunca hep tartışılan, medyanın gündeminde olan bir isimdi.

Kamuoyu Öz'ün adını ilk olarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevi olarak da adlandırılan Ulucanlar Cezaevi'ndeki katliamda tanıdı.

Olay özetle şöyle olmuştu:

Cezaevinin 4. ve 5. koğuşlarında tutuklu-hükümlüler, 40 kişilik koğuşlarda 100 kişinin kalmasına son verilmesini, yeni koğuş açılmasını talep ediyordu. Ancak gaz bombaları ve silah kullanılması sonucu 26 Eylül 1999'da 10 tutuklu ve hükümlünün öldürülmesi, 78 kişinin yaralanmasıyla dehşet verici bir cezaevi operasyonu yaşandı. Öldürülenlerin otopsi raporları korkunç gerçeği sergiliyordu. Ölümlerin çoğunun kafa ve kalbe sıkılan kurşunlarla meydana geldiği, cesetlerde ayrıca ağır darp izleri bulunduğu, kemiklerinin kırık olduğu rapora işlenmişti. 7 kişinin yivli silah, 3 kişinin de av tüfeğinden çıkan saçmalarla hayatını kaybettiği tespiti yapıldı. Meclis İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu da katliamla ilgili bir rapor hazırlayarak, "güvenlik güçlerinin ölüm ve yaralanmalara sebebiyet veren aşırı güç" kullandığını kaydetti. Suç duyuruları sonucu yarbay, binbaşı ve yüzbaşı rütbeli subayların da içinde olduğu 161 kişi, Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde hakim karşısında çıktı.

Ergenekon sanığı Veli Küçük Trabzon Jandarması'nda Albay Ali Öz'ü ziyaret ediyor. Öz'ün saygı duruşu ve Trabzon Jandarması'na ait anı defterini imzalatması, günün anısına resmî fotoğraf çektirmesi acaba ne anlama geliyordu?

O dönem Ankara İl Jandarma Alay Komutanlığı'nda görevli Yarbay Ali Öz; Binbaşı Zahit Engin, Çankaya İlçe Jandarma Bölük Komutanı Yüzbaşı Muhittin Ateş, Jandarma Okullar Komutanlığı'nda görevli Yüzbaşı Nevfel Denizyılmaz ile birlikte yargılandı.

Operasyona katılanlar “adam öldürmek, işkence ve kötü muameleden” yargılanırken, sanık subaylar “otorite sağlamak” için operasyon yapıldığını öne sürdüler. Öz, bir duruşmada Cumhuriyet Savcılığı'nın 25 Eylül 1999'da cezaevinde arama yapılmasını istediğini aktardı.

Ardından arama için 26 Eylül 1999 sabahı Ulucanlar Cezaevi'ne giderek arama yaptıklarını kaydeden Öz, tutukluların aramaya direnmesi üzerine bir jandarma erine zimmekli

uzun namlulu silahı alıp "sadece uyarı ateşi" yaptığını ileri sürdü. Nedense uyarı atışları kafaya ve kalbe denk geldi.

Ali Öz'ün ismi ikinci kez kasım 1999'da Ahmet Taner Kışlalı suikastinde karşımıza çıktı. Ankara Çayyolu Engürü Sitesi önünde bombalı suikaste kurban giden Kışlalı'yla ilgili ilk incelemeyi yapan ekipte Öz vardı.

Bir çok siyasi cinayet gibi Kışlalı olayında da tatmin edici sonuçlara ulaşılmış değil.

HİÇBİR ŞEYİ HATIRLAMAYAN KOMUTAN

Trabzon'a geri dönersek.

Dönemin jandarma komutanı Ali Öz hiçbir şeyi hatırlamaması ile akıllarda kaldı.

Trabzon'daki mahkemenin talimatı ile Bursa 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nde tanık olarak dinlenen Ali Öz o gün neler olduğunu özetle şöyle anlatıyordu:

"16-17 Ocak 2007 tarihlerinde Jandarma Bölge Komutanı ile birlikte bağlı birlikleri denetlemek üzere bölgede dolaştık. 20 Ocak günü Gümüşhane Alay Komutanı ile birlikte Zigana'da toplantı yaptık. 21 Ocak günü akşamına döndüm. Zigana'da cep telefonumdan İstihbarat Şube Müdürü Yüzbaşı Metin Yıldız beni arayarak 'Hrant Dink'in öldürülmesiyle ilgili olarak bazı bilgiler var. Çekelim mi?' diye sordu. Ben de kontrol edip çekmelerini söyledim. Aynı gün Trabzon emniyet müdürlüğünden arandım. Ahmet Samast isimli şahıs, cinayeti oğlunun işlediğini söylemiş. Ardından gerekli şahısları arayarak talimatları verdim."

Albay Ali Öz, Dink'in öldürülmesiyle ilgili Jandarma Başçavuş Okan Şimşek ve Jandarma Uzman Çavuş Veysel Şahin tarafından kendisine verilen istihbarat içinse 'Onlar bu işin kursunu gördüler. Kayda girmeleri gerekirdi.' dedi.

İşin ilginç tarafı olayın detayıyla ilgili söylenenleri hatırlamamasıydı:

“Veysel Şahin’in anlattıkları ile ilgili herhangi bir bilgim olmadı. Toplantıda herhangi bir şekilde söylediği konu gündeme gelmedi. Ben hatırlamıyorum. Öyle bir istihbarat ellerine geçmişse zaten Veysel Şahin ve Okan Şimşek bu işin kursunu görmüş personellerdi, ne yapabileceklerini bilmeleri gerekiyor. Ben toplantıda gündeme getirildiğini hatırlamıyorum. İstihbarat bilgileri bana iletilmeden önce kayda girilmesi gerekir. Anlatılanlarla ilgili bilgim ve görgüm bu kadardır.”

Ali Öz’ün hatırlamadıkları bunlarla sınırlı değildi. İstihbarat Yüzbaşı Metin Yıldız’ın Bolu Sulh Ceza Mahkemesi’ne verdiği 09.08.2008 tarihli ifadede bu toplantıdan iki gün sonra sizin yanınıza gelip konuyu tekrar gündeme getirdiğini söylediğini hatırlatan avukatlara da “böyle bir konu için odama gelindiğini hatırlamıyorum” cevabını verecekti.

Tabii, 22 Ocak’ta Okan Şimşek ve Veysel Şahin’in Coşkun İğci ile görüşmesi yönünde bir talimatı verip vermediğini de ‘hatırlamıyordu.’

Ali Öz, Trabzon’da ne zaman göreve başladığı ya da Yasin Hayal’in McDonald’s saldırısını da ‘hatırlamıyordu.’

Öz hatırlamıyordu ama hatırlayan bir isim vardı: Trabzon İl Jandarma Kaçakçılık ve Organize Şuçlarla Mücadele Şube Müdürü Yüzbaşı Hüsamettin Polat.

Polat, Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesi’nde verdiği ifade de Ali Öz’ün yanlış bilgi verdiği söylüyordu. Yüzbaşı Polat ifadesinde Okan Şimşek ve Veysel Şahin’in görevlerini yerine getirdiğini, istihbaratı aldıklarını ama üst yönetimin gereğini yapmadığını da söyledi.

Davanın seyri için çok önemli ifadeler veren yüzbaşı Polat, Albay Öz ve Yüzbaşı Yıldız’ın Okan Şimşek ve Veysel Şahin’in Coşkun İğci’den istihbarat aldıklarının anlaşılması için

eski evrakları imha ettiklerini, yerine yenilerini yazdıklarını da anlattı.

Bu aşamadan sonra karmaşık bir hukuki süreç başladı. Dosya Sulh Ceza Mahkemesi, Asliye Ceza Mahkemesi ve Ağır Ceza arasında dolandı durdu. Fakat sonuçta ilgili personele 'görevi ihmalden' dava açıldı.

Cinayetten üç yıl sonra ise Albay Ali Öz ağır cezada yargılanmaya başladı.

Özetlersek jandarmaya ilişkin yargılama süreci şu şekilde gelişti:

Hrant Dink'in öldürülmesiyle ilgili olarak, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinde açılan davada, tutuklu yargılanan Yasin Hayal'in eniştesi Coşkun İğci, Hayal'in Dink'i öldürme planı yaptığı, bu amaçla silah temin etmesi için kendisine para verdiği, bu durumu jandarma istihbarat görevlisi olarak tanıdığı kişilere aktardığını iddia etti.

Müfettiş raporlarında, Coşkun İğci'nin bilgi verdiği görevlilerin, Jandarma Astsubay Okan Şimşek ile Jandarma Uzman Çavuş Veysel Şahin olduğu öne sürülmüş, Trabzon Valiliği İl İdare Kurulu'ndan bu iki görevli hakkında, "Dink'in öldürüleceğini haber almalarına rağmen görevlerinin gereğini yerine getirmedikleri" gerekçesiyle, soruşturma izni istenmişti.

Soruşturma izni verilmesi üzerine Şimşek ve Şahin hakkında, görevi ihmal suçundan 6 aydan 2 yıla kadar hapis cezası istemiyle Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesinde dava açıldı.

Mahkemede ifade veren sanıklar, istihbarat bilgisini dönemin İl Jandarma Komutanı Albay Ali Öz'e ilettiklerini, onun konuyu kapattığını öne sürdüler.

Sanıkların ifadeleri üzerine dönemin Trabzon İl Jandarma Komutanı Albay Ali Öz, İstihbarat Şube Müdürü Kıdemli Yüzbaşı Metin Yıldız, aynı birimde görevli astsubaylar Gazi

Günay ve Hüseyin Yılmaz ile uzman çavuşlar Önder Araz ve Hacı Ömer Ünalır hakkında da soruşturma izni verildi.

Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturmanın ardından, ilk davanın sanıkları Okan Şimşek ve Veysel Şahin ile Albay Öz'ün de aralarında bulunduğu 8 sanık hakkında, "Görevi kötüye kullanmak" suçundan yeni bir dava açıldı. Bu davaya bakma görevi de yine 2. Sulh Ceza Mahkemesi'ne verildi.

Dava sürecinde bu mahkeme, sanıkların kendilerine ulaşan istihbaratı gizlemenin yanı sıra cinayet sonrası gerçeğe aykırı belge düzenleyip istihbarat kaynağına baskı yaptıklarını göz önünde bulundurup, 1 ila 3 yıl arasında hapsi öngören "görevin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevi kötüye kullanmak" suçundan yargılanmaları gerektiğini belirtip "görevsizlik kararı" vererek, dosyayı Trabzon Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderdi.

Trabzon Asliye Ceza Mahkemesi de soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı Mesut Atmaca'nın, sanıkların Sulh Ceza Mahkemesi'nde yargılanmaları gerektiği yönündeki itirazını yerinde bularak, dosyayı geri gönderdi.

Birleştirilen davanın iddianamesinde, aralarında Albay Ali Öz'ün de yer aldığı 8 sanık hakkında, "Görevi ihmal suretiyle görevi kötüye kullanmak" suçundan, 6 aydan 2 yıla kadar hapis cezası isteniyor.

Bu dava dışında, Trabzon 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde, Dink'in öldürülmesine ilişkin Albay Öz hakkında "görevi ihmal" suçundan bir başka dava daha açılmıştı.

JANDARMA-İÇİŞLERİ ASTLARI YAKTI, ALİ ÖZ'Ü KURTARDI

İçişleri Bakanlığı'nın 15 Şubat 2007 tarihli Tevdi Raporu üzerine Trabzon İl Jandarma Komutanlığı görevlileri hakkın-

da Jandarma müfettişlerince düzenlenen 02.04.2007 tarih, 138/27, 93/27, 15/15 sayılı Ön İnceleme Raporu'nda;

"Coşkun İĞCİ'nin Jandarma İstihbarat görevlileri Uzm.J.V.Kad.Çvş Veysel ŞAHİN ve J.Kad.Bçvş.Okan ŞİMŞEK'e Hrant DİNK'in öldürüleceği bilgisini verdiğiine ilişkin beyanlarda bulunduğu,

Jandarma istihbarat görevlileri Veysel ŞAHİN ve Okan ŞİMŞEK ile Coşkun İĞCİ'nin karşılıklı beyanlarının ne dereceye kadar geçerli ve güvenilir olduğunu şüpheden ari bir şekilde söylemenin şimdilik mümkün olmadığı,

Coşkun İĞCİ'nin beyanlarının CMK'nın ilgili hükümlerine uygun alındığının gözardı edilemeyeceği, beyan ve delillerin takdirinin buna yetkili olan adli makamlara bırakılması gerektiği,

Tespit ve değerlendirmeleri sonucunda hakkında ön inceleme yapılanlardan Trabzon İl Jandarma Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürü J.Yüzbaşı Metin YILDIZ, Jandarma Uzman Kademeli Çavuş Veysel ŞAHİN, Jandarma Kademeli Başçavuş Okan ŞİMŞEK ile Merkez Karakol Komutanı Jandarma Başçavuş Cevat ESER haklarında soruşturma izni verilmesi,

Hakkında ön inceleme yapılanlardan Merkez Jandarma Bölük Komutanı Jandarma Yüzbaşı Mehmet ALTINEL'in 30.06.2006 tarihinde, Merkez Jandarma Karakol Komutanı Jandarma Kademeli Başçavuş Nazmi TAMER'in bu görevinden 01.07.2005 tarihinde ayrıldığı anlaşıldığından haklarında Soruşturma izni verilmemesi,

Trabzon İl Jandarma Komutanı Jandarma Albay Ali ÖZ ile Merkez Jandarma Bölük Komutanı Jandarma Üsteğmen Murat AKÇE'nin Pe-litli beldesinde gelişen bu olaylar ile doğrudan ilgilenme imkânları bulunmayabileceği, "genel sorumluluk" anlayışıyla üst düzey yönetim mevkiinde bulunan kişilere cezai sorumluk yüklemenin mümkün olmadığı değerlendirildiğinden haklarında soruşturma izni verilmemesine karar verilmiştir" denildi.

Kısaca Ali Öz dışında herkes sorumlu tutuldu.

Tekrar astsubayların ifadelerine dönersek.

Veysel Şahin ve Okan Şimşek'in ifadeleri diğer tanıklar tarafından doğrulandı. Aynı ayrı ifadeleri alınan Bitlis İl Jandarma Komutanlığı'nda görevli Astsubay Başçavuş Gökhan Aslan ile Iğdır İl Jandarma Komutanlığı'nda görevli Uzman Çavuş Uğur Erdoğan, davanın iki sanığı Astsubay Başçavuş Okan Şimşek ile Uzman Çavuş Veysel Şahin'in 'Hrant Dink'in öldürüleceğini üstlerimize bildirdik' şeklindeki ifadelerini doğruladı.

Trabzon İl Jandarma Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde görev yapan Aslan ve Erdoğan, Dink cinayetinde ismi geçen diğer şube personeli gibi farklı illere tayin edilmişti. Aslan, Bitlis'e Erdoğan da Iğdır'a gönderilmişti.

Jandarmanın yapması gerekenler aslında çok açıktı.

Öncelikle asayiş unsur komutanı Hüseyin YILMAZ konunun çalışılabilmesi için, Haber Kayıt bildirim formu dolduracaktı. Bu şekilde Jandarma Genel Komutanlığı ve Jandarma Bölge(Giresun) Komutanlığı bilgilendirilecekti. Ardından Hrant Dink İstanbul'da olduğu için İstanbul Emniyeti de bir yazı ile uyarılacaktı.

Jandarmanın Yasin Hayal ile ilgili görmezden geldiği olaylar zinciri aslında 2002 yılına, Yasin Hayal'in askerlik yaptığı döneme dayanıyor. Yasin Hayal askerlikten izinli geldiği Mart 2002 tarihinde Trabzon'da Santa Maria Katolik Kilisesi Rahibi Pierre BRUNESSEN'i darp ettikten sonra hiçbir işlem görmeden askerliğini yapmaya devam etti.

Yasin HAYAL'in 16.08.2006 tarihinde Trabzon Havalimanı'nda asılsız bomba ihbarında bulundu, kimliği tespit edilmesine ve yazılı evrağa firari olarak isminin geçmesine rağmen, GBT kayıtlarına ismi yazılmadı.

Hayal aranmakta iken, bomba ihbarını yaptığı 16.08.2004 tarihinden 2 gün sonra, 18.08.2004 tarihinde Sarp Sınır kapı-

sından çıkış yaptı ve aynı kapıdan 27.08.2004 tarihinde giriş yaptı, ancak Jandarma tarafından adı geçenin firari olduğuna ilişkin bilgilerinin GBT ve Tahdit kayıtlarına girilmemesi nedeniyle giriş ve çıkışta güvenlik güçlerince yakalanamadı.

Yasin Hayal Jandarma'ya gidip geldiği 2003'ten sonraki tarihte 'iyi çocuk' denilerek muhafaza edildi. Yasin Hayal'in Dink'i öldürmek için silah temin etmeye çalıştığını öğrenen Jandarma İstihbarat personeli, hiçbir çalışma yapmadı.

Jandarma Dink öldükten sonra, aylar önce öğrenilmiş bilgileri yeni öğrenmiş gibi sahte belge düzenledi. Jandarma Dink'in öldürüleceğine dair istihbari bilgileri Emniyet ile paylaşmayarak görevini ihmal etti.

Albay Ali Öz savunmasında;

Dink'in öldürüleceğine ilişkin Temmuz 2006'da, Şimşek ve Şahin'in kendisine verdiği bilgiyi savcılığa bildirmedeği iddiasının doğru olmadığını, çünkü bu bilgilerin istihbarata dönüştürülmesi için kaydedilmesi, tahlil edilmesi ve bir sonuç çıkartılması gerektiğini,

Elde edilen bilgilerin istihbarat kursundan geçmiş, rütbeli görevli tarafından "görev sonuç raporu" diye yazılı belge haline getirilip istihbarat şube müdürlüğüne bildirmesi gerektiğini,

Albay Öz'ün, durumu değerlendiren istihbarat şube müdürünün de istihbarat bilgilerinin detaylandırılması ve teyit edilmesi için yeni çalışmalar yaptırması, alınan istihbaratın olgunlaşmış bir haberse düzenlenen "haber kayıt bildirim formu"nu İl Jandarma Komutanına bildirmesi gerektiğini, daha sonra bu bilgilerin MİT, Emniyet ve Jandarma komutanlıklarına ancak bildirilebileceğini söylüyor.

Oysa kendine gelen bilginin bekletilmesini isteyerek, istihbari bilginin yazılı belgeye dönüşmesini bizzat kendisi engelliyor.

BAŞBAKANLIK MÜFETTİŞLERİNE GÖRE JANDARMA İLE ERHAN'IN İLİŞKİSİ NORMALMİŞ

Hem İçişleri, hem Jandarma, hem de Başbakanlık, Tuncay Uzundal ve Erhan Tuncel'in Jandarma bağlantısını örtbas etmeye çalıştı.

Tuncay basında kilit isim olarak bilinmesine rağmen üzerine gidilmedi. Erhan'ın Tuncay ile aynı evde kalmaya başladıktan sonra yaşadığı kırılma ve Emniyet'i yanlış yönlendirme çabası da gayet açıktı. Durum böyleyken Tuncay ve Erhan'ın jandarma irtibatları tespit edilmedi.

Ancak İçişleri, Emniyet ve Jandarma müfettişleri evlere şenlik bir aklama ve geçiştirme ile Tuncay ve Erhan'ın jandarma irtibatlarını örtbas ettiler.

İçişleri Bakanlığı Başmüfettişleri Şükrü Yıldız, Mehmet Ali Özkılınç ile Polis Başmüfettişi Osman Özbek ve Jandarma Müfettişi J. Kd. Alb. İsa Öztürk tarafından düzenlenen raporda aynen şunlar yer alıyor:

"Erhan TUNCEL'in ev arkadaşı Tuncay UZUNDAL'ın Merkez Jandarma Karakol Komutanlığı Asayiş Tim Komutanı J.Astsb. Çvş. Satılmış ŞAHİN'i görevi nedeniyle tanıdığı, birkaç telefon temasının bulunduğu,

Erhan TUNCEL'in; Tuncay UZUNDAL'ın ev arkadaşı olması nedeniyle J.Astsb. Çvş. Satılmış ŞAHİN tarafından tanındığı, birkaç telefon temasının bulunduğu,

Diğer şüphelilerin Jandarma ile herhangi bir irtibatının bulunmadığı kanaatine varıldığı..."

İçişleri, Emniyet ve Jandarma müfettişleri Trabzon Jandarmayı böyle soruşturmuştu. İşin komik kısmı da bilinmeyenleri bulma iddiasındaki Başbakanlık'ın bu komik araştırma sonucunu kendi raporuna aynen alıp üzerine tek kelime etmemesiydi.

Yani bir Jandarma görevlisi Tuncay'ın evine gidip geliyordu. Telefonda görüşüyorlardı. Erhan da bu vasıta ile Jandarma personeli ile tanışmış, telefonda görüşmeye başlamıştı.

Hepsi bu kadar!

Her nedense kimse Satılmış Şahin'le görüşme gereği duymadı. Nasıl tanıştıklarını sormadılar. Satılmış Şahin'in Dink ihbarı geldiğinde asayişteki rolü araştırılmadı.

AKILLARA ZİYAN BİR YORUM

Ancak Jandarma Coşkun İğci'yi kayıtsız olarak çalıştırdı. Bu sayede resmi işlemlerden yırttı. Başbakanlık hazırladığı raporda;

"Dolayısıyla her ne kadar Coşkun İĞCİ'nin Yasin HAYAL'den edindiği Hrant DİNK'e yönelik bir eylem planladığı bilgisini Jandarma görevlilerine ilettiği hususu gerçek olarak ortada bulunsa da, resmi mutemet eleman olarak çalıştığı iddiasının varit olmadığı anlaşılmıştır." dedi.

Sonuç olarak Başbakanlık kronolojisine göre Jandarma, Dink'in öldürüleceğini emniyetten aylar önce öğrenmiş olsa da bunu gayriresmi kanallardan öğrenmiş olması Jandarma görevlilerini aklıyordu! Eğer böyle bir mantık geçerli olacaksa tüm muhbirleri kayıt dışına çıkarmak en kolay çözüm olurdu. Böylece ters bir durumda 'haber elemanı kayıt dışı olduğu için' sorumlular hakkında bir işlem de yapmak gerekmezdi.

Beşinci bölüm

ÇEMBER DARALİYOR

Tabiri caizse dananın kuyruğunun koptuğu yere, cinayet öncesi ve cinayet sırasında yaşanan garip ilişkilere bir göz atalım.

Pelitli küçük bir belde ama görünen o ki orada büyük şeyler planlanmış. Her yol da bir şekilde o küçük beldedeki Jandarma'ya ve onun bağlı olduğu Trabzon Jandarma İl Alay Komutanlığı'na çıkıyor.

Fakat Başbakanlık Müfettişleri Pelitli'de Hrant Dink'i öldürmek için plan yapan kişilerin jandarmayla olan tüm ilişkilerini olağan buluyor.

En anlaşılır şekliyle Pelitli-Jandarma-cinayet bağlantısını anlatmaya çalışalım:

Cinayette Yasin Hayal ve Tuncay Uzundal'ın pozisyonları malum. İşin tam göbeğindedeler. İkisi de üniversite çağındalar. Fakat ne hikmetse her ikisi de aradaki pozisyon ve yaş farkına rağmen jandarma başçavuşlarla çok yakınlar.

Jandarma'nın Coşkun İğci ile ilişkileri de ayrı bir garabet. Jandarma İğci ile çok yakın ama İğci'nin anlattıklarını da kayda almıyor.

Hatta kayda alınmadığı için Coşkun İğci "ben cinayeti haber verdim" dese de Müfettişler Jandarma'ya söyleyecek söz bulamıyor çünkü "İğci'nin anlattıkları kağıda yazılmamış" deniyor.

Erhan Tuncel'in jandarmayla ilişkileri de buna benzer. İlişki var ama müfettişlere göre bir anlamı yok.

Emniyet, Erhan Tuncel'in muhbirlik ilişkisini kayda aldığı için, yani bütün devlet görevlilerinin yapması gerekeni yaptığı için suçlu. Ve Erhan Tuncel'in görüştüğü her polis birer zanlı. Başbakanlık müfettişlerinin rapor boyunca verdiği mesaj bu.

ERHAN TUNCEL ÇİFT TARAFLI AJAN OLDUĞU İÇİN ATILYOR

Erhan Tuncel, "buluşmalara zaman zaman gelmediği, bilgi saklamaya çalıştığı, sıklıkla yalan söylediği, zaman zaman verdiği bilgilerin birbiri ile çeliştiği, güvensizlik oluşmasına neden olacak tavırlar sergilediği, sıkça para talebinde bulunduğu ve para temini için senaryo haberler ürettiği" için Emniyet tarafından 2006 Kasım'ında ilişkisi kesilmişti.

Aslında Erhan Tuncel'in bir doğruyu verirken başka doğruları atladığını, gizlediğini, onu çalıştıran polis memuru ile cinayetin hemen sonrasında yaptığı görüşme ortaya koyuyor.

O konuşma Muhittin Zenit'ten rica edilmişti. Çünkü Erhan'ı çalıştıran oydu ve en iyi sonucu o alabilirdi. O konuşmada Erhan Tuncel cinayetin bütün sıcaklığı ve ağırlığına rağmen, polis memurunun ısrarlı sorularına rağmen, bu cinayetin Yasin Hayal ile bağlantılı olmadığını söyledi.

Erhan Tuncel'in kendisi ile temas kuran görevli polisler arasında en çok o polise açık davrandığını Tuncel de ima ediyor. Ama buna rağmen Erhan Tuncel cinayetin Yasin Hayal ile bağlantısını ısrarla reddediyor.

Erhan'ın bağlı olduğu polis memurundan bilgi sakladığını düşünürsek daha sonra çalıştığı kişilerden daha önemli bilgileri saklamış olması da şaşırtıcı olmaz.

Bütün bunların arkasında daha önce bir hikâyenin bulunduğu belli:

Erhan Tuncel'in jandarma ile ilişkilerinin polisi rahatsız ettiği müfettişlerin araştırılmasında ortaya çıkıyor.

Aslında Erhan Tuncel yavaş yavaş bu eksene kaydığını belli de etmiş polise. Arkadaşı Tuncay Uzundal'ın kendisini ısrarla kendi evine davet ettiğini, üstelik bu davetin "ev kirasını ortak ödeme" gibi öğrenci evleri için anlaşılabilir bir nedene değil de "Uzundal'ın Erhan'ın kişiliğinden çok etkilenmesine" bağladığını ifadelerinde belirtiyor. Uzundal uygun bir dille "senin kişiliğin entelektüelliğin önemli" derken aslında "seni kullanmak istiyorum" demek istiyor.

Erhan bu durumdan rahatsız olmuş, Uzundal'ın Jandarma'yla çok içli dışlı olduğunu söylemiş ama eve taşındığı dönemde ilişkili olduğu polisler bu durumu anlayamamış. Zaten Erhan da "anlayamadılar" diyor.

Fakat Tuncel'in ilişkili olduğu polis memurunun tayini çıkınca muhbir Tuncel, birkaç farklı kişiye devredilmiş. Yaz aylarında ilişkiler iyice soğumuş. Ancak Tuncel ile son görüşen polis istihbarat ekibi onun durumundaki değişikliği çok net bir şekilde tespit etmiş ve ona uyarıda bulunmuş: "Jandarmayla ilişkini kes!"

Başbakanlık raporunda yer alan bilgileri çaprazlama karşılaştıralım:

Erhan Tuncel, polise Yasin Hayal'in eylem niyeti taşıdığını 2006 Şubat'ta söylüyor.

Nisan'da onu vazgeçirmeye çalışacağım diyor.

Yaz başlangıcında Yasin'in kafasında önce Zeynel Abidin Yavuz, ardından Oğün Samast'a bu cinayeti işletebileceği fikri oluşuyor. Bu dönemde Erhan, Tuncay Uzundal'ın evine taşınıyor. Eve taşınmayla birlikte polis ilişkileri zayıflıyor. Eve jandarma astsubayları ve uzmanlar gelip gidiyor.

Sonbahar başında silah temin ediliyor. Bu dönemde Erhan'daki değişikliği fark eden polisler 'Jandarmayla ilişkini kes!' diye uyarıyor ve değişiklik yaşanmayınca Erhan'ın muhbirlik ilişkisini koparıyor. (Çünkü polis istihbaratında çift ajanlık ilişkiyi koparma kuralı). Ancak polisin ilişki koparma tutanağında Jandarma konusuna yer verilmiyor.

Erhan Tuncel'in telefon trafiğinde kronolojiye katkıda bulunabilecek bir detay var. Tuncay Uzundal ile ilişkisi çok iyi olan, onun evine gelip giden Astsubay Satılmış Şahin ile Erhan Tuncel ilişkisine göz atalım:

Erhan Tuncel bir üniversite öğrencisi. Astsubay Satılmış Şahin ise Trabzon Jandarması'nda asayişten sorumlu. Yaş farkı da oldukça yüksek. Ama nedense Dink cinayetinde yer alan birçok ismin yolu başçavuşlarla kesiyor.

Erhan Tuncel ile Satılmış Şahin 25 Ocak 2006'da ani bir gece yarısı görüşmesi yapıyor. Belli ki Erhan'ın Trabzon polisine aktardığı ve Trabzon'un İstanbul'a 17 Şubat 2006'da yazıyla bildirdiği cinayet gelişmesi ile ilgili bir ilk bilgiden Satılmış'ı haberdar ediyor.

Çünkü bu gece yarısı görüşmesinden sonra, şubat ayında Astsubay Satılmış ile Polis muhbiri Erhan Tuncel arasında 26 görüşme yapılıyor. Yani Erhan her gün astsubay Şahin'i görüyor.

Astsubay Şahin'in Erhan'ın muhbir olarak polise aktardığı bilgilerden haberdar olduğu ve ilgilendiği anlaşılıyor.

Mart'ta 19 görüşme, Nisan'da ise 3 görüşme var. Bu trafik Temmuz ayında tekrar 12'ye yükseliyor. Yani Erhan'ın polisten koptuğu ve Erhan Tuncel'in Astsubay Satılmış'ı artık Tuncay Uzundal'la evde ağırladıkları dönem.

Ağustos'ta da 11 görüşme var. Bu dönemde artık Erhan'ın ilişkisi kesilmek üzere. Bu temaslar yılbaşı gecesine kadar devam ediyor.

Fakat Başbakanlık Müfettişleri bu bilgileri alt alta koyup o astsubaya tek soru sormuyorlar.

Garip değil mi?

İçişleri Müfettişlerine 13 Şubat 2007'de verdiği ifadede ise devriye gezerken Tuncay Uzundal ve Erhan Tuncel'i tanıdığını arada sırada telefonlaştıklarını anlatıyor. Oysa eldeki veriler başka. Birkaç kez görüştüm diyen astsubay Şahin ve Tuncay Uzundal, Erhan Tuncel'le 156 görüşme yapmışlar ve aylar boyunca sürmüş bu trafik.

Üstelik aynı astsubayın, Erhan Tuncel'in eski ev arkadaşları ile de benzerilişkileri var.

Yani Erhan davet edildiği eve gitmeden önce de Jandarma'nın kontrolü altında. Tıpkı Yasin Hayal gibi. Hatta Ogün Samast gibi.

Buna döneceğiz.

Ama şu soruyu sormadan geçemeyiz. Polis'in Erhan Tuncel ile ilişkilerinin soğuduğunu gözlemlendiği, muhtemelen de bunu Erhan'ın Jandarma ilişkisine bağladığı ve Erhan'ı uyardığı anlaşılıyor. Çapraz ifadeler de bunu teyit ediyor. Peki neden Erhan Tuncel'in istihbarat muhbirliğinden çıkarıldığı tutanakta bu belirtilmedi?

"BENİ JANDARMA İLE KAVGA ETTİRMEYİN! 'YALAN SÖYLÜYOR' DEYİN GİTSİN!"

Trabzon İstihbarat şube personeli zaten fiilen kopmuş olan Erhan Tuncel'in muhbirlik ilişkisini sonlandırmaya karar verdi. Erhan Tuncel ile arada görüşülüyor ama olumlu sinyal bir türlü alınamıyordu.

Aslında polisi rahatsız eden temel mesele kendi kayıtlı muhbirlerinin artık başkalarına çalışmaya başladığı kanaatiydi.

Çıkarma işlemi başlatılacaktı. Ama bu işleme son kararı veren İl Emniyet Müdürü'ydü.

İl Emniyet Müdürü Reşat Altay çıkarma belgesini kabul ederse bu belge merkeze, İstihbarat Daire Başkanlığı'na gönderiliyordu.

Merkez de yereldeki müdürün kararını onaylıyor ve kendi kayıtlarında güncelliyordu. Bunun temel gerekçesi genel planlama. Ülke genelinde hangi alanda ne kadar muhbir var, hangi konuda açık var bunların fotoğrafının çekilmesi en temel görevi merkezin.

Diğer taraftan bir muhbir çıkarıldığında bu genel istatistikten de düşülüyor, bir sonraki yılın ya da ayın harcama kaleminden çıkıyordu.

Bu işin bir tarafı...

Trabzon'a, Erhan Tuncel'in muhbirlikten çıkarılması aşamasına geri dönelim.

Erhan Tuncel Jandarma'ya çalışıyor. İstihbarat Şubedeki kanaat bu. Aslında sadece kanaat değil, telefon takibini yaptıklarında Erhan'ın jandarma'yla yoğun bir teması gözüküyor. Ama bu bilgi İl Emniyet Müdürü'nün imzasıyla kayda geçiyor. Dolayısıyla İl Emniyet Müdürü işin son şeklini verecek kişi, o da Reşat Altay.

Reşat Altay Kim?

29 Ocak 2007'de Hürriyet'te Mehmet Yılmaz'ın yazısına bir bakalım:

“Uçurulan Emniyetçinin Derin Bağları

Trabzon'un görevden alınan Emniyet Müdürü'nün Mehmet Ağar'la sıkı bağları olduğu biliniyordu. Peki,neydi derin bağları? İşte çok şaşıracağınız bağlantılar.

Derin devlet mi dediniz?

Trabzon Emniyet Müdürü Reşat Altay, Hrant Dink cinayetinden sonra ortaya çıkan gelişmelerin bir sonucu olarak görevinden alındı.

Aslına bakarsanız ilginç olan şey, Altay'ın bu görevden alınması değil,

sahip olduğu meslek siciliyle nasıl olup da Emniyet Müdürlüğü'ne kadar yükseldiği konusu.

Altay, 16 Mart 1978 tarihinde İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin önünde öğrencilerin üzerine bomba atılması (7 öğrenci ölmüş, 41 öğrenci yaralanmıştı) olayının kahramanlarından biri.

Bombayı atan o değildi ama emrindeki polislere, bombacıları takip etmeme emrini veren Altay'dan başkası değildi.

Altay, 16 Nisan 1992'de de Çiftelavuzlar'da yasadışı sol örgüt üyesi 3 kişinin öldürülmesi nedeniyle 'yargısız infaz' ile de suçlanmıştı. Altay, kolayca tahmin edebileceğiniz gibi bu davadan beraat etmişti.

Altay'ın, kanun kaçağı Abdullah Çatlı ile telefonla sıkça görüştüğü de Susurluk Skandalı soruşturması sırasında ortaya çıkmıştı.

Alaattin Çakıcı'nın, yurtdışına kaçmadan önce Altay ile yemek yediği de kanıtlanamayan iddialardan biri olarak çok konuşulmuştu.

27 Kasım 1996'da telsizler ve silahlarla ele geçirilen iki eski PKK'lının da Altay'ın emriyle salıverildiği bir başka iddia.

Önceki gün televizyon programında 'Derin devlet vardır ve ortadan kaldırılmalıdır' diyen Recep Tayyip Erdoğan, Altay'ı Trabzon Emniyet Müdürlüğü'ne tayin eden hükümetin başbakanı.

'Bu atamayı yaparken Altay'ın siciline hiç mi bakmamış, baktıysa bu atamayı nasıl yapmış ve şimdi neden böyle konuşuyor' diye sormadan edemiyorum!"

Ergenekon ve derin yapılar konusunda Başbakan Erdoğan'ın net tavrı herkesin malumu. O halde Reşat Altay'ın özellikle Trabzon'a il müdürü yapılması için hangi kurumlar referans oldu. Bu soru da hâlâ cevabını bulabilmiş değil.

Bunlar Reşat Altay'ın geçmişindeki derin izler. Peki bu profile sahip Reşat Altay 2006'da ve 2007'de nasıl bir çizgide Emniyet Müdürlüğü yapar?

Soruyu açalım:

Görevde olduğu zaman zarfında MGK'nın misyonerlik, azınlıklar kampanyası yürüttüğü, ulusalcılığın var güçle desteklendiği, askerinin muhtıra, müdahale ve darbe için var gücüyle mazeret aradığı yoksa ürettiği,

Trabzon özelinde ise Jandarma'nın sunumlarında Pontusçuluk tehdidini birinci tehlike olarak sunduğu, bu bilgileri ta Genelkurmay ve MGK'ya kadar rapor ettiği ve bu nedenle de askeri cephede itibar edilen/önemsenen bir il jandarması haline geldiği,

Taze emekli MGK Genel Sekreterleri'nin, en ünlü ulusalcı akademisyen ve komutanların Trabzon'a gelip gittiği ve askeri doktrin ne öngörüyorsa onu dayattığı, tüm bu faaliyetlerde Trabzon Jandarmasının etkin katılım gösterdiği, bazılarının Trabzon Ordu evinde kaldığı,

Valilikteki asayiş toplantılarında Jandarma'nın bütün ağırlığını hissettirdiği, bir dönemde Reşat Altay, emrindeki polisin veya bir muhbirinin Jandarma'ya angaje olmasını problem olarak görür mü?

Emrindeki istihbarat şubesi bunun mevzuat açısından çıkarma gerekçesi olduğunu söylese bile bunu tutanağa geçirip üstelik bir de Ankara'ya yazar mı? Jandarma ile karşı karşıya gelir mi?

Birde bu kitabın üçüncü bölümünde okuduğunuz Reşat Altay'ın o dönem itibariyle güncel derin bilgisini hesaba katalım. Genelkurmay'dan bir binbaşının koordinatörlüğünde Trabzon MİT, Jandarma ve Emniyet üst yönetiminin desteğiyle Misyonerlik, Pontusçuluk ve Azınlıklar konularında çalışma yapan Reşat Altay, Jandarma hakkında "muhbirimizi çalıyor" tutanağı tutar mı? Önüne bunu demeye çalışan bir tutanak gelirse onu tırpanlamaz mı?

Yani, o meşhur tutanak bile bile öyle yazıldı. Erhan aynı zamanda Jandarma'ya da çalıştığı için ajanlıktan çıkartıldı. Sorun çıkmasın diye de 'yalan söylüyor' dendi.

Erhan Tuncel'in "istihbaratçılık işlerinde" gönüllü olduğu anlaşılıyor. Bu nedenle polis ile çalışırken başka istihbarat birimleriyle de görüşme eğiliminde. Onun bu arayışı Başbakanlık raporunda da yer alıyor.

Peki ama, temas kurmaya bu kadar hazır birisi varsa ve McDonalds bombacısı ile yakın ilişkiliyse,

Bu kişinin telefon sorgusundan Trabzon İstihbarat Şube Müdürlüğü adresine kayıtlı bir telefon ile düzenli görüşmesi bulunuyorsa (yani onun polis muhbiri olduğu bir çırpıda anlaşılıyorsa), üstelik bu ilişki hakkında F Tipi sicil belgesi doldurulduğu bilgisi basına sızdırılmış bir müdür döneminde kurulmuşsa,

O muhbiri kontrol altına almak, yönlendirmek hatta onun merkezde olduğu bir suç vakası üzerinden faturanın ilişkili kuruma kesileceği bir süreç başlatmak, hem de bu suç vakası üzerinden dönemin konjonktürüne uygun özel bir mesaj vermek mümkün mü?

Türkiye'de bu ince hesabı yapabilecek zinde güçler var mı? Şuna bir bakalım:

Erhan Tuncel'in ev arkadaşları Oğuzhan Tekir, Erkan Tekin, Tuncay Uzundal, Zülküf Şirin, Erkan Tekin ve Tuncay Uzundal ve Zülküf olarak bilinen Erhan'ın arkadaşları Astsubay Satılmış Şahin ile bağlantılı. Oğuzhan Tekir ise Trabzon değil Ankara'da bir Seferberlikçi ile temas halinde: Z.Ç.

Yasin Hayal'in çevresindeki bir isim Süleyman Kartal. O da Jandarma İstihbarat'a bilgi aktarıyor. Yasin Hayal'in eniştesi Coşkun İğici zaten biliniyor.

OGÜN'Ü COŞKUN İĞCI MI BULDU?

Jandarma'nın cinayetin detayına ne kadar vakıf olduğunu, hatta Yasin hakkında Jandarma'nın “merak etme bizim kontrolümüz altında” dediğini öğrendiğimiz Coşkun İğci ile ilgili bilinmeyen bir nokta ise şu:

Coşkun İğci 2006 Mayıs'ından itibaren Ogün Samast ile yakınlaştı ve onula ilişki geliştirdi. Üstelik bu tarih Yasin Hayal'in tetikçi aradığı ve önce Zeynel Abidin Yavuz ardından da Ogün Samast isminin belirlendiği dönem. En az bunun kadar ilginç olansa şu:

Jandarma, Coşkun İğci'yi devreye sokarak 15 Kasım'da Ogün'le bir görüşme yapıyor. Görüşme o günün sabahında onu evden alarak başlıyor. Ogün Samast savcılık sorgusunda bunun ipucunu da veriyor aslında. “Jandarma orada beni tanıyor, çok seviyordu zaten” diyor.

Bu görüşmeye katılanlardan Ahmet Faruk Aydoğdu aynı zamanda Satılmış Şahin ile birlikte hareket ediyor. Yani Satılmış'ın Pelitli'deki cinayet grubu ile önemli temaslarında hep yanında.

- JANDARMA ORADA BENİ TANIYOR,
ÇOK SEVIYORDU ZATEN.

Ogün'ün 3.5 saatlik ifadesinin satır araları Pelitli'nin gizemli yönüne de ışık tuttu. Jandarma Ogün'ü nereden tanıyordu, neden seviyordu?

Bu ilişkilerde onunla birlikte olan bir başka isimde jandarma Cevat Eser. Üstelik Cevat Eser, cinayetin ardından Trabzon'daki bir sivil üstünden Sabiha Gökçen Haberini yapan gazetede bir polis muhabirine "tarafsız" haber servisi yapıyor.

Başbakanlık Müfettişleri'nin bunları "normal, olağan, hayatın doğal akışına uygun" bulacağı belli ama bu tablo şunu gösteriyor: Yasin Hayal, Erhan Tuncel, Ahmet İskender hatta Ogün Samast...

Akla Jandarma Çavuşunun İğci'ye dediği söz geliyor "merak etme kontrolümüz altında".

Gerçekten doğruyu söylemiş. Herşey kontrolleri altındaymış!

Jandarma Pelitli'de ne kadar kullanılabilir, uyuşturucu müptelası, sorunlu, psikopat varsa hepsiyle önce asayiş ekipler aracılığıyla temas kuruyor sonra bunlardan uygun olanları jandarma istihbarata devrediyordu. Yasin Hayal'in çevresindeki Süleyman Kartal ve Numan Şişman bu çalışmanın meyvesiydi. Bir bakıma jandarmanın ısrarla devretmediği Pelitli bir imalathaneydi.

Temiz Çocuk Yasin Hayal

Veysel Şahin: Yasin Hayal'i Jandarma Komutanlığı'nda gördüm. Yüzbaşı "iyi çocuktur" dedi.

Malatya E tipi ceza evinde tutuklu bulunan Veysel Şahin'in ifadesi alınınca, Yasin Hayal'in kimliği kesinleşti.

Veysel Şahin Çeçenistan'da bulunmuş iyi derecede Arapça bilen birisiydi. Bu sebeple Jandarma İstihbaratta çalıştırıldı. Ancak uzun sakalını kesmek istemeyince Jandarma tarafından Okyanus otel ismi verilen bir yerde çalışmak için yerleştirildi.

Veysel Şahin hasbelkader keşfedilmişti. Aslında Çeçen komutanlarının cinayetiyle ilgili olarak özel yetkili savcı ifadesini alırken Trabzonlu olduğunu öğrenmiş, Dink konusunda "bildiğin bir şey varsa adalete yardımcı olmak için söyle" deyince

Veysel Şahin ikna olmuş ve Dink davasında ifade vermek için getirilmişti.

Veysel Şahin'in anlatımlarına göre, Veysel Şahin 2003-2004-2005 yıllarında Trabzon İl Jandarma Komutanlığı'na misafir olarak, jandarmanın isteğiyle gitti. Trabzon İl Jandarmada görevli Albay Şinasi dönemi. İstihbarat Şube Başkanı Feridun Yüzbaşı'nın yanında Yasin Hayal'i gördü. Sorduğunda, Feridun Yüzbaşı, 'Sağlam, temiz bir çocuk.' dedi.

"0 GÜN YAPTIĞIM ŞEYLERİ PEK HATIRLAMİYORUM"

Ogün Samast gözaltına alındığında polisteki ifadesinde, cinayete gidişini ve Agos'u bulmasını şöyle anlatıyor:

"...Yasin, İstanbul'da bulunan gazete binasının önüne gittiğimde kendisini aramamı söyleyerek Ahmet İskender'in kullandığı 0 535 396 82 21 numaralı cep telefonunu bir kağıda yazarak bana verdi.

Ayrıca Yasin bana eylemi gerçekleştirdikten sonra 2-3 gün İstanbul'da akrabalarımın yanında kalmamı ve olaydan sonra silahı güvenli bir yere atmamı söyledi ve Ersin Yolçu'ya beni otogara götürmesini, yolcu etmesini söyledi.

Ersin ile birlikte otogara gittik. Ersin bana yolda "Gazan mübarek olsun, sen bu işi becerirsin, yürekli adamsın" diyerek bana cesaret verdi.

Daha sonra ben otobüse binene kadar yanımdan ayrılmadı. 17.01.2007 günü sabah saat 08:00 sıralarında Esenler otogarında otobüsten indim.

Otogara yakın bir yerde oturan Turhan dayımın evine gittim. Dayımlarla biraz görüştüğümde sonra internetten tanıştığım Orhan isimli arkadaşımı telefonla arayarak onunla buluştum Orhan babasının arabası ile araçta arkadaşları olduğu halde Bayrampaşa'da bulunan Adapark'ın önünden aldı.

Birlikte bir süre dolaştıktan sonra saat 19:00 sıralarında tekrar dayımın evine geldim. Dayım bana İstanbul'a neden geldiğimi sorduğunda, arkadaşlarımla buluşmaya geldiğimi söyledim.

Ertesi gün 18.01.2007 günü sabah kalkarak, evin yakınlarında bulunan bir internet kafeye gittim. Arkadaşlarımla yazıştım. O gün yaptığım şeyleri pek hatırlamıyorum.

19.01.2007 günü saat 07:00- 08:00 civarında evden çıkarak Bayrampaşa'dan dolmuşla Kaleiçi'ne geldim. Oradan Mecidiyeköy otobüsüne binerek Şişli'de indim. Yürüyerek bana Yasin'in verdiği Halasker Gazi cad. No: 192 adresindeki Agos gazetesinin önüne geldim."

Ogün Samast bu ilk ifadesinde ayın 19'u 17'si ve muhtemelen 16'sını çok net anlatıyor. Bu anlatımda tek sorun Trabzon'dan yola çıkma tarihi. 17'si sabahı mı İstanbul'daydı yoksa 18'i sabah mı? Çünkü hem onun sonraki ifadelerinden hem de diğer sanıkların anlatımlarından müfettişler onun 17'sinde yola çıktığını, 18'i sabahı İstanbul'da olduğunu çıkarttılar.

18 Ocak ile ilgili dikkat çeken bir detay var. Ogün 18'ini pek hatırlamıyor. Oysa öncesi ve sonrası hakkında çok net şeyler söylüyor.

Ogün İstanbul'da olsa da Trabzon cephesinde tablo şöyle:

18 Ocak 2007: Öğlen Hayal, Samast'tan haber alabilmek için tekrar İskender'in kırtasiyesine gitti. O sırada telefon çaldı. İstanbul'dan arandığını gören İskender, telefonu Hayal'e uzattı. Hayal, dükkânın önüne çıkarak konuştu. Ogün, "Abi mekândayım" diyordu. Hayal beklemeye devam etmesini söyledi. Aynı gün içinde benzer konuşma beş-altı kez tekrarlandı. Son görüşmedeyse Hayal, "İşi yarına bırak" dedi.... Akşam Hayal ve Yolcu Mihmandar Kafe'deydi. Hayal, "Ogün mekânda, pusuda" dedi.

Yani Ogün'ün hatırlamadım dediği gün aslında Agos'a gitmiş. Peki zaten cinayeti işlediğine ve yakalandığına göre neden 18'inde Agos'a gittiğini söylemiyor.

Tekrar geri dönelim. İfadelere göre yola çıkmadan önce Erhan ona İstanbul'u bilip bilmediğini sordu, o da çok iyi bildiğini, orada büyüdüğünü söyledi. Ama yakalandıktan sonraki ifadesinde İstanbul'u bilmediğini söylemişti.

İstanbul'u bilmemesine rağmen bildiğini söyledi çünkü belki de ona yardımcı olacak birisi vardı.

HATIRLANMAYAN GÜNDE BULUŞALIM

Ogün Samast 18 Ocak'ı hatırlamaya dursun onunla birlikte Trabzon'dan İstanbul'a belki de aynı otobüsle gelen bir kişi daha var.

Bu kişinin Ogün Samast'ı tanınması, hatta Ogün'ün neden İstanbul'da olduğunu bilmesi pek muhtemel. Bu kişi Astsubay Satılmış Şahin.

Satılmış Şahin, 18 Ocak sabahı Esenler'de ve Bayrampaşa'daydı. Ogün Samast'la yürüme mesafesinde aynı kilometrekarede bulundu. İşlerini halletti ve aynı gece döndü.

Aslında Trabzon'a döndüğü, Jandarma'dan mesai arkadaşları Cevat Eser ve Ahmet Faruk Aydoğdu ile gelişmeleri değerlendirdiği dakikalarda Ogün Samast da Hrant Dink'i öldürmüştü.

Cinayet Televizyonda verilirken Ogün Samast Turhan dayısından önce Yasin Hayal'e görevini yaptığını bildirdi.

Şöyle soralım:

Neredeyse bütün yıl Trabzon'da olan,

Ogün Samast'ın hatırlamadığı ama AGOS gazetesine keşfe gittiğinin anlaşıldığı gün, bir günlüğüne İstanbul'a giden,

Gittiğinde de Ogün Samast'ın Turhan dayısının evinin yakınlarında dolanan,

Ogün Samast'ın İstanbul'da ne yapacağını bilen Erhan Tuncel ve Tuncay Uzundal ile birebir görüşen,

Ogün Samast için Salih Hacısalihoğlu'ndan mermi istenilen, ona bayrak verilen ve cinayetin detaylarının planlandığı öğrenci evine sık sık gelip gittiği resmi raporlarda-ifadelerde yer alan Satılmış Şahin hakkında Ali Öz'e, Yüzbaşı Metin Yıldız'a Satılmış Şahin'in mesai arkadaşlarına henüz tek bir soru sorulmadı. (Bu arada ilginç bir ayrıntıyı da not edelim: Satılmış Şahin 2008'de cinayetten sonra mahkemeye başvurup adını Volkan Şahin olarak değiştirdi. Bu değişikliğin gerekçesi neydi acaba?)

Oysa Satılmış Şahin, iddialara göre Pelitli'de uyuşturucu kullanan, sorunlu ve kullanılmaya müsait kişileri tespit edip, onlarla ilişki geliştirip Jandarma İstihbarat Şube'ye devretmekle görevliydi. Ancak bu bilgiyle karşılaşmamak için herkes bu konulardan uzak durdu.

Eğer Ogün Samast 18 Ağustos'ta ne yaptığını hatırlamıyorsa bunun tek nedeni olabilir. Gizlemek istediği bir şeyin bulunması..

Belki bir yol arkadaşı... Belki de ona keşif yaptıracak bir yardımcının bulunması...

Üstelik ondan hiç söz etmiyorsa, söz etmemesi gerektiğini biliyor olmalı. Ogün Samast Coşkun İğci'den de hiç söz etmiyor. Oysa Jandarma 15 Kasım'da Ogün ile temas kurmak için Coşkun İğci'yi devreye sokmuştu. Ama Ogün bundan da hiç bahsetmiyor. Belki bunu da hatırlamıyor.

Tıpkı bunun gibi Ogün Samast yine Trabzon Jandarması ile ilgili bir konu nedeniyle 18 Ocağı anlatmıyor veya hatırlamıyor.

Şayet o gün için Satılmış Şahin'in, bir günlüğüne İstanbul'a (veya civarına) gidip gelmesi için verilmiş bir görev emri varsa,

Trabzon Jandarması'nın bu soruşturmada zaten sahte belge üretmekten ve kayda geçirmesi gereken Coşkun İğci'den aldığı bilgileri kayda geçirmemesinden,

18 Ocak 2007'de Ogün Samast B noktasında Satılmış Şahin ise A noktasında görüldü.

Yasin Hayal'in GBT'sini girmeyip ona hareket serbestisi sağlamasından kötü sicil aldığı neden hatırlanmaz ve araştırılmak, verilen bilgi bizzat doğrulanmak istenmez... Anlamak mümkün değil. Gazetecilik şüphesi, polisiye şüphe, müfettişlik şüphesi...

Bunların 3'ü de birbirinin türevi değil mi?

Oysa Başbakanlık Müfettişleri'nin İstihbarat Daire Başkanlığı'na gidip emniyet istihbaratın dijital arşivine girip tek tek bizzat kontrol ettiklerini biliyoruz.

Acaba aynı çalışma Jandarma ve MİT'te neden yapılmadı? Yoksa amaç zaten baştan planlandığı şekliyle bütün faturayı bir kuruma ve bir birime çıkarmak mıydı?

Dink ailesinin avukatları Satılmış Şahin'in 'İstanbul seyahati'nin peşine düştüler. Fakat savcılık üzerinden aldıkları cevap şu oldu: "Tekirdağ'a mahkum götürdü. Tesadüfen oradaydı" Hatta Astsubay Şahin savcıya verdiği ifadede Erhan ve Yasin ile yol çevirmesinde tanıştığını, üniversiteli olmaları sebebiyle belki kendisine kız arkadaş ayarlayabilecekleri ihtimaliyle onlarla dolaştığını da söyledi. Her şey bu kadar basitti: Satılmış Şahin üniversiteli kız bulmak için Yasin, Ogün, Erhan, Tuncay ve arkadaşlarına takılıyordu!

Bu nasıl bir tesadüfse bir asayiş çavuşu otobüsle mahkum götürüyordu. Üstelik cinayetten bir gün önce Ogün'ün ikamet ettiği sokağın 500 metre yakınında bulunuyordu.

Ayrıca jandarmanın işleyişinde mahkum götürme işinden sorumlu özel cezaevi personelleri vardır. Böyle bir işi neden asayiş başçavuşu yapar?

İşin garibi Yasin Hayal ve Erhan Tuncel etrafında başlayıp Trabzon jandarmasını içine alan bu daire hiç soruşturulmadı.

BİR GARİP TESADÜF DAHA: DİNK'TEN ÖNCE HEDEF MİSYONERLER MİYDİ?

Biz tekrar süreçteki garipliklere dönelim.

Ogün SamastMayıs 2006'da Coşkun İğci ile yakından görüşmeye başladı. Bundan biraz sonra da 2006 Haziran'ının ilk haftasında Kocaeli'ne gitti ve bir hafta sonra geri geldi. Daha önce eylem teklifi alan Zeynel Abidin Yavuz da Kocaeli'ne gitmişti.

Hrant Dink'i öldüren bir adamın Kocaeli'ne gidip dönmesi ister istemez acaba orada başka bir "görev mi vardı" sorusunu akla geliyor.

Yasin Hayal'in askerliğinden itibaren misyonerliği tehdit gördüğünü ve Ogün'ü de yine kendisinin bulduğunu biliyoruz. Zaten Zirve Yayınevi katliamı da Hrant Dink'in öldürülmesinden 3 ay sonra gerçekleşti. Yani aynı gayrı nizami harp planını parçasıydı.

Malatya'da Misyoner Zirve Yayınevi katliamında da Kocaeli gündeme gelmişti. Çünkü öldürülen Tillman Geske'nin eşi de Kocaeli'nden gelip eşinin naaşını teslim aldı ve Malatya'daki misyonerler ile ilgili olarak Kocaeli'ndeki Wolfgang George Hade'nin de ismi geçiyordu.

Zirve Yayınevi'nde de bir endoktrinasyon (aşılama) olduğu belliydi. Soruşturma kapsamında yapılan incelemelerde Emre Günaydın'ın bilgisayarında cinayetten kısa süre önce 30 Mart 2007'de gaziliboszkurtlar@mynet.com isimli bir adresten mail gelmişti. Bir ülkücü gençlik grubuna ait olduğu bilinen mail sitesinin editörünün mailiydi. Emre Günaydın'a yönelik bir telkinin söz konusu olup olmadığına yönelik araştırmada ilginç bir nokta tespit edildi.

Site yönetimine ait mail, o dönemin önde gelen Ulusalıcıları; Kanaltürk TV, Prof. Dr. Ümit ÖZDAĞ, TESUD (Türkiye Emekli Subaylar Derneği), Türk Ortodoks Patrikhanesi ve Kemalist Atılım Birliği Derneği'nin Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Arif DEMİNER'in bilgisayarlarında kullanılmıştı.

Ogün Samast'ın da yoğun biçimde sanal iletişim kullandığı, hatta Hrant Dink ve AGOS ile ilgili bilgilerin Tuncay Uzundal'ın çalıştığı internet kafeden tedarik edildiği anlaşılıyor.

Ama Ogün'ün mesajlaştığı özel bir mail henüz bulunmuş değil.

BU İDDİALAR DOĞRUYSA?

Hrant Dink cinayetinin halen muallakta kalmış ve detaylı sorgulamayı gerektiren boyutlarından birisi de cinayet silahı.

Görünüşte her şey ortada. Tetikçi Ogün Samast yakalandıktan hemen sonra verdiği ifade de "Daha önceki tarihlerde vefa etmiş bir arkadaşımın almış olduğum tabancamı yanıma alarak olay gününden iki gün önce İstanbul'a gittim." dedi.

Fakat aynı Ogün Samast, İstanbul Emniyeti'nde alınan ifadesinde söz konusu silahı Yasin Hayal'in kendisine verdiğini, eylemin planlayıcısının Yasin Hayal olduğunu söyledi.

Yasin Hayal ise Başbakanlık müfettişlerine 10 Nisan 2008 tarihinde verdiği ifade de Ogün Samast'ın ilk ifadesine benzer ifadeler kullandı ve Coşkun İğci'ni aracılığıyla silah temin etme

girişiminden sonra Ömer Pulatoğlu isimli vefat eden bir kişiden silahı aldığını söyledi. Pulatoğlu'nun babası ölen oğlunun bu tür işlerin içinde olamayacağını söyledi.

Böylece cinayetdeki birçok olay gibi silah olayı da tam bir muammaya dönüştü.

Fakat geçtiğimiz günlerde bu konuda yeni bir bilgiye ulaşıldı.

Daha doğrusu Trabzon Pelitli özelinde dönen bir takım organize işlerle ilgili Aslan Aslan isimli şahıs 'dostlarına' bazı ifşaatlarda bulundu. Aslan 45 yaşlarında ve bekçi emeklisi. Akçaabatlı.

Aslan birçok şey anlattı. Silah özelinde bakarsak Aslan bu konuda da ilginç bilgiler veriyor. Aslan, Samast'ın cinayeti işlediği silahın Olgun Akyüz'e ait olduğunu söylüyor. Akyüz, Samast ile aynı köyden. Cinayette kullanılan mermiler ise London Oteli'nin sahibi Ali Kemal Hacısalihoğlu'nun oğlu Salih tarafından sağlandı.

Aslan'ın verdiği bu bilgi eksik bir halkayı tamamlama açısından çok önemliydi.

Eldeki veriler açısından bakıldığında mermilerin kaynağı teyit edilmiş oluyor. Çünkü hem soruşturma hem de mahkeme evraklarında cinayette kullanılan mermilerin Salih tarafından temin edildiği net. Diğer taraftan Aslan'ın bahsetmediği ama onu teyit eden bir gerçek de şu: Salih Hacısalihoğlu hem kendisinden mermi istenilen mesajın atıldığı telefonun sahibi Tuncay Uzundal ile yakın ilişkide hem de Erhan'ın ve Jandarma personelinin gelip gittiği bu eve o da gelip gidiyor.

Aslan Aslan'ın bahsettiği Olgun Akyüz 1978 doğumlu ve Ogün Samast ile aynı ilçeden, Düzköy'den. Üstelik 2009 Nisan'ında silah kaçakçılığı yapan bir çete ile birlikte polis tarafından yakalandı. Şu an cezaevinde.

Olgun Akyüz bilgisini daha ilginç kılansa şu: Olgun Akyüz'ün çetesindeki iki isim Hrant Dink cinayetindeki Pe-

litli ilişkileri içinde.

Birincisi aynı çeteyle birlikte içeri alınan Musa Samast. Ogün Samast'la aynı köyden ve akrabası.

İkincisi de yine aynı çeteyle birlikte yakalanan Mehmet Kalkuz.

Kalkuz, Ahmet Külekçi ile ilişkileri olan bir isim. Ahmet Külekçi ise hem BBP'li Yaşar Cihan hem de Binbaşı Erbay Çolakoğlu ile bağlantılı olarak Dink ailesine ulaştırıldığı söylenen şemada yer alıyor.

Ahmet Külekçi Trabzon'da ulusalcı kampanyanın basın ayağındaki en önemli isimlerden Osman Diyadin ile de görüşen bir isim.

Cinayetten 4 yıl sonra ortaya çıkan Aslan'ın verdiği bir başka bilgi var ki çok tartışma doğuracak cinsten. Aslan'a göre Erhan Tuncel ve Yasin Hayal, Veli Küçük'ün ortağı olduğu Strateji adlı güvenlik şirketinde keskin nişancılık eğitimi aldı.

Erhan Tuncel ve Yasin Hayal'e bu okulda gerçekten eğitim verildi mi araştırılmaya muhtaç. Fakat kesin olan Strateji Güvenlik diye bir şirketin varlığı. Merkezi İstanbul Yenibosna'da ve ortakları arasında İstanbul eski Narkotik Müdürü Nihat Kubuş ve eski İstanbul valisi Erol Çakır var. Ergenekon dava dosyasındaki Veli Küçük'e ait telefon detayları da onun Stratejik Güvenlik'le bağlantısını ortaya koyuyor.

Şimdi soruşturmacılara düşen Trabzon'daki şubesi tamamen jandarma personelinde oluşan bu özel güvenlik kursunu incelemeye almak. Ayrıca Aslan Aslan'ın bu iddiaları da araştırılmaya muhtaç.

İşte Aslan Aslan'ın iddiaları:

Erhan Tuncel: Ali Öz'ün adamıydı. Moloz'da Neşem Otel vardı, onun en üst katında kalırdı. Onun karşısında da Bulvar Otel vardı. Salih Hacısalıhoğlu'nun kardeşi Süleyman Neşem oteli işletirdi.

Salih Hacısalihoğlu: Salih'in Uğurlu köyündeki evinin önünde Yasin Hayal, Ogün Samast ve Erhan Tuncel insan maketinden hedef yapıp atış çalışmışlar ağaca.(Yasin Hayal'in Ogün Samast'ı bir mekana götürüp atış yaptırdığı tüm ifadelerde geçiyor. Acaba orası burası mı?)

Ali Öz: Ali Öz, Dink'in resimlerini, konuşmalarından CD kayıtlarını verdi. Trabzon'da yaptığı konuşmadan montaj yaptırdı. Bir gün otelde, bir gün alayda beraber izledik. Her gün de tugaya çıkardık akşamları. Ali Öz beni kadın işlerinde kullanırdı.

Mehmet Ülger: Ali Öz'le arası iyiydi. Görüşürlerdi. Ben Malatya'ya gittiğim zaman resimlerimizi CD'ye aldılar. Dink'le çekilmiş resimlerimizi de aldı diyor. Katliamdan bir hafta önce Salih onun evinde Mehmet Ülger'le görüşmüş. CD'ler yakalanırsa diye korkuyor. Bizi orada çektiydiler diyor. Katliamda tutuklananlardan biri 2-3 ay Salih'in evinde kaldı. Bir kişi Trabzon'lu, katliam yapanlardan.

Veli Küçük: Ali Öz görüşürdü onunla. Ama Erhan'ı da tanır.

Metin Yıldız: Trabzon eski İl J.K. Ali Öz ve J.İst.Şube Müdürü Metin Yıldız Hrant Dink cinayetinden önce bizi (O.Samast, abisi, Y. Hayal, E. Tuncel, Salih Hacısalihoğlu ve ben ...) alayda topladı ve ardından alaya ait resmi yeşil FordTransit ile Boztepe tugaya götürdü. Bize Hrant Dink'in Türklere hakaret ve küfrettiği 5 dakikalık bir CD izletti. Sonra bizi London Otel'e götürdü. İşadamı Tuncay Bayraktar buraya bir çanta para getirdi, Ali Öz parayı bize dağıttı.

Cinayet ekibi: Cinayetten önce, Ogün Samast, abisi, Y. Hayal ve Erhan Tuncel, İstanbul'a gittiler. Ogün Samast yakalandığında üzerinde benim ayakkabı ve elbiselerim vardı.

Silah: Ogün Samast Hrant Dink'i, Olgun Akyüz'ün el yapımı silahıyla vurdu. Olgun Akyüz, Ogün Samast ile aynı köyden. İki de Trabzon Düzköylü.Hrant Dink cinayetinde kullanılan mermileri,London Otel'in sahibi Ali Kemal Hacısalihoğlu'nun oğlu Salih tedarik etti. Hayal ve Erhan Tuncel Veli Küçük'ün sahibi olduğu strateji adlı güvenlik şirketinde keskinnişancılık eğitimi aldı.

Ercüment Ovalı: İstihbarat Şube Müdürü Metin Yıldız, Albay Ali Öz, Prof.Dr. Ercüment Ovalıberaber medikal şirketi açtılar. Gündoğdu İskifiyeli'nin (0533 674 0844) Ali Öz ile ilişkileri var."

BİR GİZEMLİ BALIKÇI DA TRABZON'DA

Türkiye 2010 yılı ortalarından itibaren bir 'gizemli balıkçı' ile tanıştı.

Taraf Gazetesi'nin iddiasına göre hem PKK'nın hem devletin hem de Öcalan'ın itibar ettiği bir 'balıkçı' barış sürecinde aktif rol oynuyordu. Balıkçı'nın kimliği, ne yapmaya çalıştığı da uzun süre tartışıldı. Bu tartışma halen sürüyor.

Dink Cinayeti'nde de bu kadar gündem olmasa da 'gizemli bir balıkçı' var. Hatta nedense buradaki 'balıkçı' hiç soruşturulmadı. Adı İhsan Kasap. Gerçekte kimdir, ne iş yapar, İhsan Kasap gerçek adı mıdır o bile belli değil.

Dink olayının 'esas oğlan'larından Erhan Tuncel, müfettişlere verdiği ifade de İhsan Kasap konusunda şunları söylüyor:

"Benim Elazığ'da bir arkadaşım var, MİT'e girmek istiyordu. Herkesten referans istiyor, araştırıyordu. Mehmet Topçu isimli bir arkadaşım. Ben de sordum etrafta, Salih'e sordum: İhsan diye birini duydum. Mehmet Topçu daha önce MİT'e başvurmuş. Ben Mehmet'i İhsan ile telefonda görüştürmüştüm. Daha önce de İhsan Kasap'ı Salih'in yanında görmüştüm. İhsan, Mehmet'e yardımcı olacağını söylemişti. Ben Trabzon İstihbarata, Memduh'a bu konuda kapsamlı bilgi vermiştim. Bu konunun çalışmasını da yapmıştım."

Engin Yılmaz ise verdiği ifade de şunları söylüyordu:

"Ben, Zeynel olsun Ahmet olsun, o arkadaşımızı neden yaktıklarını hâlâ anlayamıyorum. Çok üzülüyorum onlara. Ben eminim Yasin de istemezdi böyle olsun. Yasin çok akıllıydı. Futbol oynuyordu. Ama ne zaman Erhan aramıza girdi, bizim arkadaşlık düzeyimiz de bozuldu.

Erhan çok değişik bir insandı. Çok okurdu, çok konuşurdu. Mesela Erhan solcu birini konuşarak hemen sağcı yapabilirdi.

Bir de yaşı, 45-50 yaşlarında biri vardı. Orta boylu, kafasında pek saçı olmayan, yanlarda biraz saçı olan biri vardı. Herhalde deniz kenarında balıkçılık yapıyordu. Limandan Yomra tarafına doğru sahilde balıkçılık yapıyordu. Yasin, Erhan vasıtasıyla tanışmış. Bizi de Yasin tanıştırdı. Şu zamandan iki sene önce tanıştık. Güncel konularda sohbet ederdik. Çok bilgiliydi. Adı İhsan'dı. Soyadı Kasap ya da Kasap'tı. Bu şahıs emekli olmuş. MİT'ten emekli olmuş sanıyorum."

Yasin Hayal'in verdiği ifade ise şöyle:

"McDonalds olayı sonrasında tahliye olduktan sonra yine Salih Hacısalihoğlu'nun otelinde London Palas'ta oturuyorduk. Salih Bey'in ortağı Avni Bey vardı. Orada beni İhsan diye biriyle tanıştırdı. MİT'çiymiş. McDonalds olayı ile ilgili olarak benim tekrar tutuklanmam gündeme gelmişti. İhsan Bey'in bana yardımcı olabileceğini söylemişti. Hatta dosya numaramı sormuştu. Ben söylenenleri kulak arkası ettim. Şahsı pek güven verici bulmadım. Bir daha da görmedim."

Bu ifadeler üzerine İhsan Kasap sorgulandı. MİT mensubu olmadığını söyledi. Ama MİT muhbiri kaydı olup olmadığına ilişkin bir şey de demedi. Başbakanlık bu konuyu araştırmadı, MİT'e İhsan Kasap'ın kim olduğu sorulmadı.

Bu dosyadaki gizemli birçok konu gibi bu da araştırmaya muhtaç olarak kaldı.

Altıncı Bölüm

ABLUKADAKİ SORUŞTURMA

II. GÖREV KONUSU:

*Hrant (Fırat) DİNK'in eşi Rakel (Rahil) DİNK'in dilekçesi.
Dilekçe içeriği:*

Hrant DİNK'in öldürülmesinin üzerinden üç ay geçmesine rağmen adaletin yavaş ilerlediği, son üç ayda yaşananlara bakıldığında sadece Emniyet Müdürlüğü'nün değil, aynı zamanda Jandarmanın, MİT'in ve bir siyasi partiyle ona bağlı gençlik örgütünün de soruşturmaya dâhil edilmesi gerektiği, Bunun için daha yetkili bir organ olan Başbakanlık'a bağlı Başbakanlık Tefiş Kurulu'nun görevlendirilmesini beklediği, Hrant DİNK'in son iki yazısında neden ve kimler tarafından hedef seçildiğini anlattığı, İstanbul Vali Yardımcısı Ergun Güngör'ün odasında iki kişi tarafından uyarıldığı ve tehdit edildiği, İstanbul Valiliği'nde Hrant DİNK'i uyarayan kişilerin MİT mensubu oldukları hususunun (veya birinin MİT, birinin Emniyet) basında ve kendilerine gelen bilgilerde yer aldığı, 19 Ocak 2007 günü cinayetin İstanbul Valiliğinde eşini uyarayan kişilerin söylediği biçimde gerçekleşmiş olmasına rağmen, bu kişiler hakkında herhangi bir soruşturma açılmadığı, İstanbul Vali Yardımcısı ve yanında görüşmeye katılan kişilerden şikâyetçi olduğu, Azmettiricilerden Erhan TUNCEL'in polisten maaş alan bir yardımcı istihbarat elemanı olduğunu, ayrıca MİT ve jandarmayla da bu tür bir ilişkisinin olduğu iddialarının bulunduğunu, Devlete çalışan bir kişinin aynı zamanda

cinayet planları yapması ve bu planlardan devletin kurumlarının haberdar olması ama buna rağmen devletin hiçbir şey yapmamasının normal olmadığı, Erhan TUNCEL'i Jandarma, MİT ve Emniyetten kimlerin eğittiği, kimlere bağlı olarak çalıştığı, BBP ve Alperen Ocakları'nın olaya karışan hemen hemen herkesle bir ilişkisinin olmasının tuhaf olduğu, bu ilişkilerin soruşturularak sorumluların cezalandırılması, Hrant DİNK'i korumak için İstanbul ve Trabzon'da olduğu gibi Ankara'da da hiçbir önlem alınmadığı, bu nedenle Ankara'da da bir soruşturma açılarak sorumluların bulunmasını talep ettiği”

Yukarıdaki bölüm Başbakanlık Teftiş Kurulunun İnceleme Raporundan alıntı.

Rakel Dink'in Başbakanlık'a 25 Nisan 2007'de verdiği dilekçenin meramı şu:

“Emniyet'i Müfettişler soruşturuyor, ama işin boyutları emniyetin ötesinde bir hal almışa benziyor. Bu alanlarda soruşturma yapma yetkisi İçişleri Müfettişlerinde yok. Bunu soruşturmaya yetkili yer Başbakanlık. Lütfen Jandarma, MİT, Ankara İDB ve Alperen Ocakları da soruşturulsun.”

Başbakanlık müfettişleri dilekçe üstüne, 19 Temmuz 2007'den raporlarını bitirdikleri 10 Ekim 2008'e kadar süren bir ön inceleme yaptılar.

Tabii bu tarz bir cümle kurulurken “10 Ekim 2008'e kadar süren geniş bir ön inceleme” yaptılar denilmesini bekleyebilirsiniz. Ancak Başbakanlık müfettişlerinin çalışması pek geniş olmadı. Müfettişler soruşturmalarını daha önce yine defalarca soruşturulan Emniyet'e “kilitleyerek” yeni bir soruşturma yaptılar. Yinelenmiş ancak genişletilmemiş bir soruşturma diyebiliriz.

MİT ya da Jandarma ile ilgili hayret verecek çok ilginç değerlendirmelerde bulundular. Soruşturmanın genişletilmesi

beklenen bu iki kurum ile ilgili olarak "zaten soruşturuluyor", "böyle olması çok doğal", "bu durumun cinayetle bir ilgisi olmadığından" anlamına gelen değerlendirmelerle bu iki kurumu es geçtiler.

Kıtabın önceki bölümleri okunduğunda onların bu tutumunun nedeni konusunda bir fikir edinilebilir. 1. bölümde şöyle demiştik: Konu asker olduğunda bürokrasi devletin asıl sahibinin kim olduğunu hatırlar ve ona göre hareket etme eğilimi içerisine girer. Aynı biçimde konu MİT olduğunda da böyle davranılacağını tahmin etmek zor değil. Ergenekon soruşturmasının bürokraside değiştirdiği pek bir şey yok.

İkincisi de müfettiş grubunun Emniyet'teki kuşak çatışmasında eski jenerasyona yakın olması sonucu etkiledi.

DİNK AİLESİ ERGENEKON'DAN ŞİKAYETÇİ

12 Temmuz 2010 günü görülen Dink cinayeti duruşmasında Dink ailesi, cinayete giden süreçte Hrant Dink'i İstanbul Valiliği'nde, AGOS gazetesi önünde ve duruşma salonlarında hedef haline getirdikleri gerekçesiyle 5 kişi hakkında şikayetçi oldu.

Mahkeme ailenin soruşturma açılması yönündeki talebini "gereğin ifası ve taktiri" için İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderildi.

Bu kişiler, Hrant Dink'e Valilikte "ayağını denk al" mesajı veren eski İstanbul Valisi muavini Ergun Güngör ve eski MİT İstanbul yetkilisi Özel Yılmaz, Agos gazetesi önünde "Hrant Dink, bundan böyle Türk milletinin hedefisin" diyen Ülkü Ocakları eski başkanı Levent Temiz, Danıştay saldırısından gözaltına alındığında "Yakalanmasaydık, İstanbul'da Ermenileri öldürecektik" diyen Erhan Timuroğlu ve eylemler ve sunduğu şikayet dilekçeleri yoluyla gazeteciyi hedef haline getiren avukat Kemal Kerinçsiz'di.

Ergun Güngör dışında geri kalan 4 kişinin ortak özelliği ise Ergenekon'da Şüpheli ve sanık olmalarıydı.

BAŞBAKANLIK MFETŐŐLERİ SORUŞTURMAYI DERİNLEŐTİRMİYOR, SABİTLİYOR

Rakel Dink başbakanlıktan geniş bir soruşturma yapmasını ve soruşturmayı Emniyet'in ötesine taŐımasını istemişti. Ama Başbakanlık görev emrinde de yer alan bu talebi karŐılamadı. Tam tersine daha nceki Emniyet soruşturmalarını tekrar etti.

Başbakanlık Müfettişleri, soruşturmayı Emniyet'in ötesine taŐıyabilecek bulguları birbir gözardı etti. Asıl soruları sormadı. Eski soruşturmaları birleştirdi ve kalın bir soruşturma dosyası oluşturdu ama Rakel Dink'in ilerlemesini istediği alanlarda ortaya bir Şey koymaktan kaŐındı.

Bunun kanıtı ise bizzat raporun kendisi.

Raporun istatistiğine bir bakalım:

Raporda tam 46 kişinin ifadesine baŐvuruldu.

Bunlardan 14' cinayetin sanığı yada Őphelisi,

29'u polis,

2'si jandarma.

Bu listede tek bir MT görevlisi yok.

Tabii birileri hemen "MT'in soruşturulmasına izin verilmedi" diyecektir. İŞin püf noktası da burada. Bu kapıyı aça-cak anahtarları bilerek yanınıza almazsanız o kapıdan iÇeri giremezsiniz.

"MT NE DERSE ODUR!"

Rakel Dink dilekÇesinde neler diyordu. "EŐim İstanbul valiliğine ھاĐırıldı. Orada Vali Yardımcısı ve MT görevlisi tarafından tehdit edildi."

Bakın Başbakanlık müfettişleri bu konuyu nasıl ele almışlar?

“Hrant DİNK’in İstanbul Valiliği’nde Vali Yardımcısı tarafından 24.02.2004 tarihinde görüşmeye davet edilmesi konusunda raporumuzun IV.A bölümünde yapılan değerlendirmeler sonucunda;

Ermeni vatandaşlarımıza yönelik tehditlerden dolayı Ermeni Patriği Mesrob MUTAFYAN’ın İstanbul Valiliği’ne ve Emniyet Müdürlüğü’ne yapmış olduğu müracaat ve Hrant DİNK’in 6 Şubat 2004 günlü Agos Gazetesindeki yazısında Sabiha GÖKÇEN’in Ermeni asıllı olduğu yönünde birtakım iddialarda bulunması üzerine, İstanbul Valiliği’nde 24 Şubat 2004 tarihinde iki istihbarat elemanın da katıldığı bir görüşme yapıldığı, kendisinden araştırma yazılarına kaynak olan belgelerin fotokopilerinin de temin edildiği,

Bu görüşmenin Hrant DİNK’in Agos Gazetesi’nde yayınlanan 10.01.2007 tarihli yazısında da nazik bir üslupla yapıldığının belirtildiği ve bu görüşmede Hrant DİNK’e yönelik bir tehditte bulunulduğu hususunun varit olmadığı,

Konuyla ilgili olarak İstanbul Valiliğinin İçişleri Bakanlığına muhatap 07.02.2007 tarih, B054VLK4340400/01.(7)-53 sayılı değerlendirme yazısında yer alan hususların müfettişliğimizce de paylaşıldığı, bunun aksini gösteren herhangi bir bilgi ve delile ulaşılamadığı,

Cinayet eylemi ile söz konusu görüşme arasında illiyet rabitası kurulamadığından bu konuda yapılacak bir işlem bulunmadığı kanaatine varılmıştır.”

Yani daha açık bir dille ifade etmek gerekirse şunu savunuyor Başbakanlık Müfettişleri:

“Vali Yardımcısına sorduk, dedi ki; Hrant Dink’i Valiliğe çağırdık, çünkü Mesrob Mutafyan tehdit edilmişti, Hrant Dink de o günlerde Sabiha Gökçen yazısı yazmıştı, nazikçe konuları konuştuk. Başbakanlık Müfettişleri olarak biz de vali yardımcısının dediklerine katılıyoruz. Cinayet ile görüşme arasında bağlantı yok.”

İşte Valiliğin “Dink’i çağırdık çünkü...” dediği olay:

Ermeni Patriği Mesrob MUTAFYAN İstanbul Valiliği ve İl Emniyet Müdürlüğü’ne 28 Ocak 2004 tarihinde bir müracaatta bulundu.

Mutafyan bu müracaatında Ermeni cemaatine yönelik tehditlerden bahisle “bir internet sitesinde bomba yapım tekniklerinin anlatıldığını, sitenin içeriğinde Ermeni cemaatine ait okul, kilise ve kurumların adresleri belirtilmek suretiyle hedef gösterildiğini ve bunun son derece vahim sonuçlara yol açabileceğini” belirterek, konunun ivedilikle araştırılmasını ve gereğinin yapılmasını talep etti.

“<http://barbarian.sitemynet.com/PitbuL/id6.htm>” internet adresinde, o tarihlerde yer alan bilgiler içerisinde;

“...Tavsiyemiz ise bir ilköğretim-anaokulunun hedef olarak alınmasıdır. Militanımızın kafasında Ermeni hedefine canlı bomba olmak varsa uzun namlulu bir silahla içeri girmeli, çocukları ve öğretmeni rehlin aldıktan sonra Ermeni patriğini bulunduğu yere çağırmalı, gelmediği her yarım saatte bir çocuğun boğazını önceden hazırlanmış keskin bir bıçakla kesmelidir. Patrik geldikten sonra, işte gerçek Ermeni soykırımı denilip toplu olarak patrik de içinde olmak üzere canlı hedefler taranmalıdır. Son kurşun ise kendisine ayrılmalıdır...” şeklinde, toplumu dehşete düşürecek ifadelerin yer aldığı ve terör eylemi tarif ve önerileri vardı.

Bu müracaat üzerine; konuyla ilgili olarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü gerekli çalışmayı yaparak Ermeni cemaati, Patrikhane ve Ermeni kiliselerini hedef göstererek tehdit eden internet sitesinin kapatılmasını sağladı ve siteyi düzenleyen şahsı Yalova’da yakalayarak 08.02.2004 tarihinde tutukladı.

BURADA BİR GARİPLİK YOK MU?

Vali Yardımcısının, oradaki MİT’çilerin ve Başbakanlık’ın bize söylediğine inanmak için, “Face Off” isimli filmdeki gibi

Hrant Dink ile Mesrob Mutafyan'ın aslında birbirlerinin yüzlerini değiştirmeleri gerektiğini düşünmek zorundayız.

Mutafyan Ermeni cemaatinin ruhani lideri olduğu halde onun hakkındaki bir gelişmeyi Hrant Dink'e sormuşlar. Sanki Ermeni cemaatinin sorumlusu Hrant Dink.

Diğer taraftan madem konu Mutafyan'ın tehdit edilmesi, valilik neden Mutafyan ile görüşmüyor?

İkiMİT görevlisi ve birvali yardımcısı bir araya gelip bu acayip uygulamaya karar veriyor. Garip değil mi?Gelelim bu tuhaflığın Başbakanlık Müfettişleri tarafına..i Asıl konu Hrant Dink'in korunması değil mi? Yani "Dink'i Valilik görüşmesine katılanlar öldürdü" gibi bir iddiayı savunan yok ama Başbakanlık "cinayet ile o görüşme arasında bağlantı yok" diyerek dosyayı kapatıyor.

Yani Başbakanlık asıl soruyu bir türlü sormuyor? "Hrant Dink'i uyardınız, tehlikeli işlere bulaştığını düşünüyorsunuz, peki neden onu korumak için bir adım atmadınız?

Üstelik Başbakanlık Koruma Yönetmeliği, İl Koruma Komisyonunda ikinizi de asil üye yaptı. İkiniz de istediğiniz kişi hakkında koruma kararı verme yetkisine sahiptir.

Neden yetkinizi, Hrant Dink'e ayağını denk al demek yerine sana Koruma tahsis ediyoruz demek için kullanmadınız?"

Başbakanlık müfettişleri bu görüşme ile ilgili incelemeyi ustalıkla "çevirdi". Vali Yardımcısına asıl soruyu sormadığı gibi, MİT görevlisini konunun içinde irdelemedi bile. Başbakanlık Müfettişleri, yüksek bürokrasinin kılına dokundurtmadı.

Başbakanlık Koruma Hizmetleri Yönetmeliği'nin 11. Maddesine göre;

"Hayatının ciddi biçimde tehdit altında bulunduğu, Milli İstihbarat Teşkilatı ile diğer istihbarat birimleri tarafından tespit edilenler ve korunmaları zaruri görülenler, bu kuruluşların teklifi üzerine güvenlik birimlerince, talep aranmaksızın korumaya alınırlar."

Yani kanun maddesinden de anlaşılacağı gibi MİT'in, Dink'in talebini beklemeksizin Dink hakkında koruma alması gerekirdi.

MIT'ÇİYİ GAZETECİLER BULDU, MÜFETTİŞLER NOT ALANI BULAMADI

Dink, Vali yardımcısı odasında fırça yerken 3. kişi hiç konuşmadan sürekli not tutuyordu. Bunların birisi Vali Yardımcısı Erol Güngör'dü. Diğerinin MİT personeli Özel Yılmaz olduğunu Türkiye, Yeni Şafak gazetesinden öğrendi. Başbakanlık Müfettişleri bu bilgi üstüne soruşturma emri aldılar ama bakın 3. kişi hakkında ne diyorlar:

"3. şahsın Polis veya MİT görevlisi olduğu düşünülmektedir"

Başbakanlık Müfettişlerinin yapabilecekleri çok basit bir şey var. Düşünmek yerine 3. şahsın kim oluşunu sorabilirlerdi. Onları Başbakan yetkilendirdi ama onlar Emniyet dışında hiçbir yere soru bile sormuyorlardı. Oysa Rakel Dink, bizzat başbakandan Emniyet dışındaki kurumların da araştırılmasını rica etti ve Başbakan bunu yapmaları için Başbakanlık Müfettişlerini görevlendirdi.

Muhtemelen 3. kişinin MİT yetkilisi olduğunu iyi bildikleri için bunu açıkça sormak istemediler. Üstelik bu kişinin polis olma ihtimalini daha yüksek göstermek için raporda polis kelimesini MİT'ten önce yazdılar.

Dink ailesinin avukatları da 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 4. Duruşmasında 'istihbaratçıların kimliğinin tespitini' talep ettiler. Fakat mahkeme bu talebi reddetti.

Yeri gelmişken hatırlatalım, duruşmanın yapıldığı 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin başkanı Hakim Erkan Canak uyuşturucu baronları ile ilişkisi olduğu iddiaları üzerine Aralık ayı ortala-

rında görevden alındı. Ergenekon savcılarına ifade veren 'gizli tanık terazi' mahkeme başkanının yasa dışı işlere bulaştığını anlattı. Canak görevden alındıktan sonra emekliliğini istedi ve emekli oldu.

Dink ailesinin avukatları 4 yıl boyunca mahkeme başkanının soruşturmanın derinleştirilmesi yönündeki taleplerinin sürekli geri çevrildiğini açıkladılar.

Özel Yılmaz'ın kimliğine ve sürece geçmeden 'o görüşmenin perde arkasına' bakmakta fayda var. MİT'çi Yılmaz'ın görüşmesi hâlâ bir sır. En azından açılanmadı. Fakat Ankara küçük bir yer olduğu için birçok kişi o görüşmenin ne anlama geldiğini biliyordu.

Hatta yazılmamak kaydıyla müfettişlere de aktarıldı.

Özeti ise şuydu. MİT'çi Özel Yılmaz o görüşmeyi dönemin MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'un talimatıyla yapmıştı. Yılmaz bizzat Atasagun tarafından görevlendirildi ve mesajı iletti. Fakat Atasagun'un bugüne kadar neden bu uyarıyı yaptırdığı ortaya çıkmadı.

Sürecin detaylarına inersekin cinayette ve soruşturmanın bütününde olduğu gibi Valilik ve Şişli Savcılığı kesimlerinin de tuhaf olduğu görülüyor.

Özel Yılmaz hakkında basına yansıyan ilk bilgiler, Dink'i 24 Şubat 2004'te Valilik'te uyaran ve ismi bir türlü ortaya çıkmayan gizemli istihbaratçı olmasıydı.

Mayıs 2009'da ise Hrant Dink'i uyaran MİT'çinin İstanbul MİT Bölge Başkanı Özel Yılmaz olduğu basına yansıdı. Özel Yılmaz Dink'i uyarmakla kalmamış, basında Dink'e karşı oluşan hassasiyeti paylaştığını bildirmişti.

Dink başından geçenleri ölmeden bir hafta önce yazdığı yazıda şöyle anlattı:

Dikkatli olmalıydım. Vali Yardımcısının odasındaki bir adam sözü aldı ve bir daha da bırakmadı. Valinin sözlerini daha net bir üslupla yeniledi.

Dikkatli olmamı telkin ediyordu: "Sizin yazdığınız bazı yazılardan, her ne kadar üslubunuza katılmasak da, niyetinizin kötü olmadığını anlayabiliyoruz, ancak herkes bunu böyle anlamayabilir ve toplumun tepkisini üzerinize çekebilirsiniz" diyerek de beni kerelerce uyarıyordu. (Hrant Dink, "Neden Hedef Seçildim?", Agos Gazetesi, 12.01.2007)

2004 yılında İstanbul Valiliği'nde Hrant Dink'i tehdit eden MİT elemanı Özel Yılmaz, "İrticayla Mücadele Eylem Planı"yla ilgili iddianamede üç numaralı sanık olarak gösterildi.

Özel Yılmaz ile ilgili iddialar bununla da bitmedi.

Ergenekon soruşturmasında adı geçen Yılmaz'ın, MİT İstanbul Bölge Başkan Yardımcılığı görevindeyken, 2009 Ocak'ta gerçekleştirilen 10. dalga operasyonundan üç ay önce Bedrettin Dalan'a, gözaltına alınacağı bilgisini sızdırdığı iddia edilmişti.

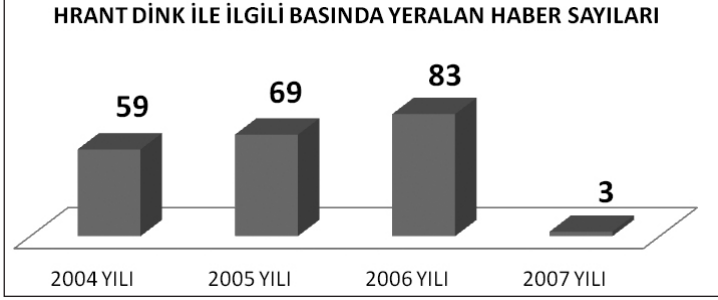
6 Ocak 2009'da Dalan'ın başkanı olduğu İSTEK Vakfı'na yapılan operasyonda Dalan'ın oğlu Barış Dalan, Özel Kalem Müdürü İlhami Ümit Handan ve şoförü Coşkun Umur'un göz altılarında devreye giren isim yine Yılmaz olmuştu.

Yılmaz ve bir başka MİT görevlisi, soruşturmayı yürüten savcı Zekeriya Öz'ü ziyaret etmiş, Handan'ın teşkilat için çalışan önemli bir haber elemanı olduğunu söyleyerek serbest bırakılmasını istemişti. MİT görevlileri, talebin MİT Müsteşarı Taner'den geldiğini söylemişti.

DINK'İ VALİLİĞE ÇAĞIRTAN MANŞET

Dink 2004 yılından itibaren kademeli olarak hedef haline getirildi. Hakkında açılan davalar, medyaya malzeme olan yargılamalarla hedefe konmuştu.

2004'ten itibaren ulusal medyanın Hrant Dink'e ilgisi sürekli olarak arttı. Bir çok yazıya ve habere konu edildi. Öyle haberler çıktı ki yapılan habercilik mi yoksa hedef gösterme mi anlaşılmadı.

Hrant Dink ile ilgili olumsuz haberleri istatistiksel olarak masaya yatırırsak şöyle bir tablo ortaya çıkıyor: Yeniçağ 61, Ortadoğu 20, Önce Vatan 12, Vatan 6, Cumhuriyet 5, Halka Tercüman 5, Milliyet 4, Gözcü 3 kez olumsuz haber yapmıştı.

Ağırlıklı olarak ulusalcı çizgideki gazetelerin olması dikkat çekici. Dolayısıyla bu gazeteleri okuyan, milliyetçilik hassasiyeti yüksek ve istismara açık bulunan grupların yayınlardan etkilendiğini söyleyebiliriz.

Dink'in hedef haline getirilme sürecinde, milliyetçi yaklaşımları bulunan gazetelerin yanı sıra tirajı yüksek bazı ulusal gazetelerin de katkısının olduğunu inkâr edemeyiz.

Dink'i Genelkurmay'ın hedefi haline getiren meşhur manşet.

Bu noktada Hürriyet'in meşhur manşetine bakmak lazım. Hürriyet, Hrant Dink hakkında 2004'ten öldüğü güne kadar yalnızca 1 haber yaptı. O haber de tıpkı Ahmet Kaya'yı yurtdışında ölmeye iten süreci başlatan Hürriyet manşeti gibi bir süreç başlattı.

Hürriyet, 21 Şubat 2004'te "Sabiha Gökçen'in 80 yıllık sırrı" diye verdi manşetini. Gazete, "Atatürk'ün manevi kızının Ermeni asıllı olduğunun ileri sürüldüğünü" duyuruyordu.

Gazeteci Ersin Kalkan, iddiaya temel teşkil eden bilgileri Hrant Dink'in Genel Yayın Yönetmenliği yaptığı Agos Gazetesinden derlemişti. Habere göre;

Sabiha Gökçen, 1915 günlerinde Antep'te babasını kaybedince, annesi tarafından kızkardeşi ile birlikte bir yetimhaneye yerleştirilmiş, yetimhaneyi ziyaret eden Atatürk de kendisini çocuk yaşında evlat edinmişti.

Bu bilgileri AGOS gazetesine veren de Gökçen'in yeğeni olduğunu söyleyen Ermenistan vatandaşı Hripsime Gazalyan'dı. Hürriyet'in haberinde Hrant Dink'ten alınan bir açıklama da yer alıyordu.

Dink, söz konusu iddianın kendilerine üç yıl önce ulaştığını, ancak iddialar dayanaktan yoksun olduğu için yayımlamadıklarını, ama aradan geçen süre içinde gerek iddia sahibi Gazalyan'ın elinde bazı fotoğraflarla gelmesi, gerekse yeni ulaştıkları bazı yayınlarda yer alan bilgilerin iddiaları desteklemesi sonucunda olayı haber yaptıklarını söylüyordu.

Haberin Ege Ordusu'yla nasıl bir ilgisi varsa, ilk tepki dönemin Ege Ordu Komutanı Hurşit Tolon'dan geldi. Aslında bu Tolon'un Psikolojik Harekât başlasın anonsuydu!

Bu koroya zinde güç Genelkurmay'da katıldı. Genelkurmay muhtıra yayınlar gibi bir basın açıklaması yaptı. Genelkurmay, Hrant Dink'i "milli bütünlüğe ve toplumsal barışa katkısı olmayan" bir iş yapmakla suçladı. Aynı açıklamada Genelkur-

TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI

[Anasayfa](#) | [Genelkurmay Başkanları](#) | [TSK-Posta](#) | [Site Haritası](#) | [English](#)

[Ana Sayfa](#) - [Arşiv](#) - [Basın Yayın Faaliyetleri](#) - [Basın Açıklamaları Arşivi](#) - [2004 Yılı Basın Açıklamaları Arşivi](#)

BASIN AÇIKLAMASI

TARİH : 22 Şubat 2004

NO : BA - 03 / 04

21 Şubat 2004 günü, bir gazetede "Sabiha Gökçen'in 80 yıllık sım" başlığı ile bir iddia, haber olarak yayımlanmıştır.

2001 yılında kaybettiğimiz, Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçen, Atatürk'ün Türk Milletine bir armağandır.

Kendisi Türk Silahlı Kuvvetlerinin ilk kadın savaş pilotu olarak, Türk Havacılığının onursal bir ismidir.

Sabiha Gökçen aynı zamanda Atatürk'ün Türk Kadınının Türk toplumu içinde bulunmasını istediği yeri gösteren değerli ve akılcı bir semboldür.

Böyle bir sembolü, amacı ne olursa olsun, tartışmaya açmak, milli bütünlüğe ve toplumsal barışa katkısı olmayan bir yaklaşımdır.

Yüce Atatürk, Türk Milletini "Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye Halkına, Türk Milleti denir" şeklinde tanımlamıştır.

Atatürk Milliyetçiliği gördüğü gibi etnik ve dini temellere dayanmamaktadır. Anayasamızın 66 ncı maddesinde de Türk vatandaşlığı "Türk Devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür" şeklinde ifade edilmektedir.

Bir iddiayı, milli duygu ve değerleri de kötüye kullanarak, bu şekilde yayımlamanın habercilik olarak nitelendirilmesini kabul etmek mümkün değildir.

Burada asıl önemli olan husus, yapılan bu haber ile neyin amaçlandığıdır.

Son zamanlarda, Türk Medyasının bir bölümünde, Atatürk Milliyetçiliğine ve ulus-devlet yapısına karşı sürdürülen haksız ve temelsiz eleştiriler yanında, Atatürk Milliyetçiliği yerini almak üzere sağlıklı olmayan ve tehlikeli düşüncelere, bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde ve sorumsuzca yer verildiği kaygıyla izlenmektedir.

Ulusal birlik ve beraberliğimizin en güçlü olması gereken bu dönemde, milli birlik ve beraberliğimize ve milli değerlerimize yönelik bu tip yayımların ne amaçla yapıldığı, Türk toplumunun büyük bir kesimince artık anlaşılmalıdır.

Türk Milletinin birlik ve beraberliğine, layık olduğu toplumsal barışa, Atatürk'ün manevi varlığına ve düşünce sistemine, Türk Milletine yakışır sağduyuyu içersinde sahip çıkmanın ve savunmanın, Türk Silahlı Kuvvetleri yanında, her Türk vatandaşına ve bütün kurumlarına düşen açık ve seçik bir görev olduğudur.

Bu kapsamda Türk Medyasının Atatürk'ün manevi varlığına, düşünce sistemine, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel ilke ve değerlerine, Türk Milletinin birlik ve beraberliğine, daha duyarlı olması ve yayım ilkelerini bu düşünceler ışığında gözden geçirmesi de ulusça beklenmektedir.

Saygı ile duyurulur.

may ne amaçlıyorsunuz diye sordu ve cevabı da kendisi verdi: “Son zamanlarda, Türk Medyasının bir bölümünde, Atatürk Milliyetçiliğine ve ulus-devlet yapısına karşı sürdürülen haksız ve temelsiz eleştiriler yanında, Atatürk Milliyetçiliği yerini almak üzere sağlıklı olmayan ve tehlikeli düşüncelere, bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde ve sorumsuzca yer verildiği kaygıyla izlenmektedir...bu tip yayımların ne amaçla yapıldığı, Türk toplumunun büyük bir kesimince artık anlaşılmakta”.

Türkiye’de Genelkurmayın verdiği mesajları “alacak/görev bilecek” pek çok kişinin bulunduğu herkes bilir.

Hrant Dink’i yargılandığı davalarda afişe eden ekibin, Ergenekon soruşturmalarında emekli ve muvazzaf askerlerle aynı sanık sandalyesinde oturduğunu görünce, Dink hakkındaki basın açıklamasıyla Genelkurmay’dan verilen mesajın alınmış olduğunu tahmin ediyor insan.

HÜRRİYET’TEN ALTIN VURUŞ

Hrant Dink’in biyografisini yazan Tuba Çandar, “altın vuruşu Hürriyet yazarı Emin Çölaşan”ın yaptığını söylüyor. Emin Çölaşan’ın eşi Tansel Çölaşan da Danıştay saldırısında bir altın vuruş yapmıştı. Saldırganın Allahu Ekber diye bağırıldığını bir tek o duymuştu. Sonradan da öyle bir şeyin yaşanmadığı ortaya çıkmıştı.

Emin Çölaşan’ın iki yazısından sonra Hrant Dink hakkında iki dava açıldı. Tuba Çandar şöyle anlatıyor:

“Düşünün daha ortada bir şey yok ve Emin Çölaşan Hrant’ı düşman ilan edecek iki yazı yazıyor. 24 Şubat 2004 tarihli yazısında, “Bir gün Sabiha Gökçen’in sırtından böyle oyunlar oynanacağı ve Ermeni ilan edileceği hiç aklıma gelmezdi” diyor. 28 Şubattaki yazısında ise, “Bu ülkede fikir ve ifade özgürlüğü geliyor... Her şey özgür, her şey serbest. İmam nikâhından Arapça yazıya, Türkün zehirli kanına kadar...”

AB’yi babalarının hayrına istemiyorlar” diyor.Emin Çölaşan da Hrant’ın ölümünden sonra Timsah gözyaşı döktü. Dink’i öldürenleri nefretle kınadı!Süreç sonunda Hrant Dink, bütün milliyetçilere, ırkçılara, ulusalcılara hedef gösterildi. Ve 24 Şubat 2004 günü sıkılan kurşun, 19 Ocak 2007 günü gazete binasının önünde hedefini buldu.”

İlginç başka bir bilgi de şu: Ertuğrul Özkök bütün bu sürece neden olan haberin “Dink’in isteği doğrultusunda” yapıldığını açıkladı. Yani bir anlamda bize kusur bulmayı isteyen kendisiydi, o başlattı dedi. Oysa haberi yapan Ersin Kalkan, “haberi kendisinin Hrant Dink’ten aldığını, Hrant Dink’in haberi yayınlamak için bir talepte bulunmadığını, Genel Yayın Yönetmeni’nin de haberi manşete çektiğini” söyledi.

Hürriyet’in o dönemki Genel Yayın Yönetmeni’nin Dink haberini manşete çekerken Ahmet Kaya hakkında gazetenin (üstelik kurgulanmış PKK fotoğrafıyla) yaptığı manşeti hatırlamaması mümkün mü? Aslında her iki haber ve konu Hürriyetin logosuna çok uygun: “Türkiye Türklerindir”

ERSİN KALKAN: HRANT’I ÖLÜME GÖTÜREN SÜREÇTE HÜRRIYET’İN SORUMLULUĞU VAR

Ersin Kalkan, Agos’a verdiği demeçte bakın nasıl bir özelleştiri getiriyor ve tespitlerde bulunuyor:

“Sabiha Gökçen’le ilgili haberin kısa hikayesi bundan ibaret ama mensubu olduğum Hürriyet gazetesinin Hrant’ı ölüme götüren süreçte başta Emin Çölaşan olmak üzere bir kısım yazarı ve “habercileri” marifetiyle büyük bir sorumluluğu olduğunu biliyorum.

Ayrıca devletin derin sahiplerinin Hrant’ın ipini tam olarak ne zaman çektiğini bilmemekle birlikte, kurguladıkları resmi tarihi topuğundan vuran Sabiha Gökçen’le ilgili haberin de bunda etkisinin olduğunu düşünüyorum. Daha sonra “zehirli Türk kanı ile” ilgili o meşhur tar-

tışma var. Bilindiği gibi Gökçen haberinden bir hafta sonra Hrant'a, Agos'taki köşesinde kaleme aldığı bir yazıdan ötürü Şişli Cumhuriyet Savcısı tarafından dava açılmıştı. "Türklüğü neşren tahkir ve tezyif etmekten" açılan bu dava sırasında Kemal Kerişçiz önderliğindeki zinde güçler harekete geç(iril)miş ve altı ay süren dava sırasında zalimce ve barbarca olaylar yaşanmıştı. Bu davaya bakan Şişli 2. Asliye Ceza Mahkemesi hakimlerinin önünde sistematik linç girişiminde bulunulmuştu...Bu iklimin oluşmasında gazeteciler de katiller kadar sorumludur. Bu süreçte misyonerlikle ilgili sistematik haberler ve yazı dizileri yapan onlardı. Ülkede yaşayan bir avuç Hıristiyan azınlığı bu memleketi yutmaya hazırlanan devasa bir canavar gibi gösteren onlardı. (MGK'nın 54 misyoner için 40 sayfa rapor verdiğini, bu 54 kişi için Emniyet'in fırça yediğini bu kitapta anlattık) 70 bin Ermeni'yi ve 2400 Rum'u, 70 milyonluk Türkiye'yi ele geçirmeye hazırlanan düşmanlar olarak sergilemekten utanç duymayanlar da gazetecilerdi."

HER ŞEY SAVCININ ÖNÜNDE AMA O GÖRMÜYOR

"Şu çok açık ki, beni yalnızlaştırmak, zayıf ve savunmasız kılmak için çaba gösterenler, kendilerince muratlarına erdiler. Bilgisayarımın güncesi öfke ve tehdit dolu satırlarla dolu. Bu mektuplardan birinin Bursa'dan postalandığını ve yakın tehdit arz etmesi açısından bir hayli kaygı verici bulduğumu ve tehdit mektubunu Şişli savcılığına arz etmeme rağmen bugüne değin herhangi bir sonuç alamadığımı yeri gelmişken not edeyim." HRANT DİNK

Hrant Dink'in bu yazısı ölümünden 2 hafta önce Agos Gazetesi'nde yayımlandı.

Dink sanki başına geleceği fark etmiş ama ne yapması gerektiğini bilmiyormuş edasıyla endişelerini köşesine taşımış.

Bu yazının ne anlama geldiği 4 yıl sonra gazetelere yansdı. 25 Nisan 2010 tarihli haberlerde, Hrant Dink'in Şişli savcılığı

aracılığıyla koruma talep ettiği ancak bu talebin il koruma komisyonuna bildirilmediği veya il koruma komisyonu tarafından sümen altı edildiği yazıldı.

Çıkan haberlerde ayrıca Hrant Dink'e koruma vermekle yükümlü olan kurumun valilik bünyesindeki il koruma komisyonu olduğu, işleyişin bu şekilde olduğu yazıldı.

Peki Dink'in gazetesine yönelik saldırılar, Dink'e yönelik protestolar Şişli'de olurken Şişli'nin basın savcısı ne yapıyordu?

Dink ölmeden önce kaleme aldığı 10 Ocak 2007 tarihli "Neden Hedef Seçildim?" başlıklı yazısında Bursa'dan aldığı bir tehdit sebebiyle bizzat Şişli Savcılığı'na başvurduğunu yazmıştı. Ancak sonucunu kimse bilemedi.

Şişli Cumhuriyet Savcılığı tarafından Dink'in tehdit mektubu ile ilgili yaptığı başvuru hakkında herhangi bir işlem yapılmadı.

Ayrıca bayrak üzerine öldürme yemini yaptırması ile hatırlanan Mehmet Fikri Karadağ'ın Osman Baydemir ve Sebahat Tuncel'e silahlı saldırı için azmettirdiği Uzman Çavuş Muhammet Yüce ile yaptığı telefon görüşmelerinde "Şişli Savcılığında tanıdıklar var merak etme seni koruyacağız" sözlerindeki 'tanıdık savcı' kimdi acaba?

Hrant Dink öldürülmeden önce Türklüğe hakaret iddiasıyla yargılanıyordu ve her duruşması ayrı bir olaya, ayrı bir protestoya konu oluyordu. Adeta televizyon kanallarında duruşmalarda yaşanan gelişmeler canlı yayınlandı ve Dink'e karşı provakatif bir zeminde tepkiler kışkırtıldı.

İşte Dink'e karşı bu saldırı ve küfürlerin hepsi İstanbul Basın Savcılığı'nın gözünün önünde gerçekleşti. Fakat bu ortamda ilgili savcı basında suç teşkil eden konuları belirleyip dava açmadığı için, Dink'e karşı basın üzerinden oluşturulan nefret atmosferi kartopu gibi büyüdü.

Oysa AGOS Gazetesinin bulunduğu Halaskargazi Caddesi de Şişli Adliyesi'nin görev alanında bulunuyordu. Gazete savcılığa neredeyse yürüme mesafesindeydi. Fakat savcılık yaklaşmakta olan cinayeti görmedi. Kimse de bu olayda Şişli Savcılığı'nın rolü neydi diye sormadı.

Üstelik Veli Küçük 'orada tanıdıklar varmış' demişti iddia-name ek klasörlerine giren telefon kayıtlarında.

BAŞBAKANLIK MÜFETTİŞLERİ ERMENİ BABAANNEYİ BULDU!

Bu süreçte tartışılan, tuhaf bulunan çok şey oldu. Fakat birisi var ki ne deseniz boş. Başbakanlık Müfettişleri Ermeni kimliği nedeniyle öldürülen bir kişinin soruşturmasını yürüttüler. Yani soruşturmayı yürütenler ile cinayeti işleyenler arasında olaylara bakış ve algılayış açısından bir fark olmalı. Buna dünya görüşü de denebilir. Oysa raporda öyle bir bölüm var ki kelimenin tam anlamıyla tirajikomik bir durumu gösteriyor.

“Yasin HAYAL - Erhan TUNCEL İlişkisi

a.Müfettişliğimizce Yapılan İncelemeler

Bu bölümde Erhan TUNCEL ile Yasin HAYAL'in tanışma süreci ve ilişkileri analiz edilecektir.

Erhan TUNCEL, 13.09.2001 tarihinde Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'nde lisans öğrenimine başlamış olan, Yasin HAYAL'in ikamet ettiği Pelitli Beldesinde ikamet eden ve aynı zamanda Alperen Ocaklarıyla yakın irtibatlı bir öğrenci olarak bilinmektedir. (Ek No:78)

Erhan TUNCEL ile ilgili araştırmalarda, Elazığlı olduğu, ailesinin halen Elazığ'da ikamet ettiği, babası Ali Rıza TUNCEL'in Köy Hizmetlerinden emekli olduğu, 2 kardeşinin bulunduğu, dedesi Hasan'ın eşi yani baba-annesi Aruzganlı Siddika'nın o yörede Ermeni kökenli olarak bilindiği istihbari bilgileri edinilmiştir. (Ek No:78/11)“

Müfettişler şunu demeye getiriyorlar: Aslında o da Ermeni!

Üstelik müfettişlerin Erhan Tuncel ile ilgili olarak rapora not ettikleri bu konu hiçbir sonuca bağlanmamış. Yani bu bilgi hiçbir yere varmak için verilmemiş. Açıkçası tamamen bilinçaltının yansımaları olarak rapora girdiği belli. Yada onlara o bilgiyi veren istihbaratçılarla yaptıkları çok derin ve yoğun müzakerelerin yansımaları. "Bakın Erhan Tuncel de Ermeni" bilgisinin bir istihbarat birimi olduğunu rapor söylüyor. Bu istihbarat biriminin de olsa raporda üstüne gidilmeyen istihbarat birimi olduğu çok açık. Müfettişlerin raporlarındaki bu bilinçaltı notunu okuyunca; Müfettiş grubundan Yasemin Tuğçe Tümer (İnan)'ın amcasının; Trabzon'da Azınlık ve Misyonerlik konferansları düzenleyen KTÜ'de Karadeniz Araştırmalarından sorumlu dekan olduğunu, 2005'te Boğaziçi Üniversitesi'ndeki sempozyuma katılanları "Devletten maaş alıp, Ermeni ağzıyla konuşmakla" suçladığını, Trabzon ve Çevresi 1. Dünya Harbi'nde Ermeni Çetecilerin Katliamına Uğramış Mağdurlar Derneği kurucu üyesi olduğunu hatırlamakla yanlış mı yapıyorum acaba?

Başbakanlık Müfettişlerinin raporlarında şu yazıyor:

"Dolayısıyla her ne kadar Coşkun İĞCİ'nin Yasin HAYAL'den edindiği Hrant DİNK'e yönelik bir eylem planladığı bilgisini Jandarma görevlilerine ilettiği hususu gerçek olarak ortada bulunsa da, resmi mutemet eleman olarak çalıştığı iddiasının varit olmadığı anlaşılmıştır."

Sonuç olarak Başbakanlık'a göre Jandarma Dink'in öldürüleceğini Emniyet'ten aylar önce öğrenmiş olsa da bunu gayriresmi kanallardan öğrenmiş olması veya bu bilgiyi resmi tutanağa bağlamamış olmaları jandarma görevlilerini aklıyordu.

Trafik kazalarında vatandaşın elle tuttuğu tutanak bile resmi işleme esas teşkil ederken Başbakanlık'ın olayı böyle çözmesi hayret verici.

Emniyet ise bir dönem çalıştığı ancak daha sonra ilişkisini kestiği muhbirden dolayı hedef tahtasına oturtuldu. Başbakanlık müfettişlerinin konuya yaklaşımına bakılırsa polis de aslında Erhan Tuncel ile ilişkisini hiç kayda geçirmeseydi, hiçbir sorun çıkmayacaktı. Polis, Başbakanlık'ın aklına uyarıya bundan sonra hiçbir elemanını kaydetmemesi gerekecek.

BAŞBAKANLIK RAPORU HANGİ STATÜDE?

Başbakanlık raporunu muhtemelen herkesten önce Nedim Şener, ardından da Milliyet okurları gördü. Yada en azından Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'ndan önce. Çünkü Başbakan yurtdışındayken rapor Milliyet'in internet sayfasına konuldu. Böylece kamuoyu baskısı oluşacaktı. Nitekim öyle de oldu. Başbakan buna göre mi hareket etmiştir, bunu bilmek zor ama Başbakanlık Müfettişlerinin raporunun böyle bir amaç için sızdığı; zamanlamasından, sunumundan ve içeriğinden anlaşılıyor. Rapor yaklaşık iki ay boyunca Milliyet'in internet sitesinde kaldı, ardından da Nedim Şener'in "İstihbarat Yalanları" kitabında genişçe alıntılıandı.

Raporda suçlanan Emniyet Müdürü Ali Fuat Yılmaz ve polis memuru Muhittin Zenit adına Avukat Seyfettin Uzunçakmak Başbakanlık'a dilekçe ile başvurdu ve raporun internette gezdiğini sonra da bir kitaba konu olduğunu, müvekkillerinin kendi isimleri geçtiğinden bu raporu temin etmek istediklerini belirtti.

Aldığı cevap gerçekten garipti. Başbakanlık'ın verdiği cevabın özeti şuydu: "Benim raporum gizli, sana veremem ama internette ve Nedim Şener'in kitabında olması bizi ilgilendirmiyor. Biz İçişleri'ne verdik onlardan isteyin." Başbakanlık Teftiş Kurulu, gizli olan raporunun nasıl olup da internette dolaştığını bir türlü çözemeyen, Avukat Uzunçakmak bu kez İçişleri'ne müracaat etti.

T C
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Teftiş Kurulu Başkanlığı

SAYI : B.05.0.TEF.0.00.73.06

KONU :

Bilgi: Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin "İstenecek bilgi veya belgelerin niteliği" başlıklı 12'nci maddesinin 2'nci fıkrası hükmüne göre de kurum ve kuruluşlar, tekemmül etmemiş bir işleme ilişkin bilgi veya belge için yapılacak başvurulara olumsuz cevap verilebilmektedirler.

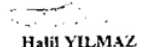
Teftiş Kurullarının çalışmalarını sonucunda düzenlenen rapor veya benzeri belgelerdeki tespit, görüş ve önerilerin, karar alma ve uygulama mevkiindeki makam ve mercüleri bağlayıcı nitelikte olmadığı ve yalnızca bu makam ve mercülere yol gösterici mahiyet taşıdığı hususu idare hukukunun en temel ilkelerindedir. Bu itibarla, Teftiş Kurullarının çalışmalarını sonucunda düzenlenen rapor veya benzeri belgeler ile bunların içerdiği bilgilerin "teklif ve tavsiye niteliğindeki bilgi ve belge" olduğu açıktır.

Konuyla ilgili işlemlerin henüz tekemmül etmemiş olduğu hususu da yukarıda açıklanmıştır.

Dolayısıyla, söz konusu dilekçelerinizde belirtilen konularda, 4982 sayılı Kanunun 26'ncı maddesi ile bu Kanunun uygulanmasına ilişkin Yönetmeliğin 12'nci maddesinin 2'nci fıkrası hükümleri uygulanca da müvekkiliniz ile ilgili olarak herhangi bir bilgi ve belge verilmesinin mümkün olmadığı değerlendirilmektedir.

Açıklanan nedenlerle, ilgi (a) ve (b) dilekçelerle vaki talebinizin yerine getirilmesi mümkün görülmemiştir.

Bilgilerini rica ederim.

Hatil YILMAZ
Bakan a.
Teftiş Kurulu Başkanı

Oradan da aldığı cevap enteresandı: "Bu raporun işi bitmedi yani tekemmül etmedi. Bu yüzden rapor veremeyiz." Bilgi edinme üst kurulu da aynı cevabı verdi. Rapor her yerde ama resmi olarak hiçbir yerdedi.

Bununla birlikte asıl şaşırtıcı olan veremeyiz cevabı değildi:

Üstünde fırtınalar koparılan, uzun süre Milliyet'in internet sitesinde asılı kalan, Nedim Şener'in kitabının hemen hemen tüm içeriğini oluşturan Başbakanlık raporu hakkında söylenenlerdi:

İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanı'nın Bakan adına verdiği cevapta, hem Başbakanlık hem de İçişleri Teftiş Kurullarının raporlarının hukuki bir nitelik taşımadığını,

tavsiye ve görüş niteliğinde olduğunu belirtti. Oysa o rapor bir engizisyona dönüştürüldü. Ergenekon karşıtlarının hatta Ergenekon'un can simidi oldu. Konuyu anlamaya çalışanlar bir kenara, Başbakanlık'ın raporu Ergenekon karşıtlarının "Operasyon Ergenekon"u oldu.

MUHBİR TERÖR MÜDÜRÜ ÇIKTI

Başbakanlık raporunun sadece emniyeti özellikle de istihbaratı hedef alması dikkat çekici. Bu tercihin gerekçesi olarak da sürmekte olan Ergenekon süreci gösteriliyor. Çünkü istihbarat dağıtılırsa bundan sonra yapılacak operasyonlar da sekteye uğrayacaktır.

Yeri gelmişken Dink Cinayeti ile ilgili olmayan ama uzun süre istihbarat kulislerinde dolaşan çok çarpıcı bir olayı aktaralım.

Ergenekon soruşturması sadece dışarıdan değil, içerden müdahalelerle de sekteye uğratılmak isteniyordu. Adli soruşturmanın poliste iki ayağı vardı: Organize Suçlar Şubesi ve Terör Şubesi.

İstanbul Emniyeti içinde ise ölü doğan bir çocuk gibi soruşturmayı ilk evresinde bitirmek isteyen bir ekip vardı.

Bunlar TEM şube Müdürü Selim Kutkan, Emniyet Müdür Yardımcısı Hakan Aydın Türker ve Celalettin Cerrah'i dışarıdan yönlendiren (o dönem İstihbarat Şubeden alınmıştı) Ahmet İlhan Güler'di.

Cerrah'a Hrant Dink cinayeti ile ilgili meşhur "bunun arkasında bir şey yok, milliyetçi çocukların işi" açıklamasını yaptıran da Ahmet İlhan Güler'in tavsiyesiydi.

İlhan Güler, Danıştay soruşturmasında da gözaltına alınması istenen ve kendisinin yakından tanıdığı Muzaffer Tekin'in alınmasına da karşı çıkmış, Ankara'daki Emniyet birimlerini arayarak "darbe mi yaptırmak istiyorsunuz, başımızı belaya

sokmayın” demişti. Soruşturmadaki fiili engelleme girişimlerine rağmen dananın kuyruğu terör müdürü Selim Kutkan’ın bir görüşmesi dinlemeye takılınca koptu.

Kutkan, işgal ettiği şube müdürlüğü makamı gereği Ergenekon soruşturması hakkında her şeyden erken haberdar oluyordu. Fakat bir gün enteresan bir gelişme oldu. Kutkan teknik takibe takıldı. Terör müdürü elde ettiği bütün bilgileri Emniyet Müdürlüğü binası dışına çıkararak ankesörlü bir telefondan Aydınlık Dergisi’nde çalışan bir akrabasına aktarıyordu. Üstelik aktardığı bilgiler arasında yakında İşçi Partisi’nin de operasyon kapsamına alınacağı ve kimlerin dinlendiği bilgisi de vardı. Bu durumun birden fazla istihbarat örgütü tarafından tespit edilmesinden sonra Selim Kutkan terör müdürlüğünden alındı. Bu görev değişikliğinin gerçek nedeni bugüne kadar ortaya çıkmamıştı.

RAPOR SAVAŞLARI VE BİTMEYEN

TARTIŞMALAR

Dink Cinayeti’nden sonra karmaşık bir rapor savaşı başladı. Ondan fazla soruşturma açıldı. Yüzlerce sayfalık raporlar yazıldı.

İşte size karışık soruşturma cetvelinin temel konularına göre özeti:

McDonalds eyleminde Trabzon polisinin bir delili gizlediği, Erhan Tuncel’in soruşturma dışına çıkarıldığı iddiası (22.02.2007; Şükrü Yıldız, Mehmet Ali Özkılıç-İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişleri)

Konu adli bir konudur, adliyeye tevdi edilmiştir. (22.02.2007; Şükrü Yıldız, Mehmet Ali Özkılıç)

Trabzon Cumhuriyet Başsavcılığı Trabzon polisi hakkında ileri sürülen tüm iddiaları incelemiş ve kovuşturma açılmasına gerek görmemiştir. (10.01.2008; Trabzon Başsavcılığı)

Savcılığın bu kararına müşteriler tarafından itiraz edilmiştir. Ancak Rize Ağır Ceza Mahkemesi itirazı reddetmiş ve karar kesinleşmiştir. (14.02.2008; Rize Ağır Ceza Mahkemesi)

Trabzon ve İstanbul Emniyeti'nin Hrant Dink'in öldürülmesi olayında polislerin suçlu önleme görevini eksik yaptığı iddiası. (26.06.2007; Şükrü Yıldız- İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişi)

Trabzon'da suçlanan görevlilerin görevlerini gereğine uygun olarak ifa ettikleri kanaatine varılmıştır. (05.08.2007; Şükrü Yıldız)

Trabzon İl İdare Kurulu da aynı kararı almıştır. (07.08.2007; Trabzon İl İdare Kurulu)

Daha sonra yapılan itirazı Trabzon Bölge İdare Mahkemesi reddetmiştir. (03.10.2007; Trabzon Bölge İdare Mahkemesi)

Olası Dink eylemine ilişkin Trabzon istihbaratının uyarı yazısının İstanbul'a ulaştığı tespiti üzerine İstanbul İl İdare Kurulu (20.03.2008; İstanbul İl İdare Kurulu);

İstanbul İl Emniyet Müdürü ve İstihbarat Şube Müdür Yardımcısı hakkında soruşturma izni verilmemesi,

İstihbarat Şube Müdürü ve şubede çalışan ilgili personel hakkında soruşturma izni verilmesine karar vermiştir.

Müştekiler ve ilgili personelin karara itirazı üzerine İstanbul Bölge İdare Mahkemesi itirazı yerinde görmüş ve tüm personel hakkında soruşturma izni verilmemesine karar vermiştir. (27.06.2008 ; İstanbul Bölge İdare Mahkemesi)

3)Hrant Dink'in ölümü sonrasında Erhan Tuncel ile Muhittin Zenit'in telefon görüşmelerine istinaden polisin cinayeti bildiği halde tedbir almadığı iddiası, İçişleri Bakanlığı Müfettişlerinin bu telefon görüşmesine rağmen soruşturma başlatmamalarının şikayet edilmesi. (02.10.2007; Mithat Dumanlı, Abdulkadir Erin, Mehmet Tanışır- İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişleri)

İddiaların adli ve idari soruşturmada gündeme geldiği tespiti yapılmıştır. Bu iddialar ile ilgili hususlar Ağır Ceza ve Bölge İdare Mahkemesinde soruşturmaya gerek olmadığı yönünde kesin karara bağlanmıştır. Bu nedenle ek soruşturma imkanı ve gereği görülmemiştir.

Yapılan telefon görüşmesinin de cinayetin faillerinin tespitine yönelik çalışmalar bağlamında, amirlerinin isteği üzerine gerçekleştiği, görüşmenin içeriğinin amirlerinin olayın işleniş biçimi konusunda kendisine verdiği bilgiler ile görev ilişkisi sırasında aldığı bilgiler çerçevesinde ve konuşmanın insicamına göre daha fazla bilgi alma amacına yönelik olarak olduğu şeklinde kanaate varılmıştır. (08.11.2007; Mithat Dumanlı, Abdulkadir Erin, Mehmet Tanışır)

4) Hrant Dink'in İstanbul Valiliği'nde Vali Yardımcısı ve iki MİT mensubu tarafından uyarılması olayının soruşturulmadığı iddiası. (25.04.2007; Mehmet Akın, Ayşegül Genç, Yasemin Tuğçe Tümer-Başbakanlık Mülkiye Müfettişleri)

Vali Yardımcısı azınlıklardan sorumlu Vali Yardımcısı olması nedeniyle Hrant Dink ile görüşmüştür. Görüşmenin, Dink'in öldürülmesi ile ilgisi yoktur kanaatine varılmıştır. (10.10.2008; Mehmet Akın, Ayşegül Genç, Yasemin Tuğçe Tümer)

5) Erhan Tuncel'in MİT ve Jandarma ilişkisi ve bu kurumların sorumluluklarının soruşturulmadığı iddiası. (25.04.2007; Mehmet Akın, Ayşegül Genç, Yasemin Tuğçe Tümer-Başbakanlık Mülkiye Müfettişleri)

Başbakanlık müfettişleri MİT'e sorulması üzerine verilen yazılı cevapla yetinmiştir. MİT Erhan Tuncel ile ilişkisi olmadığını belirtmiştir. (10.10.2008; Mehmet Akın, Ayşegül Genç, Yasemin Tuğçe Tümer) (MİT'in koruma görevi üzerinde durulmamıştır)

Coşkun İçci Jandarma'ya bilgi verdiğinin mahkeme tarafından tespit edilmesine rağmen Jandarma kayıtlarında Coşkun İçci'nin (ve Erhan Tuncel'in) haber kaynağı olarak yer almaması nedeniyle sorumlu tutulamayacağı savunulmuştur. (Yani Polis de Erhan Tuncel'den aldığı bilgileri yazıya dökmeseydi yada Erhan Tuncel'i eleman olarak

kaydetmeseydi sorumsuz olacaktı) (10.10.2008; Mehmet Akın, Ayşegül Genç, Yasemin Tuğçe Tümer)

6) I) İstanbul istihbaratın yaptığı araştırma sonucunu gösterir raporun Daire Başkanlığı Merkez Şubesine iletmediği iddiası. II) Trabzon istihbaratın Erhan Tuncel ile elemanlık ilişkisini bitirmesi sonrasında konunun takibini yapmadığı, operasyon gerçekleştirmediği iddiası. III) Trabzon istihbaratının elemanı iyi yönetemediği, elemanın suç faaliyetine iştirakini tespit edemediği iddiası. (10.10.2008; Mehmet Akın, Ayşegül Genç, Yasemin Tuğçe Tümer-Başbakanlık Mülkiye Müfettişleri)

Söz konusu yazı Daire Başkanlığı Merkez Şubesine ileilmemiştir şeklinde kanaate varılmıştır. (09.11.2009; Mustafa Üçkuyu, Mehmet Canoğlu-İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişleri)

II) ve III) iddialar hk: Emniyet görevlilerinin Erhan Tuncel ile ilişkilerin belli bir disiplin çerçevesinde sürdürüldüğü, istihbari olarak yararlandı ve istihbari bilgi akışının sağlandığı, hem Erhan Tuncel’in hem de takip için görevlendirildiği grubun önde gelenlerinin teknik ve fiziki takibe alındığı, dolayısıyla da takibinde bir zaafiyet yaşanmadığı belirtilmiştir. (09.11.2009; Mustafa Üçkuyu, Mehmet Canoğlu)

7) İstihbarat Daire Başkanlığı’nın sürecin kontrolü ve koordinesini sağlamadığı, Trabzon’un yazısına istinaden operasyon başlatmayarak görevi ihmal ettiği iddiası. (10.10.2008; Mehmet Akın, Ayşegül Genç, Yasemin Tuğçe Tümer-Başbakanlık Mülkiye Müfettişleri)

İstihbarat Daire Başkanlığı ilgili şube müdürlüğü görevlileri Trabzon’un yazısını arşive kaydetmiş ve ilgili büroya havale etmiştir. İlgili büro yazıyı değerlendirmeye tabi tutarak bu evrakın gereğini yerine getirecek birime ulaşıp ulaşmadığını kontrol etmiştir. Dolayısıyla Trabzon’dan gelen yazıyla ilgili olarak Daire Başkanlığı personeli görevlerini yerine getirmişlerdir. (11.09.2009; Mustafa Üçkuyu, Mehmet Canoğlu-İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişleri)

Bahse konu yazıya istinaden İstanbul’un gerekli araştırmayı yapması ve buna ilişkin cevabi bir yazı göndermesi gerekmekte iken böyle

bir yazışma yapılmamıştır. Bu nedenle Trabzon çalışmasını tekamül ettirerek operasyonel aşamaya geçememiştir. (11.09.2009; Mustafa Üçkuyu, Mehmet Canoğlu)

Dink cinayetinde hem cinayet hem de kamu görevlilerinin durumları hakkında 12 idari ve adli soruşturma yapıldı. Soruşturmalar çok tartışılan konuları ele aldılar. Biz kimin haklı kimin haksız olduğunu mahkemelere bırakıp iddiaları ve verilen cevapları aktaralım.

KANLI PANTOLON EFSANESİ

Yasin Hayal'in 24 Ekim 2004'te Trabzon McDonald's a bomba atması ve bu süreçte Erhan Tuncel'den yardım aldığı iddiaları ilk günden bu yana sıcak bir tartışma konusu. İddiaya göre bombayı Erhan hazırlamıştı. Yasin Hayalde bombalamadan sonra üzerindeki kanlı pantolonu Erhan Tuncel'e vermişti. Trabzon polisi ise pantolonu delil saymamış, Erhan'ı da soruşturma dışına çıkartarak istihbarat elemanı yapmıştı.

Bu konuda muhtelif iddialar ve cevaplar sıralandı. Müfettişler Erhan'ın soruşturma dışında tutulmasına, pantolonun delil yapılmamasına dikkat çektiler.

Fakat Emniyet cephesi pantolon olayına başka bir yönden bakıyor. Onlara göre eylemi Yasin'in yaptığı kesindi. Bu sebeple ne olay yeri inceleme ne de asayiş polisleri eylemi delillendirmek için yeni delil arayışına girdi.

Erhan Tuncel kanlı olduğu iddia edilen pantolonu emniyete getirdiğinde, oradaki yetkililerden M.Z. Erhan Tuncel'e şöyle dedi: "Bize Yasin Hayal lazım, delil değil. Zaten eylemi Yasin Hayal'in gerçekleştirdiği kesinleşti." Polis Memuru T.C. ise 21.02.2007 günü müfettişlere verdiği ifadede "Pantolonun kanlı olduğunu ben görmedim ve Yasin'e ait olduğuna

da inanmadım. İnanırdıcı gelmedi. Pantolonu ne yaptığımızı tam olarak hatırlayamıyorum." dedi.

Bombayı kimin yaptığı ise netleşmedi.

YASİN TERÖR ÖRGÜTÜ ÜYESİ Mİ DEĞİL Mİ?

Kurumlar arası rapor savaşlarının en güçlü argümanlarından birisi de bu konu.

Yani Yasin Hayal terör örgütü üyesi mi değil mi? Başbakanlık Müfettişleri Hrant Dink'in öldürülmesi olayında öldürme istihbaratının iletiği İstanbul Emniyeti'ni değil de bu istihbaratın bilgi için iletiği İstihbarat Daire Başkanlığı'nı suçlu ilan etmişti. Gerekçeleri ise şu: Kişilerin korunması ile ilgili görev dağılımında daire başkanlığında tutulan bir liste programına (hedef şahıs programı) bilgi girilmemiş.

İçişleri müfettişlerinin tespiti şöyle: Bu programın kullanımı ile ilgili talimat yazısında ise programa bilgisi girilecek kişinin bir terör örgütü tarafından tehdit edilmesi gerektiği belirtiliyor. Bunun ise mantığı şu... Kişilerin husumetlerinden dolayı birbirlerini tehdit etmeleri istihbarat dairesinin görevi değil. Türkiye'de hergün binlerce kişi birbirini tehdit ediyor. Bu asayiş şubesinin işi. Bu yüzden istihbarat dairesi kişilerin terör örgütlerince tehdidini takip ediyor.

İçişleri Müfettişlerinin bu tespitine karşı Başbakanlık Müfettişleri Hrant Dink'e eylem yapacağı bilgisi alınan Yasin Hayal'in cihat örgütleriyle bağlantılı olduğu için dinlendiğini gerekçe gösterdi. Dolayısıyla da içişleri müfettişlerinin terör örgütü yok tespitini eleştirdiler.

İçişleri'nin bu noktada bakış açısı ise şöyle: Yasin Hayal Trabzon'da McDonalds'a el bombası attığında bile bir terör örgütü üyesi olduğu için yada bir örgüt adına bu işi yaptığı için yargılanmadı. Yasin Hayal "Korku ve panik yaratacak şekilde bomba patlatmak, 6 kişinin yaralanmasına neden olmaktan

her bir kişi için ayrı ayrı ve bomba patlatmak suretiyle motorlu araca zarar vermek” suçundan yargılandı ve ceza aldı. Zaten Yasin Hayal bir terör örgütü üyesi olsaydı bir örgüt adına eylem yapmış olacaktı ve daha ağır bir ceza alacaktı. Ayrıca savcı ‘iyi halden’ indirim de istedi.

Bu durumda Yasin Hayal’in terör örgütü üyesi olduğuna dair bir mahkeme kararı yok.

Buna karşın başbakanlık müfettişleri “bu kişi cihat örgütleriyle bağlantılı olduğu için dinlendi” diyor.

Fakat bu tespite İçişleri’nin karşı cevabı ise şöyle:Cihat örgütleri adında bir terör örgütü yok. Yasin Hayal cihat örgütleri değil cihat bölgeleri yani Çeçenistan, Afganistan vb ile bağlantılı olabileceği için dinlenmiş. Bu bilginin kaynağı da onun Mcdonalds eylemi ile ilgili mahkemede “ben Çeçenistan’a gitmeyi denedim” demesi. Yani polis olası bir teması veya girişimi gözlemek istemiş. Bu da dinleme mevzuatına çok uygun çünkü yasa dinlemede ikna edici bir şüphe aranmasını gerekli kılıyor.

Meal en şunu diyor yönetmelik: Dinlemede şüphe esastır. Fakat terör örgütü üyeliği için mahkeme kararı gerekir. Eğer dinlemede gösterilen gerekçe şüphe yargı kararı hükmüne geçseydi TİB başkanının açıkladığı dinlenen 70.000 telefondan 70.000 terör örgütü mensubu çıkarmak gerekirdi.

Toparlamak gerekirse, Trabzon istihbaratı İstanbul istihbaratına 17 Şubat 2006’da Hrant Dink’in Yasin Hayal’in eylem hedefi olabileceğini,bu bilginin ciddi olduğunu yazdı. Ve yaklaşık bir yıl sonra öldürüldüğünde İstanbul’da Hrant Dink’e koruma verilmemişti.

Suçlanan İstanbul istihbarat şube müdürü Ahmet İlhan Güler ‘ben suçlu değilim, merkezde bir koruma programı var, oraya veri girişi yapmayan merkez suçlu’ dedi.

Fakat uygulama ve teamüller bu tezi de yalanlıyor. Çünkü kişilerin korunması görevi bakanlıkların yada kurumların mer-

kez teşkilatlarının değil, devletin ildeki kurumlarının görevi. Yani Kars'ta tehdit altında olan kişiyi Ankara'daki bir birim korumaz. Kars Valiliği İl Koruma Komisyonu korur.

Ankara'da istihbarat dairesinde tehdit bilgilerinin toplandığı bir bilgisayar yazılımı var. Ama bu yazılım tüm tehdit bilgilerini havuzda toplamak için. Yani Kars "Bende tehdit edilen şu kişi hakkında kısmi bir bilgi var, acaba bu kişinin Türkiye'nin başka yerlerine ait tehdit bilgisi olabilir mi?" dediğinde merkez devreye girer ve Kars'ta olmayan bilgileri Kars'a verir. Burada yanlış anlaşılan konu şu: Mekanizma merkezdeki programa girince il koruma komisyonunu devreye sokmuyor. Merkezdeki program bir çeşit listeden ibaret...

Dink'in öldürülmesinde ise İstanbul'un elinde kısmi bilgi yok, tam bilgi var. Trabzon haber elemanından aldığı bilgiyi İstanbul'a doğrudan -tedbir alınması için- 17 şubat 2006'da bildirmiş. İstanbul bu tehdit bilgisi hakkında bir işlem yapmamış. Ne il koruma komisyonunda konuyu gündem yapmış nede (eğer Trabzon'dan gelen bilgiyi yetersiz görüyorsa) acaba Türkiye'nin başka illerinde benzer bilgiler var mı diye istihbarat dairesine sormuş.

Bu tartışmadaki ilginç ayrıntılardan birisi de şu: Başbakanlık yazdığı eleştiri ile aslında kendi tezini de çürütüyor. Çünkü Yasin Hayal'in dinlenilmesi için mahkemeye sunulan 'terör örgütü üyeliği' şüphesini gerçekçi bulmuyorlar.

Fakat gerçekçi bulmadıkları noktadan "Dink ile ilgili bilgileri neden hedef şahıslar programına girmediniz" diyor. Yani başbakanlık müfettişleri terör örgütü şüphesiyle dinlemeyi gerçekçi bulmuyor. Ama gerçekçi bulmadığı madde üzerinden de Dink ile ilgili Hedef Şahıslar Programı'na veri girişi yapılmadığı gerekçesiyle de İstihbarat Dairesi'ni suçluyor.

Bu süreçte yine çok tartışılan konulardan birisi de Yılmaz'ın başında bulunduğu C Şube'nin 'taşra üniteleri arasında koor-

dinasyon görevi'. Hem raporlarda hem de basında İstihbarat Daire Başkanlığı ve burada görevli Eski İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek ile C Şube Müdürü Ali Fuat Yılmaz er iller arasında koordinasyon yapmadıkları gerekçesi ile suçlandılar.

Düz mantıkla bakıldığında bu haklı bir eleştiri. Fakat Emniyet'in yapısı ve işleyişi görünenden farklı. Emniyet Teşkilatı istihbarat hizmetlerinin temel dayanağı Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı Merkez ve Taşra Üniteleri Kuruluş, Görev ve Çalışma Yönetmeliği. Bu yönetmeliğin 14.maddesinde İstihbarat Dairesi'nin görevleri açıkça anlatılıyor. Burada 'istihbari bilginin operasyona dönüştürülmesinde görevli kurumun iller olduğunu açıkça yazıyor.

Yani hem operasyon görevi hem de koruma görevi illere aittir.

Şimdiye kadar hiçbir zaman İstihbarat Daire Başkanlığı ham bilgi neticesinde koruma kararı çıkartmamış. Burada yetki ve sorumluluk illerde.

KORUMA GÖREVI KİMİN?

Başbakanlık Müfettişleri'nin raporunda "Özellikle Erhan Tuncel'in elemanlıktan düşülmesi sonrasında Hrant Dink'in korunması tedbirinin İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na deruhte edilmesi gerekirdi." şeklinde bir ifade var.

Diğer olayda olduğu gibi düz mantıkla bakılınca çok mantıklı bir eleştiri. Fakat yine dönüp dolaşıp yönetmeliklere ve teamüllere gelince durum değişiyor. Çünkü hem kanunlarda hem de uygulamada koruma görev iller bazında yapılıyor.

Bugüne kadar İstihbarat Dairesi'nin başlattığı tek koruma süreci yok.

Bu bağlamda, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın Merkez Koruma Komisyonu'na (Sekreteryasını EGM/Koruma Dai-

resi Başkanlığı yürütmekte.) bir yazı göndermesi gerekliliğine işaret edilmekte. Koruma Hizmetleri Yönetmeliği, Merkez Koruma Komisyonu'nun hangi hallerde görevli olduğunu açıkça belirtmekte. Öncelikle yapılması gereken husus, Hrant Dink'in korunması talebinin Merkez Koruma Komisyonu'na mı, yoksa İl Koruma Komisyonu'na mı gönderileceğinin tespiti. Bu husus Koruma Hizmetleri Yönetmeliğinde açık bir şekilde yer almakta. Hrant Dink'in korunması talebinin doğrudan Merkez Koruma Komisyonu'na gönderilmesi hiçbir şekilde mümkün değil. Merkez Koruma Komisyonu bir itiraz ve/veya temyiz mercii gibi çalışmakta.

Yani Merkez şubelerin görevi Merkez Koruma Komisyonu'na itiraz olduğu hallerde fikir belirtmekti.

Yönetmelik hükümlerine göre Merkez Koruma Komisyonu'nun devreye girmesi, ancak Hrant Dink'in korunma talebinin İl Koruma Komisyonu'na gitmesi sonrasında, komisyonca bu talebin reddedilmesi halinde ya da kabulünde de koruma şekline itiraz durumunda mümkün olabilir ve ancak bu aşamadan sonra konu Merkez Koruma Komisyonu'na intikal ettirilir.

Dink'e koruma tahsis etmesi gerekenler İstanbul'da görev yapan MİT, Jandarma, Emniyet ve İstanbul Valiliği'ydi.

Bu unsurlardan hiçbiri Dink'in korunması gerektiğine dair talebi, İl koruma komisyonuna intikal ettirmedi.

Olması gereken neydi?

- MİT Dink'i fırcalamak yerine koruma talep edecekti.
- Trabzon Jandarma, Dink'in öldürüleceğine dair bilgiyi sümen altı etmeyecek, İstanbul'a bildirecek, neticesinde İstanbul İl Jandarma, koruma talep edecekti.
- Azınlıklardan sorumlu Vali yardımcısı odasında Dink'i fırcalatmak yerine koruma ile ilgili prosedürü başlatacağı.

- İstanbul İstihbarat Müdürü Ahmet İlhan Güler, Dink'in öldürüleceğine dair resmi yazı ellerine ulaştığında konuyu İstanbul Koruma Komisyonu'na intikal ettirecekti.

Kimin Koruma alması gerekirdi?

Terör örgütlerinin hedefi olanlar hakkında uygulanacak koruma tedbirlerinin esasları, 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 20. maddesine göre çıkartılan ve 16.09.1995 tarihinde yürürlüğe giren Koruma Hizmetleri Yönetmeliği'ne dayanmakta.

Bu yönetmelikte istihbarat hizmetlerine bakan yönü itibarıyla yapılacak uygulamalar iki bölümde incelenmiştir. Yönetmeliğin 10. maddesinde "talepleri halinde korunmaya alınacak şahıslarla" ilgili uygulamalar düzenlenmiş, 11. maddede ise "Talebine bakılmaksızın korunması istihbari birimlerce talep edileceklerle" ilgili uygulamalarda ise ayrı bir düzenleme görülmüştür.

Yani Dink'in 11. madde gereğince korumaya alınması gerekirdi.

Koruma Hizmetleri Yönetmeliği'nin 11. Maddesi:

Hayatının ciddi biçimde tehdit altında bulunduğu Milli İstihbarat Teşkilatı ile diğer istihbarat birimleri tarafından tespit edilenler ve korunmaları zaruri görülenler, bu kuruluşların teklifi üzerine güvenlik birimlerince, talepleri aranmaksızın korumaya alınırlar.

Bir istihbarat birimi olarak Trabzon İstihbarat Şube Müdürlüğü'nce Hrant Dink'e yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştirileceğine dair alınan istihbari duyumla ilgili olarak Yönetmeliğin 11. maddesi hükümleri çerçevesinde, şahsın korunması talebine bakılmaksızın, istihbarat biriminin talebi doğrultusunda korunmasının gerekliliği üzerinde durulmaktadır. Bu durumda Emniyet İstihbarat uygulamaları açısından yapılan

GİZLİ

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Emniyet Müdürlüğü

K - G
TSE-150-EN
9000

Sayı : B.05.1.EGM.4.34.00.06.03
1-300-0001. (1701) - 16737

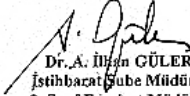
32/01/2007

Konu : PKK/KONGRA-GEL faaliyetleri.

DAĞITIMDAKİ YERLERE

DYP (Doğru Yol Partisi) Genel Başkanı sayın Mehmet AĞAR'a yönelik, PKK/KONGRA-GEL terör örgütü mensuplarına şüphe türü eylem düzenlemek amacıyla istihbarat çalışması yapıldığı şeklinde istihbari bilgiler elde edilmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

Dr. A. İlhan GÜLER
İstihbarat Şube Müdürü
3. Sınıf Emniyet Müdürü

DAĞITIM :
Terörle Mücadele Şube Müdürlüğüne
Koruma Şube Müdürlüğüne

Dink cinayetinden on gün sonra gelen bir ihbar üzerine İstanbul istihbaratı doğrudan koruma sürecini başlatıyor. Aynı şey Dink cinayetinde de yapılmalıydı. Ahmet İlhan Güler bu örnekte yapması gerekeni yapmış.

işlemlerde bir kusur söz konusu ise, bu durumun 11. madde bağlamında tahkik edilmesi gerekir. Talebe bakılmaksızın istihbari bilginin iletileceği komisyon İl Koruma Komisyonu'dur.

İl Koruma Komisyonu'na teklifi taşıyacak birim ise İstanbul'da görev yapan istihbarat birimleridir.

Özete, İstihbarat Daire Başkanlığı'nın Dink hakkında koruma almadığı tezi kurum teamüllerine aykırı bir durumdur.

Dink'i koruması gereken İstanbul İstihbarat Müdürlüğü ve İstanbul MİT yetkilileriydi.

Başbakanlık Müfettişleri ise mevzuata daha dikkatli baksaydı muhtemelen sorumluluğu Ankara'ya atmazdı.

İşte bu konuda teamülleri ve geçmiş uygulamaları gösteren somut bir örnek:

Dink cinayeti sürecinde çok tartışılan İstanbul İstihbarat Müdürü Ahmet İlhan Güler, 30 Ocak 2007'de gelen bir istihbari bilgi üzerine mevzuatta yazılı olan şeyi yapıyor. Doğrudan Koruma Şube Müdürlüğü'ne yazıp koruma sürecini başlatıyor. Çünkü koruma şube müdürlüğü koruma kurulunun sekreteryasını yürütüyor.

İstihbarat Dairesi Başkanlığı Merkez Şubelerince bu anlamda doğrudan İl Koruma Komisyonu'na muhatap yazılmış bir tane yazışma örneği yoktur. Çünkü kanunlar İstihbarat Daire Başkanlığı'na böyle bir yetki vermemektedir.

Dink örneğinden hareket edersek, bu bilginin İstanbul'a gönderilmesi ile birlikte İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün iki temel görevi oluşmuş durumda:

Kendisine gelen istihbari bilgi ile ilgili olarak kendi ilince sürdürülebilecek istihbari çalışmaları başlatmak ve bu kapsamda elde edeceği bilgileri ilgili iller ve başkanlığa bildirmek,

Trabzon'dan gelen istihbari bilgi, tedbir almayı gerektirdiği için ilgili icra birimi yani Koruma Şube Müdürlüğü'ne resmi yazı ile iletilmesini sağlamak.

Soruşturmalar gösterdi ki Trabzon'dan gönderilen 17/02/2006 tarihli yazı üzerine herhangi bir resmi yazı İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü tarafından düzenlenmedi. Dolayısıyla süreçte bir kesinti hali söz konusu. Mevcut uygulamada ise bir yazıya ilgili birim tarafından cevap verilmemiş olması, tümüyle o birimin sorumluluğu altındadır.

Ama 17/02/2006 tarihli yazı üzerine İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü gerekli araştırmaları istihbari teknik ve metotlar uygulanarak (takip/tarassut, teknik çalışma vb.) yapmış olsave bu kapsamda derlediği bilgileri yönetmelik gereği diğer birimlerle arşiv kayıtlarına geçecek şekilde paylaşılsaydı, planlı istihbarat operasyonu için gerekli aşamalardan biri bu şekilde yerine getirilmiş olurdu. Oysaki süreç bu noktada İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü tarafından kesintiye uğratılmış ve operasyonel çalışmalara boyut kazandırabilecek bir potansiyel harekete geçirilememiş.

SABRİ UZUN VE EMİN ARSLAN'IN ÇOK KONUŞULAN İFADELERİ

Dink Cinayeti sürecinde tartışmalara iki emniyet müdürü de dahil oldu. İstihbarat dairesinin eski başkanı Sabri Uzun 'verdiğim tamime uyulsaydı bu müessif olay gerçekleşmezdi' dedi. Emin Arslan ise İstihbarat Dairesi'nin suçlu olduğunu söyledi. İki tecrübeli emniyet müdürü bu tanımlamayı yapınca kamuoyunda ses getirdi. Olayı gazete ve televizyondan izleyen herkeste 'göz göre göre cinayet işlenmiş' algısı oluştu.

Peki bu tezler ne kadar gerçekçi ya da uygulamayla ne kadar uyumlu?

Uzun'un bahsettiği program 8 Şubat 2002 tarihli bir tamim. Adı Hedef Şahıslar Programı. Bir çeşit arşivleme kılavuzu. İstihbaratta asıl program İDB. Tüm bilgiler buradan akıyor. Ama bu programda içerik çok yoğun olduğu için bazı bilgilerin kaybolması önceki dönemlerde sıklıkla yaşandı.

İşin ilginç bugünkülerde çok eleştirilen Ali Fuat Yılmaz 2001'de bu programın hazırlanması talimatını veren emniyet müdürüydü.

Sabri Uzun istihbarat dünyasını ve sistemin işleyişini en iyi bilen müdürlerden. Ama pratikte söylediğinin karşılığı ol-

madığını da biliyor. Çünkü sistemin kullanılmaya başlandığı 2003'ten bu yana 8000'i aşkın isim programa girildi ama hiç birisiyle ilgili Ankara'dan bir koruma kararı alınmadı. Bütün koruma kararları bağlı oldukları illerden alındı.

Çünkü uygulamada ve mevzuatta korunacak şahıslar merkez koruma komisyonuna gelmedikçe, istihbarat daire başkanına arz edilmiyor.

Peki her şeye rağmen Hedef Şahıslar Programına Dink girilseydi ne olurdu? Evrak arşivlenmiş olurdu. İllerden soru gelirse de sisteme bakılıp cevap verilmiş olurdu.

Bu olayda ise Trabzon gereği için İstanbul'a, bilgi için Ankara'ya yolluyor. Uygulamada Ankara'nın yapması gereken şey yazıyı arşivlemek ve ilgili iline bildirip bildirilmediğini kontrol etmek. Zaten Sabri Uzunda 4 Kasım 2009'da İçişleri Müfettişlerine verdiği ifade haber raporunun istihbarat daire tarafından gereğinin yapıldığını söylüyor.

Sabri Uzun'un medyaya yansıyan bir diğer iddiası da şu: "F4 raporu benimle paylaşılsaydı eylem gerçekleşmezdi."

Bu iddia da çok mantıklı geliyor. Fakat yine işleyişe aykırı bir durum söz konusu. Çünkü F4 raporları bilginin ham olarak kaydedildiği raporlar. İstihbarat Dairesi'ne de 81 ilden bir yıl içerisinde yaklaşık 350 bin benzer yazışma geliyor. Bunların da yüzde 90'ı terör gündemli. Yani F4 raporları illerden teyit alınmadan başkana çıkmıyor. Aslında bunu da en iyi Sabri Uzun biliyordu.

Sabri Uzun'un müfettişlere ve Nedim Şener'in yargılandığı mahkemede verdiği ifade de bir bölüm daha var.

Uzun 'koruma kararı alınmalıydı' diyor.

Bu konuda Sabri Uzun haklı. Trabzon belgesi 17.06.2006 tarihinde gereği için İstanbul'a gönderdi. Ancak İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler, konuyu il koruma komisyonuna getirmedi ve bu konuda Celalettin Cerrah'ı de-reye sokmadı. Görevini ihmal etti.

Nitekim 26.06.2007 tarihli İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri, raporlarında İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'in görevini eksik yaptığı iddiasıyla vazifelerini aksattıkları kanaatine vardı ve 20.03.2008 tarihinde İstanbul İl İdare Kurulu soruşturulmasına izin verdi.

Uzun'un müfettişlere verdiği ifadede ve basına verdiği demeçlerde üzerinde durduğu bir şey daha var. Uzun, "Erhan Tuncel istihbarat elemanlığından çıkartılınca alarm durumu olmuştur, koruma süreci başlatılmıyordu." diyor.

Diğerlerinde olduğu gibi çok mantıklı bir eleştiri fakat Emniyet'in iç işleyişi açısından bakılırsa terslik var. Vahim bir durum ama Erhan Tuncel'in istihbarat elemanlığından çıkarıldığını cinayet günü ilgili şube müdürü bilmiyordu.

Bunu ilerleyen bölümlerde açacağız.

Peki yılların istihbaratçısı Sabri Uzun uygulamayı, yönetmelikleri bilmiyor muydu.

Bu noktada güvenlik bürokrasisinde anlatılan en güçlü senaryo şu: Sabri Uzun, Emniyet Müdür Yardımcısı Emin Arslan ile yakın çalışıyordu. Arslan'ın captagon kaçakçısı Habip Kanat'la ilişkisi nedeniyle tutuklanmasını istihbarat dairesine bağladı. Yani açıklamaları biraz şahsi algılanıyor.

Emin Arslan ise kitabı yayına hazırlarken soruşturma savcılarına giderek Dink cinayeti ile ilgili bildiklerini anlattı. Aslında bir şey anlatmadı. Emin Arslan, Hrant Dink olayı ile ilgili olarak "Tam da olayı çözüyordum ki komploya kurban gittim" mealli açıklaması ile hatırlanıyor. Altı aydır bu cümlesi konuşuluyor, yazılara konu oluyor. Arslan'ın iddiasına göre Dink cinayetindeki ihmalleri, sorumluluğu olanları ortaya çıkartacaktı ki Habip Kanat üzerinden kendisine operasyon yapıldı.

Mantıklı mı? Hiç de değil ama savunmadır, saygı duyarsınız. Tabii bu durumda Arslan'a "Dink cinayetinden tutuklandığınızı ana kadar 32 ay geçmişti. Bu süre zarfında ne yaptınız. Müfettiş-

lere ne dediniz?” diye sorma hakkımız olur. Arslan, 10 Aralık'ta savcı Selim Berna Altay'a 7 sayfalık bir ifade verdi. “Tam da olayı aydınlatıyordum ki” mealli bir açıklamadan sonra insan derli toplu bir ifade bekler doğal olarak. Fakat ifadede ‘dakika 1, gol 1’ durumu var. Meğerse Arslan ‘cinayeti çözecektim’ dememiş. “Gerekli tedbirler alınsaydı cinayet önlenebilirdi” demek istemiş. Neyse bu durum Hanefi Avcı olayında da böyle olmuştu. Avcı, Nedim Şener’e verdiği röportajda “Cemaatin İstanbul polisindeki lideri Ali Fuat Yılmaz” demişti. En azından haberde öyle diyordu. Fakat savcılık ifadesinde “Ben öyle bir şey demedim” dedi. Mehmet Baransu ile ‘teyp kırdıran bir röportaj’ yapıp sonra da müfettişlere “Ben öyle bir röportaj vermedim” demişti.

Konuya dönersek, Emin Arslan’ın ifadesini Hrant Dink’in avukatları çok önemsiyordu. Vereceği bilgilerle belki de tıkanan davada bir açılım yapabilirdi. Fakat Arslan bilinen tezlerini tekrarlamış. Önce ne kadar iyi bir istihbaratçı olduğunu anlatmış, kendisine ‘duayen istihbaratçı’ gözüyle bakıldığını söylemiş. Fakat 7. sayfanın sonunda “Ben gazetelerde yer alan bilgilere göre değerlendirme yaptım ve bazı kişiler bundan rahatsız oldu” diyor. Sonrasında da “Bu yüzden beni bir operasyona monte ettiler” diyor. Konu dağılmasın diye tekrar Habip Kanat olayına girmeyelim ama acaba Arslan’ın oğlunu da Habip Kanat’ın şirketine rakip emniyet müdürleri mi ortak etti? Arslan’ın ifadelerinde ‘şahsi bir hesaplaşma’ düşüncesi çok net hissediliyor. Fakat bir bölüm var ki orada tebessüm ettiriyor. Diyor ki Arslan “Dink’le ilgili en fazla belge toplayan ve arayan Nedim Şener’di. Şener’in kitap yazması ve şahsen benim de yüzde 70’ini bilmediğim, duymadığım bilgi ve belgelerin bu kitapta yer alması beni şaşırttı.” Bu arada hatırlatalım Arslan cinayet işlendiğinde, söz konusu kitap yazıldığında Emniyet’in iki numaralı koltuğunda oturuyordu. Yani bir gazetecinin ulaşabildiği belgelerin yüzde 70’ini duymayacaksınız sonra

da 'Duayen istihbaratçı sayıldığım için fikrimi soruyorlardı' diyeceksiniz. Biraz ciddi olmakta fayda var.

C ŞUBE, ERHAN TUNCEL'İN ÇIKARTILDIĞINDAN HABERSİZ

Bütün bu tartışmalar Hrant Dink'i geri getirmiyor. Eğer Dink gerekli tedbirler alınsaydı bugün hayatta olabilirdi. Cinayetten sonra herkes durduğu yere göre bir post çıkarma telaşına girdi. Bazı çevreler Ergenekon operasyonundan rahatsız oldukları için tüm faturayı polise kesti. Bazıları ise aman soruşturmayı genişletmeyin pislikler ortaya dökülecek endişesiyle soruşturmaların önünü tıkadı. Fakat kimse sistemi yada sistemik aksaklıkları sorgulamadı. Nasıl oldu da bu cinayet önlenemedi? Eğer kelle avına çıkmayıp sistemi sorgularsak karşımıza vahim bir tablo çıkıyor. Çünkü sistemdeki aksaklıklar yeni cinayetlerin de önlenememesi gibi bir sonuç doğurabilir.

Öncelikle YİE'lik ve polisle ilişkisine bakalım. Bu olayda aslında emniyetin en büyük hatası Erhan Tuncel'i 'avucunda tutamaması'. Çünkü Erhan ikili oynuyor. Emniyet cephesinde ise konsantrasyon kaybı var. Başbakanlık raporu da bu aksaklığa dikkat çekiyor.

Raporda yer aldığı şekliyle, YİE'lik prensibi gereği her yardımcı eleman bir polisle çalışıyor. Fakat o polis de ya tayin oluyor ya askere gidiyor. Mc Donalds'ın bombalanmasından sonra, KTÜ İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü, 4. Sınıf öğrencisi Erhan TUNCEL 17.11.2004 tarihinde talep edildiği ve İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın 02.12.2004 tarihli onayı ile Yardımcı İstihbarat Elemanı (YİE) sıfatıyla deneme kayıtlarına alındı.

Erhan Tuncel, Yardımcı İstihbarat Elemanı olarak çalıştığı dönem olan 02.12.2004 – 23.11.2006 tarihleri arasında öncelikle istihbarat görevlisi Muhittin ZENİT'e bağlı olarak çalıştı.

Muhittin ZENİT'in 2006 yılı Haziran ayında bir başka ile tayininin çıkmasının ardından, Erhan Tuncel 2006 yılı Ağustos ayına kadar Komiser Özkan Mumcu'ya bağlı olarak çalıştı, Özkan Mumcu'nun askere gitmesiyle de 2006 Ağustos tarihinden itibaren belli bir süre polis memuru Mehmet Ayhan'a bağlı olarak çalıştı ve bu süreçte soğutma aşamasına alındı."

Yani yapısı gereği gizlilik ve hassasiyet isteyen bir ilişki kısa zaman içinde üç farklı personel tarafından yürütülmek durumunda kalıyor.

Emniyet yetkililerinden sonuca en çok yaklaşan Özkan Mumcu olmuştu. Özkan Mumcu Erhan Tuncel'den Yasin Hayal'in belli hesaplar içerisinde olduğunu öğrenmesi üzerine Yasin Hayal'le irtibata geçmek istediğini Erhan Tuncel'e bildirdi. Özkan Mumcu, Erhan Tuncel'e Yasin'in neden hoşlandığını sordu. Erhan'dan Yasin'in Boca Juniors hayranı olduğunu öğrenince, öncelikle Boca Juniors forması bulmaya çalışan Özkan Mumcu'nun tam bu sırada askere gitmesi gerekti. Kendinden sonra görevlendirilen polis memuru ise bir YİE devraldı ama bu konuda ne kadar başarılı olduğu sorgulanır.

Yani ekipte adamınız olsa bile aradaki konsantrasyon sorunu sebebiyle haber akışı sekteye uğruyor. Bunun en somut örneği Dink olayında yaşandı. Maalesef sistemik aksaklık bununla bitmiyor. Daha büyük bir aksaklık kodlama sisteminde yaşanıyor.

Emniyet'te ajanlara verilen kodlar var. Resmi yazışmalarda, yalnızca ilk yazışmada şahsın adı, kimliği açık yazılıyor. Takip edilen yazışmalarda kod adı kullanılıyor. İsmi kodlanan ajan ile ilgili bilgiler şube müdürüne ait kasada saklanıyor. Diyelim ki Erhan örneğinde olduğu gibi eleman YİE'likten yani ajanlıktan çıkartılıyor. Bu durumda C Şube Müdürlüğü'nün haberi olmuyor. Çıkış bilgisi personel şubesine gidiyor. İnanılmaz ama gerçek böyle.

Örneğin Erhan Tuncel Trabzon'da YİE'likten çıkarılınca bundan ilgili C Şube Müdürü'nün değil sadece Merkez Personel

Şube Müdürünün haberi oluyor. Yani Erhan Tuncel YİE'likten çıkarıldığında bundan sadece Trabzon İstihbarat Müdürü ve Merkez Personel Müdürü'nün haberi oldu. Merkez Personel Müdürü ise Erhan Tuncel'i zaten tanımıyordu. Tanıyamazdı. Çıkış formunun altında İstihbarat Daire Başkanı'nın imzası var. Ramazan Akyürekde mi fark etmedi sorusu mantıklı. Fakat uygulamada az önce açıkladığım gibi şöyle bir gariplik var. Yazışmalarda sadece kod adı yazıyor. Yani "filan kod adlı YİE ile yollarımızı ayırıyoruz"deniyor. Başkanın da Türkiye genelindeki yüzlerce ajanı kod isimleriyle bilmesi mümkün değil. Trabzon'dan geldiği için arayıp Trabzon'a 'bu hangisi' diye sorabilir miydi? Bu mümkün. Bu olayda da sormalıydı. Fakat sistemi düzeltmediğinizde on defa sorarsınız bir kez atlarsınız. O olayda da hadise çıkar.

Bu durum Muhittin Zenit ile Erhan Tuncel arasındaki meşhur telefon görüşmesini de açıklıyor. Çünkü hem C Şube hem de Muhittin Zenit, Erhan'ın istihbarat elemanlığından çıkarıldığını bilmiyor.

İşin garibi Dink tecrübesine rağmen Emniyet bu hatada ısrar ediyor. Belki çok beylik bir tanımlama olacak ama sistemik aksaklıkları personelin özverisi ile gideremezsiniz.

FOTOĞRAF KRİZİ İKİ PARTİYİ ÇATIŞMAYA GÖTÜRÜYORDU

Hrant Dink Cinayeti'nden sonra medyanın bu konuya ilgisi doğal olarak fazlaydı. Sadece Türk medyası değil, dünyanın tüm saygın yayın organları Dink Cinayetini gündemine almıştı.

Takip eden günlerde gazete manşetlerini bir fotoğraf süsledi. Cinayetin azmettiricisi olduğu iddia edilen Erhan Tuncel, BBP lideri Muhsin Yazıcıoğlu'nun hemen arkasındaydı.

Hrant Dink cinayeti ile ilgili herkesin bir şekilde BBP ile irtibatlı ya da Alperen Ocakları temaslı olması nedeniyle bu

fotoğraf daha da tartışılır oldu. Muhsin Yazıcıoğlu fotoğrafının bir anlam ifade etmediğini, herkesin fotoğraf karesi içerisinde yer alabileceğini söyledi.

Erhan Tuncel'in ilişkileri irdelendiğinde o fotoğraf karesinin tesadüfen oluşmadığı anlaşılıyor. Fakat o fotoğrafın DHA aracılığı ile servis edilmesi sonucu Ankara karıştı.

Helikopter kazasında kaybettiğimiz Muhsin Yazıcıoğlu bir sohbetimizde o fotoğrafın hikayesi ile ilgili çarpıcı bir ayrıntıyı paylaşmıştı.

Özetle anlattıkları şöyleydi: "Konunun manşetlere çıkmasından sonra fotoğrafın peşine düştük. Kimin çekebileceğini, kimin gazetelere servis edebileceğini araştırdık. Baktık tüm oklar bir siyasi partiyi gösteriyor. O siyasi partinin de bölgesel bir kanalı var Trabzon'da.

Bizim gençlik teşkilatımızdan bir grup o partinin Ankara'daki merkezine gidiyor. Hatta biraz da 'baskın varı' bir gidiş. Partinin lideri Haydar Baş ve yöneticileri toplantıda. Bizim çocuklar fotoğrafın hesabını soruyorlar. Ortam geriliyor. Fakat iş büyümeden önleniyor. Uyarılarda bulunup ayrılıyorlar"

Haydar Baş'ın partisinde ortamı geren bu olay daha fazla büyümeden yatıştırıldı. Hatta basından da uzak tutuldu. Fakat o gün sınırlar kontrol edilemeseydi tatsız şeyler yaşanabilirdi.

ÜNLÜ ANCHORMAN PANİKTE

Söz konusu fotoğraf akşam saatlerinde televizyonların ana haberlerine de konu oldu. Yine Yazıcıoğlu'nun anlatımına göre o günün ilginç olaylarından birisi de şöyle gelişti.

Ünlü bir anchorman fotoğrafı ekrana yansıtıp Erhan Tuncel'i ve Muhsin Yazıcıoğlu'nu kırmızı daire içine alıyor ve haberi anlatıyor. O anda televizyonun santrali kitleniyor. "Siz Muhsin başkanı hedef mi yapıyorsunuz?" diye tepki gösteriliyor.

Ünlü anchorman ve ekibi hemen Muhsin Yazıcıoğlu'nu arıyor. Niyetlerinin hedef göstermek olmadığını, rutin bir koşturmacanın içinde olan bir yanlışlık olduğunu anlatıyorlar. Muhsin Yazıcıoğlu ise ünlü anchorman'a "Sen Muhsin Yazıcıoğlu'nu kırmızı daire içine almanın ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sorunca hava bir kat daha soğuyor. Sonrasında o ünlü anchorman Ankara'ya gelip havayı yumuşatıyor.

Hrant Dink cinayetinin tartışmalı konularından birisi doğal olarak BBP oldu. Olaya ismi karışan birçok isim şu veya bu şekilde BBP yada Alperen Ocakları ile irtibatlı çıktı.

Her iki olay da gösterdi ki bu tip olaylarda BBP teşkilatını bu tip tartışmaların içine çekmek gibi bir çaba var. Hatta yaf-talama mekanizması da denebilir. Danıştay saldırısı sonrasında da ilk haberler saldırganı Ülkücü Alperen olarak duyurmuştu.

Fakat sonradan Alparslan Aslan'ın ülkücülük ya da BBP ile ilgisi olmadığı ortaya çıkmıştı.

Hatta rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu bir 'off the record' sohbetimizde "bizi tuzağa çekmeye çalışıyorlar, gençlik teşkilatımız üzerine senaryolar yazanlar var" demişti. 2007 yılı içerisinde Ankara kulislerinde çok konuşulan ama somut olarak ortaya çıkartılmayan 21 sayfalık bir istihbarat raporundan bahsedildi. Söz konusu rapora göre Ergenekon tarzı yapılanmaların özellikle Alperen Ocakları üzerinden adam devşirme işine giriştiği tespit edilmişti. Fakat bu rapor sadece bilgi olarak kaldı. Kimse bu raporun yazılı halini göremedi. Ancak rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu'nun "bizim tarlayı çok önceden sürmüşler" açıklaması ışığında bakarsak belki de merhum başkan gizlenen o rapordan haberdardı.

Kim bilir?

SKANDAL AİHM SAVUNMASI VE MAHKEMENİN ERGENEKON'A ATFI

Hrant Dink davası Türkiye 'de ağır aksak ilerlerken AİHM'de süren yargılama 14. Eylül 2010'da bitti.

Gazeteci Hrant Dink yazısı nedeniyle hapse mahkum olunca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) başvurmuştu.

Başvurudan bir hafta sonra ise öldürüldü. Ailesi bir yandan bu davayı sürdürürken bir yandan da 'Cinayeti niye önlemediniz?' diye yeni bir dava açmıştı.

Mahkeme her iki davayı birleştirdi ve 14 Eylül 2010'da sonucu açıkladı. Mahkeme oy birliği ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 'yaşam hakkı'na ilişkin ikinci, 'ifade özgürlüğü'ne ilişkin onuncu, 'etkin çare'ye ilişkin on üçüncü maddesinin ihlal edildiğine hükmetti.

Buna karşın AİHM, 'adil yargılanma hakkı'na ilişkin altıncı ile yedinci ve on dördüncü maddelere ilişkin şikâyetlerin incelenmesine gerek olmadığına da karar verdi.

Dava kararında ihlallerin olduğunu vurgulayan mahkeme, yüklü bir tazminat da belirledi. Buna göre, Türkiye'yi, manevi tazminat olarak Dink'in eşi ve çocuklarına toplam 100 bin, kardeşi Hosrof Dink'e beş bin olmak üzere 105 bin Euro manevi tazminat ödemeye mahkûm etti. Türkiye buna ek olarak mahkeme masrafları olarak ise toplam 28 bin 595 Euro ödeyecek. Türkiye itiraz etmeyeceğini açıkladı.

AİHM kararının detaylarına ve yargılamanın bundan sonraki sürecine geçmeden bir ayıba parantez açalım.

Hrant Dink'i koruyamayan Türkiye AİHM'deki yargılamada tarihi bir ayıba imza attı.

Dink ailesi ve avukatlarının AİHM'e yaptığı başvuruya karşı Türk hükümetinin gönderdiği savunmada, "Dink Türklüğü aşağıladı, nefret söyleminde bulundu. Bu tür yazılar halkı tah-

rik eder, kamu suçu oluşturur" dedi. Yetmedi, Nazi davasını referans gösterdi.

Skandal ortaya çıkınca Ankara karıştı.

Özellikle AİHM davaları konusunda hassasiyeti bilinen Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu elinde savunma metni Dışişleri Bakanlığı koridorlarında terör estirdi.

O gün bakanlık toplantı odalarında ilginç diyaloglar yaşandı, fırçalar atıldı. Fakat bakanın 'delirmesi', 'kelle avına çıkması', sonucu değiştirmeyecekti. Savunmanın sorumluluğu ortada kaldı.

Türkiye tarihi bir ayıba imza atmış, hem Dink'i koruyamamış hem de ölümünden neredeyse onu sorumlu tutmuştu.

Hükümetin, "Türklüğü aşağılamak ve halkı kışkırtmak" suçundan cezalandırılan Dink'e emsal gösterdiği davanın Nazi lideri Kuhnen-Almanya davası olduğu ortaya çıktı. Ancak Kuhnen'in, Yahudi soykırımını inkar ederek, "Karşımıza çıkan herkesi tasfiye edeceğiz" dediği için mahkûm olduğu anlaşıldı. Kuhnen-Almanya kararını, Avrupa Komisyonu 1998 yılında verdi. Kuhnen, nasyonal sosyalist ve bağımsız bir büyük Almanya için mücadeleyi savunan yayınlar çıkarıyordu. Kuhnen, "Her kim bu davaya hizmet ederse eylem yapabilir, her kim buna karşı çıkarsa karşısında bizi bulacak ve tasfiye edilecektir" dediği için Alman mahkemelerinde yargılandı ve hapse çarptırıldı.

Avrupa Komisyonu, Kuhnen'in özgürlük ve demokrasiye dayanan temel düzene zarar vermeyi amaçlayan nasyonal sosyalizmi savunduğunu ve ifade ettiği düşüncelerin AİHM'e aykırı olduğunu saptadı. Kuhnen'in ifade ettiği düşüncelerin ırksal ve dini ayrımcılık unsurları içerdiğine hükmeden Avrupa Komisyonu, sonuç olarak Almanya'nın Kuhnen'in ifade özgürlüğüne müdahale etmesinin, "demokratik bir toplumda

gerekli” olduğuna karar verdi. Türk hükümetinin savunmasında, Agos’u tehdit eden kişiye ceza verildiği kaydedilerek, “Düşünce özgürlüğünün korunmasının devletin pozitif bir yükümlülüğü olduğunu kabul edilirse, bu mektupları gönderen kişinin tartışmalı bir konuda kendi fikrini söylediği kabul edilerek, fikirlerine koruma sağlanmalıdır. Oysa nefret söylemi niteliğindeki fikirlerin korunması mümkün değildir” denildi. Çarpıcı ifadelerin yer aldığı savunmada, Dink’in öldürülmesiyle ilgili olarak ailesinin “devlet tarafından korunamadı” iddiasına karşılık olarak da devletin, yaşam hakkını korurken önleyici tedbirler almasını gerektiren bilgilere sahip olması gerektiği ifade edilerek, “Dink gerçek ve yakın biçimde tehdit edilmiş olsaydı koruma için yerel makamlara başvurur ve koruma isterdi” denildi.

Fakat Türkiye’deki mahkemelerin görmediğini AİHM gördü ve Dink’in ve ailesinin farklı tarihlerde yaptıkları beş ayrı başvuruyu birleştirerek ele aldığı davada ortak bir karar verdi.

Dink’in ailesi, yaptığı başvuruda, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin yaşama hakkıyla ilgili 2, ifade özgürlüğüyle ilgili 10 ve etkili başvuru hakkıyla ilgili 13. maddesinin Türkiye tarafından ihlal edildiği suçlamasında bulunmuştu.

Kararda Dink’in 2003-2004 döneminde Agos gazetesince yayımladığı ve Ermeni kökenli Türk vatandaşlarının kimliğine ilişkin görüşlerini dile getirdiği sekiz makalenin sonucunda ‘Türk kimliğine hakaret’ten dolayı mahkûm olmasının ardından 2007 yılında öldürüldüğüne dikkat çekildi.

Türkiye’deki Dink hakkındaki yargı sürecine ilişkin ayrıntılı bilginin de verildiği kararda suikast olayı ve buna ilişkin tartışmalı soruşturmalara da vurgu yapıldı.

Mahkemenin 30 sayfaı aşan kararında yaptığı ilginç saptamaların bazıları özetle şöyle:

"Dink, TCK 301. maddeden suçlu bulunmasıyla aşırı milliyetçi çevrelerin gözünde Türk kökenli tüm insanlara hakaret eden bir kişi olarak gösterildi.

Yargıtay'ın, Dink'i suçlu bulan alt mahkemenin kararını onaylamasından sonra aşırı milliyetçi militanların saldırılarına karşı devlet tarafından koruma önlemlerinin alınmaması, Dink'in ifade özgürlüğü hakkının ihlali anlamına geliyor.

İfade özgürlüğünün etkin bir biçimde kullanılması, koruma önlemlerini gerektirebilir. Esasen bazı vakalarda devletin, ifade özgürlüğünü, özel kişilerden gelen girişimlere karşı da koruma mecburiyeti var. Tehdit altındaki Dink'in korunmaması, meşru hiçbir amaçla bağdaşmaz. İfade özgürlüğü demokratik bir toplumun temellerinden biridir. Yargıtay tarafından yapılan "Türklük" tanımı, uluslararası anlaşmalar ile tanınan veya tanınmayan, tüm dini, dilsel veya etnik azınlıkları dışlıyor."

Hrant Dink kararı, Ergenekon davası açısından da büyük önem taşıyan bir gelişmeye sahne oldu. AİHM, ilk kez bir kararında Ergenekon'a yer verdi. Gerekçeli kararda, cinayeti işleyen Ogün Samast, Erhan Tuncel ve Yasin Hayal gibi isimlerin Ergenekon örgütüyle ilişkisini inceleyen davaya değinildi.

Strasbourg Mahkemesi, Ergenekon'u ise şu şekilde tanımladı: "Askeri darbeyi kolaylaştırmak amacıyla siyasi rejimin istikrarını sarsmak için terör eylemleri düzenleyen, laikliği ve ulusal çıkarları koruma iddiasındaki gizli bir örgüt"

Mahkeme, Dink cinayetinin yaşandığı dönemde gayrimüslimlere yönelik başka saldırılar da olduğunu hatırlatarak, devletin içinde yer alan bir grubun bu saldırılarda ihmalinin olup olmadığının da araştırılmasını istedi

Dink ailesinin avukatları ise gelişmelerden umutlu.

AİHM kararının Dink dava dosyasına ekleneceğini ve bu aşamadan sonra MİT, Jandarma, Emniyet ve diğer devlet yetkilileri hakkında soruşturma açılması için başvuruda bulunacaklarını söylüyorlar.

SÖZ AVUKATLARDA...

DİNK AİLESİNİN AVUKATLARINDAN FETHİYE ÇETİN: EL BİRLİĞİ İLE CİNAYETİ ÖRTÜYÖRLER

Hrant Dink cinayeti işlendikten bir yıl sonra, hem verdiğiniz röportajlarda hem de hazırladığınız raporda ‘başladığımız yerdeyiz’ demiştiniz. Bugün itibariyle 4 yıl geçti. Şimdi neredeyiz?

Aradan 4 yıl geçtiği halde aynı yerdeyiz. Fakat orada şöyle bir umut vardı. Bütün bu eksiklikleri yargılama aşamasında giderebiliriz, soruşturmayı derinleştirebiliriz diye bir umut vardı. Ama ne yazık ki bunun üzerinden üç yıl daha geçti. Neredeyse herhangi bir derinleşme emaresi yok. Ve mümkün olduğunca da bu konudaki çabaların önü kesildi.

Kim kesti? Kastınız mahkeme mi yoksa başka bir şey mi?

Kesinlikle. Şöyle bir durum var. Bazı taleplerimiz zaten kabul edilmiyor.

Mesela? Kabul edilmeyen ne gibi talepleriniz oldu?

Diyoruz ki bu cinayetteki tüm kamu görevlilerinin durumunun araştırılması için bir kere onların açığa alınması ve onların da bu davayla birlikte soruşturulması gerekir. Dink cinayeti

işlendikten sonra güvenlik görevlileri bazı delilleri yok ettiler. Bunlar CMK'da bağlantılı suç kapsamında. Bunların da ana dava ile birleştirilmesi gerekiyor. Üçüncüsü Dink cinayeti 19 Ocak 2007'de başlamış bitmiş bir olay değildir. 2004'te başlayan çok planlı bir projenin sonucudur. Çok organize bir yapı tarafından işlenmiştir. O yüzden sürecin tamamına bakarak soruşturmak gerekir.

Fakat iddianame başka bir düzlemde hazırlanmış. Bu iddianame ile sizin beklentilerinize ulaşılabilir mi?

Asla... İddianame sadece Trabzon ilinin Pelitli ayağına kilitledi. Ve biz bu iddianameyi bir türlü aşamadık. Soruşturma aşamasında, kovuşturma aşamasında, yürüyen idari soruşturma aşamasında aşamadık. Sanki güçlü bir irade sınır ve çerçeve çizdi. Bu sınırın dışına çıkmak mümkün olmadı. Kurumlar da burada rollerini oynadı. Örneğin TİB'e yazılan yazıların çoğu gerektiği gibi cevaplanmadı.

Valiliğe yazılan yazılar düzgün cevaplanmadı. MİT'e sorulan sorular cevaplanmadı. Hele MİT'ten gelen yazılar içler acısı. O cevaba göre başbakanın bütün MİT sorumlularını bugün görevden alması gerekir. Hiç bilgileri yokmuş bu cinayete ilişkin. Bir de jandarma ve polise ulaşan bilgiler bize ulaştırılmadı diyor. Bu ayrıca bir suç.

MİT bu cinayette tam bir muamma. Valiliğe çağırıp uyarı, yasal olarak sorumluluklarını yerine getirip koruma sürecini neden başlatmamışlar?

Evet kesinlikle. O sorunun cevabı yok. Niye gittin valiliğe, uyarı için mi? Bunu açıklamıyor. Ama hangi görev tanımlarında içerisinde gittin, niye Dink'i oraya çağırдың. Uyarı mı? Uyarıyorsa neden koruma sürecini başlatmadın. Tehdit mi? Böyle bir görevin yok. O zaman nedir bunu açıkla . Bir gün

önce Genelkurmay açıklama yapıyor, bir gün sonra Valiliğe çağrılıyor. Oradaki bağlantı da çok açık.

Sonuçta tüm süreç tıkanmış görünüyor. Üstüne Oğün Samast da çocuk mahkemesine gidecek. Kanunen doğru olabilir ama bu değişiklik davranışın seyrini nasıl etkiler?

Tabii ki çok zor... Niçin çok zor? İnanılmaz kapsamlı dava dosyaları oldu. Şimdi o çocuk mahkemesine yapacak? Bütün bunları okuyamaz. Sanıkların bir kısmı öbür tarafta. Bekleyecek. Bekletici mesai yapacak. O dava bittikten sonra alıp kendisi karar verecek. Bütün bunların hiç biri ceza yargılaması açısından doğru yöntemler değildir. Çocuk mahkemesinin yapması gereken birleştirme kararı vererek geri göndermektir. Biz şimdi bunu bekliyoruz.

Adalet Bakanlığı'na 'zamanının, enerjisinin tamamını bu dosyaya ayıracak savcılar görevlendirilme' çağrınız vardı. Ama olumsuz cevap geldi. Neden olmadı?

Bizde özel savcılık makamı yok. Biz dedik ki bütün enerjisini, mesaisini bu işe ayıracak bir ekip kurun. Bu dosya çok kapsamlı . O yüzden talep ettik. Başsavcılığa dilekçe verdik, görüştük. Adalet Bakanlığı'nı bu girişimimizden haberdar ettik. Ama ne yazık ki kabul edilmedi.

Mahkeme başkanının HSYK tarafından görevden alınmış olması süreci nasıl etkileyecek?

Başkan da heyetten birisi olacak. Yani heyetten bir üye. Davayla ilgili bir hakim üye de olsa bir biçimde ağırlığını koyabilir.

MAHKEMEDE SANKİ DUVARA

KONUŞUYORMUŞ GİBİYDİK

Mahkeme başkanı ile ilgili çarpıcı iddialar ortaya döküldü. Hakim Erkan Canak'ın sürecin tıkanmasında etkisi oldu mu?

Elbette. Defalarca kendisini bir biçimde, tabi ki hukuki argümanlarla kendisini ve heyeti uyardık. Yani bir ceza yargılaması nasıl yürütülür. Bir takım veriler nasıl değerlendirilir. Defalarca girişimlerde bulunduk duruşmada. Duruşma harici aynı zamanda. Ancak bir etkisi olmadı. Duvara konuşuyormuşuz gibiydi.

Duvara karşı konuşuyormuş hissini başka kurumlarda da hissettiniz mi?

Bir kısım hakimin. Bir kısmı kurumların. Kurumların dirençli davranmasını ben birazda siyasi iktidarın tavrıyla ilişkilendiriyorum. Siyasi iktidar irade koysa kurumlar bu kadar direnemezlerdi.

Başbakan cinayet günü 'ucu nereye giderse gitsin biz bu cinayeti aydınlatacağız' demişti. Peki ne oldu da bu kararlılık sonuç vermedi?

Daha sonra biliyorsunuz muhtelif zamanlarda da söyledi. O aralarda bir açıklama yaptı ve dedi ki hepsini çözeceğiz. Dink cinayetinin görülen kısmını yaptık ama arkasını da getireceğiz dedi. Ama ondan sonra hiçbir hareket yok.

Peki ne oldu? Herkes neden susuyor? Neyle karşı karşıyayız. Dosya bir şeyi işaret ediyor ama kimse onu telaffuz etmiyor.

Cinayetin çözülmemesinin devletin bir kararı olduğunu düşünüyorum. Hatta derin devlet de demiyorum. Bu birbirine bağlı bir süreç.

Peki ama Hrant Dink'in ölümü kime ne kazandırır? Devlet neden böyle bir karar alsın?

MGK'da alınan karar sonucu sürdürülen politikaların sonucunda her kurum kendine biçilen rolü oynadı. Cinayet işlendi. Cinayetten sonra da herkes kendine biçilen rolü oynayarak

cinayetin aydınlanmasını engelledi. Şimdi Hrant Dink cinayeti kuşkusuz siyasi cinayetlerin ilki değil. Aydınlatılmayan ilk cinayet de değil. Kullanılan araçlar yöntemler yönünden de bir farklılığı yok. Ama Hrant Dink cinayeti çözülürse bence diğerlerinin de hepsi çözülecek gibi geliyor bana. Sembolik bir önemi var.

Hrant Dink'i öldürmek isteyenlerin asıl amacı neydi sizce?

Bu devlet, kuruluşundan itibaren bir takım cinayetler ve komplolarla ayakta durmuş. Sürekli iç düşman üretmiş. Bunun sürekli kapsamı ve yönü değişse de mutlaka iç düşman üreterek ayakta kalmış. İç düşmana karşı mücadele, bir savunma stratejisi olarak kanunda yer alıyor. Şimdi siz bir iç düşman tesis ediyorsunuz, ona karşı mücadele meşru bir mücadele olarak kayda geçiyor. Yani var olma yok olma meselesi... O yüzden de her şeyi göze alıyorsunuz. Cinayet dahil her türlü hukuksuz eylem. Bunlar kutsal devleti savunma amacıyla yapıldığı için yaptırımsızda kalıyor. Bırakın yaptırımsız kalmayı bu suçları işleyenler kahraman muamelesi görüyor. Bu şekilde kurulmuş mekanizma. Ve bu mekanizmanın bir takım kurumlarının özellikle 12 Eylül ile birlikte ayakları iyice yer basar hale geldi. İç düşman edinme ihtiyacı ayakta kalmanın bir yolu gibi.

Kamu görevlilerinin durumu... İhmal olan kesimlerin yargılanmamasını nasıl izah ediyorlar mahkemeye? İzahı nedir?

Bakın bazı şeyleri nasıl yapıyorlar? Bazı deliller yok ediliyor. Ortaya çıktı. Mesela ses kayıtları yok, üstünde oynandı. Sahte belge üretildi. Jandarmanın İstanbul poliside... Bu tür şeyler yapılıyor. Hesap edilmeyen bazı şeyler çıkıyor ortaya. Çıkınca da bir soruşturma süreci başlıyor. Onlar da kapatılıyor. Çok ilginç. İstanbul savcılarını Fikret Seçen ve Selim Berna Altay Trabzon polisiyle jandarmasının pek çok eylemini tespit etmişti. Hepsi suç içeren, hem de ciddi suçlar. Bunu görevsizlik kararı

vererek Trabzon'a gönderdiler. Görevsizlik kararı vermeleri de bence son derece yanlıştı. Çünkü yargılamanın kaderini de belirleyecektir. Ama oraya gönderdi. Trabzon Cumhuriyet Savcısı hiçbir ciddi araştırma yapmadan ama hiç bir ciddi araştırma yapmadan kapattı. Takipsizlik verdi. Takipsizliğin yolu ağır cezaya itiraz etmektir. Rize'ye itiraz ettik. Reddettiler. Ne yapalım iç hukuk yolları tükendi. AİHM'e gittik. Şimdi AİHM karar verdi. Şu anda hükümet gerçekten bir adım atmak istiyorsa AİHM kararı inanılmaz bir fırsat.

Peki AİHM kararı süreci nasıl etkiler? Ne beklemek gerekir?

Türkiye açısından bu kararlar bağlayıcı. Gereğini yerine getireceğini Dışişleri bakanı da açıkladı. İktidar partisi sözcüsü de gereğini yapacağını açıkladı. Bu kararın gereği demek şu anda önümüzde kapatılan tüm soruşturmaların yeniden açılması demek. Tüm soruşturmaların etkili soruşturma olmadığı, son derece yetersiz yürütüldüğü, sorular sorulmadığı...

Hangi soruşturmaları kapsayacak bu karar?

Trabzon, Samsun, İstanbul... Bu arada Trabzon'da yürüyen bir dava var. Biz o davanın da etkili bir soruşturma olmadığını anlattık AİHM'e. Oranın da etkili bir soruşturma olmadığına karar verdi AİHM. Çünkü o soruşturmada şunun cevabı yok diyor AİHM. Coşkun İğci bilgiyi getirmiş. Ali Öz 'sonra konuşuruz' demiş kapatmış.

Bu sorunun cevabı yok diyor AİHM. Hakikaten neden pasifler? Neden harekete geçmiyorlar? Sonra biliyorsunuz görevi ibmalden açtılar davayı. Oysa sabte belge tanzimi var. TCK 83 var. Onu oraya boşuna mı koydunuz?

Kamu görevlilerinin durumuyla ilgili tüm davaların yeniden açılması lazım. Ve savcıların soruşturmayı yürütmesi lazım. 4483 sayılı yasayla müfettişlere ve valiliğe gitmemesi lazım.

Özellikle de TCK 83 işletilmeli. Onun dışında TCK 301'in tartışılması, pozitif tedbirlerin tartışılması lazım. Yargıtay hakimleri başta olmak üzere tüm hakimlerin eğitilmesi lazım.

Dink davasının Ergenekon'la birleşmesi tartışmasına nasıl bakıyorsunuz?

Çıkan bilgilere bakıldığında, hukukta iki davanın birleşmesi için kuvvetli fiili ve hukuki irtibat aranır. Filili ve hukuki irtibat konusunda bir soruşturma da yapılmadı ki ortaya çıksın. Şunu görüyorum. Ergenekon davasında yargılanan şahısların bir kısmı Hrant Dink'in hedef gösterilmesi sürecinde, cinayete hazırlık sürecinde aktif rol oynadılar. Veli Küçük, Sevgi Erenrol, Oktay Yıldırım, Levent Temiz, MİT'çi Özel Yılmaz... Hazırlık sürecinde bunlar yer almış. Aynı şahıslara Ergenekon'da dokunuldu ama Dink cinayetinde hiç dokunulmadı. Bunlara soru sormak bile mümkün olmadı. Bu çok ilginç.

Birleşmesini ben tercih etmem. Bu dava artık belli bir aşamaya gelmiş. Birleşirse o koca şeyin arasında kaybolabilir. Fakat en azından orada cinayet öncesinde aktif rol oynamış bir takım insanlar var. Hiç değilse bu konuda bir soruşturma yürütülsün. O da yapılmıyor. İlerleme kaydedemedik.

MİT'in pozisyonu ve hiç sorgulanmayan Seferberlik Tetkik Kurulu. Sorgulanmayan iki kurum şüpheli bir durum arz etmiyor mu?

STK'nın herhangi bir işareti yok. Hiçbir yerde hemen hemen... Bir yerlerden tutulsa oraya gidilecek. Ama o bağlantı kurulmasın diye zaten özel bir çaba var. Jandarma'ya gidiyorsunuz önünüz kapanıyor. Emniyet'e, MİT'e... Tümüyle kapatılmış durumda. Bir yerden çözülsün orası çıkacak. Şu ana kadar bir bulgu yok. MİT'in hiç soruşturulmaması çok ilginç. Birkaç kez talep ettik. Başbakanda soruşturma izni vermedi ne yazık ki.

BAŞBAKANLIK RAPORUNDA MİT YOK, İSTANBUL EMNİYETİ YOK!

Aynı olayla ilgili bu kadar çok farklı raporun olması devletin koruma refleksimi, başka türlü bir hesaplama durumu mu?

Bir hesaplama var. Devlet içinde gruplaşmalar var. Hatta bir grup içinde bile var. Emniyet'in içinde dahi. Gruplaşma ve hesaplama var. Tabii üzücü olan şu. Başbakanlık Teftiş Kurulu raporunu ele alalım. Çok uzun süre çalıştılar. Tüm dosyaları elden geçirdiler. Kimi sanıklarla görüştüler. Çok da önemli bir rapor hazırladılar. Ama o raporda MİT yok. O raporda İstanbul Emniyeti yok. Bu çok ilginç. Orada ,rapor ilk açıklandığında verdiğim demeç de oydu. Ama MİT yok. Dink cinayeti üzerinden rakiplerini tasfiye etmeye çalışanlar oldu.

Aileye gönderildiği iddia edilen ve Ergenekon sanıkları ile tetikçilerin irtibatını gösteren şema neden hiç soruşturulmadı?

O şemayı ben de gördüm, ama dosyalarda yok. Aldım götürdüm savcılara. Yapacağım odur hukukçu olarak. Bakın ortalıkta dolaşan böyle bir şey var dedim. Emniyet istihbaratı o şemayı sahiplenmedi. O şema ortada kaldı. O şemayı kim verdi bilmiyorum ama Ergenekon süreci başlayınca şema çok anlamlı hale geldi. Ama Emniyet sahiplenmedi.

Sizce bu cinayetin 'gerçekten' çözülmesi ne anlam ifade edecek?

Bu cinayetin çözülmesi bir biçimde Türkiye'nin önünü açacak. Bu nerdeyse yüzyıllık devlet geleneğiyle bir anlamda hesaplama anlamına geliyor. O devletin kurgulanışı, mekanizmaların bir anlamda çöküşü anlamına gelecek. Ve sürekli kendine iç düşmanlar üreten ve onlarla mücadelesiyle ayakta kalan zihniyetin çökmesi anlamına gelecek. O özellikle farklılıklara düşmanlık yaratan, dikkat edin iç düşman algısı hep farklılıklar üzerinden kurgulanıyor, o geleneğin yıkılması de-

mek. O azınlıklara, özellikle Hıristiyanlara, Ermenilere düşman olan zihniyetin yıkılması demek. O bütün bu devleti, bu haliyle korumayı misyon edinmiş yargı kültürünün bir biçimde yıkılması demek. O yüzden son derece önemli. Geçmişle hesaplaşmadan geleceğimizi kuramayacağız.

Umudunuz var mı bundan sonraki süreçle ilgili?

Kuşkusuz bu davada önümüz arkamız çok fena bir şekilde kapatılmış durumda. O yüzden bugünden yarına bu davada bir gelişme olur mu bilmiyorum ama şundan eminim ki Türkiye de bir değişim sürecine girdi. Bu zaman zaman duraklayabilir, zaman zaman denge politikalarıyla pek fazla ileri gidilmeyebilir. Ama bu gelişim başladı kimsenin durdurmaya gücü yetmeyecektir.

ŞİMDİLİK SON SÖZ...

Ergenekon soruşturmasıyla toplumun büyük çoğunluğu militer bir rüyadan uyandı ve aslında korkulu masallar diyarında yaşatıldığımızı, bize sunulanın bizden görmemiz istenen olduğunu fark etti.

Daha önce toplumun kendi canını acıtma uğruna içine girdiği büyük kavgalar, dikkatli gözler için planlı bir dekordan başka bir anlam taşıyor artık.

Üstelik bunları dizayn eden büyük elin “kökleri dışarıda, bizi bölmek isteyen yabancı güçler” gibi bir mitolojisinin bulunmadığını, bu tavrın da “yavuz hırsızlık”tan başka bir şey olmadığını, dekorun ve stilin bizzat yerli ve içimizdeki zinde güçlerce tasarlandığını anlayabiliyoruz.

Hrant Dink’in afişe edilmesi ve bir psikolojik harekât nesnesine dönüşmesi 2000’lerde devreye sokulan ulusalcılık kampanyasının hastalıklı düşüncesinin bir sonucuydu. Ama bununla sınırlı da değil çünkü katil, tetiği çekerken rolüne rastlantısal olarak seçilmemişti. Sistemli bir abluka, bu sonuç için İstanbul’dan Pelitli’ye kadar iç içe çarkları devreye sokmuştu.

Ergenekon sabahına uyandığımızda “yavuz hırsızlık” yapanlar, Hrant Dink öldürüldüğünde de aynı şeyi yaptılar ve bize odaklanmamız için bir nokta işaret ettiler. Bizden istedikleri sadece oraya bakmamız, baktıkça hipnotize olmamız ve ayan beyan ortada olanı görmememizdi.

Ergenekon'la aynı safta yer tutup şimdi timsah gözyaşı dökmek, "eskiden avken şimdi yem olanların" gadre uğramışlığını kendi sadaklarındaki oka dönüştürmek, o yavuz hırsızların şiarı ve bunda şaşılacak bir şey yok.

Ancak bugüne kadar gün yüzüne çıkanlara bile kendi sularımızı sormak ve onların dizilişlerini bize verileden başka bir sıralamayla hizaya sokup, fotoğrafın bütününe görme özgürlüğümüz hâlâ elimizde.

Dördüncü yılına giren cinayet soruşturmasında Ergenekon'u hâlâ tahkim eden güçlerin, "Dink operasyonlarına" yeni bir operasyon katma arayışlarını görmek adeta o cinayeti ikinci defa işlemekti...

Ve bu, bir şeyler yapmak için yeterli sebepti. Gazeteci olarak bunu yaptım.

Ablukayı kırmak için yazdım.

Ama bu abluhanın kalkması için harekete geçmesi gereken başkaları da var.

Tüm Türkiye şimdi o adımı bekliyor. O adım ise bu soruşturmayı yeniden açmak ve bakılmayan yerlere bakmak.

Çünkü oraya bakarsanız görülecek çok şey olacak.

NOTLAR

- 1 Bu dönemde ordunun üst kademesinden yedi general öldürülmüştür.
- 2 Bu dönemde Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e Emniyet İstihbarat'ın yaptığı bir sunumda 28 Şubat rejiminin dindar ve din ile mücadeleyi hedef almaması, bu görüntünün verilmemesi gerektiği vurgulanmış ve bu vurgu Demirel tarafından da kabul görmüştü.
- 3 Aynı günlerde dönemin Anavatan Partili İçişleri Bakanı Muzaffer Ecemiş'in iç istihbarata yaptırdığı ankette ANAP barajın altında kalıyor ve yeni kurulan AK Parti %36 oy alıyordu. Bu bilgi seçim öncesinde sıcağı sıcağına Bakana arz edildiğinde daha sonra pişman olunacak gülücüklere neden olmuştu.
- 4 Zeynep Şarлак, "Milli Güvenlik Kurulu", www.savaskarsitlari.org, 25.07.2009.
- 5 Büyükanıt emekli olduktan sonra katıldığı 32.GÜN programında Sabri Uzun'dan rahatsızlığını bizzat başbakana iletliğini ve görevinden alınmasını talep ettiğini anlattı. Uzun görevden alındı.
- 6 Bu kesimler uygulanması gereken ekonomik model, eğitim öğretim programları, İslam dünyası ile ilişkiler, Batı ile ilişkiler, başörtüsü gibi somut tartışma alanlarında birbirlerinden farklı ve çelişen yaklaşımlar dile getirmekte.
- 7 Ulusalıcı kesimin genel söylemleri olarak ifade edilebilecek Kıbrıs, AB karşıtlığı, teröre karşı mücadele gibi konularda ortak söylemler ifade edilmekte. Ancak bu söylemler bir öneri getirmekten çok mevcut durumun aksini savunmak olarak ortaya çıkmakta.
- 8 Tarık Işık, İsmail Saymaz, "Sağcı da Solcu da Misyonerlik Alarmı Veriyor" *Radikal*, 20-04-2007.
- 9 <http://www.atonet.org.tr/turkce/bulten/bulten.php3?sira=235>

- 10 İsmet Berkan, "Toplumla İlişkiler Başkanlığı", *Radikal*, 23.06.2008.
- 11 Frank Furedi, *Politics of Fear: Beyond Left and Right*, Continuum International Publishing Group, 2006.
- 12 <http://yenisafak.com.tr/Gundem/?i=269103&t=20.07.2010>
- 13 <http://www.3hhareketi.com/yayinlar/editorden/1527-hrant-i-olduren-zihniyetin-gelisimi>
- 14 <http://www.haber5.com/balyozun-en-onemli-ayagi-belli-oldu-haberi-61083.aw>
- 15 <http://www.karalahana.com/karadeniz/trabzonun%20fethi.htm>